

ஓப்பன்
பண்ணா

அராத்து

ஒப்பன்

பண்ணா

அராத்து

ஓப்பன் பண்ணா

1

“கமல் ஹாஸன் நாளைக்கி காலைல 7 மணிக் கெல்லாம் கூட்டுருக்காரு டி “ தாடியில் தனியாக நீண்டிருக்கும் ஒரு முடியை சீனிவாசன் இழுத்துக் கொண்டிருக்கையில் ,

“ ஜஸ்ட் 6 மந்த்ஸ் பேக், ஜஸ்ட் 7 மந்த்ஸ் பேக்“ சொல்லிக்கொண்டே... கோனியாக் குடுவையில் நனைத்த கொங்கைகளை சீனிவாசன் மீது முட்டிபோட்டு அமர்ந்துகொண்டு அவன் முகத்துக்கு நேராக திமிராகக் காட்டி 45 டிகிரி கோணத்தில் தன் முகத்தை மேலே திருப்பிக்கொண்டு, ஆரம்பித்த வாக்கியத் தொடர்ச்சியை , “7 மந்த்ஸ் பேக் கமல் கூப்பிட்டிருந்து,

நானும் உங்குட இருந்திருந்தா இப்படித்தான்
நாளைக்குக் காலைல கமல் கூப்ட்டிருக்காரு,
அமுல் கூப்டிருக்காரு, பால் பாக்கெட் வாங்கிட்டு
வரச் சொல்லி இருக்காருன்னு சொல்லிட்டிருந்தி
ருப்பியா?”

ஒரு மென்சிரிப்பு உதிர கண்ணெதிரே இருந்த
இருவரையும் ஏறெடுத்துப் பார்த்த சீனிவாசன்,
நாக்கால் சுழற்றி கோனியாக் ருசித்துவிட்டு,

“சரிட... இன்னும் எத்தனை ரவுண்ட்?”

“இந்த மாதிரி குடிச்சா இன்னும் 1000 ரவுண்ட்
போகும்”

“சரி... ஒரு 300 ரவுண்ட்ல முடிச்சிக்கலாம்”

“உனக்கு ஓக்கே., எனக்கு?”

“என்னால முடியாதுட... நீ க்ளாஸ்லயே குடி. எனக்
குக் குளிருது”

“குளிருண்டா, குளிரும் “

போர்வைக்குள் கையை விட்ட சிஸ்லி, ரீடிங் லைட்டின் மீது விழுந்த கால்வின் க்ளெயின் .

ஸ்ரீ என்றால் திரையுலகமே மிரளும். இயக் குநர்களின் இயக்குநர், வெறி பிடித்த ரசிகர்கள். தொடர்ந்து நான்கு சூப்பர் ஹிட். சொந்த மச்சானை ஹீரோவாக வைத்துப் படமெடுத்து, அதுவும் பிய்த் துக்கொண்டு போக, மச்சானும் சூப்பர் ஆக்ஷன் ஹீரோ. மனைவிக்கு ஸ்ரீ கொடுத்த எந்த ஆர்க் சத்தையும் தாண்டி இதுவே சிறந்த ஆர்க்சம். மச்சானை வைத்து ஒவ்வொரு படம் பூசை போடப் போகும் முதல்நாள் இரவு அவள் ஏகத்துக்கும் கூவி இறுக்கிப் பிடித்துக் கடிப்பது ஸ்ரீக்கு நன்கு தெரியும்.

மனைவியும் நடிகைதான். ஸ்ரீக்கு நடிகை என்றால் ஏக்கம், கனவு. அதிலும் வெள்ளை நிற நடிகை என்றால் ஜென்ம ஜென்மாந்திர ஏக்கம்.

இதெல்லாம் சினிமாவுக்குள் வருவதற்கான அறி குறிகள் தெரிய ஆரம்பித்தபோது... அதற்கு முன் னால் பெண்கள் என்றால் ஏக்கம். எட்டாக்கனி! அதிலும் வெள்ளை நிறப் பெண்கள் என்றால் சாமி தரிசனம். தன் படக் கதாநாயகி நடிகை என்பதாலும், அவள் வெள்ளை என்பதாலும் ஸ்ரீநிவா ஸனுக்குக் காதல். காதல் என்றாலே கல்யாணம் தான் என்கிற அறிவோடு அப்போது இருந்ததால் கல்யாணம். சன்மாவின் பெயரும் ஸ்ரீக்கு பிடிக்கும். “சன்மா “ “சன்மா“ என உச்சரித்து ஒவ்வொரு முத் தமும். அதுவே சிஸ்லி வரை தொடர...

“ஃபக் ஆஃப்., என் பேரு சிஸ்லி”

“பேர்ல என்னட இருக்கு? பழக்கமாயிடுச்சி... உன் பேரைச் செல்லமா பாதியா சுருக்கிக் கூப்ட்டா, தப் பான முறை வருதுடி “

“தப்பான முறை உள்ள உறவுலதான கிக்கு

அதிகம் இருக்கும்னு உங்க வாத்யார் சுஜாதா
சொன்னதா சொன்ன... அப்டியே கூப்பிடு “

“சரி சிஸ், கொஞ்சம் இறுக்கிக் கட்டிப்பிடிச்சிக்கோ
யேன் “

“ஏய் நின்னுட்டிருக்கும்போது கட்டிப்பிடிக்கிறப்ப
தான் உன் மாரு என் தொப்பைல இருக்கும். படுத்
துட்டிருக்கும்போதும் இப்படித்தானா... என் நெஞ்
சில ஒட்டிக்கோடி “

“இதெல்லாம் கமலை மீட் பண்றப்ப சீனா சொல்லு,
ஒடனே ஓக்கே சொல்லிடுவாரு “

“எதுக்கு இப்ப கமல், கமல்னு தேவையில்லாம
அவரை இங்க பெட்ரூமுக்குள்ள இழுக்குறடி?
அவர் மேல உனக்கு ஒரு கிக்கா?”

“நீதான் மொதல்ல இழுத்த “

ஆனாலும் சிஸ்லிக்கு கமல்மேல் ஒரு பிரேமை தான்.

“சரி சண்டை வேணாம்” என்ற ஸ்ரீ., சிஸ்லியைத் தன் மேலேருந்து கீழே தள்ளி, தான் அவள்மேல் படர முயற்சிக்க ,

“த்தோடா... ஐயா அவசரமா மேட்டரை முடிச்சிட்ட தூங்க பிளான் போடறாரு “

“நீ மேல வந்தா அன்பு, நான் மேல வந்தா மேட்டரு... நல்லா இருக்குடி நியாயம்!”

சீனிவாசன் என்கிற ஸ்ரீநிவாஸன் என்கிற ஸ்ரீ படுக்கையில் இருந்து எழுந்து மேசையை நோக்கி நடக்கையில் ஒரு தலையணை சரியாக வந்து ஸ்ரீயின் புட்டத்தில் பட்டுக் கீழே விழந்ததும், ஸ்ரீ ஒரு கிளாஸை எடுத்ததும் ஒரே கணம்.

சீனிவாசன் பெயர் முதல் பட டைட்டிலில் ஸ்ரீநிவாசன். இரண்டாம் படத்தில் ஸ்ரீநிவாஸன். தெலுங்கில் “ஸ்ரீ “ என்று பாதிக்குமேல்

திரையை எடுத்துக்கொண்டு மிளிரும்போது ஹோ என்ற சத்தத்துடன் எழும் கைதட்டல். கன்ன டத்தில் “ஸ்ரீனி”. மலையாளத்தில் “வாஸன்”. இந்தியில் “ஸ்ரீநிவாஸ்”.

ஸ்ரீநிவாஸன் வலது கையில் கோனியாக் நிரம்பிய கோப்பையை வைத்துக்கொண்டு ஐஸ்கட்டியைத் தேட, சிஸ்லியின் இடது கை மூலம் ஐஸ் கட்டி கோப்பையில் விழுவதற்குக் காரணம் சிஸ்லியின் இடது கைப் பழக்கம்.

ஸ்ரீ திரும்பிப் பார்த்து கோப்பையை வாய்க்கு அருகே எடுத்துப்போய், மீண்டும் கீழே இறக்கி, ஓரடி நகர்ந்து பின்னால் போய், இடுப்புச் செயி னோடு மட்டும் வளைவாக நிற்பவளை நிதானமாக உள்வாங்குகையில்...

“யப்பா., அப்டியே உன் ரெண்டு கண்ணையும் புடுங்கி என் மேல விட்டு எறியிறியே... இதனால தான்டா நான் மாட்டிக்கிட்டேன் “

60 மில்லி கோனியாக், 65 மில்லியாக மட்டுமே மாறியிருக்கும் தருணத்தில்

மொத்தமாகக் கவிழ்க்கப்பட்டு தொண்டையைச் செல்லமாக எரித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீக்குள் இறங்கி முடிப்பதற்குள் அப்போதுதான் ஊறிக்கொண்டிருக்கும் சிஸ்லியின் எச்சில் கோனியாக்கை துரத்தும் வேகம்.

ஸ்ரீக்காக எப்போதும் விசேஷமாக சிஸ்லிக்கு எச்சில் புதிதாக ஊறும். ஒரு நானோ செகண்டுக்குள் ஸ்ரீ சிஸ்லியின் உதடுகளை எதிர்பாராமல் கவ்வினாலும் உள் கன்னக் கதுப்புகளிலிருந்தும், நாக்கின் அடியிலிருந்தும், நீர்பிடிப்புள்ள ஆற்றங்கரையின் ஊற்று போல எச்சில் பொங்கும்.

உன்மத்த நிலையில் ஸ்ரீ ஒரு முறை உன் எச்சி H_2O இல்லட... H_3O என்றபோது, H_3O இல்லை H_3O^+ என சிஸ்லி திருத்தியது தெலுங்கு படத்தில் இடம் பெற்று கைதட்டல் வாங்கிய சீன். வேதியியல் படித்தவர்கள் அந்த சீனின் லாஜிக் பற்றி

விவாதித்துக்கொண்டிருக்கையில் H3O+ பெருக்
கெடுத்து பாய்ந்தது பாய்ந்தபடியே..!

ஆளுக்கொரு ரவுண்ட் ஊற்றிக்கொண்டு கட்
டலை மீண்டும் நெருங்கியதும் முத்தமிடுதலுக்கு
தடை அலாரம் அடித்ததால்.

“ஓஹ் ஐயா தூங்கறதுக்கெல்லாம் அலாரம் வைக்க
ஆரம்பிச்சிட்டீங்களோ?”

“சரி அதை ஆஃப் பண்ணுடி”

மது தொடர்ந்து ஜில்லென்றும் ஜிவ்வென்றும்
இறங்கிக்கொண்டிருக்க

“டேய் மூடா இருக்குடா”

ஸ்ரீநிவாஸன் பதிலுக்குக் காத்திராமல் அவளை
ரசித்து ரசித்து ஒத்தியெடுத்து, புரட்டிப்போட்டு,
திசை மாற்றி, கழுத்தை நெறித்து, மடியில் அமர்ந்து,

கிறக்கமான கண்களுடன், மை காட் என்ற அவ
ளின் குரல் கதறல் காற்றில் கரைய, கண்களில்
நீர்ப்பெருக்கெடுக்க, தலை கவிழ்ந்து அவனது
மார்பில் முட்ட,

அவளை தாங்கிக்கொண்டு எழுந்த ஸ்ரீ முனி
வர் போல அசையாமல் அமர்ந்திருக்க... அவனின்
மடியில் குழந்தைபோல சுருண்டு கிடக்கும் சிஸ்லி
என்ற காட்சி ஓவியம்போல உறைந்து... ஸ்ரீ விளக்
கணைக்க ஸ்விட்சைத் தேடும்வரை ஓவியம்தான்.
ஓவியத்தைக் கலைக்கும் கல் நெஞ்சம் கொண்ட
வன் தான் ஸ்ரீ!

2

ஸ்ரீக்கு கமலுடன் முதல் சந்திப்பு. கமலுக்கு அன்றைய தினத்திற்கான முதல் சந்திப்பு. முப்பது நிமிடங்கள் எனத் திட்டமிட்ட சந்திப்பு மூன்று மணிநேரம் நீண்டதே தெரியவில்லை.

“இன்னும் நல்லா டெவலப் பண்ணிட்டு, போன் பண்ணிட்டு வரேன் சார் “

இந்தக் கடைசி டயலாக்கோடு வெளியில் வந்த ஸ்ரீக்கு ஏற்பட்ட உணர்வு., பசியா, வயிற்றுக் கலக்கலா என்று தெரியவில்லை. விடியவிடியக் குடித்தால், இந்தக் குழப்பம் வந்துவிடுகிறது. சிஸ்லி இன்னும் அறையில் இருப்பாள் என்ற நினைவோ அல்லது எதுவாக இருந்தாலும் அறைக்குச் சென்று பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற முடிவோ கார் ஹோட்டலை நோக்கி ஓட... முதலில் ஒரு சிக்னலை மதிக்கவில்லை.

ஸ்ரீநிவாஸன் அப்படித்தான். சிக்னலுக்கு அவனிடம் மதிப்பில்லை.

“எவன், எதை ஒழுங்கா மதிக்கிறீங்க? எவனும், எவளும், எதையும் மதிக்கிறதில்ல... இதுல சிக்னலை மட்டும் மதிங்கன்னு எப்பப் பாத்தாலும் பாடம் எடுத்துகிட்டு... சிக்னலை மதிக்காமப் போனா என்னா? அடிபட்டு சாவோமா? எல்லாம் செத்துத் தொலையட்டும். இங்க வாழறதுக்கு ஒரு ரீஸன், ஒரே ஒரு ரீஸன் இருக்கா?”

சிஸ்லி கேட்டதற்கு இந்த அளவுக்குப் பதமான பதில். வேறு யாரும் ஸ்ரீயிடம் கேட்க முடியாது. கேட்டிருந்தால்... பதில் சொல்லும் வாக்கியத்தில் 30 வார்த்தைகள் இருந்தால் 5 வார்த்தைகள் ‘பு’வில் ஆரம்பித்து ‘ண்’ணில் தொடர்ந்து ‘டை’யில் முடியும். ‘டை’யில் முடியும் வரைதான் வாழ்க்கை என்பது சர்வாதிகாரக் கிழங்களைப் பார்த்தால் புரியும். 8 வார்த்தைகள் ‘ஒ’வில் ஆரம்பித்து ‘த்’தில் தொடர்ந்து ‘தா’வில் முடியும். 4 வார்த்தைகள் ‘சு’வில் ஆரம்பிக்கும்... எதில் தொடர்ந்து எதில் முடியும் என்று அறியாத சிறுமிகளா இதைப் படிப்பவர்கள்?

6 வார்த்தைகள் 'கூ'வில் ஆரம்பிக்கும் எதிலும் தொடராமல் மொக்கையாக 'தி'யில் முடிந்து தத் தளித்தபடி இருக்கும். 9 கால் கேர்ள்'ஸ் சன்ஸ் இருக்கும், எஸ்கார்ட்'ஸ் டாட்டர்ஸ் இருக்காது. இன்னும் அந்தளவுக்குப் பெண்கள் சுதந்திரம் இங்கு மலராததால் வசையிலும் அவர்களுக்குப் பங்கில்லை. என்ன கூட்டிப்பார்த்தால் 32 வருகிறதா? ஆமாம் 30 வார்த்தைகள் இருக்கும் வாக் கியத்தில் 32 கெட்ட வார்த்தைகள் வரும்தான்... அதுதான் ஸ்ரீ!

“வாழறதுக்கு ஒரு ரீஸன்... ஒரே ஒரு ரீஸன் இருக்கா?” என்ற ஸ்ரீநிவாஸனின் குரல் எப்போதும் சில்வியாவுக்குள் ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கும்.

“ஒரு ரீஸன் எனக்கு இருக்குடா... முட்டாப் புண்டை. நீதாண்டா அது!” என தலைக்கேறிய போதையில் ஒருமுறை சிஸ்லி சொல்லியதை மீண்டும் மீண்டும் “முட்டாப்புண்டை” சொல்லுமீ என ஸ்ரீ கேட்பதற்கு சிஸ்லியின் வெட்கம்தான் பதில். ஆனால் சாதாரண வெட்கம் அல்ல., நெற்றி முதல் மார்பகம் வழியாக, தொப்புளில் தொடர்ந்து, தொடையில் பயணித்து, பாதம் வரை வெட்கப்படும்.

இதை ஸ்ரீ கேட்பதே சிஸ்லி நிர்வாணமாக இருக்கும்போது மட்டுமே!

வாழ்வதற்கு ஒரு காரணமும் இல்லை என்று முடிவுசெய்த நாளில் ஸ்ரீயின் தற்கொலை முடிந்திருக்கும். அதற்கு முன்னால் 'சொக்குதே' பட இயக்குநர் தற்கொலை செய்துகொண்டதால் ஸ்ரீ எழுவுக்குப் போகவேண்டிய கட்டாயம். அப்போது ஸ்ரீக்கு வயது 21! அதுவும் அப்பாவின் வற்புறுத்தலால்.

“சாகக்கூட வுடமாட்டேங்கிறான் இந்த ஆள்” என அப்பாவைத் திட்டியபடியே எழுவுக்குச் சென்ற ஸ்ரீக்குப் பின்னால் அப்பா அம்மாவிடம் பேசியது ...

“இந்த எழுவுக்குப் போனா ஸ்ரீக்கு இண்டஸ்ட்ரி ஆளுங்க அறிமுகம் கிடைக்கும்”

ஸ்ரீக்கு இண்டஸ்ட்ரி ஆட்களின் அறிமுகம் கிடைத்ததோ இல்லையோ., படம் கிடைத்தது!. அப்பா தயாரிப்பாளர்.

ஏழெட்டுப் படங்கள் எடுத்து சிரமதிசையில் இருக்கையில்... கடைசி முயற்சியாக “சொக்குதே”. அவரின் கடைசி முயற்சி ஸ்ரீயின் முதல் முயற்சி.

“உனக்குதான் சினிமா இண்ட்ரஸ்ட் இருக்குன்னு சொல்லுவியே, நீயே இந்தப் படத்தை டேரக்ட் பண்ணுடா”

தற்கொலை முயற்சியை விடக் கொடூரமாக இருந்தாலும்., எப்படி ஒத்துக்கொண்டான் என்பதற்கு இன்றுவரை ஸ்ரீக்கு விடையில்லை. இயக்கம் தெரியாது என்பது மட்டுமல்ல, ஸ்ரீக்கு அப்போது எதுவுமே தெரியாது. தன்னுடைய டாக்டர் படிப்பையே முடிக்காமல் சுற்றிக்கொண்டிருந்த காலம் அது.

முதலில் “சொக்குதே” படத்தின் தலைப்பை மாற்ற வேண்டும் என்று ஸ்ரீ வைத்த கோரிக்கைக்கு அப்பாவின் வாயால் கிடைத்த செருப்படி .

நிஜ செருப்படியை விட வலி அதிகம்.

ஒரே பையனாக பிறந்தும் ஸ்ரீக்கு வீட்டில் செல்லம் கிடைக்காதது கூடப் பிரச்சனை இல்லை, சாதாரணமான வாழ்க்கைகூட கிட்டாமல் வாழ்வின் அனைத்துத் தருணங்களும் திட்டுக்களால் நிறைந்திருந்ததுதான் சிக்கல். அப்பா ஸ்ரீக்குப் பெரிதாக செய்தது எதுவென்றால்., பணம் கொடுத்து MBBS சீட் வாங்கிக் கொடுத்ததுதான். அதிலும் அவர் வீட்டில் பொய்சொன்னது பின்னால் ஸ்ரீக்கு தெரியவந்தபோது., ஒரு கடைவாய் புன்சிரிப்பில் கரைத்து, அது கரையாமல் ஒரு கருப்பு கோலிகுண்டாக மனதில் சேர்ந்த மற்ற பல கருப்பு கோலிகுண்டுகளுடன் உரசிக்கொண்டிருப்பதால்தான் குடி!.

35லட்சம் ரூபாய்கள் கொடுத்து வாங்கிய சீட்டை 80 லட்சம் என இன்னமும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் அப்பா., வாய்ச்செருப்படி கொடுத்தாலும் அவரிடம் படத்தின் பெளண்ட் ஸ்கிரிப்ட் கேட்டு இன்னொரு செருப்படி வாங்கிக்கொண்டு, நாக்கால் விஸ்டம் பல்லைத் துழாவிக்கொண்டிருக்கையில்...

“இதுவரைக்கும் எடுத்த சீன்னைப் போட்டுப் பார்றா”

அதுவரைகூட சினிமா எடுக்கப் பெரிய ஆர்வம் இல்லாத ஸ்ரீநிவாஸன், இதுவரை எடுக்கப் பட்ட “சொக்குதே” சீன்னைப் போட்டுப்பார்த்து விட்டு, வெளியே வந்து தனியாக தம் அடிக்கையில்... அவன் வாயிலிருந்து நிதானமாக வெளிவந்த வார்த்தைகள் “ஃபிலிம் பை ஸ்ரீநிவாஸன்”

ஆக்ஸஸ் கார்ட் வைத்து அறை நுழைகையில் சிஸ்லி மேக்கப் போட்டுக்கொண்டு மீண்டும் தூங்கிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டே ரெஸ்ட் ரூம் போகும் ஸ்ரீக்கு., அவளின் கெண்டைக்காலில் முத்தம் கொடுத்துவிட்டு செல்லலாம் என்ற ஆர்வத்தால் முடிவெடுக்க முடியாமல் கிட்டத்தட்ட இரண்டு நிமிடங்கள் முன்னும் பின்னும் நகர்ந்து, ஒரு நிமிடம் ஏதும் செய்யாமல் நின்று இரண்டையும் செய்யாமல் உடைகளைக் கழட்டிப் போட்டு, வில்ஸ் ஃபில்டரை பற்றவைக்கும் ஸ்ரீ... சொக்குதே எடுத்த ஸ்ரீதான்., அடுத்து கமல் படம் செய்யப்போகிறானா?

3

வில்ஸ் ஃபில்டர் எழுப்பினாலும் ஸ்ரீ தான் எழுப்ப வேண்டுமென்று கண்ணை மூடிக்கொண்டு கிடந்த சிஸ்லியை நோட்டம் விட்டுக்கொண்டே

இருந்த ஸ்ரீக்கு ஒரு விசித்திரப் பழக்கம். அருகில் கிடப்பவளை அள்ளி அணைக்காமல், மனதில் அனைத்தையும் ஒட்டிப்பார்த்து சுகம் கண்டு, மீண்டும் அதை நிஜத்தில் நடத்திப் பார்ப்பதில் ஸ்ரீக்கு ஒரு கிக்.

சிகரட் முடிந்ததும் சிஸ்லி பக்கத்தில் ஒட்டிக் கொண்டு அமர்ந்தவன்., சிஸ்லியின் கால்களை மடக்கித் தன் மார்பருகே வைத்துக்கொண்டு கிதார் இசைப்பது போல சிமிட்ட ஏற்பட்ட குறுகுறுப்பால், போர்வைக்குள் சிதறின சிஸ்லியின் புன்னகைகள். சிஸ்லியின் புன்னகையை அவளின் கணுக்காலில் உணர்ந்த ஸ்ரீநி அதை முத்தத்தின் மூலம் காலிலிருந்து உறிஞ்சு.,

“எனக்கு ஒரு பிளாக் டி சொல்லுடா”

“கெட்டில் தான் இருக்கே, போட்டுத் தரட்டுமா?”

“வேணாம் ரும் சர்வீஸ்ல கால் பண்ணி சொல்லு”

“உன் காலை விட்டுட்டுப் போக மனசில்லட”

சிஸ்லியின் இன்னொரு கால் ஸ்ரீயின் தோளில் படர... ஸ்ரீ கையில் வைத்திருந்த அவளின் காலை யும் தோளில் போட்டுக்கொண்டு,

“காலையே மாலையாக்கினாள்... டைட்டில் நல்லா ருக்குல்ல ட?”

“பிளாக் ட”

“ஒரு பிளாக் ட... ஐஸ், சுகர் இல்லாம ஒரு மாதுளை ஜூஸ் “

“ “

“இல்ல... பால் வேணாம். ரா பொமகரனேட் ஜீஸ்”

ஏதும் கலக்காத வெறும் மாதுளை ஜீஸ் ஸ்ரீநிக்கு சன்மாவால் வந்த பழக்கம். ஷூட்டிங் ஸ்பாட்டில் எப்போதும் “ரா பொமகரனட்” என்ற வார்த்தை சன்மாவின் குரலால் கேட்டுக்கேட்டு மண்டையில் ஊறி, தன்னை மறந்து ஒருநாள் ரா பொமகரனட் என்று ஸ்ரீயும் கேட்டுவிட, அப்போது சன்மா திரும்பிப் பார்த்த பார்வை ஸ்ரீக்கு என்றும் மறக்காது. சன்மாவின் பார்வையை விட சொக்குதே பட ஹீரோயின் மலீஷாவின் பார்வை ஸ்ரீக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். உண்மையிலேயே சொக்கவைப்பது போலத் தான் இருக்கும்.

ஆனாலும் ஸ்ரீக்கு சன்மாவின் பார்வைதான் பிரத்யேகமாகப் பிடிக்கும்.

ஸ்ரீயின் முதல்பட ஹீரோயின் மலீஷாவின் பார்வை “ப்ளடி, ஏண்டா சும்மா பாத்துட்டிருக்க... கம் அண்ட் ஃபக் மீ” என்று சொல்வதுபோல இருக்கும்.

சன்மாவின் பார்வை “என்னை நீயாவது உண்மையாகக் காதலிக்கக் கூடாதா” என்று கெஞ்சுவதுபோல இருக்கும். சன்மாவிடம் சுனை நீர் போன்ற உண்மையான காதல்தான் . படப்பிடிப்பின் போது இவர்கள் நெருக்கமாக இருந்ததைப் பார்த்து படத்தின் ஹீரோ நெருக்கமாக நடிக்கப் பயந்தது சினிமா உலகின் வேடிக்கைப் பேச்சு . ஹீரோவுக்கு நடித்துக் காட்டும் சாக்கில் எக்கச்சக்கமான முறை சன்மாவைப் பலர் முன்னிலையில் படப்பிடிப்புத் தளத்தில் அணைப்பது, முத்தமிடுவது ஸ்ரீக்குப் பிடித்தமான செயல். கூட்டமாக இருந்தாலும் ஸ்ரீ அணைத்து முத்தமிடும் போது இருவரும் தனியாக இருப்பதுபோலத்தான் இருக்கும். அந்த நொடி இன்னும் கொஞ்சம் நீடிக்கக் கூடாதா என்று இருக்கும் சன்மாவுக்கு. சன்மா அந்த மயக்கத்தில் இருந்து வெளிவருவதற்குள் ஸ்ரீ விலகி மானிட்டருக்கு வந்துவிட... சன்மா ஸ்ரீயின் தொடுமயக்கத்தில் இருந்து மீள்வதற்குள் ஹீரோ காதல் முடித்து முத்தம் கொடுத்து விலகி விட “கட்” என்ற ஸ்ரீயின் மைக் சத்தம் சன்மாவை இயல்புநிலைக்கு மீட்டெடுக்கும்.

காதல் கனிந்து திருமணம் முடித்து தனியறை முத்தம் பழகியும் கூட்டத்திற்கு நடுவில் ஸ்ரீயின் கும்பல் முத்தத்திற்கு ஏங்கும் சன்மாவின் விநோத மனது!.

பிளாக் டியும் மாதுளை ஜூஸும் வந்து விட...

“ஐ குடிக்கவிடுடா... அப்டியே பாத்துட்டிருந்தா எப்டி ஐ குடிக்கிறது?”

“உன் கண்ணத்தானே பாக்குறேன், உதட்டையா பாக்குறேன்? நீ ஃப்ரீயா ஐ குடி”

“எனக்கு ஐ குடிக்கிறப்ப நான் டியைப் பாத்துட்டுக் குடிக்கணும், அப்பதான் திருப்தி. நீ பாத்துட்டிருந்தா... உன்னைத்தான் பாக்கத் தோணுது”

“எது குடிச்சாலும் அதைப் பாத்துட்டேதான் குடிப்பியா?”

“அஃப்கோர்ஸ்” என்று ஆரம்பித்தவள் ஸ்ரீயின் வாயில் குறும்பு கலந்து ஒழுகும் குறுநகையைக் கண்டு...

சிஸ்லி “ப்ளடி பாஸ்டர்ட்” என்ற போது ஸ்ரீ.,

“பாஸ்டர்ட் நானு ஓக்கே... இதுல ப்ளடி யாரு நானா எங்கம்மாவா ?”

அவள் நகர்ந்து வந்து அவன் கையில் இருந்த ஜீஸைப் பிடுங்கி வைத்துவிட்டு, முட்டிக்கால் போட்டு அவன்மீது படர்ந்து

“யூ ஆர் மை ப்ளடி அண்ட் ஆல்சோ யூ ஆர் மை பாஸ்டர்ட்”

“எனக்கு ஒரு புள்ள பெத்துத் தர்றியா? பட் ஐ டோண்ட் வாண்ட் பாஸ்டர்ட்”

“நீ எவகிட்டப் புள்ள பெத்துக்கிட்டாலும் அந்தப் புள்ள பாஸ்டர்ட் தான்!. எனக்குப் புள்ள பெத்துக் குற ஐடியாவே கெடையாது”

சன்மாவும் இதையேதான் சொன்னாள். அதுவும் இரண்டு வருட திருமண வாழ்க்கைக்குப் பிறகு.

4

தற்கொலை எண்ணத்துடன் சீனிவாசன் திரிந்த காலத்தில் அவன் உயிரைக் காப்பாற்றியது சொக்குதே. சொக்குதே சுமாராகத்தான் வியாபாரத்தில் ஜொலித்தாலும் தமிழ் சினிமா ஸ்ரீநிவாஸனிடம் என்னத்தையோ எதிர்பார்த்துக் கிடந்ததுபோல இரண்டாவது படத்துக்கு ஏக எதிர்பார்ப்பு! ஸ்ரீநிவாஸன் தந்தைக்கு எதுவுமே புரியவில்லை. இரண்டாம் பட ஷூட்டிங் போக ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து அவர் வாயிலிருந்து தொடர்ச்சியாக வெளிப்பட்டு சீனிவாசன் மேல் தெளிக்கப்படும் “தேவடியாப் பையா “ என்ற வார்த்தை வாயைவிட்டு வெளிவராமல் தொண்டைக்குழிக்குள் அவஸ்தைப்பட ஆரம்பித்தது.

இந்த இரண்டாம் படத்தில் இருந்துதான் ஸ்ரீநிவாஸன் ஒரு டெக்னிக்கைக் கைக்கொள்ளப்பெற்று, அதைப் பிரயோகித்துப் பார்த்து, அட செமையா வொர்க்கவுட் ஆகுதே என

ஆச்சர்யப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில், அதே
டெக்னிக்கால்தான் சன்மா இவன் வாழ்வில் வரப்
போகிறான் என்பது அப்போது ஸ்ரீநிவாஸனுக்குத்
தெரியாது.

அந்த டெக்னிக் என்னவென்றால் :-

- 1) முதலில் யாரையும் மதிக்கக் கூடாது
- 2) யாரிடமும் முதல் பத்து நாட்களுக்குப் பேசக்கூ
டாது.
- 3) யாரையும் அருகில் நெருங்கவிடக் கூடாது.
- 4) யாரையும் ஆலோசனை சொல்ல அனுமதிக்க
வே கூடாது.
- 5) சிரிக்கக் கூடாது
- 6) முகத்தை எப்போதும் கோபமாகவே வைத்துக்
கொண்டு.

அதே சமயத்தில் எந்த உணர்ச்சியையும் வெளிக் காட்டக் கூடாது.

7) ஷூட்டிங் ஆரம்பித்த முதல் பத்து நாட்களுக்கு சீக்கிரம் வந்துவிட வேண்டும். பயங்கர தொழில் நேரத்தியாக இருக்கவேண்டும்.

8) யாரும் எதிர்ப்பார்க்காததை எதிர்பாரா நேரத்தில் செய்யவேண்டும்.

இந்த விதிகளை எல்லாம் அவன் திட்டமிட்டு, கவனமாக செயல்படுத்தியதில்லை. அது அவனுக்கு இயற்கையாக வந்ததாக இருக்கலாம்.

ஷூட்டிங் ஆரம்பித்த நாளில் இருந்து சன்மாவிடமும் இப்படியே இருந்த ஸ்ரீநிவாஸன் பதினோராம் நாள்., பன்னிரெண்டாம் நாளாகக்கூட இருக்கலாம் “குட் மார்னிங் சன்மா” என்று இறுக்கமான சொல்லில் சொல்லிவிட்டுக் கடக்க., சன்மாவுக்கு என்ன நடந்தது என்றே புரியாமல் சில நிமிடங்கள் உறைந்து, பின் கேரவேனுக்குள் ஓடி,

அழுதுகொண்டே அங்கே பறந்துகொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான பட்டாம்பூச்சிகளில் ஒன்றைப் பிடிக்க முயன்று, அழுகை சிரிப்பான தருணத்தில் வந்த அழைப்பால் அவசரமாக ஓடி கேமரா முன் நின்றபோதுதான் முதன்முறையாக சன்மாவின் கண்களை ஸ்ரீநிவாசன் கண்கள் கொத்திய தருணம்.

மிக நேர்த்தியான, அழகான உடை அன்று சன்மாவுக்கு. வெள்ளை நிறத்திலேயே விழுந்துவிடும் சீனிவாசன் கோதுமை நிறத்தில் விழுந்து பல் உடைந்து போனாலும் ஆச்சர்யம் அல்லதான்!. ஆனால் பத்துநாள் பொறுமையாகத் தாக்குப் பிடித்தானே ஆள்.. அதைச் சொல்ல வேண்டும். சன்மா சினிமா வாய்ப்புக்காக வடக்கிலிருந்து பெங்களூர் வந்து, அலைக்கழிக்கப்பட்டு, அங்கிருந்து ஹைதராபாத் போய் சில நாட்கள் தங்கியிருந்து வாய்ப்புத் தேடி, அங்கு ஒரு படத்தில் நடிக்க ஒப்பந்தம் ஆகி, அவள் நடித்த சில காட்சிகள் இன்னும் ஹார்ட் டிஸ்கில் பாதுகாப்பாக...

அதே பாதுகாப்புடன் ஒரு தெலுங்கு தயாரிப்பாளர் சன்மாவை ஆள்வைத்து அலுவலகத்துக்கு அழைத்து வந்து மரியாதை குறையாமல் “அம்மா” “அம்மா” போட்டுப் பேசி அன்பாக ஷோஃபாவில் அமரவைத்து, அவரும் சன்மா அருகில் அமர்ந்து அவள் கையை எடுத்துத் தன் கையோடு கோர்த்துக்கொண்டு பேச ஆரம்பித்தபோது அந்த அலுவலக அறையில் இவர்கள் இல்லாமல் இன்னும் இருவரும்.

சுந்தரத் தெலுங்கில், மிக மிக மரியாதையுடன் கவனமாக ஒவ்வொரு அடியாக அந்தத் தயாரிப்பாளர் எடுத்து வைத்தாலும், பேசுவதில் அவ்வளவு வெளிப்படைத் தன்மை.

அவர் தெலுங்கில் நீட்டமாக பேசியதின் சுருக்கம் :-

“இங்க சினிமா உலகத்தில் ரொம்ப போட்டி. ஆயிரக்கணக்குல திறமை உள்ள நடிகைங்க, நடிக்க முயற்சி பண்ணிகிட்டே இருக்காங்க... ஆயிரத்துல ஒருத்தருக்கு வாய்ப்புக் கிடைச்சாலே பெரிய விஷயம் அம்மா.

அதுக்குள்ள இன்னும் ஒரு ஆயிரம் பேர் களத்
துக்கு வந்துடறாங்க. எப்பிடித் திறமையைக் கண்டு
புடிச்சிசரியான ஆளுக்கு வாய்ப்பு குடுக்குறது? அது
ரொம்பக் கஷ்டமம்மா. முடியவே முடியாது!.”

“சில பேரு ஆளு தெரியாம மீடியேட்டர், புரோக்கர்,
படுக்கறதுக்காகவே சினிமா கம்பனி வச்சி நடத்
திட்டிருக்குறவங்க, டுபாக்கூர் பீ ஆர் ஓ கிட்ட எல்
லாம் மாட்டி, படுத்துப்படுத்து எழுந்துறக்குறதுதான்
மிச்சம். டெய்லி ஒரு குவாட்டரும் பிரியானியும்
கெடைக்கும். உடம்பு ஊதிடும். கடைசில எதாச்சும்
ஒரு படத்துல ஓரமா நின்னுட்டு, திரும்பவும் படுக்
கைக்குப் போகவேண்டியதுதான்.”

“குடிக்காம எவன் கூடவும் படுக்கவும் முடி
யாது. ஏன்னு சொல்றேன் தெரிஞ்சிக்கோ... கூச்
சப்படாத... நான் உனக்கு சொந்தக்காரன் மாதிரி.
கருப்பா, குண்டா, தொப்பையும் தொந்தியுமா
காண்டாமிருகம் மாதிரி ஒருத்தன் வந்து டிரஸ்ஸை
கழட்டிப்போட்டு உன் மூஞ்சை இழுத்து அவன்
மடியில

அழுக்கிக்குவான். நீ செத்தே போய்டுவ. அவன் தான் ஃபைனான்சியர்னு சொல்லுவாங்க. அவன் கூடப் படுத்தா நீ ஹீரோயின்னு சொல்லுவாங்க. அவன் இதுவரைக்கும் பன்னெண்டு ஹீரோயினை உருவாக்கியிருக்கானும் சொல்வாங்க... எல்லாம் பொய்!. ஆனா உனக்குப் பல்லைக் கடிச்சிட்டு படுத்து ஹீரோயின் ஆயிடணும்னு இருக்கும். அது ஏமாத்துன்னு உனக்குத் தெரிஞ்சாலும்... சும்மா இருக்குறதுக்கு.. அந்த ஏமாத்து விளையாட்டை யாவது ஆடிப்பாப்போம்னு தோணும்.”

“ஏமாந்து போய்... அந்த ஏமாத்துக் கதையை இன்னொருத்தன்கிட்ட சொல்லி அழுது. அவன் கூடப் படுத்து, அவன்கிட்டயும் ஏமாந்து.. கடைசில உனக்கு மிஞ்சுறது ஏமாந்த கதைகளும், எல்லாரும் உன் யோனில துப்பிட்டுப் போன குஞ்சி எச்சியும்தான்!. அதுலயும் பலபேர் காண்டம் போட்டுக்க மாட்டான். அவனுகளுக்கு குழிக்குள்ள திரவத்தைக் கொட்டணும். அப்பதான் திருப்தி. நீ வியாதியை வாங்கிட்டு வந்து நிப்ப. இதெல்லாம் ஒனக்கு வேண்டாம்.”

“நான் தரமான தயாரிப்பாளர். இண்டஸ்ட்ரில எனக்கு ஒரு மதிப்பு இருக்கு. நான் சொன்னா எந்த டேரக்டரும் அப்படியே மறுத்துட்டுப் போக மாட்டான். எனக்கு வயசாயிடிச்சி. முழுமையான புணர்ச்சியில் ஈடுபட முடியாது. இன்னும் பச்சையாக சொல்லிடறேனே... எனக்கு குஞ்சி செத்துடிச்சி. வயகரா எல்லாம் போட்டுப் பாத்தேன்., அப்பவும் ஆடல, அசையல. அது என் தொடைக்கு நடு வுல சமாதி ஆயிடிச்சி. ஒன்னுக்கு உடறேன். அப்பப் அரிக்கிது... சொறிஞ்சிக்குவேன் அவ்வளவு தான்!.”

“ஆனா எனக்கு இன்னும் ஆசை போகலை. அழகான, கலரான பொண்ணுங்களைப் பாத்தா சபலம் வருது. எனக்கு வக்கிர புத்தி கெடையாது. வயசுக்கு வராத சின்னப் பொண்ணுங்களைப் புடிச்சி தடவறது. அதுங்க அந்தரங்கத்துல கை வைக்கிறது, இதெல்லாம் எனக்குப் புடிகாது. நினைச்சிக்கூடப் பாக்கமாட்டேன். எனக்கும் பொண்ணு இருக்கா... குடும்பம் இருக்கு.”

“சபலத்தை என்ன பன்றது? அடக்கிக்கலாம். அடக்கினா எப்பிடி வெளிப்படும்னு தெரியாது. அதுக்குத்தான் உன்னை மாதிரி அழகான பொண்ணுங்க ஹீரோயின் ஆவணும்னு ஆசைப்பட்டு வரும்போது இப்பிடி கேட்டுடுவேன்.”

“எடுத்தவுடனே ஹீரோயினாப் போடுங்கன்னு என்பட டேரக்டர்கிட்டயேகூட கம்பல் பண்ணமாட்டேன். ஹீரோயினா செட் ஆவுமா பாருங்கம்பேன். சரி வராதுன்னு சொன்னாங்கன்னா வேற எதாச்சும் முக்கியமான ரோல் குடுங்கம்பேன். அது கண்டிப்பா குடுத்துடுவாங்க. அதுல நீ ஒழுங்கா பண்ணா அடுத்து ஹீரோயின் ஆயிடலாம்.”

“அதுக்கு எனக்குக் கொஞ்சம் ஒத்துழைக்கணும்மா. நான்தான் செக்ஸ் வச்சிக்க மாட்டேன்னு சொல்லிட்டேன். என்னால முடியாது. என் கூட ஸ்டார் ஹோட்டலுக்கு வந்தின்னா ஒரு ராத்திரி தங்கிக்கலாம். நல்லா சரக்கு, நல்லா சாப்பாடு சாப்படுக்கலாம். நான் கட்டிப்பிடிச்சுக்குவேன், முத்தம் குடுப்பேன்.

நீ எதுவும் செய்ய வேண்டாம். செய்யறது எல்லாமே நான்தான். நீ சும்மா இருந்தாப் போதும். உன்னை நிர்வாணமாப் பாத்துகிட்டு அப்பப்பக் கட்டிப்பி டிச்சிக்கிட்டு முத்தம் குடுத்துட்டு தூங்கிடுவேன். வேற ஏதும் வம்படியா செய்யச் சொல்லமாட்டேன். எங்கயாவது தொட்டு, உனக்குப் புடிக்கலைன்னு சொன்னா தொட மாட்டேன். இன்னொண்ணு லிப் கிஸ்கூட அடிக்கமாட்டேன். அது என்னமோ எமோஷனலாமே? விடிகாலை நீ கிளம்பிப் போயி டலாம். பணம்லாம் குடுத்து அசிங்கப்படுத்தமாட் டேன். என் கிஃப்டா நகைங்க, டிரஸ்ஸ் குடுப்பேன். படத்துல சான்ஸ் குடுப்பேன், “

“உன் மரியாதை எதுவும் கெடாது. என் ஃபேமிலி ஃபங்க்ஷனுக்கு நீ மரியாதையா வரலாம். என் வீட் லயேதங்கலாம். நீ ஹீரோயின் ஆனதும் உன்னைத் தொந்தரவு செய்யமாட்டேன். அப்பவும் நீ விரும் பினா வரலாம். உனக்கு இந்தத் தாத்தாகூட அட் டாச்மெண்ட் இருந்தா வரலாம் “

என்று சொல்லி அவர் சிரித்தபோது மற்ற இரண்டு உதவியாளர்கள் முகத்தில் எந்த உணர்ச்சியும் இல்லை. அந்தத் தயாரிப்பாளருக்கும் வேறு இருவர் இருக்கிறார்களே என்ற எந்தக் கூச்சமும் இல்லை.

சன்மா தன் கையை அவரிடம் இருந்து விடுவித்துக்கொண்டதுமே அவருக்கு இவளின் பதில் சென்று சேர்ந்துவிட்டது. சிரிப்பின் அகலம் கொஞ்சம் குறைந்தாலும்., அந்தச் சிரிப்பைத் தேக்கிய படியே உதவியாளரைப் பார்த்த பார்வையில் ஒரு கவர் வருவதற்கும் சன்மா எழுந்து நிற்பதற்கும் சரியாக இருந்தது.

“வருத்தம் ஏதும் இல்லைம்மா... நீயும் வருத்தப்படக் கூடாது. இந்த கவர், நான் கூப்பட்டு, நீ இங்க வந்ததுக்கு... உனக்கு நேரம் நல்லா இருந்தா என்படத்துலயே நீ ஹீரோயினும் ஆக முடியும், பார்ப்போம். வாங்கிக்கம்மா “

“இல்ல சார், வேணாம் சார், தேங் யூ“

அங்கிருந்து கிளம்பி ஒரு மீடியேட்டர் மூலம் சென்னை வந்த பிறகு நீண்ட நாட்கள் கழித்துதான், ஸ்ரீநிவாஸன் படத்தில் முதன்முறையாக ஹீரோயின்.

சன்மா அணிந்திருந்த அழகான உடையாலும், அவளின் பளபளக்கும் கோதுமை நிறத்தாலும், ஸ்ரீநிவாஸன் அன்றிருந்த ரொமாண்டிக் மூடாலும் வழக்கமான ஸ்ரீநியின் வேகத்தில் ஷூட்டிங் நகரவில்லை.

ஸ்ரீநிவாஸன் முதன் முறையாக குட்மார்னிங் சொன்ன குஷியில் சன்மா. இவளைக் கூப்பட்டு இப்பகிஸ் அடிச்சா என்ன என்ற விபரீதமான எண்ணத்தில் ஸ்ரீநிவாஸன்.

5

பளாரென்று அறைந்து விடலாமா என்ற விபரீத எண்ணத்தை விலக்கும் பொருட்டு கண்ணாடியின் முன் நிற்குகொண்டு முகத்தைச் சுருக்கி விரித்துப் பார்த்தபடி இருந்த ஸ்ரீநிவாஸனைப் பின்னால் வந்து அணைத்துக்கொண்ட சிஸ்லிக்குத் தெரியும் ஸ்ரீநி கோபத்திலோ, எரிச்சலிலோ இருக்கிறான் என்று. தான் சொன்னதுதான் ஸ்ரீக்குக் கோபத்தை வரவழைத்தது என்று தெரிந்து அந்தப் பேச்சை வளர்த்தாமல் ஸ்ரீக்குப் பிடித்த பின்னணைபைக் கொடுக்கும் சிஸ்லிக்கு இந்தத் துடுக்குப் பேச்சு தான் வரம்... சமயங்களில் சாபம்.

கோபம் குறைந்ததோ இல்லையோ, அணைப்பை இழக்க விரும்பாத ஸ்ரீநிவாஸன்.,

“எனக்கு குழந்தைங்கன்னா ரொம்ப பிடிக்கும்டீ”

“தத்து எடுத்துக்கலாம் டேரக்டர் சார். நிறைய குழந்தைங்க இருக்காங்க. நான் ஏன் லோட் ஏத்திக்கணும்? அப்புறம் என் தொப்புளை எப்பிடி க்ளோஸ் அப்ல காட்டுவீங்க?”

“தத்தா..? எனக்கு உன்னை மாதிரி ஒரு பெண் குழந்தை வேணுண்டி”

“அதான் நான் இருக்கனே... பத்தாதா?”

“குழந்தை பெத்துக்காம நம்ம உறவு முடிவடையாது குட்டிம்மா. இப்ப உனக்கு ஒரு பொண்ணு பொறந்தா அதில் நானும் இருப்பேன்ல்ல? என் மூஞ்சி கொஞ்சம், என் நிறம் கொஞ்சம், என் புத்தி கொஞ்சம்..!”

“வேணாம். உன் புத்தி உனக்கு மட்டும் தான் செட்டாகும். உன் குணம் உன்னைத் தவிர யாருக்கு இருந்தாலும் சரி வராது... வேணாம்”

“சரி... கல்யாணமாச்சும் பண்ணிப்பியா?”

“என்னை டிவோர்ஸ் பண்ணிட்டு அடுத்த பட ஹீரோயின்கிட்ட போயிடமாட்டேன்னு என்னடா நிச்சயம்?”

“நான் அப்டி பண்ணுவேன்னு நினைக்கிறியா?”

“அது தப்பும் இல்லடா... புடிக்கலைன்னா டிவோர்ஸ் பண்றது தப்பு இல்லை. ஏன் எமோ ஷனல் ஆகுற... கூல்! சாதரணமாக் கேக்கறேன். சன்மா கூட டிவோர்ஸ் பண்ணுதானே?”

“அவதான் என்னை டிவோர்ஸ் பண்ணா”

“ஃபைன்.. அவ கூட லீகல் ரிலேஷன்ஷிப்ல இருந்துக்கிட்டே... நீ என்கூட ரிலேஷன்ஷிப் வச்சிருந்த தாலதான அவ டிவோர்ஸ் பண்ணா?”

“நீயுந்தானடி.. நான் மேரீட்னு தெரிஞ்சும் என்கூட ரிலேஷன்ஷிப்புக்கு வந்த... இப்ப ஏண்டி என்னை மட்டும் குறை சொல்லிக்கிட்டு”

“சாரி டா., நான் குறை சொல்லலை. ஆனா நான் உன்கூட ரிலேஷன்ஷிப்புக்கு வந்தப்ப எனக்கு எந்த லீகல் ரிலேஷன்ஷிப்பும் இல்ல, நான் யாரையும் சீட் பண்ணலை”

“இட்ஸ் ஒக்கே., நான்தான் சீட் பண்ணேன். டிஸ்க் ஜாக்கின்னு தாடிக்காரன் ஒருத்தன் சுத்திட்டிருப்பானே... அவனை நீ கழட்டி விட்டுட்டு வந்தது சீட்டிங்கெடையாதுதான். ஏன்னா உங்களுக்குள்ள லீகல் ரிலேஷன்ஷிப் இல்ல. லீகல்ன்ற மயிருக்குள்ள பண்ணா சீட்டிங்... லீகல் இல்லாம எவன் வேணா எவளை வேணா ஒழத்துகிட்டுத் திரிவீங்க... ஒருத்தனைக் கழட்டிவிட்டுட்டு இன்னொருத்தன் கூட படுப்பீங்க... அது எதுவும் சீட்டிங் இல்லை. நான் பண்ணது மட்டும் தான் சீட்டிங். இப்பவும் நான் என்ன கேக்கறேன். வாடி கல்யாணம் பண்ணிகிட்டு , குழந்தை பெத்துக்கலாம்னு தானே... இது தப்பா?”

“ஸ்ரீ... உனக்குத் தூக்கம் இல்லாம டென்ஷனா இருக்கதூங்கு மொதல்ல”

“மொதல்ல பதில் சொல்லுடி”

“ஸ்ரீ ப்ளீஸ்... நாம வேற பேசலாம். கமல் என்ன சொன்னாரு “

“உன்னைப் புடிக்கும்னு சொன்னாரு. ராத்திரி டின்னருக்கு வரச் சொல்லியிருக்காரு., போ போய்ப் படுத்துக்கோ”

“ச்சி., ஏண்டா இவ்ளோ கேவலமாப் பேசற... அவர் எவ்ளோ பெரிய லெஜண்ட்!”

“ஆமாடி... அவர் லெஜண்ட், நான் சீட்டர்! மேட்டர் பண்ணிட்டுத் துரத்திவிடாம., கல்யாணம் பண்ணிட்டுக் குழந்தை பெத்துகிட்டுக் குடும்பமா இருக்கலாம்னு கூப்புடறேன் பாரு... நான் சீட்டர் தான்!.”

“நீ என்னை மட்டுமா இப்படி கல்யாணம் பண்ணக் கூப்புடற? சன்மாகிட்டயும் இப்படித்தான் சொன்ன, மலீஷாகிட்டயும் இப்படித்தான் சொன்ன... இட் ஈஸ் எ டிஸீஸ் ஃபார் யூ!. எத்தனை பேரைக் கல்யாணம் பண்ணி எத்தனைக் குழந்தை பெத்துக்குவ நீ?

“ஐ வாண்ட் பீஸ் நௌ”

“என்ன கெட் அவுட்ன்னு சொல்ற... அதான?”

ஸ்ரீநிவாஸனின் கைகளில் ஒழுகிய ரத்தம் இதிரே இருந்த கண்ணாடியில் விட்ட குத்தினால். அதற்கு தண்டம் 12,000 ரூபாய்கள்.

6

மலீஷாவிடம் ஸ்ரீநிவாஸன் எனக்கு ஒரு குழந்தை பெத்துத் தர்றியா என்று கேட்டபோது மலீஷாவுக்கு ஒன்றுமே புரியாதது அவள் “பர்டன்” என்றதிலேயே தெரிந்தது. மலீஷா ஸ்ரீயின் முதல் பட ஹீரோயின்.

ஸ்ரீநிவாஸன் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்பதற்கு முன்பே, மலீஷாவுடன் காதல் செய்து, கல்யாணம் கட்டி, முதலிரவன்று அவளுடைய ஒருக்காலை மட்டும் தொடையோடு சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு ஒரு மணிநேரம் தவம்கிடந்து, அதன் பின் நடுங்கிக்கொண்டே புணர்ந்து, புள்ளைத்தாச்சி ஆக்கி, அவள் வயிற்றில் முத்தமிட்டு, கர்ப்பமாக இருக்கையில் அவளுக்கும் குழந்தைக்கும் அசௌகர்யம் இல்லாத

ஒரு பொளிஷனில் புணர்ந்து பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்து என எல்லாவற்றையும் மனதில் ஓட்டி மூன்றுமுறை சுய இன்பம் அனுபவித்துவிட்டுத் தான் இதைக் கேட்கிறான் என்பதும் தெரியாது! இதையெல்லாம் யாராலும் கற்பனை செய்ய முடியுமா?

அவள் பர்டன் என்று சொன்னதும்., ஒரு சிகரட்டைப் பற்றவைத்துக்கொண்டு நகர்ந்தபோது மலீஷாவும் சிகரட் புகைக்க ஒதுங்கியது ஸ்ரீநிவாஸனின் கற்பனைக் குடும்ப வாழ்க்கை திரைக்கதையில் ஒட்டவில்லை. ஸ்ரீக்கு சொந்த வாழ்வில் தன் நாயகி ஹாலிவுட் பட ஹீரோயின் போல இருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் குடும்பக் குத்துவிளக்காகவும் இருத்தல் அடிமன அவா. குடும்பக் குத்துவிளக்கு சிகரட் ஊதியதற்கு., குத்துவிளக்குத் தன் குதத்தில் குத்தியதுபோல ஸ்ரீ முகத்தில் ஒரு ரியாக்ஷன்.

ஸ்ரீநிவாஸன் மலீஷாவை இயக்கும்போது முதலில் தடுமாறினான். இதுதான் இந்தக் கதையின் முதல் இறந்தகால வாக்கியம்.

இதுவரை தமிழ் நாவல்களில் இறந்தகால வாக்கியங்கள் இல்லாமல் யாரும் எழுதியதில்லை. இந்த நாவல் முழுக்க இறந்தகால வாக்கியங்கள் இல்லாமல் எழுதுவதுபோலத்தான் ஸ்ரீநிவாஸனின் கதை ஆரம்பித்தது. இதுவரை அப்படித்தான் நடந்தும் வந்தது. இதுவரை என்றால் ஸ்ரீ கண்ணாடியில் குத்துவிட்டதுவரை. எப்போது ஸ்ரீநிவாஸன் க்ளீஷேவாக கண்ணாடியில் குத்துவிட்டானோ அப்போதே கதையும் க்ளீஷேவாக மாறிவிடுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடுகிறது. முதலில் தடுமாறியதற்கான காரணம் மலீஷாவின் கண்களும் தொடைகளும் மட்டுமல்ல... ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு இயக்குதல் சார்ந்து பெரிய அனுபவமின்மையும் தான்!.

இந்த அனுபவமின்மையும், அது கொடுக்கும் பாதுகாப்பற்ற உணர்வும் அதனால் விளைந்த சிறிய தாழ்வு மனப்பான்மையும்தான் அவனைத் தமிழ் சினிமா உலகின் தவிர்க்கவியலா தனித்தன்மையான கலைஞனாக மாற்றியது. எல்லாவற்றையும் தானே கற்றுக்கொண்டான். வெளிநாட்டுப் படங்களைப் பார்க்கும் வழக்கமில்லை ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு...

தானே கற்றுக்கொண்டதால் விளையும் புதுத் திரைமொழியையும், அது கொடுக்கும் தனித்தன்மையான அனுபவமும் பரவசமும் ஒரு கலைஞனுக்கு அசாத்தியத் திமிரை உருவாக்கும். கொஞ்சம்கூடத் திமிரே இல்லாமல் சினிமாவுக்குள் நுழைந்த ஸ்ரீ, முதலில் மலீஷாவை இயக்கும்போது தடுமாறிய ஸ்ரீ, மொத்தத் திமிரின் உருவமானான். அதுவும் அனைவரும் மதிக்கும் திமிர்!.

குடும்பக் குத்துவிளக்கு சிகரட் ஊதுவதை ஒரு மாதிரி மனதை சாந்தப்படுத்தி ஏற்றுக்கொண்ட ஸ்ரீ, கதைக்குத் தேவையில்லாமல் மலீஷாவை புடவை கட்டி நடிக்கச் சொன்னான். புடவையில் விதம்விதமாகப் பார்த்து மனதில் டிக் அடித்துக் கொண்டான். பூ வைத்துப் பொட்டு வைத்துப் பார்த்து சில டேக்குகள் எடுத்தான். மலீஷா புடவையில் அழகாக ஜொலித்தாலும் புடவை அவளின் உடற்தோலில் ஒட்டவில்லை. பென்குயினுக்கு புடவை கட்டிவிட்டதுபோல விநோதமாக நடந்தாள்.

அதுமட்டுமல்லாமல் புடவை, பூ, பொட்டு வைத்துக்கொண்டு பென்சன்&ஹெட்ஜஸ் ஊதியதும் மனம் ஒடிந்து போனான் ஸ்ரீநிவாஸன். ஆனாலும் கொண்ட காதலை கைவிடாமல் படப்பிடிப்பு முடியும்வரை தொடர்ந்தான்.

முதலில் எந்த முன்னேற்பாடும் இல்லாமல், களப் பணியும் செய்யாமல், மனரீதியாக ஈர்க்க வைக்கும் வேலையைச் செய்யாமல் எடுத்தேன் கழித்தேன் என “எனக்கு புள்ளப் பெத்து தர்றியா” என்று மலேஷாவிடம் கேட்டுச் சொதப்பிய ஸ்ரீநிவாஸன்தான் அடுத்தடுத்த படங்களில் காதல் கில்லாடியாக மாறினான். சன்மாவைக் காதலித்து திருமணம் செய்துகொள்ளலாம் என்று முடிவெடுக்கும்வரை அவளை ஏறெடுத்தும் பார்க்காததுபோல இருந்தான் ஸ்ரீநிவாஸன். அவனுடைய பிரதான டெக்னிக் இங்கே இப்படி ஆரம்பித்தது! இன்று வரை தொடரும் முதன்மையான டெக்னிக். இப்போது அது டெக்னிக் அல்ல... அவனது இயல்பாக மாறிப்போனதை அவனே அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

திமிர் எப்படி அவனது இயல்பில்லையோ அதே போல கண்ணாடியில் குத்துவதும் அவனது இயல்பில்லை. திமிர் கற்றுக்கொண்ட மற்றும் கைவந்த கலையால் வந்தது. கண்ணாடியில் குத்தும் கிறுக்குத்தனம் திடீரென்று கிடைத்த அளவுக்கதிகமான பணத்தாலும், கட்டுக்கடங்காத மதுவாலும், அது கொடுக்கும் மனக் கொந்தளிப்பாலும் வந்தது.

மலீஷாவுக்கு உண்மையிலேயே ஸ்ரீ கேட்டது புரியவில்லை. இயக்குநர் என்ற மரியாதையில் அவள் “பர்டன்” என்று பவ்யமாகச் சொன்னது அப்போது ஸ்ரீநிவாஸனுக்கும் புரியவில்லை.

மலீஷாவை வைத்துப் படமெடுக்க முதலில் தடுமாறிய ஸ்ரீ., பின்னர் சுதாரித்துக்கொண்டான். மலீஷாவைத் தன் காதலியாக வரித்தெடுத்துக்கொண்டான். மானிட்டர் வழியாக பார்ப்பதை மிகவும் பர்ஸனலாக எடுத்துக்கொண்டான். அதிலொரு டெக்னிக் இருக்கிறது.

மானிட்டர் வழியாகப் பார்க்கும்போது அந்த ஃபிரேமில் தானும் இருப்பதாகக் கற்பனை செய்துகொள்வது!. இது கொஞ்சம் குழப்பமானதுதான். ஆனால் ஸ்ரீ போன்ற ஆட்களுக்கு எளிதில் கைவரக்கூடியது.

உங்கள் காதலி கேசரி சாப்பிடும்போது நீங்கள் மிகவும் கவனித்துப் பார்க்கமாட்டீர்கள். அப்படியே கவனித்துப் பார்த்தாலும் உங்கள் பார்வை மூன்றடி தூரத்திற்கு மேற்பட்டு இருக்கும். ஒரு கொசு உங்கள் காதலி உதட்டருகே பறந்து., அது உங்கள் காதலி கேசரி சாப்பிடுவதைப் பார்த்தால் எப்படி இருக்கும்? சின்ன உதட்டுச் சுழிப்புகூட பெரிய அளவில் எக்ஸ்போஸ் ஆகும் அல்லவா? அதைக் கற்றுக்கொண்டான் ஸ்ரீ. அதுவும் அந்த ஃபிரேமில் அவனும் இருந்துகொண்டு... இதுதான் அவனுடய தனித்தன்மையாக திரைமொழியில் எதிரொலித்தது.

உடனே இதை “டைட் க்ளோஸப்” தானே என்று அர்த்தப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடாது.

ஒரு பெண்ணை டைட் க்ளோஸ்ப்பில் காட்டினால் ஹிப்போப்பொட்டமஸ் முகத்தைத் திரை முழுக்கப் பார்ப்பதுபோல்தான் இருக்கும். சந்தேகம் இருப்பவர்கள் தத்தமது மனைவி அல்லது பெண் தோழிகளின் முகத்தை இப்படி டைட் க்ளோஸ்ப்பில் விடியோ எடுத்துப் பார்த்துக்கொள்ளவும்.

இங்குதான் ஸ்ரீனியின் கலை மனம் கைகொடுத்தது. அவன் சாதாரணப் பார்வையிலேயே ஹீரோயின்களை டைட்டாகத்தான் பார்த்துக்கொண்டிருப்பான். அவன் அப்படிப் பார்ப்பது யாருக்கும் தெரியாது. இன்னொன்று., முதல் படத்திலிருந்தே ஸ்ரீ தன் பட ஹீரோயினை காதலிக்கத் தொடங்கிவிட்டான். காதல் என்றால் சும்மா டுபான்ஸ் காதல் அல்ல. தெய்வீகமான மற்றும் 64 பொஸிஷன்களிலும் புணர்ந்துருகும் காதல். இவ்வளவு ஆழமாகவும், அதீதமாகவும் ஒரு பெண்ணின்மேல் காதலில் இருந்தால் அவளுடைய அழகான கோணங்களின் தருணங்களும், அவளின் பிரத்யேகமான அழகு ரூபக் கணங்கள் மட்டுமே கண்களுக்குப் புலப்படும்.

அந்த விலைமதிக்க முடியா கணங்களைக் கண்டு கொண்டு படப்பிடிப்பின்போது மீட்டுருவாக்கம் செய்து திரையில் பதிய வைத்துவிடுவான். தமிழகமே பைத்தியம் பிடித்துக் கிடக்கும். மலீஷாவும் பேரழகியாகவும், செக்ஸி டாலாகவும் தமிழ்நாட்டில் உணரப்பட்டாள். அதற்கடுத்தப் படங்களில் அவளின் செழிப்பு இருந்தாலும்., அந்த கொசுப் பார்வையின் அடர்த்தி இல்லாததால் மார்க்கெட் இழந்தாள்!.

ஸ்ரீ அப்படிக் கண்ணாடியில் குத்துவிட்ட கணம் தான் ஸ்ரீக்கும் சிஸ்லிக்கும் உண்டாகப்போகும் நிரந்தரப் பிரிவுக்கான முதல் மனவிலகல். இதை சிஸ்லி நிரந்தரமாகப் பிரிவதற்கு முன்னால் நடந்த சந்திப்பில் மென்மையாக சொன்னபோது ஸ்ரீ அதையெல்லாம் காதில் வாங்காமல் சிஸ்லியைக் கட்டிப்பிடித்து முத்தமிட முயன்றுகொண்டிருந்தான். இந்தப் பிரிவு, இது ஏற்படுத்தப்போகும் வலி, பிரிவு ஏற்பட்ட காரணம், சிஸ்லியின் ஃபீலிங் என எதுவும் அப்போது ஸ்ரீயின் மண்டைக்குள் இல்லை. சிஸ்லி ஸ்ரீயை மென்மையாகத் தள்ளி விட்டுக்கொண்டே பேச முயன்றாள்.

பெண்களுக்கு இங்குதான் சிக்கல். உறவிலிருந்து பிரிந்தவனை அவன் எவ்வளவுதான்

அந்தரங்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்து இருந்திருந்த வனாக இருந்தாலும் ஒரு புது மனிதனாக, தெருவில் எதிர்ப்படும் மனிதனாக பிரித்து வைத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் அவன் மீண்டும் பழைய உரிமையில் அத்துமீறி அணைக்கும்போதோ, முத்தமிடும்போதோ, மேலே வந்து விழும்போதோ, அந்தரங்கங்களை தீண்டும்போதோ... புது மனிதனிடம் எப்படி நடந்துகொள்வார்களோ அப்படி நடந்து கொள்ள முடிவதில்லை. இதற்கே புது மனிதனை விடப் பிரிந்தவன் மேல் ஏகத்துக்கும் எரிச்சலும் விரோதமும் மண்டிக்கிடக்கையிலும்..! இது இன்றளவும் பெண்களுக்கு ஒரு கையாலாகத்தனமாகத்தான் இருந்துவருகிறது. பெண்ணின் உடல் மீது உரிமை வரும்வரை மண்டியிட்டுக் கிடக்கும் ஆண்கள்., பெண் உடலின் இண்டிடுக்கெல்லாம் தோய்த்து துய்த்து முடித்தபின் அதை நிரந்தர உரிமையாக எடுத்துக்கொள்கிறான். ஒரு நிலத்தைக் கிரயம் செய்து அதைத் தன் பெயருக்கு பட்டா போட்டுக்கொள்வதுபோல!.

சிஸ்லியின் உடல்ரீதியான மறுப்பைக் கண்டு கொள்ளாமல் அவளைப் படுக்கையில் தள்ளி, மேலே படுத்துக்கொண்டு முத்தமிட்டான். அப்போதைக்கு ஸ்ரீநியின் நோக்கம் வேறாக இருந்தது. “பிரிவாவது மயிராவது... அதெல்லாம் எதாச்சும் நடந்துட்டுப் போகட்டும், போகாமலும் போகட்டும். அதெல்லாம் மேட்டரே இல்லை, இப்போதைக்கு ஒரு புணர்ச்சியை முடித்துக்கொள்ளலாம்” என்பதுதான் ஸ்ரீநியின் உடல்மொழியிலும் கண்களிலும் தெரிந்தது. அவள் பேச வருவதைக் கேட்காமல் அவளை அலட்சியமாகக் கையாண்டான். அவள்மேல் படர்ந்திருந்தவன் தனக்கு இடதுபக்கமாகச் சரிந்து அவளின் ஜீன்ஸ் பேண்டுக்குள் வேகமாகக் கையை நுழைத்து பேண்டியை மீறி உள் தீண்டியபோது சிஸ்லி பொறுமையை இழந்தாள். பளாரென்று அறைந்தாள். விலுக்கென்று எழுந்தவள் அசௌகர்யமாகக் கட்டிலில் கிடந்தவனைக் கீழே தள்ளிவிட்டாள்.

கட்டிலிலிருந்து இறங்கித் தன் காலணிகளைக் கழட்டி அவன்மேல் வீசியெறிந்தாள். ஒரு காலணி அவன் தலையிலும் இன்னொன்று அவன் முகத்திலும் தாக்கியது.

“யூ ப்ளடி ஹார்ட்லெஸ் செக்ஸ் மேனியாக்”

“சைக்கோ பாஸ்டர்ட்”

“மேல் சாவனிஸ்ட் ஆஸ்ட்ரோல்”

இப்படியெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் திட்டிவிட்டுக் கடைசியாக அழகுத் தமிழுக்கு வந்தாள்.

“பொறுக்கி நாயே... நீல்லாம் மனுஷனே இல்ல”

இந்தச் சம்பவமும், இந்தத் திட்டும் படலமும் நடந்த போது ஸ்ரீநிக்கு இரண்டாம் திருமண நிச்சயதார்த்தம் முடிந்திருந்தது. அதற்குள் அவள் பெயரை ‘நுன்னு’ என்று

செல்லமாக மொபைலில் சேமித்துவைத்திருந்தான். நுன்னு என்ற செல்லப்பெயர் மொபைலில் நுழைந்தாலும்., விவாகரத்தான மனைவி சன்மாவின் பெயர் இன்னும் பழக்கத்தில் இருந்து மாறவில்லை. இவள் பெயர் “நுகல்யா” பேசும் போது நுகல் என்று அழைக்க ஆரம்பித்திருந்தான். இன்னும் நுன்னு என்று கூப்பிட ஆரம்பிக்கவில்லை. நுகல் யதேச்சையாக இவனுடைய மொபைலைப் பார்ப்பதுபோல ஒரு சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கி., அப்போது அவளே இவன் ‘நுன்னு’ என்று சேமித்துவைத்திருப்பதைக் கண்டுகொள்ளவேண்டும் என்பது ஐயாவின் திட்டம். அதையெல்லாம் ஸ்ரீநி சிறப்பாக செயல்படுத்துவான். அப்போது ஒரு ரொமான்ஸ் இருக்கும். அந்த ரொமானை ஸ்பார்ப்பதற்காக அவன் மொபைலில் இருந்த ‘நுன்னு’ காத்துக்கொண்டிருந்தபோது சிஸ்லிக்கு உடல் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தது.

அழ ஆரம்பிக்கும் நிலையில் இருந்தாள். கோபத்தில் இருப்பதால் இப்போது அழக்கூடாது.

அதுவும் இவன் முன்னால் என்பதால் கண்களில் உருவாகும் கண்ணீரை கண்களுக்குள்ளேயே விழுங்கிக்கொண்டு கோபத்தில் விம்மிக் கொண்டும் உடல் நடுங்கிக்கொண்டும் இருந்தான். இரண்டு செருப்புக்களையும் பொறுமையாகக் கையில் எடுத்த ஸ்ரீநி., சிஸ்லியை நோக்கி மெதுவாக நடந்து வந்தான். அதை அவள் கைகளில் கொடுத்தான்.

“சாரி பேபி... நீ எவ்ளோ வேணா என்னைச் செருப்பாலடி... அதுக்கு உனக்கு உரிமை இருக்கு” என்றவன் கோபத்தில் துடித்தபடி இருந்தவளின் தோளில் கை வைத்து “சாரி டா” என்றான். அவளின் பலகீனமான ஒரு சிறு நொடியில் அவளை அணைத்துக்கொண்டு முதுகில் தட்டிக்கொடுத்தான். மென்மையாக அவள் தலையில் முத்தமிட்டவன்., தன் கையை அப்படியே பின்பக்கமாக கீழே இறக்கி மீண்டும் ஜீன்ஸ்”க்குள் கையைவிட்டு பிருஷ்டத்தைத் தொட்டதும் புயலைப்போல அவனைக் கீழே தள்ளிவிட்ட சிஸ்லி., “த்தூ” எனக் கொத்து எச்சிலை அவன் முகத்தில் துப்பி, “எச்சிக்கலை நாயே...”

உனக்குல்லாம் நல்ல சாவே வராதுடா“ என்று கத்திக்கொண்டு வெளியேறினாள். அலுவலகத்திலிருந்து தெருவுக்குச் செல்லும்வரை கோபத்தில் அவனை அசிங்கமாகத் திட்டிக்கொண்டே சென்றதை அவனுடைய அலுவலக ஊழியர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதில் உதவி இயக்குநர்களும் அடக்கம். அதில் முக்கியமானவன் அன்றுதான் உதவி இயக்குநர் வேலைக்காக நேர்முகத் தேர்வுக்கு வந்திருந்த அறிவானந்தம். சிறிதுநேர இடைவெளியில் வெளியே வந்த ஸ்ரீநிவாஸன் யாரையும் பார்க்காமல் சூனியத்தைப் பார்த்தபடிக்கு “சிகரட் வாங்கிட்டு வாங்க“ என்று சொல்லிவிட்டு உள்ளே போனான்.

அங்கே இருந்த மேனேஜர் அறிவானந்தத்தைப் பார்த்து., “தம்பி கோல்ட் ஃபில்டர் கிங்ஸ் லைட்ஸ் வாங்கிட்டு வந்துடுங்க“ என்றார்.

கல்லூரிப் படிப்புப் படித்திருந்த அறிவானந்தம்
கொஞ்சம் விவரமானவன்.

“ஒண்ணா, ஒரு பாக்கெட்டா சார்”

“ஒரு பண்டல் தம்பி” என்றார் மேனேஜர்.

8

அறைக்குள் திரும்பிய ஸ்ரீநிக்கு சிகரெட் வாங்கப் போயிருக்கும் தெரியாத ஆள் மீது கோபம் வந்தது. அவன் சிகரெட் வாங்கிக்கொண்டு, இறந்து கொண்டிருக்கும் தன் குழந்தைக்கு மருந்து வாங்கிக்கொண்டு ஓடிவருவது போல ஓடிவரவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு. ஆனால் எவன் போயிருந்தாலும் அவன் அப்படிச் செய்ய மாட்டான் எனத் தெரியும். அந்த தெரியாத ஆள் இப்போது சிகரெட் வாங்கிக்கொண்டு, உடனே வராமல் வழியில் ஒரு டீ குடித்துக்கொண்டிருந்தது போல ஸ்ரீநிவாஸன் கற்பனையில் ஓடியது... அவன் கண்களை மூடிப் பற்களை அழுந்தக் கடித்துக் கொண்டிருந்ததற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

அறிவானந்தம் ஒரு டீக்கடையில் டீ குடித்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு பெண் ஹோண்டா ஆக் டிவாவில் நிமிர்ந்து அமர்ந்துகொண்டு நல்ல ஒப் பனையுடன் இறுக்கப்பிடித்த காட்டன் துடிதாரு டன் கடந்தாள். 'நர்த்தனா' அளவுக்கு வராது என்று சமாதானப்படுத்திக்கொண்ட அறிவு எதற் கும் இருக்கட்டுமென்று ஆக்டிவா நம்பரை மனப் பாடம் செய்துகொண்டிருந்தான். அறிவு இன்னும் ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு சிகரட் வாங்கவில்லை. இவன் கேட்ட கடையில் பண்டில் இல்லை.

அறைக்கதவைத் திறந்து வெளியே எட்டிப் பார்த்த ஸ்ரீநி "ஒரு சிகரட் கேட்டா" என்ற வாக்கியத்தை "நாய்க்குப் பிறந்த நக்கிப் பயலுங்களா" என்ற மாடு லேஷனில் துப்பிவிட்டு அறைக்கதையை மூடிக் கொண்டான்.

டீ குடித்துவிட்டு சாவதானமாக ஒரு சிகரட்டும் பற் றவைத்த அறிவானந்தம் கல்லூரிப் படிப்பு கொடுத்திருந்த அறிவால்

எதற்கும் இருக்கட்டும் என்று ஒரு பாக்கெட் கோல்ட் ஃபில்டர் லைட்ஸ் வாங்கிக்கொண்டான்.

அறைக்குள் இருந்த ஸ்ரீனி குப்பையைத் துழாவி ஒரு பாதி சிகரட்டை எடுத்தான். அது சிஸ் லியுடனான தற்கால உறவைப் பிரதிபலிக்கும்படி மெலிந்து கோணிக்கொண்டிருந்தது. பாதி சிகரட்டின் முனையில் இருந்த கரி பொணவாடை அடித்தது. அந்தப் புகைந்து போன கரியைப் பிய்த்துப் போட்டுவிட்டுப் பற்றவைத்தான் ஸ்ரீனி. உள்ளே போன புகை ஒருவித போலி திருப்தியைக் கொடுத்தது. சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்து 60 டிகிரி வரை சாய்ந்துகொண்டு புகைவிட்டான்.

மேனேஜரிடம் ஒரு பாக்கெட் சிகரட்டைக் கொடுத்த அறிவு “அவசரத்துக்கு பண்டில் கிடைக்கல... இதை மொதல்ல குடுங்க சார். நான் போய் பண்டில் வாங்கிட்டு வந்துடறேன்” என்று சொல்லி வெளியேறினான்.

புகையை இழுத்துவிட்ட ஸ்ரீனிக்கு சன்மாவின் நினைப்பு வந்தது. உடனே சன்மாவுக்கு போன் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்ததால் மொபைலை எடுத்தான். அவள் எண்ணை மொபைலில் அழித்து வைத்திருந்தான். எப்போதேனும் மனதளவில் வலிமையற்று இருக்கையில் அவளுக்கு ஃபோன் அடித்து அவமானப்பட்டிருப்பதால் இந்த ஏற்பாடு. அவளின் புகைப்படம்கூட அவன் மொபைலில் இல்லை.

மொபைல் எடுத்து அவளின் முதல் படத்தின் பெயரைப் போட்டு கூகிளில் சர்ச் செய்தான். விவரங்கள், இமேஜ், விடியோக்கள் என வந்து விழுந்தது. விவரங்களில் ஸ்ரீநிவாஸன் பெயர் இயக்குநர் எனக் காட்டியது. சன்மாவின் அழகான போட்டோக்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவனுக்கு சன்மாவுடனான காதல் காலங்கள் மனதில் தோன்றியது போல சன்மாவின் காதல் பாடல்களை யூடியூபில் ஓடவிட்டான். அந்தப் பாடல் பாதி ஓடிக்கொண்டிருக்கையில்

சன்மாவின் உடல் மனதைப் படுத்தியதுபோல
“சன்மா ஹாட்” என யூடியூபில் தேடினான்.

சன்மாவின் செக்சியான பாடல் ஒன்று முதல்
வரிசையில் விழுந்தது. அதைப் பதட்டத்துடன்
க்ளிக் செய்தான். ஒரு குளத்தில் இருந்து பாதி
மார்பு தெரிய எழுந்திருக்கும் சன்மா தலைமுடி
யைப் பின்னால் எடுத்துப் போட்டுக்கொள்கிறாள்.
தொடர்ந்து வெவ்வேறு நீர்நிலைகளில் குளிக்
கும் சன்மா நீர்வீழ்ச்சியில் குளிக்கும்போது அரு
வியினூடாகவே மேலிருந்து கீழே வழக்கி விழும்
ஹீரோ சன்மாவைத் தண்ணீர் அணைப்பது போல
அணைத்து முத்தமிடுகிறான். பாடலின் இசை உச்
சத்திற்குப் போகிறது. அருவித் தண்ணீர் ஓடும்
திசையில் சன்மாவும் ஹீரோவும் கட்டியணைத்தப
டிக்கு அடித்துக்கொண்டு செல்கிறார்கள். அந்தத்
தண்ணீர் சமவெளியில் பாய்ந்து ஒரு பெரிய ஆற்
றுடன் கலந்து கடலில் கலக்கும்வரை இருவரும்
அணைத்துக்கொண்டும் முத்தமிட்டுக்கொண்டும்
மிதந்துகொண்டு செல்கிறார்கள்.

இந்தத் தருணங்களில் சன்மாவின் தொடைகள் நீர்த்திவலைகளுடன் செழுமையாகக் காட்டப்படுகிறது. மார்பகங்கள் குத்தீட்டி போல சூரியனை துளைக்கக் காத்திருக்கும் ராக்கெட் என இருக்க அவ்வப்போது சன்மாவின் தொப்புள் க்ளோஸ் அப்பில் காட்டப்பட்டு அதில் நீர்ச்சுழல் உண்டாவது காண்பிக்கப்படுகிறது. ஆறு கடலில் கலக்கும் இடத்தில் கடலுக்குள் அடித்துக்கொண்டு போகும் இருவரும் மீண்டும் தூரத்தில் கடலிலிருந்து கரை ஒதுங்குகிறார்கள். கேமரா சன்மாவின் பாதங்களைக் காட்டுகிறது. அதில் கடல் மணல் கடலின் கலை போல ஒட்டியிருக்கிறது. கேமரா மேலே நகர்கிறது. திரண்ட தொடைகள். கேமரா சன்மாவின் உதடுகளை மென்மையாகத் துடிப்பது போலக் காட்டிவிட்டு, அவளின் கண்களைக் காட்டுகிறது. சன்மாவின் காதுமடலையும் பின்னங்கழுத்தையும் காட்டுகிறது. அப்போது ஹீரோவின் கை பின்னங்கழுத்து வழியாக முதுகு நோக்கி நகர்கிறது.

கேமரா இப்போது சன்மாவின் ஏறி இறங்கும் வயி
றையும் அவளின் தொப்புளையும் காட்டுகிறது.
சன்மா கீழே அணிந்திருக்கும் உடை மிகவும் அபா
யமாக ஒரு நூலிழை அளவு எல்லை தாண்டி
இறங்கி இருக்கிறது. இந்தப் பாடலை ஸ்ரீநிவாஸன்
தான் எடுத்திருந்தான். சன்மா ஹீரோவின் ஆடை
களைக் களைகிறாள். சன்மா தன் ஆடைக
ளையும் களைந்து எறிகிறாள். ஸ்ரீநிவாஸன் தன்
ஜீன்ஸை அவிழ்த்துப்போடுகிறான்.

“சார் சிகரட், சார் சிகரட் என்று சொல்லிக்
கொண்டே கதவு தட்டப்படுகிறது”

9

முதன்முதலில் சன்மாவைப் பார்த்த நாள் அன்றே சுய இன்பத்தில் ஈடுபட்டான் ஸ்ரீநி. அப்போது அவனுக்கு அது ஒரு வித்தியாசமான சுய இன்பமாகப்பட்டது. அந்த சுய இன்பத்திலேயே காமம் மட்டுமன்றி அன்பு, பாசம், நேசம், கருணை என அவனுக்குத் தெரிந்த உணர்வுகள் எல்லாம் இருப்பதுபோல இருந்தது என்று சன்மாவிடமே சொல்லியிருக்கிறான். அன்றைய இரவே தொடர்ந்து சன்மாவை நினைத்துக்கொண்டே மூன்றுமுறை சுய இன்பத்தில் ஈடுபட்டான். மறுநாள் கண்கள் சிவக்க ஷூட்டிங் ஸ்பாட் வந்து நின்று சிகரட் புகைத்துக் கொண்டிருந்தபோது சன்மா எதிர்ப்பட்டு “குட்மார்னிங் டேரக்டர் சார்” என்றதும் முந்தைய இரவு மூன்று ஷூட்டிங் ஸ்பாட் பாதிக்கப்படாமல் ஸ்ரீநியுடன் அதுவும் சேர்ந்து குட்மார்னிங் போட்டது.

சன்மாவுடனான முதலிரவில் ஸ்ரீநிக்கு பதட்டத்
தில் என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. கன்
னமா, உதடா, காதுமடலா, கழுத்தா, அக்குளா,
கை விரல்களா, பாதமா, கெண்டைக்காலா...
எதில் முதலில் முத்தமிடுவது... எதற்கடுத்து எது...
தடுமாறினான். ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஒழுங்குடன்
செல்ல அவனால் முடியவில்லை. முதுகில் முத்
தமிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது நொடியில் மனம்
மாறி பாதத்திற்கு ஓடினான். அங்கிருந்து மொத்த
மாகத் தாவி சன்மாவின் நெற்றியில் முத்தமிட்டுப்
பின் அவளை மடியில் கிடத்திக்கொண்டு மார்
பில் முகம் புதைத்தான். மார்பிலிருந்து விடுபட்டு
இடை. இடையிலிருந்து நழுவித் தொடை, பின்
தொடையிலிருந்து நகர்ந்து யோனி. யோனியிலி
ருந்தும் துள்ளிச் செல்வான் என சன்மா நினைக்
கவேயில்லை. சன்மா கிறங்கிக் கண் மூடியதுதான்
தாமதம் மீண்டும் தாவி அவளின் இதழ்களுக்கு
வந்தபோது ஒருநொடி சன்மாவுக்கு எரிச்சல் வந்
தாலும்

அதை அரைநொடியில் கடந்து புன்னகைத்து அவனைக் குழந்தைபோலக் கட்டிக்கொண்டாள்.

ஸ்ரீநியைப் பொறுத்தவரை இந்த முச்சுமுட்டும் அழகுதான் பல்லாண்டுகாலக் கற்பனை. நிஜமாகாது என்று நினைத்திருந்த கற்பனை. அம்மாபெரும் கற்பனை நிஜமானபோது முயல்குட்டி போல எங்கு பார்த்தாலும் வாய் வைத்துத் துள்ளித்திரிந்தான். அந்தரங்கமாக இணையும் நேரம் வந்தது. இவனின் பரிதவிப்பை சன்மா புரிந்துகொண்டாள். இதுவரை அமைதிப் பங்காளியாக இருந்த சன்மா செயல்படும் பங்காளியாக மாறினாள். அங்குமிங்கும் ஒழுங்கில்லாமல் நகர்ந்துகொண்டிருந்தவனை இழுத்து மேலே போட்டுக்கொண்டாள். அவன் பின்னங்கழுத்தில் இருக்கும் கேசத்தைப் பற்றி இழுத்து உதடுகளில் உதடு பொறுத்திக் கடித்து அவனை நிலைநிறுத்தினாள். பிறகு சின்னச் சின்ன அசைவுகளின் மூலம் சிற்றின்பத்திற்குள்ளான பேரின்ப நிகழ்வுக்கு இசைவாக அவனைப் பொறுத்தியபோது ஸ்ரீநி வலுவிறந்து அவள் மேல் சரிந்தான். “சாரி, சாரி” என்றான்.

இறைவனைப் பார்க்க நெடுங்காலம் தவமிருந்து இறைவன் காட்சியளித்ததும் எப்படித்தான் வரம் கேட்கிறார்களோ? பூமியிலிருந்து பிடுங்கிக் கொண்டு வேர் வானம் பார்க்க விழும் பெருமரத்தைப்போல ஏழேழு ஜென்மத்துக்கான உயிரும் ஒருசேரப் போகும்படிக்கு வாயடைத்து மூச்சடைத்து செத்துக் கீழே விழவேண்டாமா... வரம் கேட்கிறார்களாம் வரம்! இது பேரின்பமாம். அதற்கு சிற்றின்பம் எவ்வளவோ தேவலாம். இதில் இருக்கும் தர்க்கமும், நெறிமுறையும், தார்மீகமும் அதில் இல்லை.

தன்மேல் விழுந்தவனை தடவிக்கொடுத்து.,

“அதனாலென்னடா? அவ்ளோ எக்ஸைட்மெண்ட் எம்மேல... அதானே?” சிரித்தாள். அணைத்துக் கொண்டாள்.

“அப்புறம் பாத்துக்கலாம்” என்றாள்.

“சரிம்மா செல்லம்” என்றான் பக்கத்தில் சரிந்தபடி.

“அப்புறம்னா... அப்பப்ப்ப்புறம் இல்ல, இன்னும்
10நிமிஷத்துல” என்றாள் புன்னகை வழிய...

“சரி... ஒரு சிகரட் அடிச்சிக்கறேன்” என்றபடி
ஆடையில்லாமல் சிகரட் குடித்தான். அப்படிக்
குடித்தது அதுதான் முதல்முறை.

10

ஸ்ரீநிவாஸனின் அலுவலகம் இருந்த இடம் உயர் ரகக் குடியிருப்புப் பகுதி. இதைப்போன்ற பகுதிகளில் கடைகள் இருப்பதே அதிசயம். அந்தப் பகுதியிலும் வாழ்ந்து கெட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒரு குடும்பத்தைக் கண்டுபிடித்து அவர்களின் வீட்டின் முன் இருக்கும் சிறிய இடத்தில் தட்டி கட்டி, கூரை போட்டு டிக்கடை போடுவதிலும், சின்ன அளவில் மளிகைக் கடை போடுவதிலும் சென்னைக்கார சிறு கடை முதலாளிகள் கில்லாடிகள். மீண்டும் அந்தக் கடைக்கே வந்த அறிவு பண்டில் சிகரட்கடை எங்கு இருக்கும் என விசாரித்துக்கொண்டு பைக்கை முறுக்கி செல்கையில் மொபைல் அடித்தது.

ரிங் டோனை வைத்து நர்த்தனாதான் என அறிந்து
கொண்ட அறிவு பைக்கை ஓரம் கட்டினான்.

“சொல்லுடீ”

..

“இல்ல... இண்டர்வியூவாவது மயிராவது சிக
ரட் வாங்கிட்டு வரச் சொல்லியிருக்கானுங்க...
அலைஞ்சிட்டிருக்கேன்”

நர்த்தனாவை அறிவு சந்தித்தது மிகவும் வேடிக்
கையாக அமைந்த சம்பவம். சினிமாவில்தான்
யதேச்சையாக ஹீரோவும் ஹீரோயினும் சந்தித்
துக்கொள்வார்கள். அடுத்த சீனிலும் யதேச்
சையாக சந்தித்துக் கொள்வார்கள். காதலர்க
ளாக ஆகும்வரை யதேச்சையாகச் சந்தித்தித்
துக்கொண்டே இருப்பார்கள். காதலர்கள் ஆன
தும் ஒருவர் மொபைல் எண் இன்னொருவருக்கு
நன்கு தெரிந்த பின்பு

ஒரு அவசியமான சந்தர்ப்பத்தில் சந்தித்துக் கொள்ள அவ்வளவு சிரமப்படுவார்கள். நாம் சீட்டின் நுனிக்கே வந்துவிடுவோம். “யேய் உன் பின்னாலதான் நிக்கிறா பார்றா” என்று சிலர் தியேட்டரில் கத்தியே விடுவதும் உண்டு. இது சினிமா இல்லையெனினும் அறிவும் நர்த்தனாவும் யதேச்சையாகத்தான் சந்தித்துக்கொண்டார்கள். நண்பனின் அக்கா திருமணம் சென்னையில் நடந்தபோது சாப்பிடுவதற்காக அறிவு சென்றிருந்தான். அப்போது கல்லூரித் தோழன் ஒருவன் நர்த்தனாவை நர்த்தனா என அறிமுகப்படுத்தினான். நர்த்தனா மேலைநாட்டு இளவரசி போல நாகூக்காகச் சிரித்து நகர்ந்துபோனதும் “என் ஆளு” என்றான்.

தலையாட்டிய அறிவிடம் “ஆளு எப்பி?” என்றான்.

“கும்முன்னு இருக்கா மாப்ள... எஞ்சாய்” என்றான் அறிவு. அதன்பிறகுதான் நர்த்தனாவை மண்டபத்தில் சைட்டடிக்கத் தொடங்கினான். அன்று அவள் வட இந்திய உடை எதுவோ அணிந்து வயிறு காட்டிக்கொண்டிருந்தாள்.

வெளீரென்ற வயிற்றில் சில ஜிகினாக்கள் ஒட்டி இருந்தன. தவளையைத் திருப்பிப் போட்டதுபோல இருந்த வயிறு அறிவைத் தொந்தரவுபடுத்தியது. காமம் பொங்கியது. அவளைப் பார்க்கப் பார்க்கக் காமம் இம்சையெனப் பெருகியது. அவளை மொபைலில் போட்டோ எடுத்துக்கொண்டான். மண்டபத்தில் இருக்கும் குளியல் அறைக்குச் சென்றான். காம இம்சையை பூர்த்திசெய்தான். சலனமில்லாமல் சாந்தியான முகத்துடன் மீண்டும் மண்டபத்துக்குள் வந்தவன் கொஞ்ச நேரம் அமர்ந்தான். தட்டுப்பட்டவளிடம் சென்று...

“உங்களை நான் யூஸ் பண்ணிகிட்டேன்... சாரி” என்று சொல்லிவிட்டுக் கடகடவென நடந்து வெளியேறிவிட்டான்.

முதலில் குழம்பிய நர்த்தனா., கடைசிவரை குழம்பியபடியே இருந்தாள். தன்னிடம் அறிவை அறிமுகப்படுத்தியவனிடம் இதைச் சொல்லி அறிவின் நம்பர்கேட்டாள்.

அவன் நானே கேட்டுச் சொல்றேன் என அவளிடம் உத்திரவாதம் கொடுத்தான்.

நண்பன் அறிவிடம் இதைப்பற்றிக் கேட்க...

“அவ என்ன லூஸா? அப்படி ஒரு சம்பவம் நடக்கவேயில்லை, அவ மெண்டல் போலருக்கு. நான் ஏண்டா அப்டில்லாம் அவகிட்ட சொல்லப்போறேன். அவ எப்படி எனக்கு யூஸ் ஆகியிருப்பா?” என அலட்சியமாகக் கழட்டிவிட்டான்.

இதை அப்படியே நண்பன் அவளிடம் சொன்னான். லூஸ், மெண்டல் என்ற இரு வார்த்தைகளை மட்டும் சென்சார் செய்து விட்டான். நர்த்தனா முகநூல் வழியாக அறிவைப் பிடித்து இதே கேள்வியை மீண்டும் கேட்க,

“என் ஹீரோயினுக்கு பேர் தேடிட்டிருந்தேன்... உங்க பேரைக் கேட்டதும் புடிச்சிப் போச்சி., அதை வச்சிட்டேன். அதைத்தான் சொன்னேன்” என்றான்.

“நீங்க டேரக்டரா?”

“இல்லீங்க”

“ரைட்டரா?”

“அதுவும் இல்ல”

“அப்புறம் என்ன ஹீரோயின்...?”

“டேரக்டர் ஆயிடுவேன்... அதுக்கு இப்ப கதை பண்ணிட்டிருக்கேன்”

“இப்ப என்ன பண்றீங்க?”

“சும்மாதான் இருக்கேன்”

“அஸிஸ்டெண்ட் டேரக்டரா இருக்கீங்களா?”

“ஹலோ அஸிஸ்டெண்ட் டேரக்டர்னா சும்மா இருக்கறதா? நான் நிஜமாவே சும்மாதான் இருக்கேன்”

இப்படி வேடிக்கையாக ஆரம்பித்துப் பேசிக் கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். மொபைல் எண்ணை பரிமாறிக்கொண்டதெல்லாம் அறிமுகப்படுத்திய நண்பனுக்குத் தெரியாது. நண்பனின் பெயரை இப்போது சொல்வதுகூட வெட்டிதான். இந்தக் கதையில் அவன் கேரக்டர் இனிப் பெரிதாக வரப் போவதில்லை. மீண்டும் எப்போதேனும் வந்தாலும் இந்தப் பெயர் மறந்துபோகும் சாத்தியக்கூறு தான் அதிகம். இருந்தாலும் வெவ்வேறு நண்பர்கள் வரப்போவதால் நண்பன்1, நண்பன்2 என்று வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதால் செல்வம். அப்போது கொடுத்திருந்த மொபைல் நம்பரை இப்போதும் வைத்திருக்கிறாள் நர்த்தனா . ஆனால் இப்போது அறிவுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் நம்பர் அறிவுடன் மட்டும் தொடர்பு கொள்ளவேண்டி வாங்கியதாகச் சொல்லி இருக்கிறாள். அதில் தான் இப்போது பேசிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

“இண்டர்வியூ முடிஞ்சதும் மொதல்ல உன்னைத் தான் கூப்பிடுவேன் செல்லம்”

“கண்டிப்பா ஈவ்னிங் குள்ள வந்துடுவேன்”

மொபைலை அணைத்துவிட்டுக் கடையைக் கண்டுபிடித்து பண்டில் சிகரட்டை வாங்கிக் கொண்டு ஸ்ரீநிவாசன் அலுவலகத்திற்கு அறிவு வந்து சேர்ந்தபோது, அலுவலகத்தில் முன்பிருந்த அத்தனை ஆட்களும் அதே இடத்தில் அமர்ந்திருந்தனர்.

அறிவு மேனேஜரிடம் பண்டலை கொடுப்பதற்கும் ஸ்ரீநிவாசன் யாரையும் கண்டுகொள்ளாமல் புகைத்துக்கொண்டே வெளியேறுவதற்கும் சரியாக இருந்தது.

11

அறிவானந்தம் சினிமாவுக்கு வந்த கதை சினிமா போலவே நம்ப முடியாததாக இருக்கும். அறிவானந்தத்தின் குடும்பமே சினிமாக் குடும்பம். சினிமாக் குடும்பம் என்றால் கபூர் ஃபேமிலி, அக்கினேனி ஃபேமிலி போல சினிமாவில் இருக்கும் ஃபேமிலி அல்ல... சினிமா பார்க்கும் ஃபேமிலி. அப்படிப் பார்த்தால் தமிழகத்தில் 90 சதவீதம் சினிமாக் குடும்பம் என்றுதானே சொல்லவேண்டி வரும்! அங்கேதான் அறிவானந்தத்தின் ஃபேமிலி வித்தியாசம் காட்டும். அறிவானந்தத்தின் பாட்டி பள்ளிப் படிப்பை எட்டிக்கூடப் பார்க்காதவர். இப்போது ரிலீஸ் ஆகியிருக்கும் ஒரு படத்தைப் பார்த்து விட்டு , “இது அப்ப வந்த ஜெமினி கணேசன் பட சீன்ல இருந்து எடுத்திருக்கான்” என்று சொல்வார். அறிவானந்தத்தின் தாத்தா

“க்ளைமாக்ஸு”க்கு முன்னால இருக்கும் இந்தப் பாட்டைத் தூக்கியிருந்தா படம் இன்னும் ஒருபடி மேல இருக்கும்” என்பார்.

தோப்பைப் பார்த்துக்கொள்வதாகச் சொல்லித் திரியும் அப்பா சம்மா இருப்பாரா? “படத்தோட கதைக்கும் கேமரா டோனுக்கும் சம்மந்தமே இல்லை... இடைவேளைக்கு அப்புறம் படத்தை 15 நிமிஷம் கட் பண்ணித் தூக்கிப்போட்டிருக்கணும். எட்டிடிங் இன்னும் நல்லா வெட்டி இருக்கணும்” என்பார்.

“என்னடா இவ்ளோ குழப்பமா ஒரு திரைக்கதை... ஹீரோயின் அப்பா செத்த சீனுக்கு அப்புறம் என் னென்னமோ காட்டிட்டு ரொம்ப நேரம் கழிச்சி தான் ஹீரோயின் அம்மா தனியா அழுதுட்டிருக்கு றத காட்டறாங்க... எதுக்கு அழுவுறான்னே மறந்து போச்சிடா” என்பார் அம்மா.

அறிவானந்தம் இந்தப் பின்னணியில் குழந்தை முதலே வளர்ந்துவந்தாலும் சினிமா ஆசை இல் லாமல்தான்

பள்ளிக்குச் சென்றுவந்துகொண்டிருந்தான். பள்ளி முடித்து, பக்கத்து ஊரில் இருக்கும் கல்லூரியில் பி எஸ் ஸி இயற்பியல் சேர்ந்தான். பட்டம் படித்து முடித்து பரீட்சை எழுதிவிட்டு வெளியே வந்து நண்பர்களோடு தண்ணியடிக்கும்போது அறிவானந்தத்துக்குத் திடீரென அந்த சந்தேகம் தோன்றி கேட்டான் “மச்சான் ஃபிஸிக்ஸ்னா என்னடா?”

ஒருவனாலும் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. அதனால் மேற்கொண்டு இயற்பியல் படிக்க வேண்டாம் என முடிவுசெய்த அறிவானந்தம், கம்பியூட்டர் சயின்ஸ் படிக்க முடிவு செய்தான். “இங்கல்லாம் கம்பியூட்டர் படிச்சா வேஸ்ட்... மெட்ராஸ்தான் கம்பியூட்டருக்கெல்லாம் பெஸ்ட்” என தாத்தா சொன்னார். ஏதாவது ஒரு சினிமாவில் வந்த வசனமாக இருக்கலாம். ஒரு எண்ணம் உள்ளே வந்தால் அது சம்மந்தப்பட்ட விஷயங்கள் கண்ணில்படும். அதைப்பற்றியே பலரும் பேசுவார்கள். அப்படியே எல்லாம் இம்மி பிசகாமல்

நடந்து சென்னையில் ஒரு கல்லூரியில் எம் சி ஏ
சேர்ந்தான். இந்தமுறை உஷாராக டிகிரி சேர்வ
தற்கு முன்னமே “கம்பியூட்டர் என்றால் என்ன?”
“அப்ளிகேஷன் என்றால் என்ன?” என்றெல்
லாம் தன்னையே கேட்டுப்பார்த்துக்கொண்டுதான்
சேர்ந்தான். இந்தப் படிப்பு முடிக்கும் வரையி
லும் சினிமா ஆசை எட்டிப்பார்க்கவில்லை. எந்தப்
பெண்ணையும் கவரவும் முடியவில்லை. என்றா
வது ஒருநாள் ஒரு பெண்ணைக் கவர முடிந்தால்
அவளை “அதிகாலை சூரிய உதயத்தின்போது
சூரியன் செவசெவ என கடல் மடியில் இருந்து
பொதுக்கென வெளிவரும்போது அவளைக் கடற்
கரையில் சூரியனைப் பார்க்கும்படி நிற்கவைத்துப்
பின்னால் இருந்து கட்டிப்பிடித்துக்கொள்ளவேண்
டும்” என்று டயரியில் எழுதி வைத்திருந்ததை அவ
னுடைய தாத்தா படித்துவிட்டு “இது தளபதி
படத்துல ரஜினியும் ஜெய்சங்கரும் பேசிக்கிற சீன்...
இதை ஏண்டா மொத மொத காதலியக் கட்டிக்கி
றப்ப செய்யப்போற?” என்றார்.

இதைக்கேட்ட அறிவானந்தத்தின் அம்மா “ரெண்டு ஆம்பளைங்க முக்கியமான குடும்ப விஷயத்தைக் காலங்காத்தால 5 மணிக்கு பீச்சிக் கிப் போயா பேசிக்குவானுங்க? அலாரம் வச்சி எழுந்து போயிருப்பானுவபோல” என்று சொல்லிக் கொண்டே கழனித் தண்ணியைத் தொட்டியில் ஊற்றினார்.

கோபத்துடன் டயரியைப் பிடுங்கிகொண்டு ஓடினான் அறிவானந்தம். டயரி என்றால் வருடத்துக்கு ஒரு டயரி அல்ல. வாழ்க்கை மொத்தத்துக்கும் ஒரு டயரி வைத்திருக்கிறான் அறிவு. கவலை வேண்டாம் இந்த டயரி இந்தக் கதையில் ஏதும் அதிரடி மாற்றத்தை உண்டு பண்ணாது. தாத்தா சம்பவம் செய்த பிறகு அந்த அல்ப ஆசையையும் விட்டுவிட்டான். அதற்கு இன்னொரு காரணமும் இருந்தது. அவன் வகுப்பில் இருந்த பெண்கள் யாரும் அதிகாலை சூரியன் உதிக்கையில் பின்னால் இருந்து அணைத்துக்கொள்ள தோதாக இல்லை. அதை விட முக்கியமான விஷயம் கல்லூரி விடுதியில் இருந்து கடற்கரை வெகுதூரம். அப்போது அறிவிடம் பைக்கும் இல்லை.

லேமஸ் ஹாஸ்டலிலும் வெளியே விடமாட்டார்கள். வீட்டிலிருந்து வந்து படிக்கும் லோக்கல் பெண்களும் அதிகாலை கடற்கரைக்கு வரத் தயங்குவார்கள். அதைத் திட்டமிடுவதே குழப்பமாக இருந்தது. பல் விளக்கிவிட்டுப் போகவேண்டுமா என்றெல்லாம் மைக்ரோ லெவலில் குழம்பி அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டான். இந்தக் குழப்படி ஏதும் தெரியாமல் இந்த சீனில் இருக்கும் ஒரே ஒரு கேரக்டர் மட்டும் விடாமல் தொடர்ந்து அவ்வப்போது தன் பங்கை நடித்துக்கொண்டிருந்தது. அப்போது கிழ போல்டுகள் சிலர் காற்றில்லா சைக்கிள் ஓடுவதுபோல ஜாக்கிங் சென்றிருப்பதைப் பார்த்துக் கடுப்பாகும் அந்த கேரக்டர் நொடியில் மேகத்துக்குள் மறைந்து கொள்ளும் அல்லது சரசர வென மேலேறி சிவப்பு வண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்ளும்.

இந்த திட்டத்தைக் கைவிட்டதுமே வாழ்க்கையில் ஒரு வெறுமை சூழ்ந்தது. அதன்பிறகான கல்லூரிப் படிப்பு பகலில் திருவண்ணாமலையில் இருந்து

கிருஷ்ணகிரி செல்லும் பேருந்துபோல ஆகிப்போனது. எம் சி ஏ வெற்றிகரமாகத் தேறியபின் பிஸிக்ஸ் அளவுக்கு மோசமில்லாமல் சில விஷயங்களைக் கற்றிருந்தான்.

எம் எஸ் வேர்ட், எக்ஸல் மற்றும் ஓரளவு பவர் பாயிண்ட் தெரியும். மெயில் அனுப்பத் தெரிந்து வைத்திருந்தான். அதில் அட்டாச்மெண்ட் சேர்க்கு மளவுக்கு அந்த வகுப்பில் தெளிவுபெற்ற பையன்களில் அறிவும் ஒருவனாக இருந்தான். ஜிப், அன்ஜிப் எல்லாம் பாலியல் விஷயங்கள் போலவென்று எம் சி ஏ வகுப்புப் பெண்கள் பரிதவித்து நிற்கையில் ஜிப் அன்ஜிப்பிலும் அறிவு தேர்ந்தவனாகப் பரிணமித்திருந்தான். அதை விட பயங்கரம் வகுப்பிலேயே இவன் மட்டும்தான் “சேஃப்லி ரிமூவ் ஹார்ட்வேர்” தெரிந்த பையனாக இருந்தான்.

இவ்வளவு தன்னம்பிக்கையோடு வெளியே வந்த அறிவு திடீரென்று கம்பியூட்டர் வேலை வேண்டாம்

சினிமாதான் என்று முடிவுசெய்தான். தன் பரம்பரை போல படம் பார்க்கும் சினிமா ஃபேமிலியாக அல்லாமல் படம் எடுக்கும் சினிமா ஃபேமிலியாக மாற வேண்டும் என்று முடிவுசெய்தானா அல்லது ஜீன் மியூட்டேஷனா என்று தெரியவில்லை.

சினிமாவில் எதுவும் தெரியாது. இசை, நடனம், புகைப்படம், கிராஃப்ட் என எந்தக் கலையும் கைவரப் பெறவில்லை. இந்த எம் சி ஏ வை வைத்துக்கொண்டு அனிமேஷன் கிராஃபிக்ஸ் என எதுவும் செய்யவியலாது. அது என்ன ஏது என்றே தெரியவில்லை. கதை கிதை என்று எதுவும் இதுவரை எழுதியதில்லை. சினிமாவில் எதுவுமே தெரியாது. அப்போ சினிமாவில் என்னதான் ஆகமுடியும்? என்று யோசித்து இயக்குநர் ஆகலாம் என்று சரியான தீர்க்கமான முடிவெடுத்தான் அறிவு.

அப்படி முடிவெடுத்ததும் மற்ற முட்டாள்களைப் போல நேரடியாக இயக்குநர் அலுவலகம் சென்று உதவி இயக்குநர் சான்ஸ் கொடுங்க என்று நிற்கவில்லை. இங்கேதான் அவன் கற்ற பி எஸ் எரி இயற்பியலும் எம் சி ஏ வும் கைகொடுத்தது.

அவன் முதலில் சென்று நின்ற இடம் ஒரு இலக்கிய எழுத்தாளர் வீடு.

12

திருமணத்திற்கு முன்பு ஒவ்வொருமுறை சன்மாவுடன் புணரும்போதும் ஸ்ரீநிவாஸன் தடுமாறிக் கொண்டேதான் இருந்தான். உச்சத்தை ஆரம்பத்தில் தொடும் சிக்கலைச் சொல்லவில்லை. அது அன்று அதிகாலையிலேயே சரியானது. இருவரும் ஒரே நேரத்தில் அந்தரங்கமாகச் சந்தித்துக் கொண்டு, இருவர் உடலும் ஒரே நேரத்தில் பூரிப்பெய்தி பிறப்பெய்திய காரணத்திற்கான கணத்தைக் கண்டதாக உள்ளம் உரைக்க கசடுகள் கழிந்து மென்மையானார்கள்.

“எப்பிடிடா உடனே சரியாச்சி? எக்ஸைட்மெண்ட் போயிடிச்சா?”

“இல்ல... அது அப்டியேதான் இருக்கு”

“அப்புறம் எப்படி?”

“செஞ்சிட்டிருக்கும்போது உன்னைப் பாக்கவே இல்லை”

“ச்சீ ..அப்ப வேற எதாவது மூதேவியை நினைச்சி கிட்டியா? சீட்டர்”

“இல்லடீ... உன்னை மொத்தமா பாக்கலை... உன்னோட ஒரு கைவிரலை மட்டும் பாத்துட்டிருந்தேன்”

“மூஞ்சைக் கூட பாக்கலையா?”

“அய்யோ... அதைப்பாத்தா அவ்ளோதான்... உடனே...”

“அடச்சீ.. அப்ப ஷூட்டிங் ஸ்பாட்ல என் மூஞ்சைப் பாக்கறவன் எல்லாம் பேட் வச்சிகிட்டா டூட்டிக்கி வரான்”

“எங்க பாக்கறதுன்னு இருக்கு இல்ல... உன் மேல படுத்துட்டுப் பாக்கும் போது...”

“ஓஹ் சரி சரி... மூஞ்சையே இன்னும் ஐயா பாக்க ஆரம்பிக்கலை”

“நீ எங்க வரன்னு புரியிது... என்ன அவசரம்? இன்னும் ஆயிரம் வருஷம் இருக்கு. ஒன்னொண்ணா பாத்துக்கலாம்”

ஒரு பஃபே சிஸ்டம் என்றால் பொறுமையாக ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சாப்பிடலாம். சூப்பில் ஆரம்பித்து, ஸ்டார்ட்டரில் தொடர்ந்து, மெயின் கோர்ஸ் போய், தயிர் சாதத்தைக் கடந்து, டெஸ்ட்டில் முடித்துக் கடைசியில் கையிலும் வாயிலும் ஐஸ்கிரீம் வழிய அமர்ந்திருக்கலாம். சன்மா போன்ற உயிருள்ள ஏஞ்சல் அதிலும் பேரழகையும், பெரு நளினத்தையும், செவ்வளைவுகளையும், ரகசிய சுகந்தங்களையும் தன்னுள்ளே புதைத்து வைத்து போதாக்குறைக்கு அன்பையும் காதலையும்

பொழிபவளை எப்படி அனுபவிப்பது? எத்தனை முறை சுகித்தாலும் புதிதாக மொட்டவிழும் அடுக்குச் செம்பருத்தி போல புத்தம்புதிதாக காட்சியளித்துக்கொண்டே இருக்கிறாள் ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு. இது கொஞ்சம் குழப்பமான விஷயம் தான் . ஒவ்வொரு முறையும் எல்லா அங்கங்களையும் அனுபவித்து சுகிக்க முடியாது. சர்வ லட்சணங்கள் பொருந்திய பெண் ஆணை இப்படித்தான் இம்சிப்பாள். யோனியிடம் கடைசியில் தஞ்சமடையச் செல்லும்போது அடடா... அதை விட்டுவிட்டோமே, இதை மறந்து போனோமே என மனம் இம்சிக்கும். அதற்குள் அவசரப்படுகிறோமோ என குற்றவுணர்ச்சியில் தள்ளும். அதனால் ஸ்ரீநி ஒரு வழி கண்டுபிடித்தான். ஒவ்வொரு முறையும் ஒரே ஒரு அங்கம் பிறகு நேரே புணர்ச்சி. இதுதான் அந்த குறுக்கு வழி. ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு தீம் புணர்ச்சி போலவும் ஆச்சு... ஸ்பெஷாலிட்டி & கான்ஸப்ட் புணர்ச்சி போலவும் ஆச்சு.

திகட்டவே திகட்டமாட்டாள் என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிந்த பின்பு, தனக்காக எதையும் விட்டுக் கொடுப்பாள் என்று புரிந்த பிறகு, தன்னை எந்த நிலையிலும் சகித்துக்கொள்வாள் என்று உறுதியானபிறகு சன்மாவுடனான திருமண முடிவை எடுத்தான் ஸ்ரீநிவாஸன். ஹீரோவுக்கு சொல்லிக்கொடுக்கும் போது ஸ்ரீநிவாஸன் சன்மாவின் இடையை அலட்சியமாகப் பற்றித் தன்னருகே இழுத்து அணைத்து இன்னொரு கையையும் இடையில் கொடுத்து அவளை சற்றே மேலே தூக்கி உதட்டில் முத்தமிட்டபோதே சன்மா முடிவெடுத்திருந்தாள்.

நீண்ட நாட்கள் கழித்துத் தமிழ்த்திரையுலகில் மிகப்பெரிய கலைத் திருமணம். கமல், ரஜினி, விக்ரம், சூர்யா, மணிரத்னம், ஷங்கர், செல்வராகவன், மிஷ்கின், திரிஷா, நயன்தாரா உள்ளிட்ட பெருந்தலைகள் அனைத்தும் கலந்துகொண்ட திருமணம். முதல்வர் கலந்துகொண்டது ஸ்ரீநிவாஸனே எதிர் பாராத ஒன்று.

ஆந்திர முதல்வர் வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பியிருந்தார். அப்போதுதான் ரிலீஸாகி இருந்த ஸ்ரீநிவாஸனின் மூன்றாவது படம் பிரம்மாண்ட ஹிட்டாகி இருந்ததுதான் இத்தனை நட்சத்திரங்களின் வருகைக்குக் காரணம். இங்கே சினிமா உலகில் ரத்தமும் சதையுமாக இருக்கும்., உண்மையும் நேர்மையாகவும் இருக்கும் உயிரினத்திற்கு மதிப்பில்லை. அந்த உயிரினம் கொடுக்கும் ஹிட்டுக்குத்தான் மதிப்பு. அதனால் ஸ்ரீநிவாஸனின் மூன்றாவது ஹிட்டுக்கு இவ்வளவு நட்சத்திரங்கள் வந்திருந்தனர் எனக் கொள்ளலாம்.

அவ்வளவு கூட்டத்திற்கிடையிலும் “ஃபர்ஸ்ட் ஹைட்டுக்கு என்னடா ஸ்பெஷலா பண்ணப்போற என்று கிசுகிசுத்தாள்” சன்மா.

“இதுவரைக்கும் பண்ணாத ஒண்ணு” என்றான்
ஸ்ரீநிவாஸன்.

“நல்லாப் பண்ணுங்க, நல்லாப் பண்ணுங்க
ஹாஹ்ஹா ஹாஹ்ஹா” என்றபடி., யாரும் எதிர்
பார்க்காதபோது சரேலென வேகமாக மேடைக்கு
வந்த ரஜினி சிரித்தபடிக்கு ஆளுக்கு ஒரு பவுன்
மோதிரத்தைப் பரிசளித்தார்.

13

அறிவானந்தத்திற்கு இலக்கியப் பரிச்சயம் ஏதுமில்லை. இலக்கியம் என்ற அளவில்கூட செல்லவேண்டியதில்லை... வாசிப்புப் பரிச்சயமே கிடையாது. பொன்னியின் செல்வன் கூட ஐயா வாசித்தது இல்லை. சில செக்ஸ் புத்தகங்களை சின்ன வயதில் வாசித்திருக்கிறான். அதைவிட்டால் ஒன்றிரண்டு துப்பறியும் கதைகள் அரைகுறையாக வாசித்துள்ளான். இரண்டையும் ஒன்றாகக் கலந்து எழுதினால் நன்றாக இருக்குமே என்ற அளவில் சிந்தித்துப் பின் அதை விட்டுவிட்டான். ஆனாலும் ஒரு பக்கத்துக்கு அவனது டைரியில் எழுதிப் பார்த்திருக்கிறான். அந்த ஒரு பக்கத்தைப் பிறகு தேவைப்பட்டால் படித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் சினிமா அப்படியல்ல.

தமிழின் மசாலா படங்களில் துவங்கியவன் இண்டர்நேஷனல் மசாலா எனப் பயணித்து உலக கிளாசிக் வரை ஆங்காங்கே தொட்டுக்கொண்டிருந்திருக்கிறான். எந்த உலகப் படத்தின் பெயரைச் சொன்னாலும் “அய்யய்யோ படமா அது, கொன்னுப்போட்டுட்டான்” என்று ஆரம்பிப்பான். இப்படி இருந்த அறிவு எப்படி இலக்கிய எழுத்தாளர் ஓன. அப்பர் ஆனந்தனிடம் வந்தான் என்பது வியக்க வேண்டிய ஒன்று. ஆனால் காரணம் தெரிந்தால் வியக்காமலிருக்கவேண்டிய ஒன்றுதான். உலகில் எந்த விஷயமாகினும் காரணம் தெரியாதவரை தானே வியந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

தொலைக்காட்சியில் அவ்வப்போது ஓன.அப்பர் ஆனந்தனை அறிவு பார்த்திருக்கிறான். அதை விட முக்கியமாக மசாலாப் படங்களுையே மசாலாப் படங்கள் அல்லாத மாதிரி கலைப்படங்கள் போர்வையில் கொடுக்கத் தெரிந்த முன்னணி இயக்குநர்கள் அனைவரும் ஓன.அப்பர் ஆனந்தனைப் பற்றி சிலாகித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் படத்தில் ஓள.அப்பர் ஆனந்தன் ஏதே னும் பங்காற்றியிருக்கிறார். சில படங்களுக்கு கதை வசனம் எழுதியிருக்கிறார். முன்னணி கலை மசாலா இயக்குநர்கள் ஓள.அப்பர் ஆனந்தன் மீது மரியாதை வைத்திருந்ததும் அதை வெளிப் படையாகக் காண்பித்துக்கொண்டிருந்ததும்தான் அறிவை ஓள.அப்பர் ஆனந்தனிடம் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது.

அறிவுக்கு ஓள.அப்பர் ஆனந்தனைத் தெரிந்தா லும் அவர் எழுதிய வசனம் என ஏதும் நினை வில் இல்லை. கதைக்கும், கதை மாந்தர்க்கும் ஏற்ற வகையில் நுட்பமாக எழுதுவதால் ஓள.அப்பர் ஆனந்தன் எழுதிய வசனம் என்று எளிதில் யாரா லும் கண்டுபிடிக்கவே முடியாதபடிக்கு எழுதுவதில் வல்லவர். மட்டுமல்லாமல் சில படங்களில் வசனம் என்ற ஒன்று இருக்கிறது என்பதே பார்வையாளர் கள் மறந்துவிடுமளவுக்கு காட்சிகளுக்கு முக்கியத் துவம் கொடுத்து அவை முன்னணியில் இருப்பது போலவும் வசனங்கள் பின்னணிக்கு போய்விடுவ துபோலவும் எழுதுவதில் வல்லவர்.

வசனம் மட்டுமல்லாது சில படங்களில் கௌரவத் தோற்றத்தில் நடிப்பார். ஒரு படத்தில் நடிகைக்குத் தந்தையாக நடித்து... அந்த நடிகைக்கு இலக்கியப் பரிச்சயத்தை உண்டாக்கி, அதன் விளைவாக அந்த நடிகை ஜக்கியிடம் போய் பின்னர் ஆரோவில்லில் அலைந்து திரிந்து தற்போது இமயமலையில் தலையில் மட்டும் மொட்டை அடித்துக் கொண்டு தவம் செய்வதாகக் கேள்வி. ஓள.அப்பர் ஆனந்தன் அவ்வப்போது கவிதைகளும் எழுதுவார். அதன் பலனாக அவர் சினிமாவில் சில பாடல்களையும் எழுதியிருக்கிறார்.

நாவல்களில் பெரிய புரட்சியோ புதுமையோ செய்யாததால் அவை விற்பனையில் சோடை போகவில்லை. ஆனால் ஓள.அப்பர் ஆனந்தன் கவிதை என்று வந்து விட்டால் சிற்றிலக்கியத் தாண்டவம் ஆடிவிடுவார். நகுலன், ஆத்மாநாம், பிரமிள் ரசிகர்கள் எனச் சொல்லிக்கொண்டு ஹோதாவாகத் திரியும் வழக்கையர்களுக்கே கிலி ஏற்படுத்திவிடுவார்.

அவர் சமீபத்தில் எழுதி தேசியவிருது பெற்ற இயக்
குநர் பாராட்டிய கவிதை . “ஞல்லன்றி” என்ற பத்தி
ரிக்கையில் வெளிவந்த கவிதை :-

எனவே

எனவே

எனவே

எனவே

- ஓ.அப்பர் ஆனந்தன்

கவிதை இப்படி எழுதி அசரடித்தாலும் சினிமாப்
பாடல் என வந்தால் சாந்தம் ஆகிவிடுவார்.

பெண்ணே பெண்ணே பெண்ணே

பெண்ணே ஏ பெண்ணே ஏ

நான் இரண்டிற்கும் ஒரேமாதிரி மனநிலையில், ஒரே தரத்தில்தான் எழுதுகிறேன். சினிமா என்ற பாத்திரத்திற்கு சினிமாப் பண்டமும் கவிதையன் னும் பாத்திரத்தில் கவிப்பண்டமும் வந்து விழுந்து விடுகிறது என்பார்.

ஒள.அப்பர் ஆனந்தனிடம் உள்ள சிறப்பியல்பு என் னவென்றால்., அவரை ஒரு படத்துக்கு வசன கர்த்தாவாகப் போட்டுக் கையில் அட்வான்சைக் கொடுத்துவிட்டால்., தன் உடல், பொருள், ஆவி என அனைத்தையும் அர்பணிப்பார். தான் எழுதும் வசனத்தைத் தவிர மற்ற அனைத்துவகையிலும் படக்குழுவினருக்கு உறுதுணையாக இருப்பார்.

இயக்குநர் படத்தின் கதையைச் சொல்ல தொண் டையை இருமிக் கொண்டு “கதையின் ஹீரோ தக் காளி மண்டி” என்று ஆரம்பித்தால் போதும். ஒள. அப்பர் ஆனந்தன் உள்ளே புகுந்து விடுவார்.

“அதாவது தக்காளில பாத்தீங்கன்னா பலவகை இருக்கு.

உங்களுக்கெல்லாம் செவப்புத் தக்காளி, பச்சைத் தக்காளி மட்டும்தானே தெரியும்? சங்க காலத்துல நீலத் தக்காளி இருந்திருக்கு. வாஸ்கோடகாமா காலத்துல அது வெளிநாட்டுக்குப் போய்த் திரும்ப இங்க ஹைப்ரிட் தக்காளியா வருது. கர்நாடகாவுல முல்பாஹல் பக்கத்துல பெரிய தக்காளி மார்க் கெட் இருக்கு. அதுக்கும் நம்மூர் மார்கெட்டுக்கும் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கு. தக்காளியை மட்டுமே நம்பி வாழறவன் வாழ்க்கை நெகிழ்ச்சியா இருக்கும். புள்ள பொறக்காத பொம்பளைங்க பாய்க்குக் கீழ தக்காளி போட்ற பழக்கம் தஞ்சாவூர் பக்கத்துல இன்னும் இருக்கு. தக்காளி அபராதம் அக் பர் போட்டிருக்காரு தெரியுமா? சிக்கன் சூப் சாப் பிட்டுக்கிட்டிருந்த எட்வினாவுக்கு நேரு தக்காளி சூப் குடுத்ததும் அவங்க அசந்துட்டாங்க. அதுவும் நமக்கு சுதந்திரம் கிடைக்கக் காரணம்.”

இப்படி தக்காளியைப் பற்றிப் பல்வேறு விஷயங்களை இரவு முழுக்க விடியவிடிய கொட்டிக் கொண்டே இருப்பார்.

இயக்குநர் “ஹீரோ தக்காளி மண்டி” என்று நிஜமாகவே ஒரே ஒரு ஒன் லைனைச் சொல்லி விட்டு எழுந்து போய்விடுவார். இரவு முழுக்க கண் விழித்து உதவி இயக்குநர்கள் நோட்ஸ் எடுத்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.” இதெல்லாம் கூகிள்ள இல்ல” என்பார் ஒள.அப்பர் ஆனந்தன். சில உதவிகள் தூங்கி விடுவார்கள். அதிகாலை ஆனதும் கடைசி உதவியும் குடை சாய்ந்ததும் ஒரு கட்டிங் மட்டும் கேட்பார். இரவுகளில் குடிக்கமாட்டார். கட்டிங் வந்ததும் தன்னுடைய பிளாகில் “எனதருமை வாசிப்பின் தோழமைக்கு” என்ற தலைப்பின் கீழ் அன்றைக்கான தன் மடலைத் தன் வாசகர்களுக்கு எழுதிவிட்டு அந்த கட்டிங்கை அடித்து விட்டு கிளம்பிவிடுவார்.

மறுநாள் பகலில் உதவிக்கள் இயக்குநரிடம் எடுத்த நோட்டைக் கொடுப்பார்கள். இயக்குநர் ஏதோ யோசனையில் தக்காளி வேணாம். ஹீரோவுக்கு ஒரு கெத்தா இல்ல... தேங்கா மண்டின்னு மாத்திக் கலாமா என்பார்.

அன்றைய இரவுக்கு ஓள.அப்பர் ஆனந்தனின்
தேங்காய்ப் பிரசங்கத்துக்கு உதவிகள் தயாரா
வார்கள். உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஓள.அப்பர்
ஆனந்தனின் தலைக்குள் உலகத் தேங்காய்கள்
அனைத்தும் உருண்டுவந்து ஏறிக்கொள்ளும்.

ஸ்ரீநிவாஸனின் திருமணத்திற்கு அனைத்துப் பிர பலங்களுடன் ஓள.அப்பர் ஆனந்தனும் வந்திருந்தார். இதுவரை ஓள.அப்பர் ஆனந்தன் ஸ்ரீநிவாஸனுடன் இணைந்து வேலை பார்த்ததில்லை. இதில் “இணைந்து” என்ற வார்த்தை பொருட்பிழையைக் கொடுப்பதால், ஸ்ரீநிவாஸன் படத்தில் சம்பளம் வாங்கியதில்லை என்று சொல்லிவிடலாம். ஓள.அப்பர் ஆனந்தன் வீட்டுமுன்பு போன அத்தியாயத்தில் அறிவு போய் நின்றதே ஸ்ரீநிவாஸனிடம் வேலைக்குச் சேர்த்துவிடச் சொல்வதற்காகத்தான். இதைப்போல சம்பவங்களெல்லாம் நடக்குமென்று தெரிந்தா எல்லோரும் சில நிகழ்வுகளில் ஒன்றிணைகிறார்கள்? இந்தத் திருமண விழாவில் இருக்கும்

ஸ்ரீநிவாஸனுக்குத் தெரியாது அறிவு என்பவன் தன்னிடம் வேலைக்குச் சேர்வான் என. ஓள.அப் பர் ஆனந்தனுக்கும் தெரியாது, அறிவு ஸ்ரீநிவாஸனிடம் வேலைக்குச் சேர்த்துவிடச் சொல்வதற்காகத் தன்னிடம் வருவான், அதனால் ஒரு வருடம் தன்னிடமே வேலை பார்க்க வேண்டிவரும். ஆனால் இதெல்லாம் எதிர்காலத்தில் தெரிந்து விடும். ஓள.அ.ஆ வின் மகள் பிறந்த வீட்டுக்கு வரும்போது அறிவை முயல்வாள். அறிவு மறுத்து விடுவான். அதனால் கோபமுற்ற அவள் ஓள.அ.ஆ விடம் போட்டுக்கொடுப்பாள். அதை நம்பிய ஓள.அ.ஆ அவனைத் துரத்துவார். இதன் காரணமாகவே அவன் ஸ்ரீநிவாஸனிடம் வேலைக்குச் சேர்வது நடக்கும் . இதெல்லாம் இப்போது மட்டுமல்ல எப்போதுமே ஓள.அ.ஆ வுக்கு தெரியப்போவதில்லை. உலகில் ஏழெட்டுப்பேர் சேர்ந்து சந்தித்துக்கொள்ளும்போது மற்றும் ஒரு காலகட்டம் வரை அருகருகே வாழும்போது ஒரு கதை என்ற வஸ்து கிடைக்கிறது. அதுவும் அது ஒரு குறுக்கு வெட்டுத் தோற்றம் மட்டுமே.

நம் வசதிக்கு நாம் கதையை முறுக்கிக்கொள்கிறோம் அல்லது சுருக்கிக்கொள்கிறோம். ஒரே ஆசாமி எத்தனையோ கதைகளில் ஹீரோவாக இருக்கலாம். அவனே மற்ற கதைகளில் காமடியனாகவும் இருக்கலாம், வில்லனாகவும் இருக்கலாம். உதாரணமாக இந்தத் திருமணத்திற்கு வருகை தந்திருக்கும் ஒள.அ.ஆ ஸ்ரீநிவாஸன் ஹீரோவாக இருக்கும் கதையில் காமடியன். அவரே ஹீரோவாக இருக்கும் கதையில் அறிவு காமடியனாக இருக்கலாம்.

இந்தப் பெருங்கதையின் மொத்த காலகட்டத்தில் ஒரு டைம்லைனை எடுத்துப் பார்க்கலாம்.

நள்ளிரவு 12 மணி. உன்னதா அரைத்தூக்கத்தில் எழுந்து கண்களைத் திறக்காமல் நைட்டிக்குள் கை விட்டு பிரேசியரைக் கழட்டி எடுத்து தலையணைக்கு கீழே வைத்துக்கொண்டு

தூக்கத்தை விட்ட இடத்தில் இருந்து 70 செகண்டுகள் தள்ளி தொடர்ந்தாள். உடுமலைப்பேட்டையில் உள்ள தன் வீட்டில் தனிக்கட்டிலில் கொசுவலை ஏசி சகிதம் நல்ல கனவுக்கு அனைத்து சாத்தியங்களோடு தூக்கத்தில் கிடந்தாள்.

அறிவானந்தம் கொசு கடிக்கும்போது தூக்கம் கெடாமல்., ஆனால் கொசுவைக் கைகளால் குறிபார்த்து அடித்துக்கொண்டே தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். கல்லூரி ஹாஸ்டலில் கிடந்தான் அறிவானந்தம். அன்று மாலைக்காட்சிதான் சீனிவாசன் இயக்கியிருந்த திரைப்படத்தைப் பார்த்துவிட்டு வந்திருந்தான்.

ஸ்ரீனிவாசன் தீரப்போகும் ஒரு சிகரட்டால் இன்னொரு சிகரட்டை பற்றவைத்து ஒரு இழு இழுத்துவிட்டு அதை ஆஷ்டிரேயில் வைத்துவிட்டு ஸ்காட்ச் விஸ்கியின் ஐந்தாவது ரவுண்டின் இரண்டாவது சிப்பை அடித்தான். மொபைலை நோண்ட ஆரம்பித்தான்.

அவன் மொபைல் திரையில் கண்சிமிட்டும் நேரத்தில் நான்கைந்து உருவங்கள் உயிரிழந்துகொண்டிருந்தன. உதவி இயக்குநர் அனுப்பியிருந்த சிஸ்லி போட்டோ கொஞ்சநேரம் அவன் மொபைல் திரையில் உயிரோடிருந்தது. மொபைல் லாக் ஆனது. மீண்டும் அன்லாக் செய்தான் சிஸ்லி மீண்டும் உயிர் பெற்றாள்.

நர்த்தனா தன் தாய் தோளில் சாய்ந்துகொண்டு தொலைதூரப் பேருந்தில் சென்றுகொண்டிருந்தாள். அந்தப் பேருந்து ஒரு தனியார்க் கல்லூரி வளாகத்தைத் தாண்டிப் போகும்போது அறிவாணந்தம் இன்னொரு கொகவை அடித்தான். அந்தக் கொக தப்பி விட்டது. அந்த நேரத்தில் யதேச்சையாக டிரைவர் அடித்த ஹாரன் மிருதுளாவுக்கு எரிச்சல் ஊட்டியது.

சிஸ்லி குளிரூட்டப்பட்ட தனி அறையில் கொஞ்சமும் தூக்கம் இல்லாமல் ஃப்ரஷாக நின்றிருந்தாள்.

அந்த அறை அவ்வளவு அழகாகப் பராமரிக்கப்பட்டிருந்தது. மூன்று பக்கத்திலும் கண்ணாடி வைக்கப்பட்டிருந்தது. அழகிய நிர்வாணத்தில் இருந்த சிஸ்லிதான் அன்று மாலை செதுக்கிக்கொண்ட தற்குப் பலன் இருக்கிறதா என்று தன் வளைவுகளை மெல்ல மெல்ல ஆனால் கவனத்தோடு பரிசோதித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

இதில் உன்னதாவைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் இதைப் படித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். உன்னதா ஸ்ரீநிவாஸன் எடுக்கப்போகும் திரைப்படத்தில் நடிக்க இருப்பவள். இப்போது தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது இதைப்பற்றி எந்த ஐடியாவும் இல்லாமல் தூங்கிக்கொண்டிருப்பவள். ஸ்ரீநிவாஸன் படத்தில் நடிப்பதற்கு முன் நான்கைந்து படங்களில் நடித்து முடித்தாகவேண்டும். அதையெல்லாம் விரிவாக எழுத வேண்டுமா? அல்லது 20வது அத்தியாத்தில் உன்னதாவுக்கு லேட்டரல் எண்ட்ரி கொடுத்துவிடலாமா?

இப்படி எல்லோர் கதையையும் விலாவாரியாக எழுதிக்கொண்டு போனால்... அப்போது எதுதான் முடிவுசெய்கிறது? கதையில் இடம்பெறும் சம்பவங்களை எது முடிவுசெய்கிறது என்பதை மறந்துவிட்டுப் பார்த்தால் எது முடிவு செய்தாலும் அந்த முடிவு சிறப்பானதாக இருந்தால் அது கலையாக மாறுகிறது மற்றும் அந்தக் கதை காலத்தால் அழிக்கமுடியாமல் நிலைபெற்றுவிடுகிறது.

ஸ்ரீநிவாஸனிடம் சேர்வதற்காக ஒள.அ.ஆ விடம் வந்த அறிவு கால ஓட்டத்தால் ஒருநாள் ஒள.அ.ஆ வுக்கு ஸ்ரீநியிடம் சிபாரிசு செய்யும் கணமும் வரப் போகிறது என்பதெல்லாம் தெரியாமல் ஒள.அ.ஆ கொடுத்த புத்தகத்தை அலட்சியமாக வாங்கிக் கொண்டு புகைப்படத்துக்கு போஸ் கொடுக்கிறான் ஸ்ரீநிவாஸன். நல்ல மணம் கமழ்கிறதே... அது ஸ்ரீநிவாஸனிடமிருந்து வருகிறதா அல்லது சன்மா விடமிருந்தா என்ற குழப்பத்தில் மேடையை விட்டி றங்குகிறார் ஒள.அ.ஆ

திருமணம் முடிந்த கையோடு நான்காவது படத்
துக்குப் பூஜைபோட்டுவிட்டு அன்றே தேனிலவுக்
குப் பறந்தான் ஸ்ரீநிவாஸன். கன்னடத்திலிருந்து
ஒரு இளம் ஹீரோவைப் போட்டிருந்தான் . ஹிட்
கிறுக்குப் புடிக்க வச்சிருச்சி என இண்டஸ்ட்ரியில்
பேசிக்கொண்டார்கள். வெளிநாட்டு ஏர்போர்ட்க
ளிலும் தமிழர்கள் அடையாளம் கண்டுகொண்டு
போட்டோ எடுத்துக்கொண்டார்கள். நான்கைந்து
நாடுகள் சுற்றி, வேலை டென்ஷன் இல்லாமல்
காதல் புரிந்து, புணர்ச்சி ருசித்து ஓரளவுக்கு சன்மா
மேல் இருந்த அதீத கிறக்கத்தை முடிவுக்குக்
கொண்டுவந்தான் ஸ்ரீநிவாஸன். தேனிலவு முடி
கையில் சன்மாவின் பாத சுண்டு விரலை இரண்டு
நிமிடங்களுக்கு சப்புவதையெல்லாம் ஏறக்கட்டியி
ருந்தான்.

தேனிலவு முடிந்து ஊர் திரும்பியதும் அட்டகாசமான பங்களா ஒன்றை வாங்கினான். டேனிஷ் ஸ்டைல் அவனுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. அதைத் திருமணப் பரிசாக சன்மாவுக்குக் கொடுத்தான். விவாகரத்தானபோது இந்த பங்களாவை சன்மாவுக்கு கொடுத்துவிட்டான். இதோடு சேர்ந்து 6 கோடிப் பணம், நகைகள் என அளவுக்கதிகமாகவே செட்டில் செய்தான்.

அந்த டேனிஷ் ஸ்டைல் பங்களாவில் தனக்கென ஒரு தனியறையை ஒதுக்கிக்கொண்டான். அங்கு சன்மா உட்பட யாருக்கும் அனுமதி இல்லை என்றான் ஸ்ரீநிவாஸன்.

ஊடலோடு கொஞ்சிக் கேட்ட சன்மாவிடம் “உனக்கும் ஒரு தனியறை இருக்கிறதே... அதற்குள் நான் வரமாட்டேன். நமக்கென்று ஒரு பெரிய அறை ரொமாண்டிக்காக இருக்கிறதே., அதில் நாம் சேர்ந்து வாழலாம் என்றான்.”

“இதெல்லாம் வியர்டா இருக்கு” என்றவளிடம்

“அப்புறம் எதுக்குடி இவ்ளோ பெரிய பங்களா? எப்பவும் ஒரே ரூம்ல நாம ரெண்டுபேரும் இருக்கணும்னா ஹவுஸிங் போர்ட் எம் ஐ ஜி பத்தாதா?” என்றான்.

மேலும்.,

“நான் கிரியேட்டர். எனக்கு எப்பவும் ஸ்பேஸ் வேணும். இதெல்லாம் உனக்கு நல்லாத் தெரியும்தானே” என்று சொல்லிக் கட்டிக்கொண்டான்.

திருமண வாழ்க்கை ஸ்ரீநிவாசனின் வாழ்வில் நல்ல பூரிப்பைக் கொடுத்தது. சின்ன அளவில் அவனை ஒரு ஒழுங்குக்குக் கொண்டுவந்தாள் சன்மா. ஆள் கொஞ்சம் ஊதினான். அவன் ஊதுவதையும் முடிந்தளவுக்குக் குறைத்தாள் சன்மா.

அவனுடைய உடை, உணவு என அக்கறை எடுத்துக்கொண்டாள். அவனது தூக்க நேரம் அதிகரித்தது. அன்பும் அழகும் கலந்த புணர்ச்சி கொடுக்கும் நிம்மதியான தூக்கம் ஆயிரம் யானை பலத்துக்குச் சமம். அதிகாலை கண் விழிக்கையில் புத்துணர்ச்சியுடன் எழுந்தான். வேகம் கூடியது. கன்னடத்திலிருந்து அழைத்து வந்த சின்ன ஹீரோவின் படமும் வதலில் அள்ளியது. மரியாதையான பெயரையும் கொடுத்தது. கன்னட டப்பிங்கிலும் படம் சக்கைபோடு போட., அவன் கன்னடத் திரையுலகில் செட்டிலாகி விட்டான். வெற்றிகள் வந்து கொண்டிருக்கும் அதே நேரத்தில் ஸ்ரீநிக்கு இனிமையான மாலை வேளைகளையும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தாள் சன்மா. என்னதான் கணவன் என்றாலும் இயக்குநர் என்ற மரியாதை அவள் மனதில் இருந்து இறங்கவேயில்லை. தலைதீபாவளிக்கு புகழ்பெற்ற சேனலில் இருவரும் மத்தாப்பூ கொளுத்தி கெக்கே பிக்கே என உளறிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்த நேரத்தில்தான் சன்மாவின் தம்பி வீட்டுக் குள் நுழைந்தான். அவ்வப்போது வந்து போன வன் அப்படியே தங்க ஆரம்பித்தான். முன்னிரவில் ஸ்ரீநிஸ்காட்ச் அடித்துக்கொண்டிருந்தபோது சன்மா வெள்ளை முள்ளங்கிகளை நறுக்கிக் கொண்டுவந்து கொடுத்தாள். ஸ்ரீநிக்கு ஸ்காட்சம் வெள்ளை முள்ளங்கியும் இஷ்டம். உயர் ரகப் செல்லும்போது அங்கே வெள்ளை முள்ளங்கி கிடைக்காது என்பதால் பேண்ட் பாக்கெட்ட்டில் வைத்துக்கொண்டு செல்வான். செலிபிரிட்டி என்பதால் செக்கிங் இல்லை. ஆனாலும் பேண்ட் பாக்கெட்டில் இருக்கும் முள்ளங்கியை விசித்திரமாகப் பார்ப்பார்கள் சிலர்.

மூன்றாவது முள்ளங்கிப் பத்தையை சுவைக்கும் போது சன்மா ஆரம்பித்தாள்.

“என் தம்பியை ஹீரோவாப்போட்டு....”

தம்பி பவ்யமாக முன்னால் வந்து நின்றான்.

இரண்டாவது ரவுண்டில் இருந்ததால் சுகமாக இருந்தது ஸ்ரீநிக்கு. அதேபோல் சன்மா புடவை கட்டிக்கொண்டிருந்தால் ஸ்ரீநிக்கு பிடிக்கும். சன்மா இப்போது அவனுக்கு பிடித்ததுபோல சிம்பிளாகக் காட்டன் புடவை கட்டிக்கொண்டிருந்தான். அதனால் ஜாலி மூடில் இருந்த ஸ்ரீநி.,

“ஹீரோ வா? டேரக்டா ஹீரோதான் இல்லியா?” சிரித்தான்.

“சும்மா வாய்ல வந்ததைச் சொல்லிட்டேன். நீங்க என்ன சொன்னாலும் நடிச்சிட்டுப்போறான்”

“ஓஹ் அப்படியா?”

“ஆமா மாமா... சாரி ஆமா சார். நீங்க என்ன சொன்னாலும் நடிப்பேன்”

தான் சாய்ந்திருந்த திண்டை எடுத்துப்போட்டு “இதான் பொண்ணு. இவளை ரேப் பண்ணு” என்றான்.

ஸ்ரீநி என்னவெல்லாம் கேட்பான், என்னவெல்லாம் செய்யச் சொல்வான் என சன்மாவுக்கு ஓரளவு தெரியும். அதையெல்லாம் சொல்லித் தம்பியைத் தயார்செய்து வைத்திருந்தாள். இது அவளே எதிர்பாராதது. ஆனால் பொதுவாக என்ன சொன்னாலும் மறுத்துப் பேசக்கூடாது. “செய்ய நேன் சார்” என்று சொல்லிவிடு என தம்பிக்குச் சொல்லிக்கொடுத்திருந்தாள். அதைச் சரியாகச் செய்தான் தம்பி.

“பண்ணேன் சார்., அக்காவை உள்ள போகச் சொல்லுங்க”

“நடிப்புதானே? அக்காவைப் பாத்து வெக்கப் பட்டா? நாளைக்கு ரேப் பண்ணும் போது ஆயிரம் பேர் இருப்பாங்களே?”

பரவாயில்லை... நடி என்பதுபோல சன்மா கண்காட்டினாள்.

“அவன் நடிப்பதை உன் மொபைலில் ஷூட் பண்ணு” என்று சன்மாவிடம் சொல்லிய ஸ்ரீநி மூன்றாவது ரவுண்டை ஊற்றிக் கலந்துவிட்டு எழுந்தான்.

“ரெஸ்ட்டும் போயிட்டு வரேன். ரெடி ஆயிக் கோங்க” சிகரட் பற்றவைத்துக்கொண்டு ரெஸ்ட்டும் சென்றான்.

“நான் இருக்கேன்னு கூச்சப்படாதே... நல்லா ரேப் பண்ணுடா என்றாள்” சன்மா.

16

இலக்கியவாதியைப் பார்க்கப்போகிறோம் என்ற நினைப்பில் அறிவானந்தம் வேட்டியோடு ஓன.அப் பர் ஆனந்தன் வீட்டிற்குப் போனான். அவரோ ஜீன்ஸ் பேண்டிலும் டி ஷர்டிலும் இருந்தார். அதை ஜீன்ஸ் பேண்ட் எனச் சொல்லமுடியாது. ஜீன்ஸ் வேட்டி எனச் சொல்லலாம். பச்சை நிறத்தில் சாயம் போன காலர் வைத்த டி ஷர்டை அந்த ஜீன் ஸுக்குள் இன் செய்திருந்தார். வீட்டினுள் ஓய்வாக இருக்கும்போது அவரை இந்த உடையில் அறிவு எதிர்பார்க்கவில்லை. பின்னாட்களில் தெரிந்தது அவர் உறங்கும்போதும் இந்த உடையில்தான் உறங்குவார் என்று.

முதலில் அறிவானந்தைப் பார்த்ததும் வாசகர் என நினைத்துவிட்டார். அவர்கள்தான் இப்படிச் சொல்லாமல் கொள்ளாமல்

வீட்டு வாசலில் வந்து நிற்பார்கள் என்பது அவரது அவதானிப்பு. அதனால் அறிவை வரவேற்பரையில் அமரவைத்துப் பேச ஆரம்பித்தார். வாசகர் யாரேனும் வந்தால் இப்படி அவரே பேச ஆரம்பித்து கொஞ்சநேரம் தொடர்ந்து, கடைசியில் ஒரு வெடிச்சிரிப்புடன் எழுந்துகொள்வார். அப்போதும் வந்த வாசகர் எழுந்துகொள்ளவில்லையென்றால் வாசலை நோக்கிச் செல்வார். வாசகர் தொடர்ந்து செல்லவேண்டுமல்லவா...? அப்படியே தெருவுக்குப் போய் நின்றുകொள்வார். பிறகு திடீரென ஞாபகம் வந்தவரைப்போல “ஒரு வேலை இருக்கு மறந்துட்டேன். நாம அப்புறம் பாக்கலாம்” என்று சொல்லிவிட்டு வீட்டுக்குள் ஓடிவிடுவார். இதேபோல அறிவானந்தத்திடமும் செய்தார். அவர் வாசலை நோக்கிச் செல்லும்போதே... அறிவானந்தம்.,

“உங்ககிட்ட வேலைக்குச் சேரலாம்னு வந்திருக்கேன் சார்” என்று சொல்லிவிட்டான்.

முதலில் ஓள.அப்பர் ஆனந்தத்திற்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

“திரும்பச் சொல்லுங்க”

“உங்ககிட்ட வேலைக்குச் சேரலாம்னு...”

“என்கிட்டயா? என்கிட்ட என்ன வேலை இருக்கு?”

“இல்ல நீங்க ரைட்டர்... உங்ககிட்ட அனிஸ் டெண்டா?”

தமிழ் இலக்கிய உலகில் தமிழ் தோன்றிய காலத்திலிருந்து ஒரு எழுத்தாளனுக்கு உதவியாளனாய் வேலை செய்ய வந்த முதல் ஆள் அறிவானந்தமாகத்தான் இருப்பான். அதனால் இதை எப்படி எதிர்கொள்வது என்று ஓள.அப்பர் ஆனந்தனுக்குத் தெரியவில்லை. இதைப்போல சம்பவங்களுக்கு அவர் மூளை பழகியிருக்கவில்லை.

முதலில் தன் உடல் கரைந்து உருகி ஊற்றி மண்ணோடு மண்ணாவதுபோல பயந்து நடுங்கிவிட்டார். பிறகு சுதாரித்துக்கொண்டு.,

“ரைட்டிங்ல பெருசா பணம் வராது” என்று சொல்லித் தான் இயல்புநிலைக்கு வந்துவிட்டதாக ஆசுவாசப்படுத்திக்கொண்டார்.

“பணமே வேணாம் சார்... உங்க கீழ வேலை பாக்குற பாக்கியமே போதும் சார்”

“என் ரைட்டிங் எல்லாம் படிச்சிருக்கியா?”

அறிவானந்தம் மனப்பாடம் செய்துகொண்டு போயிருந்ததால் தலைப்புகளைச் சொல்லித் தப்பித்தான். தலைப்பைச் சொன்னாலே போதும். தன்கதைகளை தானே சொல்லி, அவற்றுக்குத் தானே விரிவான விமர்சனமும் செய்யும் வழக்கம் உள்ளவர் ஓ.அப்பர் ஆனந்தன் என்பதால் அறிவுக்கு வேலை சுலபமாகிப் போனது.

அவர் பேசப் பேச கண்களை விரித்துக்கொண்
டும், தலையை லாவகமாக ஆட்டிக்கொண்டும்,
அவ்வப்போது வாயைப் பிளந்து கொண்டும் இருந்
தான். இவைகளைக்கூட அவன் செய்யத் தேவை
யில்லை. ஓள.அப்பர் ஆனந்தன் தன் கதைகளைத்
தானே விவரிக்கும் போது அவரால் மற்றவர்க
ளைக் கவனிக்க இயலாது. இதெல்லாம் அறிவுக்
குப் பிற்காலத்தில்தான் தெரியவந்து அன்று மூன்
றுமணி நேரங்கள் நடித்துக்கொண்டிருந்தோமே
என்று வேதனைப்பட்டான்.

எது எப்படியோ ஓள.அப்பர் ஆனந்தனிடம்
வேலைக்குச் சேர்ந்துவிட்டான். ஓள.அப்பர் ஆனந்
தன் இலக்கியம் சம்மந்தப்பட்ட வேலைகளில்
மட்டும் அறிவின் வேலைகளைப் பயன்படுத்திக்
கொண்டார். அதாவது பேஜ் செட் செய்வது,
மெயில் அனுப்புவது, எழுத்துக்களை ஒழுங்குப
டுத்துவது போன்ற வேலைகள். சினிமா சம்மந்தப்
பட்ட வேலைகளில் அவனை ஒதுக்கியே வைத்தி
ருந்தார்.

இலக்கிய விழாக்களுக்கு அறிவை அழைத்துச் செல்லும் ஓள.அப்பர் ஆனந்தன் சினிமா சம்மந்தப்பட்ட விழாக்களுக்கு அவனை விட்டுவிட்டுச் செல்வார். எழுத்தாளரைப் பார்க்க இயக்குநர்கள் வீட்டுக்கு வரும்போது அறிவு அவையடக்கத்துடன் அவர்கள்முன் வந்து நிற்பான். ஆனாலும் ஓள.அ.ஆ எப்போதும் அறிவை யாரிடமும் அறிமுகப்படுத்தியது இல்லை. இதில் முக்கியமான விஷயம் ஓள.அ.ஆ ஒருபோதும் அறிவின் சொந்த வாழ்வில் தலையிட்டதே இல்லை. ஒரே ஒரு கேள்விகூட கேட்டதில்லை. உதாரணமாக ஓள.அ.ஆ இதுவரை கேட்கவே கேட்காத கேள்விகள்.

1) எங்கே தங்கியிருக்கிறாய்?

2) பணத்திற்கு என்ன செய்கிறாய்?

3) சாப்பிட்டாயா?

தனிநபர் சுதந்திரத்தில் தலையிடுவதே இல்லை.
இதுவே எனது தாரக மந்திரம் மற்றும் என் எழுத்
தின் மொத்தச் செய்தி எனப் பிரகடனப்படுத்தியி
ருந்தார் ஓ.எ.அ.ஆ. அதை வாழ்வில் கடுமையாகக்
கடைபிடித்தும் வந்தார்.

இந்த காலத்தில்தான் அறிவு நர்த்தனாவுடனான
தன் காதலை நன்கு வளர்த்துக்கொண்டான்.

17

ஸ்ரீ., ஐந்தாவது ரவுண்டில் இருக்கும்போது திண்டு கிழிந்து பஞ்ச வெளியே பறக்க ஆரம்பித்தது.

“போதும் போடா” என்றான். ஸ்ரீக்கு சன்மாவை அணைத்து முத்தமிடவேண்டும் என்று தோன்றிய துதான் காரணம். அதுமட்டுமல்லாமல் கொஞ்சம் ஓரல் செக்ஸ் தேவைப்பட்டது அவனுக்கு.

உடனே எழுந்த தம்பி பஞ்சுகளை பொறுக்க ஆரம் பித்தான்.

“போடான்றன் இல்ல”

“நான் பாத்துக்கறேன் போடா” என்றாள் சன்மா.

அவன் வேகமாக மாடி ஏறிப்போனான். மாடியில் போய் “தேவடியாப் பயலே” என்று சொல்லிவிட்டு., தொடர்ந்து பத்துப்பன்னிரண்டு தடவை அதையே விறுவிறுவென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

ஸ்ரீ சன்மாவை வேகமாக இழுத்து அணைத்து முத்தமிட்டதும், அவளும் ஒத்துழைத்தாள். முத்த ஆசை தீர்ந்ததும்.,

“அவன் திண்டை பன்றதைப் பார்த்தா மூட் ஆயிட்ட?” என்றாள்.

“ச்சீ...போடித் தேவடியா” ஸ்ரீக்கு அன்பு அதிகமானால் மட்டும் சன்மாவை இப்படிச் சொல்வான். சிரித்தான். தன் மொபைலை எடுத்து முதன்மை உதவி இயக்குநர் வருண் சிம்ஸனுக்கு போன் போட்டான். அப்படியே சன்மாவை இழுத்து அவள் தலையை மடியில் புதைத்துக்கொண்டான்.

தன் கால்களை லகுவாக்கிக்கொண்டான். அவ ளுக்கும் அப்போது பிடித்திருந்தது. அது அவளது நளினமான செய்கையில் தெரிந்தது.

“ஸ்ஸார் சொல்லுங்க ஸ்ஸார்” ஸ்பீக்கரில் ஒலித் தது வருண் குரல்.

“ஒரு ஃபர்ஸ்ட்லுக் போஸ்டர் டிசைன் பண்ணி அனுப்பிவிட்றியா?” சன்மாவின் தலையை ஆதார மாகத் தடவிக்கொண்டிருந்தான் ஸ்ரீ .

“ஸார் பண்ணிடறேன் ஸ்ஸார்”

“நோட் பண்ணிக்கோ”

“ஸ்ஸார் நோட் பண்ணிக்கறேன் ஸ்ஸார்”

“எ ஸ்ரீநிவாஸன் ஃப்லிம்”

“ஓக்கே ஸ்ஸார்”

“வீர் & வினயா புத்தம் புது முகங்களுடன்”

“ஓக்கே ஸ்ஸார்”

6079

6079

சன்மா எழுந்து மெதுவாக “வினயா யாரு?”

“புடிச்சிக்கலாம்” தூக்கிய அவள் தலையைத்
தாழ்த்தி விட்டுவிட்டு ,

“வருண்”

“ஸ்ஸார்”

“படத்தோட தலைப்பு இன்னும் புடிபடலை....”

“நோ பிராப்ளம் ஸ்ஸார்”

“நோ பிராப்ளமே இருக்கட்டும்”

“ஸ்ஸார்”

“நோ பிராப்ளம் தான் டைட்டில்”

“ஓக்கே ஸ்ஸார்... சூப்பர் ஸ்ஸார்”

“வெயிட் வெயிட்... அது வேணாம்... தமிழ்ல சொல்
றேன்”

“ஓக்கே ஸார்”

679

679

“பறந்து வா”

“ஓக்கே ஸ்ஸார்”

“இல்ல.... ‘பறந்து வருவாயா’”

“பருந்து வருவாயா வா ஸ்ஸார்”

“ப்ச்... ஃபக்... பறந்து வருவாயா.... இல்ல வேணாம்
‘பறந்து வருவேன்’”

“ஓக்கே ஸ்ஸார்”

“இதான் ஃபைனல் ‘பறந்து வருவேனே’”

“ஓக்கே ஸ்ஸார் போஸ்டர் டிசைன்....”

“ஏதாச்சும் ரெண்டு மூணு டெம்ப்ளேட் மெர்ஜ்
பண்ணு. கலர் மாத்திக்கோ, எஃபக்ட் மாத்
திக்கோ... சும்மா ஃபர்ஸ்ட்லுக் போஸ்டர் தானே...

அப்புறம் ப்ரொஃபஷனலா பண்ணிக்கலாம். பக்
கத்து பக்கத்து பால்கனி. ஒரு பால்கனில ஹீரோ.
இன்னொரு பால்கனில ஹீரோயின். ரெட் கலர்
சூரிதார். வொயிட் கலர் பாட்டம். ஹீரோ அவ
ரெண்டு கையையும் புடிச்சிட்டிருக்கான். அவ ஏர்ல
பறந்துகிட்டிருக்கா . இது சைட் வியூல தெரியட்
டும். கேமரா வீட்டு ஃபிரண்ட்ல இருந்து எடுக்குற
மாதிரி. பேக் ரவுண்ட்ல மலை இருக்கட்டும். வீடு
கலர்ஃபுல்லா இருக்கட்டும். தெருவுல ஒரு காய்
கறி வண்டி . அதுல கலர் கலர் கேப்ஸிகம் இருக்
கும் இல்ல அதை ரொப்பிக்கோ. அப்புறம் தக்
காளி, கத்திரிக்காய், கீரைக்கட்டு, காய்கறி வண்டி
கலர் நீலம், அவன் கட்டிருக்குற தலைப்பா பிங்
கலர்ல போட்டுக்கோ... ஒரு ஹாஃப் அன் ஹவர்ல
அனுப்புறியா? ட்விட்டர்ல போட்டுட்டுத் தூங்கப்
போவேன்“

“ஓக்கே ஸ்ஸார்“

“வாவ் செம்ம... செம்ம ஸ்வீட் . அதான் ஸ்ரீநி, ஸ்ரீ, ஸ்ரீநிவாஸ், நிவாஸ், ஸ்ரீநிவாஸன்... சும்மாவா?” சன்மா ஸ்ரீயை இறுக்கி முத்தமிட்டாள்.

“ரொம்ப ஏத்திவிடாத... ஊர் ஃபுல்லா ஏத்திவிடறான். பொண்டாட்டிகூட அதையே செய்யணுமா?”

“ஏய் ச்சீ... அவனவன் சும்மா ஏத்திவிடுவான். நான் உண்மையா சொல்றேன்”

“எங்க..? தம்பியை ஹீரோவாப் போட்டதால சொல்ற”

“அதான் எப்பவோ ஓக்கே சொல்லிட்டியே... அப்பவா சொன்னேன். இப்ப டக்குன்னு டைட்டில் டிசைட் பண்ணி, ஃபர்ஸ்ட் லுக் போஸ்டர்... இதுக்குத்தாண்டா சொன்னேன்”

“சரி டீ... தெரியும். ஆனா இந்த பேர் “வீர்” தாண்டி புடிக்கலை.

ஏன் அதான் வேணும்னு அடம் புடிக்கிற? தமிழுக்கு செட்டாவுமான்னு இருக்கு. ஒருமாதிரி அந்நியமா இல்லை?”

“இல்ல செட் ஆகும்டா... கவலைப்படாதே”

“இல்லட இங்க நார்த் இண்டியன் பேர் மாதிரி இருந்தா மக்களுக்கு கனக்ட் ஆகாது”

“எதுடா இங்க சவுத் இந்தியன் பேரு? இல்ல கேக் கறேன்... எது இங்க தமிழ்ப்பேரு? ரஜினிகாந்த், விஜய்காந்த், கமல்ஹாஸன், அஜீத், விஷால், தனுஷ் இதெல்லாம் தமிழ்ப்பேரா? உம்பேரே நீ ஏன் ஸ்ரீநிவாஸன்னு எழுதுற? இங்க ஹீரோவுக்கு வேலன், செழியன், பாரி, முகிலன்னு எல்லாம் பேர் வச்சாத்தான் செட்டாகாது. வீர் வொர்க்அவுட் ஆகும் புரிஞ்சிக்கோ”

“என்னாடி கூர்க்ல இருந்து வந்துட்டு தொ.பரமசி வன் மாதிரி பேசிட்டிருக்குற?”

ஃபர்ஸ்ட்லுக் போஸ்டர் போட்டுவிட்டுத்தான் அன்
றைக்கு சன்மாவுடன் சுகித்தான். படத்துக்கு
உடனே தயாரிப்பாளர் கிடைத்துப் படம் விறுவிறு
வென வளர ஆரம்பித்தது. சன்மா பரிந்துரையின்
பேரில் கூர்கில் இருந்தே ஒரு பெண்ணைப் பிடித்து
வினயா என்று பெயர் மாற்றிவிட்டான். திருமணமா
கிக் குழந்தை இருக்கும் பெண்ணுக்கும் கல்யாண
மாகாத இளைஞனுக்குமான காதல் கதை. கண
வனுக்கும் அந்தப் பெண்ணுக்கும் எந்தப் பிரச்ச
னையும் இல்லை. கணவனும் மிக நல்ல கணவன்.
இருவரும் காதல் மணம் புரிந்தவர்கள் என்ற
கதைக் களத்தில் படத்தின் ஷூட்டிங் ஓடிக்கொண்
டிருந்தது. உதவி இயக்குநர்கள் உட்பட யாருக்கும்
கதை தெரியவில்லை. ஆனால் எடுத்துக்கொண்
டிருக்கும் சீன்கள் எல்லாம் சூப்பராக இருப்பதாக
ஷூட்டிங் ஸ்பாட்டில் இருப்பவர்கள் சொன்னார்
கள். ரொம்ப ரெஃப்ரஷிங்கா இருக்கு என்று பேச்சு
கசிந்துகொண்டிருந்தது. எதிர்பார்ப்பு ஏகத்துக்கும்
எகிறியது. கதை யாருக்கும் புரிபடாவிட்டாலும்...!

ஸ்ரீநி எதாச்சம் செஞ்சிடுவாரு என்று பேசிக் கொண்டார்கள். ஸ்ரீநி டச் இருந்தாலே போதும்., படம் பிச்சிக்கும் என்று ஸ்பாட்டில் வழக்கம்போல இளித்துக்கொண்டு பேசிக்கொண்டிருந்தனர்.

அப்போதுதான் ஒரு மிகப்பெரிய தொழிலதிபர் படம் தயாரிக்கும் ஆசையில் ஸ்ரீநிவாசனை வந்து பார்த்தார்.

செல்வம்... ஞாபகம் இருக்கிறதா? இருக்காது. மறந்துவிடக்கூடிய ஆளுக்கு எதற்கு பெயர்? நண்பன்! என்று கதையில் இருந்த ஆசாமிக்கு செல்வம் என்று பெயர்துட்டு விழா நடந்ததே? ஆம்., நர்த்தனாவை அறிவுக்கு அறிமுகப்படுத்திய அதே நண்பன்! தான்... சாரி அதே செல்வம் தான்.

அந்த செல்வம் அறிவுக்கு ஒரு மதியவேளையில் போனைப் போட்டான். ஈவ்னிங் பெஸண்ட் நகர் பீச் போலாமா என்றான். அறிவு அப்போது செயிண்ட் தாமஸ் மவுண்ட் ரயில் நிலையம் அருகே தனி அறையில் தங்கியிருந்தான். சினிமாவில் சேர நினைப்பவர்கள் எல்லாம் கோடம்பாக் கத்தில்தானே தங்கி இருப்பார்கள்...

ஆனால் அறிவுதான் வித்தியாசமான ரூட்டில் போய்
இயக்குநராக முடிவெடுத்துவிட்டானல்லவா? ஓன.
அப்பர் ஆனந்தனிடம் போய் உதவியாளராகச்
சேர்ந்தவன் எப்படி கோடம்பாக்கத்தில் அறை
எடுப்பான். சட்ராஸில் போய் அறை எடுத்து இருந்
தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இங்கே அறை
எடுத்ததில் இன்னொரு வசதி இருந்தது. ரயில்
ஏறி 5 ரூ கொடுத்தால் அடுத்த பத்து நிமிடத்தில்
கோடம்பாக்கம் அல்லது டி நகர் சென்றுவிடலாம்.
எக்மோர், செண்டிரல், விமான நிலையம் என அதி
வேகத்தில் சென்றுவிடலாம். எல்லாமே ரூ5 முதல்
10க்குள் முடிந்துவிடும். இந்த ஜனநாயக நாட்டில்
எவ்வளவு முயன்றும் புரட்சி வராததற்குக் கார
ணம் என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்? அரசா? அர
சியலா? மக்கள் புரட்சியை விரும்பாததா? அல்லது
புரட்சியாளர்கள் ஜனநாயகவாதிகளை விட தொம்
மையாக இருப்பதாலா? அதெல்லாம் இல்லை.
புரட்சி வராததற்கு முக்கிய காரணம் அடிமாட்டு
விலையில் மின்சார ரயில்கள் இயங்கிக்கொண்டி
ருப்பதுதான்.

5 ரூபாயில் போய் 5 ரூபாயில் வந்து விடலாம். 5 ரூபாய் கூட அதிகம் என்று நினைத்தால் பாஸ் எடுத்துவிடலாம். மாதம் 70 ரூபாய் கொடுத்தால் போதும். அன்லிமிட்டடாக போய் வரலாம். அதனால்தான் மாதம் 5000 ரூபாய் சம்பாதிப்பவர்கள் கூட 70 ரூபாயில் அலுவலகம் போய் வந்து மீதி 4730 ரூபாயில் குடும்பத்தை ஓட்டமுடிகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் இங்கே மனநிலையே பிச்சைக்கார மனநிலைதானே. சென்னையில் இந்த மின்சார ரயிலில் ஒரு நாளைக்கு குறைந்த பட்சம் 1000 கோடிஸ்வரர்கள் பயணம் செய்வதைக் காணமுடியும். என்னது? ஆயிரம் கோடிஸ்வரர்களா என்று வாய் பிளக்கிறீர்களா? அதெல்லாம் பிசாத்து. சென்னையில் சொந்த வீடிருப்பவன் எல்லாம் கோடிஸ்வரன்தான். அறிவானந்தத்தின் ஹவுஸ் ஓனரும் கோடிஸ்வரர்தான் என்று அடுத்த பத்தியில் ஆரம் பிப்பதற்குத்தான் இவ்வளவு டகால்டி. இது சும்மா விளையாட்டுத்தனமான முயற்சி... இது நாவலே இல்லையென்று யாரும் சொல்லிவிடக்கூடாது அல்லவா?

அதற்காக அறிவானந்தம் இப்படியெல்லாம் நினைத்தான் என்றும் எழுதிக்கடக்க லஜ்ஜையாக இருக்கிறது. அறிவானந்தத்துக்கு அவன் கதை எழுதப்பட்டுக்கொண்டிருப்பது தெரியும். அதனால் அவன் நினைத்ததைக்கூடக் கேட்டு வாங்கி எழுதமுடியும். அதைவிட இப்படி நினை என்று சொன்னால் நினைத்துவிட்டுப் போவான். இருந்தாலும் ஒரு வெளிப்படைத்தன்மை வேண்டும் என்பதாலும் நமக்குள் ஒரு நல்ல அண்டர்ஸ்டேண்டிங் வேண்டும் என்பதாலும் இப்படியே போகலாம். இயற்கையான ஓட்டத்தில் ஓட்டலாம். முடிவு நெருங்கும்போது வேண்டுமானால் முடிக்க முடியாமல் தடுமாற்றம் வந்தால் அறிவானந்தத்திடமோ அல்லது ஸ்ரீநிவாஸனிடமோ சொன்னால் ஓரளவுக்கு சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டு கதை முடியவேண்டும் என்று செயல்படுவார்கள். அந்த அளவுக்கு ஒத்துழைப்புக்கூட இல்லாத ஆட்களைப் பற்றிக் கதை எழுதுவானேன்? படிப்பானேன்?

அறிவானந்தத்தின் ஹவுஸ் ஓனரும் கோடீஸ்வரர்தான். அவர் மாடி அறையை அறிவுக்கு 1200 ரூபாய்க்கு வாடகைக்கு விட்டிருந்தார். ஒரே ஒரு அறை . வெளியே தனியாக பாத்ரூம். மற்றபடி மொட்டை மாடி அறிவுக்குச் சொந்தம்.

அந்த ஹவுஸ் ஓனரும் ரயிலில் பாஸ் வைத்திருந்தார். அவர் மகளும் ரயிலில் பாஸ் வைத்திருந்தார். மொத்த செயிண்ட் தாமஸ் மவுண்டே ரயிலில் பாஸ் வைத்திருக்கும். காலையில் மொத்த செயிண்ட் தாமஸ் மவுண்டையும் தூக்கிப்போட்டு பத்துப்பதினைந்து டிரிப் அடித்து சென்னைக்குள் கொண்டுள்ளும் இந்த மின்சார ரயில் மீண்டும் மாலையில் திரும்பக் கொண்டுவந்து கொட்டும். அறிவு அவர் மகளை., அவள் அழகாக இருந்தாலும் சைட் அடித்ததில்லை. அதில் ஒரு கொள்கை வைத்திருந்தான். இருக்கும் இடத்தில் எந்த வம்புதும்பும் வைத்துக்கொள்ளலாகாது.

முதலில் இருக்கும் இடம் முக்கியம். பிறகு உணவு. அதற்குப்பிறகுதான் அன்பு, காதல், மீச்சிறு காமம், மீப்பெரு காமம் எல்லாம்.

செயிண்ட் தாமஸ் மவுண்டில் இருந்து பெஸண்ட் நகர் செல்லவேண்டும் என்றால் ரயிலில் செல்ல முடியாது. சைதாப்பேட்டை வரை ரயிலில் சென்று நடந்து வந்து பேருந்தைப் பிடிக்கவேண்டும். அதனால் சோம்பலாக யோசித்தான். செல்வம் தொந்தரவு செய்யவே ஒத்துக்கொண்டான். பீச்சில் மீன் சாப்பிடலாம் என்று சொன்னதும் மயங்கிவிட்டான் அறிவு.

ஸ்டேண்டில் தொங்கும் பேண்டை உருவி நான் காவது நாளாக போட்டுக்கொண்டான். என்ன நிறம் என்று எளிதில் கண்டுபிடிக்க முடியாதபடிக்கு இருக்கும் ஒரு வட்ட வடிவ கழுத்து கொண்ட டிஷர்டை போட்டுக்கொண்டான். அந்த வட்ட வடிவம் பெரிய வட்ட வடிவமாக இருந்தது. அநியாயத்துக்கு லோ நெக்காக இருந்தது.

பெண்கள் அணிந்து கொண்டால் இரண்டும் வெளியே வந்து குதித்துவிடுமளவுக்கு இருந்தது. அதை இன்னும் கொஞ்சம் கீழே இழுத்தால் அறிவானந்தத்தின் தொப்புள் தெரியும். டீ ஷர்ட்டின் கீழே முன்பக்கத்தை விட பின்பக்கம் நீண்டு தொங்கியது. ஒரு விதத்தில் அது தாவணிபோல காட்சியளித்தது.

பெஸண்ட் நகர் பீச்சை நெருங்கும்போது முன்மாலைப் பொழுது வந்துவிட்டது எனினும் சூரியனின் தாக்கம் இன்னும் குறையவில்லை. கடற்கரைக்கு வந்ததும் சிகரட் பிடிக்கும் எல்லோர்க்கும் தோன்றுவதுபோல அறிவுக்கும் சிகரட் பிடிக்கத் தோன்றியது. ஆனால் மிகச் சாதாரண இடத்தில் அடிக்கும் சிகரட்டின் சுகம்கூடக் கடற்கரையில் அடித்தால் வராது. இன்னும் செல்வம் வரவில்லை. மீனின் வாசம் மூக்கைத் துளைக்கும் இடத்தில் அமர்ந்துகொண்டு சிகரட் பற்றவைத்தான். முக்கால்வாசி சிகரட் குடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது

தலையில் யாரோ தட்டினார்கள். இந்தத் தடிப்பய ஏன் இப்படி கேர்ள்ஃபிரண்ட் மாதிரி தட்டறான் என்று திரும்பிப் பார்த்தால்., நர்த்தனா! கூடவே இனித் துக்கொண்டு செல்வம் .

இந்த செல்வம் மாதிரி ஆட்கள் உண்மையில் இருப்பதால்தான் செல்வராகவன் மாதிரி ஆட்கள் படமெடுக்க வாகாக இருக்கிறது. செல்வம் நர்த் தனாவை அழைத்துக்கொண்டு பீச்சுக்கு வருகி றான். ஏன் அறிவானந்தத்தை அழைக்கவேண் டும்? நர்த்தனா பீச்சுக்கு வருவதை அறிவிடம் சொல்லவில்லை. இருவரும் மெசேஞ்சர், வாட் ஸப் என தொடர்பில்தான் இருந்துகொண்டிருக் கிறார்கள். இவர்கள் இப்படி இருப்பது செல்வத் துக்குத் தெரியாது. செல்வத்தின் நடவடிக்கைக ளைப் பார்த்தால் நர்த்தனா அவனுடைய கேர்ள் ஃபிரண்ட் போலத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் நர்த் தனா அதை அலட்சியமாக ஹேண்டில் செய்கி றாள்.

செல்வத்தால் நர்த்தனாவிடம் முழு உரிமை எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை எனினும் சர்வ சாதாரணமாகத் தொட்டுப் பேசுகிறான். கை கோர்த்துக்கொள்கிறான். அவளின் கேசத்தை ஒதுக்குகிறான். எல்லாவற்றையும் தாண்டி பீச்சுக்கு அழைத்து வந்திருக்கிறானே. சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் - நர்த்தனாவை முத்தம் கொடுத்திருக்கும் அளவுக்கு செல்வத்தின் உடல்மொழி இருந்தது. மேட்டர் முடிந்தளவுக்கு உடல்மொழி இல்லை.

அறிவு அன்று நர்த்தனாவைத் திருமண மண்டபத்தில் பார்த்ததற்குப் பிறகு இப்போதுதான் பார்க்கிறான். சாட்டில் பேசிக்கொண்டாலும் நேரில் சந்திக்க வேண்டுமென்று பேச்செடுத்ததில்லை.

மூவரும் சிரித்துக்கொண்டு, ஹை ஃபை செய்து கொண்டு, கடலை நோக்கி நடந்தார்கள்

நர்த்தனா அன்று நீலக்கலர் ஸ்கர்ட் அணிந்து
கொண்டு வெள்ளை நிற டாப்ஸ் அணிந்திருந்
தாள். அந்த நீல நிற ஸ்கர்ட்டில் சிவன் பட்டை
போல மூன்று இடங்களில் பட்டை போடப்பட்டிருந்
தது. அதாவது தொடை, முழங்கால் இருக்குமிடம்,
மற்றும் கெண்டைக்கால் பகுதியில் ஜன்னல்கள்
அதிகம் இருந்து டிரான்ஸ்பரண்டாகத் தெரிந்தது.
ஆனால் முழுக்கத் தெரியவில்லை. அவளுடைய
பளீரென்ற வெண்ணிறம் கோதுமை நிறமாகக்
காட்சியளிக்கும்படி இருந்தது. ஆனால் அதுதான்
மிகவும் கிக்காக இருந்தது. யாருக்கு? பார்க்கும்,
படிக்கும், எழுதும் எல்லோருக்கும்தான்.

ஆண்கள் இருவரும் தொடப்பக்கட்டை போல
கடலலையில் லைட்டாக கால் நனைத்துவிட்டு
ஓடி வந்துவிட்டார்கள். நர்த்தனா மட்டும் முட்
டிக்கால் அளவு நனையும் வரைக்கும் கட
லுக்குள் இருந்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தாள்.
உடனொரு ஆடவன் இருக்கையில் கடலுக்குள்
இருந்து பெண்கள் விளையாடுவதே ஒரு அழைப்
புதான்.

ஆண்களுக்கு அறை சாத்தப்பட்ட பிறகுதான் அழைப்பு வருகிறதா என்று உற்றுப் பார்க்கத் தோன்றும். சில ஆண்கள் அறை தாழ்ப்பாள் போடப்பட்டாலே அழைப்பு என்று அபத்தமாக எடுத்துக்கொள்வார்கள். நர்த்தனாவின் அழைப்பை இருவரும் கண்டுகொள்ளவில்லை. செல்வம் மீன் வாங்கச் சென்றுவிட்டான். அறிவு தேமே என்று நின்றுகொண்டிருக்கையில், சற்றும் எதிர்பாராமல் கடல் ஈரமணல் முகத்தில் வந்து தாக்கியது. அவனின் கண்கள் உடனே மூடிக் கொண்டாலும் கண்களில் உப்பு உணரப்பட்டது. எரிய ஆரம்பிக்கையில்... என்ன ஏது என்று புரியாமல் கைகளால் முகத்தைத் துடைக்கும்போது இன்னொரு ஈர மண்குவியல் நெஞ்சைத் தாக்கியது. தொடர்ந்து நான்கைந்துமுறை மண்களை எறிந்த நர்த்தனா இப்போது தண்ணீரை எடுத்து விசிறினாள்.

அறிவு வேறு வழியில்லாமல் கடலருகே சென்று தண்ணீரை கைகளால் பிடித்து உடைகளில் விசிறிக்கொண்டான்.

“ஏன் இப்படி” என்று அசௌகர்யமாகக் கேட்டான். தூரத்தில் செல்வம் மீன்களை எடுத்து வந்து கொண்டிருந்தான்.

“நான் உன்னைப் பாக்கத்தான் வந்தேன்” என்று சொன்னாள் நர்த்தனா.

அறிவுக்கு கண்கள் எரிந்துகொண்டிருந்தன. இரு வரும் கரைக்குத் திரும்பினார்கள். சூரியன் மங்கி இருட்டு மெல்ல எட்டிப்பார்க்க ஆரம்பித்திருந்தது. செல்வம் மீன்கள் மற்றும் தண்ணீர் பாட்டிலுடன் வந்தான். அறிவு முதலில் தண்ணீர் பாட்டிலை வாங்கி முகத்தைக் கழுவிக்கொண்டான். நிமிர்ந்து பார்க்கும்போது நர்த்தனாவை செல்வம் முத்தமிட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

நர்த்தனாவும் அறிவும் இறந்துகிடக்கும் சிறுத்தைப் பார்வையென ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

19

நான்கைந்து துறைகளில் வெற்றிகரமாக தொழில் செய்துகொண்டிருக்கும் முதல் தலைமுறை தொழிலதிபர் ஸ்ரீநிவாஸனை சந்தித்தார். முதல் தலைமுறை பிஸினஸ்மேன்களுக்கு சில பொதுவான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஹெரிடேஜ் பிராப்பர்டி வாங்கவேண்டும், லண்டனில் ஒரு அபார்ட்மெண்ட் இருக்கவேண்டும், வைரமுத்து நம்முரு பக்கம் வந்தா நம்ம பங்களாவுலதான் தங்குவாரு பையன் யூ எஸ்ல மியூசிக் படிக்கிறான், இதைப்போல 100க்கு மேல் இருக்கிறது. அந்த வரிசையில் ஒரு நல்ல படம் பண்ணணும் என்பதும் ஒன்று. கலேந்திரன் அப்படிப்பட்ட முழுக்கிறுக்கு அல்ல. கலேந்திரனுக்கு ஸ்ரீநிவாஸனின் படங்கள் பிடித்திருந்தன.

தன் தொழில் அனுபவத்தை வைத்து கார்ப்பரேட் பாணியில் ஒரு தயாரிப்பு நிறுவனம் ஆரம்பித்து ப்ரொஃபஷனலாக படங்கள் தயாரிக்கவேண்டும் என்பதுதான் திட்டம்.

இந்த நேரத்தில் ஹீரோவைப் பிடித்து தும்பிக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஸ்ரீநிவாஸன் ப்ராஜக்டில் இருக்கிறான் என்றால் எந்த நடிகையும் உள் ளாடை போடக் கூட மறந்து அலறி அடித்து ஓடி வந்து கால்ஷீட் தரப்போகிறார்கள். ரஜினி, கம லைத் தவிர வேறு எந்த ஹீரோவாக இருந்தாலும் அடுத்த படத்தின் கால்ஷீட்டை கேன்ஸல் செய் துவிட்டுக் கூட ஓடிவருவார்கள் என்ற தெளிவான நிர்வாக சிந்தனைதான். இதில் அஜீத், விஜயை சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஏனென்றால் கலேந் திரன் அவர்களை ஹீரோவாக மதிக்கவில்லை. அவர்கள் மேல் கலேந்திரனுக்கு வெறுப்புதான் இருந்தது. தமிழ் சினிமாவை மீண்டும் இயக்குநரின் மீடியமாக மாற்றவேண்டும் என்ற வேட்கை இருந் தது.

ஸ்ரீநிவாஸனுக்கும் கிட்டத்தட்ட அதே மனநிலை தான். அவர்களாகவே வந்து கால்ஷீட் கொடுத்தாலும் அவன் இயக்கும் முடிவில் எப்போதும் இருந்ததில்லை. ஒருமுறை சினிமா விழாவில் கலந்துகொண்டபோது இயக்குநர் கௌதம் வாகதேவ் மேனனிடம் இதை தெரிவித்திருந்தான்.

ஒருமுறை நன்கு குடித்துவிட்டு யாரெல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனியாமல் “ஷாலினியை ப்ரோட்டோகனிஸ்டாப் போட்டுக்கூட படம் எடுத்து சூப்பர் ஹிட் ஆக்குவேன் ஆனா அஜீத்தை வச்சி எடுக்கமாட்டேன்” என்று தெளிவாக சொன்ன செய்தி யார் மூலமாகவோ அஜீத்துக்கு சென்றுவிட்டது. அஜீத் சிரித்தாரம். அஜீத் சிரித்த செய்தி சினிமா வட்டாரத்தில் பரவியது.

“சிரித்தார்னு சொல்லுன்னு அவரே சொல்லிவிட்டிருப்பாரு” என்று சிஸ்லியிடம் கமெண்ட்டடித்தான். இந்தச் செய்தியும் அஜீத்துக்குப் போனதை ஸ்ரீநிவாசன் அறிந்திருக்கவில்லை.

இப்படி இருவரும் ஒரே அலைவரிசையில் இருந்ததால் சந்தித்த 15 நிமிடங்களிலேயே கலேந்திரனும் ஸ்ரீநிவாஸனும் நெருக்கமானார்கள். கலேந்திரன் தன்னுடைய மேக்புக் ஏர் விரித்து வைத்தார். ஸ்ரீநிவாஸனுடைய சம்பளம், அவன் படங்கள் செய்த வசூல், தயாரிப்பாளரின் லாபம் எனத் தனித்தனியாக மின்னின. ஸ்ரீநிவாஸனின் சம்பளம் பெரியது என ஸ்ரீநிவாஸன் நினைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் லாபத்தைப் பார்க்கையில் அவனுடைய சம்பளம் பிசாத்தாகத் தோன்றியது.

கலேந்திரன் சொன்னார் “சார் உங்க படத்துல நீங்கதான் யூனிக் செல்லிங் கமாடிட்டி... மத்த எல்லாரும் உங்களுக்காகப் படத்துல வேலை செய்வாங்க. அதுல வற்ற மைலேஜ்தான் அவங்களுக்கு பெரிய இன்வெஸ்ட்மெண்ட். சோ நாம சொந்தமாப் படம் தயாரிக்கலாம். நீங்க பணம் போடவேண்டாம். வற்ற லாபத்துல ஆளுக்குப் பாதி”

உடனே ஓக்கே சொன்னான் ஸ்ரீநிவாஸன்.

“பட்ஜெட்டைப் பத்தி கவலைப்படாதீங்க. கதை இப்ப இருக்கா சார்?”

“இல்ல உருவாக்கிடலாம்”

“உருவாக்கறப்ப வேற ரேஞ்சில கதை பண்ணுங்க. உங்களுக்கு முழுச் சுதந்திரம். பணத்தைப் பத்தி கவலைப்படாதீங்க. அது என் ஏரியா”

ஸ்ரீநிவாஸனின் உள்ளுணர்வுக்கும் மூளைக்கும் இருந்த ரிதம் பிசகியது. இயல்பாகத் தோன்றிய கதைகளைப் படமாக்கிக்கொண்டிருந்தவன் வேற ரேஞ்சில் யோசி என மூளைமூலம் மூளைக்கே கட்டளை இட்டான். அது யோசிப்பதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். சன்மாவின் தம்பி வீர் படத்தின் படப்பிடிப்பை முடுக்கிவிட்டான். அவசர கதியில் முடித்தான். அந்தப்படம் அதிரி புதிரி ஹிட் அடித்தது.

மிகப்பிரம்மாண்டமான பொருட்செலவில் இழைத்து இழைத்து நீண்டகாலம் எடுக்கப்பட்ட படம் “பூமத்திய ரேகை” புடுங்கிக்கொண்டுபோனது. அந்தப் படத்துக்காக சன்மாவை வெகுகாலம் பிரிய வேண்டிவந்தது. அப்போது சன்மாவுடனான காதல், காமம் மட்டுமல்ல, மொத்தக் காதல், காம உணர்வே ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு எழவில்லை. பழியாகக் கிடந்து நுணுக்கி நுணுக்கி எடுத்தான். ஏகப்பட்ட சினிமா பிரபலங்கள் நடித்திருந்தும் படம் ஏகப்பட்ட நஷ்டம். அப்போதுதான் சன்மாவை முதன்முறையாக அறைகிறான், வீர் உடனிருக்கும்போது. வீர் ஸ்ரீநிவாஸனின் சட்டையைப் பிடித்து அறைந்துவிட்டான். அறைந்து முடித்தமும் வீருக்குக் கைகால் எல்லாம் உதற ஆரம்பித்தது. நடுங்க ஆரம்பித்தான். சன்மாவுக்கும் நடுக்கம். வீரை கோபமாக அறைய வந்தவளைத் தடுத்த ஸ்ரீநிவாஸன்.,

“சிகரட் எடுத்துட்டு வாடா” என்றான்.

வீர் அதற்குள் ஏழெட்டு படங்களுக்கு புக் ஆகியி
ருந்தான். ஸ்ரீநிவாஸன் எடுத்த படமல்லாமல் இன்
னும் இரண்டு சூப்பர் ஹிட் கொடுத்திருந்தான்.

வீர் சிகரட் எடுத்து வந்தான். சன்மா அமைதியாக
இருந்தாள்.

“பத்த வைடா”

ஸ்ரீநிவாஸனின் வாயில் சிகரட்டை வைத்த வீர் பற்
றவைத்தான். இரண்டிழுப்பு இழுத்து.,

“கை காட்டுடா” என்றான்.

வீர் தயங்க.,

சைகையில் சொன்னான்.

வீர் தன் உள்ளங்கை காட்ட., அதில் சிகரெட் சாம் பலைத் தட்டினான். அது பெரிதாகச் சுடவில்லையெனினும் சுருக்கென இருந்தது.

இன்னும் இரண்டிழுப்பு இழுத்து மீண்டும் தட்டினான்.

வீர் கைகளைக் காட்டிக்கொண்டே இருக்க,

தன் சிகரட்டால் லேசாக அவன் உள்ளங்கையில் சுட்ட ஸ்ரீநிவாஸன், “இப்ப கை சூடா இருக்கும், என்கன்னத்துல அறை, நல்லா மேட்ச் ஆகும்” என்றான்.

கைகளைத் தட்டிவிட்டுக்கொண்டு., கடுப்புடன் வெளியேறினான் வீர்.

அடித்த மொபைலை எடுத்துக் கொண்டுவந்து
கொடுத்தாள் சன்மா.

“ரஜினி சார்”

எடுத்துப் பேசினான்.

“படம் பாத்தேன்... ஃபெண்டாஸ்டிக், மார்வலஸ்.
என்னைக் கேட்டிருக்கலாமே... நானே நடிச்சி
இருப்பேன்... ஹாஹ்ஹா ஹா, எல்லாத்துக்கும்
நேரம் வரணும்.. ம்ம்ம்... படம் சூப்பர் ஹிட் ஆயிடும்,
பெரிய பிஸினஸ் பண்ணும், கங்கிராட்ஸ். வீ வில்
மீட் சூன்”

“தேங்க்யூ சார்”

போனை வைத்தவன்.,

“உன் தம்பியே நாலு அறை விட்டுட்டுப் போயிருக்க
லாம்டி” என்றான்.

சன்மா அவனைக் கட்டிக்கொண்டான். முத்தமிட்
டான்.

“சாரிடி என்னால இன்னிக்கி செய்ய முடியாதுடி”
என்றான்.

“கிஸ் ஈஸ் எ கிஸ் ஈஸ் எ கிஸ்” என்றாள் சன்மா .

20

கலேந்திரன் முதல் தலைமுறைத் தொழிலதிபர் என்றாலும், வெளிநாட்டில் எம் பி ஏ படித்தவன். என்னதான் நிர்வாகக் கோட்பாடுகள், நிதி நிர்வாகம் தெரிந்திருந்தாலும்... கலை என்பதாலும், பிடித்த இயக்குநர் என்பதாலும் அதையெல்லாம் காம்ப்ரமைஸ் செய்துகொண்டு, நிதியை திட்டமிட்டதைவிட மூன்று மடங்கு அள்ளி இறைத்திருந்தான். எடுத்துவிடலாம் என்றும் நம்பினான். கிரியேட்டிவ் ஏரியாவில் தலையிடவே இல்லை. ஹீரோயினைக் கூட்டிக்கொடு என்ற பஜனையும் இல்லை. மார்கெட்டிங்கிற்கு பணத்தை அள்ளி இறைத்தான்.

சினிமாவில் பழம் தின்று கொட்டைபோட்ட தயாரிப்பாளர்கள் ஒரு கணக்கு வைத்திருப்பார்கள். கதை, திரைக்கதை, புது முயற்சி, கலை, நுட்பம் இதெல்லாம் மேட்டரே இல்லை. அவர்களின் எளிய கணக்கு இதுதான்.

ஹீரோ = X மதிப்பு, அதாவது மார்க்கெட் மதிப்பு.

இயக்குநர் = Y

ஹீரோயின் = Z

இசை = W

படப்பிடிப்புச் செலவு = A

மற்ற வேரியபிள் q, r, s, t, u, vக்கு எல்லாம் மிகப்பெரிய மதிப்பில்லை.

X+ Y +Z +W + A + extra = ஒரு அமவுண்ட் மனதில் வைத்திருப்பார்கள். அந்த அமவுண்ட்டில் படம் செய்தால், அது அந்தத் தொகை + வட்டி + லாபம் கண்டிப்பாக சம்பாதித்துக் கொடுக்கும் என்கிற பட்சத்தில்தான் படத்துக்குள் நுழைவார்கள். வேறு எதிலும் தலையிடமாட்டார்கள். இந்த கணக்கின்படி பெரும்பாலான படங்கள் மேஜையிலேயே லாபம் சம்பாதித்துக் கொடுத்துவிடும். ஒருக்கால் தவறினாலும் தயாரிப்பாளர் மாட்டமாட்டார். அடுத்த படத்தில் “அட்ஜஸ்ட்” செய்து கொள்வார். அந்த அட்ஜஸ்ட்மெண்டை ஆர்டிஸ்ட்டிடமும் கேட்டுப் பெறுவார். இதைப்போன்ற தயாரிப்பாளர்கள் வெறும் வியபாரிகள் மட்டுமே.

கலேந்திரன் போல அவ்வப்போது அரிதாக சினிமாவுக்குள் நுழையும் தயாரிப்பாளர்களை வாழ்நாள் நஷ்டம் காட்டி சினிமா துரத்திவிடுகிறது. தன்னுடைய நிர்வாகக் கணக்குகளைத் தாண்டி கலைக்கும் சினிமாவிிற்கும் மதிப்புக் கொடுத்தான் கலேந்திரன்.

வரட்டுக் கணக்குகளைத் தாண்டிப் படம் வெற்றிபெறும் என நம்பினான். மக்கள் மீதும், மக்கள் ரசனை மீதும், ஸ்ரீநிவாஸன் மீதும் நம்பிக்கை வைத்தான். அனைத்து நம்பிக்கைகளும் ஒரே நேரத்தில் பொய்த்துப்போனது.

இது இப்படியே போயிருந்தால் கலேந்திரன் மாட்டியிருப்பான். ஆனால் அவனது தொழில் கணக்கில் நஷ்டம் என்பதோடு முடிந்துபோயிருக்கும். கலேந்திரன் சினிமாவை விட்டுப் போயிருப்பான் அல்லது ஸ்ரீநிவாஸனிடமே அடுத்தப் படம் குறைந்த சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு எடுத்துக்கொடுங்கள் என்று சொல்லியிருப்பான். வேறுவிதமான நிர்வாக ரீதியிலான முடிவுகள் எடுத்து, குறைந்த பட்ஜட்டில் படம் எடுத்து அதிக லாபம் பார்த்து என என்னவாக வேண்டுமானாலும் மாறிப்போய் இருக்கும். ஆனால் ஸ்ரீநிவாஸன் கடைசி நேரத்தில் எடுத்த அதிரடி முடிவால் அவனது வாழ்வே மாறிப்போனது.

இந்த முடிவால் அவன் கிஞ்சித்தும் எதிர்பாராதது எல்லாம் நடக்கப்போகிறது என்று ஒரு சதவீதம் கூட நினைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை.

படத்தின் ஃபைனல் காப்பியைப் பார்த்ததும் ஸ்ரீநி வாஸனுக்கு மிகப்பெரிய நம்பிக்கை வந்தது. உலக அளவில் படம் கொண்டாடப்படப்போகிறது என்று நினைத்தான். “இந்தியா முழுக்க அதிரி புதிரி ஹிட் அடிக்கும். என் கேரியர்ல பெஸ்ட் படமா இருக்கும்” என்று கலேந்திரனிடம் சொன்னான். கலேந்திரனுக்கும் படம் பிடித்திருந்தது. ஸ்ரீ சொன்ன அளவுக்கு சூப்பர் டூப்பர் ஹிட் ஆகவில்லையென்றாலும் ஹிட் என்று கலேந்திரனுக்குத் தோன்றியது. அன்று நிம்மதியாகத் திரும்பிய ஸ்ரீநிவாஸன் சன்மாவிடம் அளவுக்கு அதிகமாக ரொமான்ஸ் காட்டினான்.

“உன் மேல ரொம்பப் பாசமா இருக்குடா” என்றாள் சன்மா.

இரண்டொரு நாட்களில் ஸ்ரீநிக்கு போன் அடித்த கலேந்திரன் “படம் நல்ல ப்ராஃபிட்ல விக்கப்போறோம்” என்றான்.

“குட்... எனக்கு எவ்ளோ ஷேர் வரும்” என்றான் ஸ்ரீ

“3 சீ ப்ளஸ்” என்றார் கலேந்திரன்.

“என் சம்பளத்தை விட ஜஸ்ட் 1 சீ தானே அதிகம் இருக்கு?”

“இல்ல சார்., பட்ஜெட் நாம் எதிர்பார்த்ததைவிட எகிறிடிச்சி. இந்த ரேட்டுக்கு வித்ததே சிரமம். உங்க பேரால விக்கிற நிலைமைக்கு வந்திருக்கு”

“வெயிட்., ஃபைனல் பண்ணாதீங்க. நாளைக்கு நேர்ல பேசிக்கலாம்”

நேரில் சென்ற ஸ்ரீநி இந்தப்படம் 60 முதல் 80 கோடிகள் வசூல் குவிக்கும் என நம்பினான்

அதனால் தானே படத்தை வாங்கிக்கொள்வதாகச் சொன்னான்.

“இல்ல சார்... ஃபர்ஸ்ட் பாரஜக்ட் ப்ராஃபிட்ல எக்ஸ்ட் ஆயிடலாம் சார்”

“நோ., இது பெரிய அளவுல போகும். நான் பாத்துக் கறேன். நானே வாங்கிக்கறேன். டாக்குமெண்ட்ஸ் ரெடி பண்ணுங்க”

படத்தின் மொத்த விலையில் தன் சம்பளத்தைக் கழித்துக்கொண்டு., மீதிப் பணத்துக்கு அக்ரிமெண்ட் போட்டு, 5 கோடி அட்வான்ஸ் கட்டி, படத்தை வாங்கினான். 5 கோடியில் 3 கோடி கடன் வாங்கியது. படம் ஊற்றிக்கொண்டதும் கலேந்திரனிடம் கடனாளி ஆனான். கலேந்திரன் தெளிவான டாக்குமெண்ட்ஸ் வைத்திருந்தான். விநியோகஸ்தர்கள் கழுத்தைப் பிடித்தார்கள். தயாரிப்பு கவுன்சில், விநியோகஸ்தர் சங்கம் என எல்லா இடத்திலும் புகார் அளிக்கப்படது. ஒரே இரவில் 30 கோடிக்குக் கடனாளி ஆனான்.

இனி ஸ்ரீநி எந்தப்படத்தை இயக்கினாலும், தயாரித்தாலும் விற்கும்போது அல்லது சம்பளம் வாங்கும்போது கலேந்திரனுக்கும், விநியோகஸ்தர்களுக்கும் அதில் பாதித் தொகையையாவது செட்டில் செய்தால்தான் படம் வியாபாரம் செய்யமுடியும், ரிலீஸ் ஆகும் என்றானது..

சன்மா அப்போதும் சில படங்களில் சேலையும், டூயட் என்றால் கணுக்கால் வரைத் தொங்கும் ஜிகினா வைத்த பாவாடையும் கட்டிக்கொண்டு நடித்துக்கொண்டிருந்தாள். ஸ்லீவ்லெஸ் டாப் போடுவாள் ஆனால் நடன அசைவுகளில் கைகளைத் தூக்குவதில்லை. இதற்கே இதைப் போன்ற எந்த வழிகாட்டுதல்களையும் ஸ்ரீநிவாஸன் கொடுத்தான் இல்லை. ஒரு தலைசிறந்த இயக்குநரின் மனைவி என்று சினிமா உலகில் மற்ற இயக்குநர்கள் கொடுத்த மரியாதை அது. உடன் நடித்த ஹீரோக்களும் பொம்பளை வேஷம் கட்டிய

ஆம்பளையுடன் ஆடுவது போலவே ஆடி நடித்துக் கொண்டிருந்தனர். அதில் சொற்பமாகக் காசு வந்துகொண்டிருந்தது. அதை சேமித்து வைத்திருந்தாள்.

ஸ்ரீநிவாஸன் மீதான இந்த இந்தச் சனியன் பிடித்த மரியாதை காரணமாகத்தான் அவனுடன் விவாகரத்து ஆகியும் சன்மாவை யாரும் நெருங்கவில்லை. இன்னொரு திருமணத்திற்கு சகல விதங்களிலும் தகுதியாக இருந்தும் சன்மாவை விரும்பிய ஆட்கள் கூட தூரத்தில் இருந்துகொண்டார்கள். இது வெறும் மரியாதை சம்மந்தப்பட்ட விஷயம் மட்டுமல்ல. இங்குதான் தனித்துவமான கலைஞன் மீதான மிரட்சி உருவாகிறது. ஜெயகாந்தன், தன் மனைவியை விவாகரத்தே செய்திருந்தாலும் அவர் மனைவியை யாரும் திருமணம் செய்யத் துணிவார்களா? பாரதியின் மனைவியை? கண்ணதாசனின் மனைவியை? பாலுமகேந்திரா மனைவியை? இளையராஜா, ஏ ஆர் ரகுமான் என தனித்துவமான கலைஞர்களைச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

உலகளவில் இந்தளவு இல்லையெனினும் கிட்டத்தட்ட இப்படித்தான். கமல்ஹாஸனின் மனைவி துணைவி என அனைவரும் பிரிவுக்குப் பின்தனியாக இருப்பதை எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு கலைஞன் உபயோகித்த பேனாவை பயபக்தியாக வைத்திருப்பார்கள். அதில் எழுதிப் பார்க்கவே பயமும் கூச்சமும் இருக்கும். அவன் பயன்படுத்திய நாற்காலி கிடைத்தால் அதில் அமரவே தயக்கமாக இருக்குமல்லவா? அதைப்போல அவன் மனைவியையும், அவன் பயன்படுத்திய பொருள், அதுவும் ரத்தமும் சதையுமாகப் பயன்படுத்தியிருப்பான். அவளில் அவன் இறங்கி இருப்பான் என்ற பயமும் பிரம்மிப்பும் தான் காரணம். இதுவே ஒரு நடிகை விவாகரத்து செய்த ஒருவனை மணந்துகொள்ள சினிமா உலகம் உட்பட எங்கும் தடையில்லை. இது இப்படி இருக்கிறது என்றால்., இதில் ஒரு அபத்தமும் உள்ளது. அதுதான் பிரபஞ்சத்தின் கணக்கும்கூட அல்லவா? கலைஞனின் மனைவி என ஓரளவு

விஷயம் அறிந்தோர் ஒதுங்கி இருக்க., கார் டிரைவர், வாட்ச்மேன், போன்றோருக்கு எந்த மனத்தடையும் இல்லை. இருந்தாலும் எந்தக் கலைஞனின் மனைவிக்கு வெளிப்படையாக ஒரு கார் டிரைவருடன் ஜோடி போட்டுக்கொள்ள முடியும்? அந்தக் கார் டிரைவர் மார்க்ஸியத்தைக் கரைத்துக் குடித்திருந்தாலும்.

அதனால் ஒரு உச்சம் பெற்ற கலைஞன் தன் மனைவியை விவாகரத்து செய்கிறான் என்றால், சட்டப்படி அவன் செய்வது சரி என்றெல்லாம் பிணாத்தக் கூடாது. அவன் அவனுடைய மனைவியைத் தனிமைப்படுத்துகிறான். அவளை சமூகத்தில் இருந்து ஐஸோலேட் செய்கிறான் என்றே பொருள். அவனுடைய கௌரவமான பாலியல் தேவைகளுக்கு நிரந்தரத் தடை போடுகிறான் என்றே விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு பக்கத்தில் இருக்கும் ஆட்டோகிராஃபுக்குக் கீழே

எப்படி கையெழுத்துப் போடுவது என்ற தாழ்வு
மனப்பான்மை பெரும்பாலான ஆண்களுக்கு
இருக்கிறது.

சன்மா தான் நடித்துக்கொண்டிருந்த படங்கள்
மூலம் வந்த சம்பளத்தை சேமித்து வைத்திருந்த
தாலும், தம்பி வீர் பொருளாதாரம் நன்றாக இருந்
ததாலும், இரண்டையும் வைத்து மேலும் கொஞ்
சம் கடன் வாங்கி அப்போது சூப்பர் ஹிட் ஹீரோ
வாக வலம் வந்துகொண்டிருந்த தன் தம்பி வீரை
வைத்து லோ பட்ஜட்டில் ஒரு படம் பண்ணலாம்
என்ற திட்ட வரையறையை ஸ்ரீநிவாஸன் குடிக்
கும் போது சொல்லலாமா? குடிப்பதற்குத் தயாரா
கும் போது சொல்லலாமா? குடித்து முடித்து கவுரும்
போது சொல்லலாமா? மேலே படரும்போது சொல்
லலாமா? படர்ந்த கொடி சரியும் போது சொல்ல
லாமா? சரிந்த கொடி சுவற்றில் படர்ந்து சிகரட்
குடிக்கும்போது சொல்லலாமா? என

இதைப்போன்ற அனைத்து தருணங்களிலும்
யோசித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

ஒரு நாள் மதிய நேரத்தில், தனுஷ் ஆஃபீஸில்
இருந்து போன் என்றதும்., உஷாராகி இந்தத் திட்டத்தை சொல்லியேவிட்டாள்.

ஸ்ரீநிவாஸன் எந்த ரியாக்ஷனும் காட்டாமல் இருந்ததைப் பார்த்து கொஞ்சம் தைரியம் பெற்ற சன்மா.,

“தம்பிக்கு சம்பளம் குடுக்க வேணாம்... அப்புறமா...”

“கிரேட்... தம்பிக்கு ஹீரோ, சம்பளம் குடுக்கவேணாம், எனக்கும் சம்பளம் இல்ல, நீயே ஹீரோ யினா நடிக்கிறியா? உனக்கும் சம்பளம் வேணாம்”

21

அறிவும் நர்த்தனாவும் பார்த்துக்கொண்ட அந்த சிறுத்தைப் பார்வை ஓரிரு நொடிகள்கூட நீடித்திருக்காது... செல்வம் கொடுத்தது முத்தமே இல்லை என்பதுபோல அந்த முத்தங்களை இடது கன்னத்தின் வழியே ஒரு தலையாட்டலில் கீழே தள்ளிவிட்டு அறிவானந்தத்திடம் வந்தாள் நர்த்தனா. செல்வம் கீழே வைத்திருந்த மீன் பொட்டலத்தை எடுத்து அவன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே அறிவானந்தத்திற்கு ஊட்டிவிட்டாள். செல்வம் அருகே வந்து அமர்ந்தான். அவனுக்கும் ஒரு வாய் ஊட்டிவிட்டாள் நர்த்தனா. அறிவானந்தம் ஒரு மீன் துண்டை பிட்டு நர்த்தனாவுக்கு ஊட்டிவிட்டான். அதைப் பார்த்த செல்வமும் நர்த்தனாவுக்கு ஒரு வாய் ஊட்டிவிட்டான்.

செல்வம் அடுத்த துண்டை எடுத்து அறிவானந்தத் திற்கு ஊட்டிவிட., அறிவானந்தம் வேறு வழியில் லாமல் செல்வத்திற்கு ஊட்டிவிட்டான். அறிவானந்தத்தின் முகத்தில் இன்னும் நர்த்தனா அடித்த கடல் மணல் ஒட்டியிருந்தது. அறிவானந்தம் அவ்வப்போது நாக்கால் மேலுதட்டை நக்கி நக்கி உப்புச்சுவை உணர்ந்துகொண்டிருந்தான். மீன் தீர்ந்ததும் நர்த்தனா முட்டிக்கால் போட்டுத் தன் ஷால் எடுத்து அறிவானந்தத்தின் முகத்தை துடைத்து விட்டாள். அப்போது ஜெனரல் கண்டிஷன் ஆஃப் ஈக்குலிபிரியத்தை மெயிண்டெயின் செய்ய அவளின் முலைகள் நர்த்தனம் ஆடிக்கொண்டிருந்தன. பிரபஞ்ச சக்தியோடு ஒன்றிணைந்து அவைகள் அந்த வேலையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்ததால் கடலலையின் ஒருதுளி அவைகளை ஆசீர்வதித்தது.

செல்வமும் தன் பங்குக்கு தன் கைக்குட்டையை இடதுபுறம் இருக்கும் பின்

பேன்ட் பாக்கெட்டில் இருந்து எடுத்து அறிவானந்தத்தின் முகத்தைத் துடைத்துவிட ஆரம்பித்தான்.

“தேங்க்ஸ்டா” எனச் சொல்லிய அறிவானந்தம் எழுந்திருக்க முயன்றான். முட்டிக்கால் போட்டிருந்த நர்த்தனா எழுந்து கை கொடுக்க, அதைப் பற்றியெழுந்த அறிவானந்தம் கடலை நோக்கிச் சென்றான்.

நர்த்தனாவும் செல்வமும் அறிவானந்தத்தைத் தொடர்ந்து கடலுக்கு வந்தனர். நடுவில் நர்த்தனா நின்றனா இவரும் இருபுறமும் நின்றனா, அவள் கையைப் பிடித்துக்கொண்டனர். நர்த்தனா அறிவானந்தத்தின் பக்கம் அடிக்கடி நெருங்கிக்கொண்டிருந்தாள். வேண்டுமென்றே அலைகள் வரும்போது அறிவானந்தத்தின் பக்கம் சாய்வதும், அவன் தோள்களில் விழுவதும் என்பது மாக இருந்தாள்.

செல்வம் அப்போதெல்லாம் தானும் நெருங்கி வந்து நர்த்தனா தோளில் சாய்ந்துகொண்டான்.

மூவரும் மீண்டும் கடற்கரையில் வந்து அமர்ந்தனர். நர்த்தனா அறிவானந்தத்தின் மடியில் தலை வைத்துப் படுத்துக்கொள்ள., செல்வம் அவள் கால்களைத் தூக்கித் தன் மடியில் போட்டுக் கொண்டான். இருள் சூழ்ந்தாலும் அரைகுறை நிலா வெளிச்சமும் கடைகளின் பேட்டரி விளக்கு வெளிச்சமும் மூவர் மீதும் கதைக்குத் தேவையான அளவு பாய்ந்துகொண்டிருந்தது.

தூரத்தில் ஒன்றிரண்டு கப்பல்கள் தெரிந்தன. அவைகளில் தெரிந்த வெளிச்சங்கள் ஏக்கத்தை உண்டுபண்ணுவையாக இருந்தன. அந்த வெளிச்சத்தைக் காட்டி செல்வம் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில்., அறிவானந்தம் நர்த்தனாவின் கழுத்தில் தன் கைகளை வைத்தான். நர்த்தனா அவன் கைகள் மீது தன் கைகளை வைத்து அனுமதி பகிர்ந்தாள்.

அவளுடைய கழுத்தில் ஆதாரமாகத் தடவிக்கொடுத்த அறிவானந்தம் கைகளை மெல்லக் கீழே இறக்குவது அவனுக்கே தெரியாத அளவில் மில்லி மீட்டர், மில்லி மீட்டராக இறக்கினான். ஒரு வறட்டுக் காட்டன் துணியைத் தாண்டி மென்மையான பிரதேசம் தட்டுப்பட்ட வேளையில், நர்த்தனா அறிவானந்தத்தின் கழுத்தில் கைபோட்டு இழுத்து முத்தமிட்டான். கப்பலின் வெளிச்சத்தைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்த செல்வம் இதைக் கண்டு அவளின் பாதத்தைத் தூக்கி முத்தமிட்டான்.

நர்த்தனா முத்தமிட்டு முடித்ததும், அறிவானந்தம் தலை நிமிர்ந்தான். இப்போது செல்வம் நர்த்தனாவின் கணுக்காலில் முத்தமிட்டுக்கொண்டே கண்களை உயர்த்தி அறிவானந்தத்தைப் பார்த்தான். அறிவானந்தம் மீண்டும் கைகளை நர்த்தனாவின் கழுத்தில் வைத்துக்கொண்டான்.

அவளின் பாதத்திலிருந்து தலை தூக்கிய செல்வம்.,

“ஏய் ஃபிரண்ட்லியாதானே கிஸ் பண்ண? “ என்றான் நர்த்தனாவிடம்.

நர்த்தனா எழுந்துகொண்டாள். எழுந்திருக்கும் போது அறிவின் கைகளை அழுந்தப் பற்றி விடுவித்து எழுந்துகொண்டாள்.

“போலாமா” என்றாள்.

மூவரும் கைகளைக் கோர்த்துக்கொண்டு சாலையை நோக்கி நடந்தார்கள். செல்வம் அவளை பைக்கில் ஏற்றிக்கொண்டு கிளம்பினான். அறிவு அவளுக்கு உதடு குவித்துக் காற்றில் பின்னங்கழுத்தில் முத்தமிட்டான். அவள் லேசாக எழுந்து பின்னகர்ந்து அமர்ந்தாள். அறிவு தன் பாக் கெட்டில் கைவிட்டு குஞ்சை சொறிந்துகொண்டு புகையைக் கக்கித் தன் உடல் முழுவதும் ஆட்டிக் கொண்டிருக்கும் அந்தப் பேருந்தை நோக்கி ஓடினான்.

22

ஸ்ரீநிவாஸனுக்குப் பண நஷ்டம் ஒரு அடி என்றாலும் தன் படங்களில் முதல் ஃப்ளாப்பைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. அதிலிருந்து உடனே வெளியேற வேண்டுமென்று அவசரப்பட்டான். அதேபோல அடுத்த படத்திலேயே மொத்த நஷ்டத்தில் இருந்தும் வெளியேற வேண்டுமென்று சன்மாவிடம் தெரிவித்தான். அதுக்குத்தானே தம்பியை ஹீரோவா போடச் சொல்றேன் என்று சன்மா சொல்லியதற்கு., என் பழைய பாணியில் புதுமுகங்களைப் போட்டு ஜெயிச்சிக் காட்டறேன். இந்த தோல்வியிலிருந்து மீண்டு ஜெயிக்கணும், அது நானா ஜெயிக்கணும். யாரோட உதவியும் இல்லாம ஜெயிக்கணும். இந்த ஸ்ரீநிக்கு அடுத்தவங்களுக்குக் கரியர் குடுத்துதான் பழக்கம் என்றான்.

சொந்தப் படம் தயாரிப்பு என்று முடிவானது. Catalyst productions உதயமானது. வெளியே ஃபைனான்ஸ் வாங்கினான். வீட்டை அடமானம் வைத்தான். மனதில் அவ்வப்போது தோன்றி மறைந்திருந்த ஒன்லைன்களை ஞாபகப்படுத்தி, மேக்புக்கில் ஒவ்வொன்றாக எழுதி வைத்துக் கொண்டான்.

ஏஜண்டுகள் மூலம் அவ்வப்போது வரும் போட்டோக்கள் மற்றும் சிலரின் பரிந்துரைகள், மெயிலில் வாய்ப்புக் கேட்டுவரும் இளம்பெண்களின் போட்டோக்கள் என அந்தந்த நேரத்தில் மனதை ஏதோ ஒருவிதத்தில் தொட்ட புகைப்படங்களைத் தனியாக சேமித்து வைத்திருப்பான். சில நேரங்களில் அதீத போதையில் என்னமோ மனதில் தோன்றி ஒரு பெண்ணின் புகைப்படத்தை சேமித்து வைத்துவிடுவான். போதை இல்லாமல் அதே புகைப்படத்தைப் பார்த்தால் மொக்கையாக இருக்கும். உடனே அழித்துவிடமாட்டான். மீண்டும் அதே போதை நிலைமைக்குப் போகையில்.,

அதை எடுத்துப் பார்ப்பான். அப்போதும் ஒரு பிடி கிடைக்கவில்லை எனில் டிஜிட்டல் குப்பைத் தொட்டிக்குப் போகும்.

இதைப்போல அல்லாமல் ஒரு புதுமுகத்தின் புகைப்படத்தைப் பார்த்ததில் இருந்து மனதில் பச்சக், லச்சக், கச்சக் என ஒட்டிக்கொண்டுவிட்டது. அவளை இவன் படத்தில் அழைத்துப் பயன்படுத்துவது ஏனோ தள்ளிப் போய்க்கொண்டேயிருந்தது. இந்தமுறை அவள்தான் என முடிவு செய்தான். ஸ்ரீநிவாஸன் மனதில் இப்படி அவள் ஒட்டிக் கொண்டதற்குக் காரணம்... எவ்வளவு சிரித்தாலும் அவள் கண்களில் மீதமிருக்கும் சோகமா அல்லது நாக்கின் உதவியில்லாமலேயே என்னால் பேச முடியும் எனச் சொல்ல முயல்வதுபோலிருக்கும் அவளது உதடுகளா எனத் தெரியவில்லை.

ஸ்ரீநிவாஸன் கைகளில் புதுமுகமாக ஒரு காலத்தில் தவழ்ந்தவள்.,

இப்போது சில படங்களில் ஹீரோயினாக நடித்து முடித்துவிட்டாள். ஆனால் அவளை யாரும் ஒழுங்காகப் பயன்படுத்தியிருக்கவில்லை.

தமிழ் முகமாகத் தெரியும்படி ஒரு புதுமுகக் கதாநாயகன் வேண்டுமென்று தன் உதவியாளர்களிடம் சொன்னான். அதில் முதன்மை உதவி இயக்குநர் “ஹீரோயின் சார்” என்று கேட்டதற்கு , “நீயே நடிக்கிறியா?” என்றான் .

அவன் குழம்பியபோது ,

இது “கே சப்ஜக்ட் டா” என்றான்.

அவன் தெரித்து ஓடியதும்., ப்ரொடக்ஷன் மேனேஜர் ‘தேவாரம்’ திருவாசகத்தை அழைத்தான். திருவாசகம் ஸ்ரீயின் ஒரு படத்துக்கு மட்டும் ப்ரொடக்ஷன் மேனேஜராக இருந்திருக்கிறார். அவரது வேலை ஸ்ரீயைக் கவர்ந்திருந்தது.

அப்போதே அவரிடம் கேட்டிருந்தான் , “அது என்னங்க தேவாரம் திருவாசகம்?”

“இல்ல சார்., என் பேரு திருவாசகம்... ஊர் பேரு தேவாரம்”

போனை எடுத்தார் ‘தேவாரம்’ திருவாசகம்.

“சொல்லுங்க சார் “

“என் ஆஃபீஸ் வந்து பாக்க முடியுமா “

“ஓக்கே சார்., எப்ப சார்?”

“எப்ப?”

“சார்., அதான் சார்., எப்ப... சாரி சார்., நைட்டு 8 மணிக்கு சார்?”

“7.55க்கு வந்துடுங்க”

7.55க்கு வந்தார். நேரத்தில் சரியாக இருப்பவர் என்று பெயர் வாங்கியிருப்பவர் தே.தி. ஸ்ரீ அப்போதுதான் முதல் ரவுண்ட் ஸ்காட்ச் ஊற்றி முடித்திருந்தான். ஐஸ் கட்டி கரையாமல் அடித்தட்டி அமர்ந்திருந்தது.

நேரடியாக விஷயத்துக்கு வந்தான்.

“ப்ரொடக்ஷன் கம்பனி ஆரம்பிக்கிறேன். நீங்க பாத்துக்க முடியுமா?”

“கண்டிப்பா சார்., ரொம்ப சந்தோஷம்”

“எனக்குப் பணத்தைப் பத்திப் பெருசாத் தெரியாது. எதோ நிறைய நஷ்டத்துல இருக்கேன்னு சொல்றாங்க. அக்கவுண்ட்ல மைனஸ் சிம்பல், அவ்ளோதான் எனக்குத் தெரிஞ்சது. அதை ப்ளஸ் ஆக்கணும்.

கம்பனிக்குக் கடன்தான் வாங்கியிருக்கேன் . இன்
னிலேர்ந்தே பொறுப்பு எடுத்துக்கோங்க... பாத்துக்
கோங்க“

“நான் என் கம்பனி மாதிரி பாத்துக்கறேன் சார்“

“அதுக்குத்தான் உங்களைக் கூப்ட்டேன். அப்ப
றம்...” தன் மொபைலை எடுத்து ஒரு புகைப்படத்
தைக் காட்டுகிறான்.

“இவங்களை நம்ம புதுப் படத்துக்கு கேக்கறீங்
களா?”

“கேக்கறது என்ன சார்., வா., ஸ்ரீநி சார் படம்னா
வந்து நிக்கப் போறாங்க “

“சரி நாளைக்கு வந்து நிக்கச் சொல்லுங்க“

மறுநாள் காலை வந்து நின்றுகொண்டிருந்தாள்
சிஸ்லி!

23

ஒள.அப்பர் ஆனந்தனிடம் வேலையில் இருப்பதாகச் சொல்வதில் அறிவுக்கு ஒரு வசதி இருந்தது. யாரும் என்ன வேலை என்று கேட்பதில்லை. இலக்கியம் அறிந்ததாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் சினிமாக்காரர்களிடம் ஒரு மதிப்பும் இருந்தது. சினிமாவில் அறிவு நேரடியாகச் சேரவில்லையெனினும்., அவனோட அவனோட அவனோட நண்பர்கள் மூலம் சினிமாத் தொடர்புடையோரிடம் அவ்வப்போது சந்தித்துப் பேசி வந்தான். சினிமா உலகில் ஒள.அப்பர் ஆனந்தனை அவ்வப்பரானந்தன் என்று சொல்வதாகத் தெரிந்துகொண்டான். இன்னும் சிலர்., அப்ரானந்தன் எனச் செல்லமாகச் சொல்வதாகவும் தெரியவந்தது.

ஒளக்கு லேப்டாப்பில் டைப் செய்யத் தெரியும். இந்த அட்டாச்மெண்ட், யூனிக்கோட், டிரைவ், ஃபார்மேட் எல்லாம் கொஞ்சம் அலர்ஜி. கண்ட்ரோல் ஏ போட்டு விட்டு, கண்ட்ரோல் எக்ஸ் போடுவார். திரையில் எதுவும் இல்லாமல் மறைந்ததும் பதட்டமாகி லேப்டாப்பை ஷட் டவுன் செய்துவிடுவார். அது அவர் மகன் அவருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தது. “ஏதாவது பிரச்சனை ஆச்சின்னா ஆஃப் பண்ணி, மீண்டும் ஆன் பண்ணுங்க”. ரீஸ்டார்ட் என்றாலும் அப்பா குழம்பிவிடுவார் என்று மகன் இப்படி எளிமையாகச் சொல்லிக் கொடுத்திருந்தான்.

எம் சி ஏ படித்ததன் மூலம் இந்த வேலைகளில் எல்லாம் நிபுணத்துவம் பெற்றிருந்த அறிவு இதையெல்லாம் செய்து ஒளவின் வாழ்வைப் பதட்டமில்லாததாகவும், இனிமையானதாகவும் ஆக்கியிருந்தான். கண்ட்ரோல் எக்ஸ் போட்டு பயந்துபோய் ஆஃப் செய்துவிட்டு கூப்பிட்டால் மட்டும் கொஞ்சம் சிரமப்படுவான்.

தொடர்ந்து அவர் எழுதுவதை ஃபார்மேட் செய்து வந்ததாலும், பிரிண்ட்அவுட் எடுத்துக் கொடுத்துவந்ததாலும், அதனால் அவனுக்கேத் தெரியாமல் படித்துவந்ததாலும், அவர் எழுதிய ஏதேனும் காணாமல் போய்விட்டால் குத்துமதிப்பாகத்தானே அடித்துக் கொடுக்கும் அளவுக்கு முன்னேறியிருந்தான்.

ஒளவிடம் அறிவுக்கு நல்ல உறவு இருந்து வந்தபோதிலும் இலக்கியம், தத்துவம் என எப்போதும் பேசியதில்லை அவர். தமிழகத்தின் முதல் இலக்கிய எழுத்தாளருடைய உதவியாளரின் தன்மை இயல்பாக பரிணமித்து வளரவேண்டும் என்பதில் திண்ணமாக இருந்தார் ஓ. அந்த பரிசுத்தத் தன்மையில் தன் பாதிப்பு எந்த மாற்றத்தையும் உண்டாக்கிவிடக் கூடாது, அது வரலாற்றுத் தவறாகிவிடும் என்பதால் கவனமாக இருந்தார்.

இலக்கியத்தில் தனக்கு யாரும் போட்டியில்லை என இறுமாந்திருந்த அவர், திரையிசைப் பாடல் வரிகளில் வைரமுத்துவைப் போட்டியாக நினைத்தார். அவர்மேல் இருந்த பொறாமை மட்டும் மறைக்க முடியாததாக இருந்தது.

“அவர் என்னாப்பா... அக்கு, சொக்கு, டொக்கு, முக்கு, நக்குன்னு பாட்டெழுதி நேஷனல் அவார்ட் வாங்கிட்டுப் போயிடுவாரு” என்று ஒருமுறை அனத்தியிருக்கிறார்.

“எல்லாம் சங்க இலக்கியம் காப்பி தம்பி” என்று ஒருமுறை பகன்றுள்ளார்.

“அவர் எழுதின பாட்டுக்கு ஒரே அர்த்தம்தான். நான் எழுதியிருக்கும் சினிமாப் பாட்டுக்கு 7 அர்த்தங்கள் இருக்குன்னு ஒருத்தன் ப்ரூவ் பண்ணி பீ ஹெச் டி வாங்கினான்.

இன்னொருத்தன் வந்தான் 9 அர்த்தங்கள் இருக்குன்னு சொல்லி அவனைக் கீழ்த்தள்ளி இவன்பி ஹெச் டி வாங்கினான்” என்று பெருமையாகச் சொன்னார்.

“சார் 7, 11 எல்லாம் சும்மா... 100 அர்த்தம் இருக்கும் சார் உங்க பாட்ல” என்று அறிவு சொன்னான். அவன் சொன்னதைக் கூர்மையாகக் கவனித்தார். அவன் முகத்தில் இருக்கும் சின்ன மச்சத்திலாவது எள்ளல் தொனிக்கிறதா எனப் பார்த்து தெளிந்தார்.

“அது சரி இப்ப 11 அர்த்தங்கள் இருக்குன்னு ஒருத்தி பி ஹெச் டி பண்ணிட்டு இருக்கா., அது உனக்கு எப்படித் தெரியும்?” என்றார்.

உண்மையில் 7, 9 எனச் சொன்னதை அறிவு கவனிக்காமல் 11 எனச் சொல்லிவிட்டான்.

int i;

i=i+2;

என மனப்பாடம் பண்ணி ப்ரோக்ராம் செய்தது அறிவுக்குக் கைகொடுத்தது.

“7, 9 அப்புறம் பதினொன்னுதானே சார்” என்றான்.

அந்த பதிலில் கொஞ்சமாகத் திருப்தியுற்ற அவர்., “அதெல்லாம் தானா வர்றது மட்டுமில்ல... ஆழ்ந்த வாசிப்பாலும் வர்றது” என்றார்.

அவர் இப்படிச் சொன்னதும் அறிவுக்கு ஏனோ பயம் வந்துவிட்டது. தன்னை சந்தேகப்படுகிறார் அல்லது தான் ஏதோ தவறாகச் சொல்லிவிட்டோம் என்று மிரண்டான். இவ்வளவு நாட்கள் இங்கே குப்பைகொட்டியது வீணாகி விடுமோ, தன்னைத் துரத்திவிடுவாரோ என்று அஞ்சினான்.

அன்று அறிவுக்குப் பிறந்தநாள் வேறு. அதனால் சாதார்யமாக ஒரு காரியம் செய்தான்.

தடாலென்று அவர் காலில் விழுந்தான்.

“இன்னிக்கி எனக்குப் பிறந்தநாள் சார்” என்று அவன் படுத்துக்கொண்டே சொன்னபோது இரண்டு நாட்கள் அவர் வீட்டுத் தரையை பெருக் காததால்., மென் குப்பைகள் ஜன்னல் வழியே விழும் தூரிய ஒளியில் எழுந்து ஆனந்தக் கூத்தா டின.

“எந்திரி, எந்திரி, இனி யார் காலிலும் விழக்கூடாது... புரியிதா? நல்லா வருவ. எனக்குக் காலில் விழுறது புடிக்காது. ஆனா யாருக்குக் காலில் விழும் ஆசை இருந்தாலும், அவங்க காலில் விழுந்தாச்சும் அதை மாத்துவேன்” என்றார்.

பிறந்த நாள், காலில் விழுவது எல்லாம் ஒளக்குப் புதிதாக இருந்ததால் என்ன செய்வது எனக் குழம் பினார்.

தன் தொள தொள ஜீன்ஸ் வேட்டி பாக்கெட்டில் கை விட்டார். அதில் இருந்த ஒற்றை நாறு ரூபாய் வெளியே வந்தது. உடனே., பணத்தைக் கொடுத்து இவனை அசிங்கப்படுத்தக்கூடாது என்று எண்ணம் தோன்றியவராய்., அதை மீண்டும் பாக்கெட்டிலேயே வைத்தவர், தன்னுடைய அலமாரியில் இருந்து நான்கைந்து புத்தகங்களை எடுத்து அவனுக்குப் பரிசளித்தார்.

அதில் ஒரு புத்தகம் ஒரு புத்தம் புதிய இளம் எழுத்தாளர் எழுதியது. ஒளவின் மதிப்புரைக்காகக் கொடுத்தது. அதை ஒள பிரிக்காமலேயே அறிவுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்.

அதை வாங்கிக்கொண்ட அறிவு. “100னு தப்பா சொல்லிட்டேன் சார்... உங்க பாடலில் 101 அர்த்தம் வரும் சார்” என்றான். 7 ல் ஆரம்பித்து மனதில் 2 இரண்டாகக் கூட்டி 101 ஐ அடைந்திருந்தான் அறிவு.

இப்போது ஒளக்கு அது ஒத்துக்கொள்ளும்படி இருந்தது.

மகிழ்ச்சியுடன் வெளியே வந்து பேருந்துக்குக் காத்திருக்கையில் யதேச்சையாக அந்தப் புத்தம் புதிய எழுத்தாளரின் புத்தகத்தைப் புரட்டியபோது அதில் நான்கு 500 ரூபாய் நோட்டுக்கள் இருந்தன.

உடனே குஷியான அறிவு நண்பனுக்கு போன் போட்டு, பாண்டி போலாமாடா என்றான்.

அடுத்த நொடி., நர்த்தனாவிடமிருந்து “இனிய பிறந்தநாள் வாழ்த்துக்கள்” மெசேஜ். அந்த பீச் சந்திப்பைத் தொடர்ந்து இருவரும் டெக்ஸ்ட் வழிப் போக்குவரத்தில் தொடர்ந்து இருந்து வந்தார்கள்.

“தேங்க்யூ” மெசேஜ் அனுப்பியவனுக்கு

“என்ன பிளான்?” என்று பதில் மெசேஜ் அனுப்பியிருந்தாள் நர்த்தனா.

அதற்குள் பேருந்து வந்ததால் அதைக் கவனிக்
காமல்விட்ட அறிவு., நண்பனுடன் பாண்டிக்குப்
பேருந்தில் செல்கையில்தான் அதைப் பார்த்தான்.

“பாண்டி” என்று மெசேஜ் அனுப்பிவிட்டுக் கிழற்குக்
கடற்கரைச் சாலை காற்றில் கண்ணயர்ந்தான்.

ஸ்ரீநிவாஸன் படத்தின் தோல்வியைப் பற்றி
நினைத்தே பார்க்கக் கூடாது என முடிவெடுத்தி
ருந்தான். இது சம்மந்தமாக சோஷியல் மீடியாவில்
வருவதைக் கூட படிக்கக் கூடாது என்பதில் உறு
தியாக இருந்தான். ஆனால் படம் ஊற்றிக்கொண்
டாலும் படத்தைப்பற்றி யாரும் கேவலமாகப் பேச
வில்லை. அடுத்த படத்தில் ஜெயிக்கவேண்டும்
என்பதால் அலுவலகத்துக்குத் தொடர்ந்து வர
ஆரம்பித்தான்.

ஸ்ரீ அலுவலகத்தினுள் நுழையும் போது., சிஸ்லி வரவேற்பரையில் அமர்ந்திருந்ததைக் கவனிக்க வில்லை. கவனித்திருந்தாலும் கவனிக்காத மாதிரிதான் போயிருப்பான். ஆனால் உண்மையிலேயே கவனிக்கவில்லை. பாம்பு வளைந்து செல்லாமல் நேராக விரீரென்று சென்றால் எப்படி இருக்குமோ அப்படித் தன் அறைக்குள் சென்றான். படத்திற்கான ஃபைனான்ஸ் நிலைமையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதில்தான் அவன் கவனம் இருந்தது.

வழக்கமாக இதைப்போல சிக்கலில் இருக்கும் இயக்குநருக்கு ஃபைனான்ஸ் கிடைக்காது. படம் ரிலீஸாவதில் ஆயிரத்தெட்டுப் பஞ்சாயத்து இருக்கும். தெரிந்தே கிணத்தில் பணத்தைப் போடுவது போல. ஆனாலும் ஸ்ரீநிக்கு பணம் கிடைத்தது.

“சார்., இப்ப இருக்கும் நிலைமைல யாரும் உங்க படத்தைத் தயாரிக்க மாட்டாங்க. ஃபைனான்ஸும் தரமாட்டாங்க. அதுக்காக நீங்க படம் எடுக்காம ஓடிப்போயிட முடியுமா?

உங்களை அப்படி உட்டுட முடியாது சார். நீங்க பட
மெடுக்க முடியாம எதுக்கு சார் இந்தத் தமிழ் ஃபி
லிம் இண்டஸ்டிரி நடக்கணும்? நஷ்டமே ஆனா
லும் நான் பணம் தரேன் சார். நீங்க கிரியேட்டர்., நீங்
களே இவ்ளோ நஷ்டத்துக்கு அப்புறமும் சினிமா
தாண்டா என் வேலைன்னு வந்து நிக்கிறீங்கல்ல?
நான் ஃபைனான்ஸியர... நானும் நிக்கணும்ல்ல?”

தெம்பாக சீட்டில் சாய்ந்தான்.

முதல் உதவி பதமாக அறையில் நுழைந்து சிஸ்லி
வந்து ரொம்ப நேரமாகக் காத்திருப்பதாகச் சொன்
னான்.

“அனுப்பு” கூலர்ஸ் எடுத்து மாட்டிக்கொண்டான்.

ஒரு பரவசத்துடன் உள்ளே நுழைந்த சிஸ்லி
அறையில் செய்வதறியாது அப்படியே நின்றாள்.

பிறகு சின்னக் குழந்தை போல சிரித்துக்கொண்டே
கை கொடுத்தாள். விரல்களை மட்டும் பிடித்துக்
குலுக்கிய ஸ்ரீநி.,

“கதை கேக்கணுமா?”

“படம் முடிஞ்சதும் பாத்துத் தெரிஞ்சிக்கிறேன் சார்“

“ஆக்கவலி., இந்தப் படத்துக்கு புதுமுகம்தான் சரி
வரும்னு மைண்ட்ல இருந்துச்சி... நீங்க நாலைஞ்சி
படம் ஹிட்....”

“உங்க படத்துல நான் புதுமுகம்தான் சார்“

“ஹீரோ இன்னும் கன்ஃபார்ம் ஆகலை... பட் நியூ
பர்ஸன் தான்“

“சார் உங்க படத்துல நீங்கதான் ஹீரோ“

மேஜையில் விரல்களால் தட்டினான்.

உடல் முழுக்க அனைத்து செல்களும் கூத்
தாட நிமிர்ந்து அமர்ந்திருந்தாள் சிஸ்லி. கிட்டத்
தட்ட பத்துப்பதினைந்து நிமிடம் இருவரும் அப்ப
டியே அமர்ந்து இருந்திருப்பார்கள். ஸ்ரீ சிஸ்லியைப்
பார்ப்பதைத் தவிர்த்தாலும் சிஸ்லி அவனையே
பார்த்துக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தாள்.

உறைந்திருக்கும் நிமிடங்களைக் கலைக்க
எண்ணி ஸ்ரீ சிகரட் பற்றவைத்தான்.

“சார்., இஃப் யூ டோன் மைண்ட்...”

“சாரி., நான் வெளிய போய் புடிச்சிட்டு வரேன்” ஸ்ரீ
எழுந்திருக்க எத்தனிக்கையில்.,

“இல்ல சார்... எனக்கும் ஒன்னு இஃப் யூ டோன்...”

சிகரட் பாக் கெட்டை அவளுக்கு எதிரே தள்ளிவிட்
டான்., லைட்டரையும்.

அடுத்த சிலநாட்களில் ஹீரோ முடிவாகாமலேயே சிஸ்லியை வைத்துப் படப்பிடிப்பை ஆரம்பித்து விட்டான். சிஸ்லி ஸ்ரீ படத்துக்காக வேறு ஒரு படத்தின் கால்ஷீட்டை கேன்ஸல் செய்தாள். அவள்மீது கவுன்சிலில் புகார் பதிவானது. நடுவிரலைக் காட்டி புகைப்படம் எடுத்து ப்ரொஃபைல் பிக்சராக வைத்தாள். வைரலானது. படப்பிடிப்பு நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே ஹீரோ ஆடிஷனும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருந்தது.

அதில் பங்குபெறும் ஆசாமிகளை எல்லாம் பார்த்து சிஸ்லிக்குச் சிரிப்பாக வந்தது. சிஸ்லி விழுந்து விழுந்து சிரிப்பதை ஸ்ரீ கவனித்து வந்தான். சொல்லி வைத்தாற்போல பல இளைஞர்களும் கட்டுமஸ்தாக ஜிம் பாங்களாகவே இருந்தார்கள். ஷிம்மி போல ஒரு சட்டையை அல்லது டி ஷர்டை இறுக்கமாக அணிந்துகொண்டு வந்திருந்தார்கள்.

இந்த ஆடிஷன் விஷயம் கேள்விப்பட்டு ஆந்திராவில் மிகப்பெரிய கல்வி நிறுவனம் மற்றும்

பெரும் தொழில்களை செய்துவரும் ரெட்டிகாரு ஒருவர் தன் உயர்மட்டத் தொடர்புகளின் மூலம் ஸ்ரீநிவாஸனிடம் தொடர்புக்கு வந்தார். படத்தின் பட்ஜெட்டைத் தந்துவிடுவதாகவும்., பையனை ஹீரோ ஆக்கினால் போதும் என்பதாகவும் சொன்னார்.

தமிழ் முகத்தை எதிர்பார்ப்பதாக ஸ்ரீ சொன்னதும்., எல்லாம் திராவிட முகம்தான் என்று சுத்தமான தமிழில் சொல்லிச் சிரித்தார். ஸ்ரீ தயங்கியதும்

“விஷால் தமிழ் மூஞ்சி மாதிரி இருக்கா தெலுங்கு மூஞ்சி மாதிரி இருக்கா?” என்றார்.

அவர் மகனின் போட்டோவை அனுப்பினார். அவன் முகத்தில் தெலுங்குக் களை கருங்கல் சாமி சிலையில் இருக்கும் எண்ணைப் பிசுபிசுப்பு போல இருந்தது. எவ்வளவுதான் வழித்தெடுத்தாலும் போகாது என்பது ஸ்ரீக்கு தெரிந்தது.

மேனரிஸத்திலும், வசன உச்சரிப்பிலும் மாற்றிவிடலாம் என்று முடிவெடுத்தான்.

பத்துக் கோடி ஒரே பேமண்டாகக் கொடுத்தார் முதலில்.

இந்த நேரத்தில் ஃபைனான்ஸ் வேண்டாம் எனச் சொல்லியிருக்க வேண்டும் ஸ்ரீ. ஆனால் சொல்லவில்லை. ஹீரோவுக்குச் சில வேலைகளைக் கொடுத்து கற்றுக்கொள்ளச் சொல்லி ஒரு டிமை ஹைதராபாத்துக்கு அனுப்பினான்.

மெத்தட் ஆக்டிங் ஆசாமிகள் மாடர்ன் குடுமியுடனும் முக்கால் கால் கால்சராயுடனும் ஹைதராபாத்தில் இறங்கினார்கள். தொள தொள டி ஷர்ட் அணிந்திருந்தார்கள். முதல் வேலையாக அந்த மல்ட்டி மில்லியனர் ஹீரோவை மெதட் ஆக்டிங் சொல்லித்தரும் தலைவனின் காலில் விழச் சொன்னார்கள். அவனும் விழுந்து எழுந்தான்.

ஒரு அறையைச் சுற்றி முதலில் ஓடும்படிச் சொன்னார்கள். சோளத்தைக் கொடுத்து கடித்துத் தின்னச் சொன்னார்கள். கும்பலாக வட்டமாக நின்று கொண்டு ஓர் ரெண்டு ரெண்டு, ஈரெண்டு நாலு வாய்ப்பாட்டை அரைநாள் முழுக்கச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். மூலையில் போய்ச் சும்மா முட்டிக்கொண்டு நிற்கச் சொன்னார்கள். எல்லோரும் சிங்கம் மாதிரி தலையை ஆட்டிக்கொண்டு கத்துகையில் ஹீரோவை மட்டும் மியாவ் மியாவ் என்று கத்திக்கொண்டிருக்கச் சொன்னார்கள். இந்தப் பயிற்சி மட்டும் 50 நிமிடங்கள் தொடர்ந்தது. இந்தப் பயிற்சியை தலைவன் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

“பொனிஷன்” என்று கத்தினான். எல்லோரும் அவரவர் இடத்தில் அமைதியானார்கள்.

“பிரேக்” டீ குடிச்சிட்டு வந்து சேத்துல மிதிக்கும் பயிற்சி என்று சொல்லி ரிலாக்ஸ் ஆனான் தலைவன்.

கன்னாபின்னாவெனக் கத்தியதாலா அல்லது எத
னாலென்று தெரியவில்லை... பெரும்பாலானோர்
குசு விட்டார்கள். ஹீரோவுக்கு வரவில்லை. சிங்கம்
போல கர்ஜிக்காமல் மியாவ் மியாவ் என்று கத்திக்
கொண்டிருந்தால் குசு வராதுபோல .சிங்கம் குசு
விடுவதை கற்பனை பண்ணிப் பார்க்கமுடிகிறது.
பூனை குசு விடுவதை எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்
லையல்லவா?

இந்தக் கூத்து இங்கே ஹைதராபாத்தில் நடந்து
கொண்டிருக்க, சிஸ்லியுடன் ஸ்ரீ, ஸ்பெயினுக்குப்
பறந்தான். சின்னக் குழுவோடு அங்கே ஷூட்டிங்.
படத்தின் ஸ்கிரிப்டில் ஸ்பெயின் இல்லை. ஸ்ரீயி
டம் ஸ்கிரிப்ட்டே இல்லை என்பது வேறு விஷ
யம். 10கோடி வந்தவுடன் அவன் மனநிலை மாறி
யது. முதலில் நன்கு வேலை செய்துகொண்டிருந்த
லேப்டாப்பை மாற்றினான். ரேஞ்சு ரோவர் வாங்கி
னான். மொபைல் மாற்றினான்.

கூலர்ஸ் முதல் உடை வரை எல்லாவற்றையும் புதிதாக வாங்கினான். அந்த பத்துக் கோடியில் படத்துக்கு ஏதும் செலவழிக்கவில்லை. கடனும் கொடுக்கவில்லை. படப்பிடிப்பின் செலவு ஃபைனான்ஸில் ஓடியது.

நூறு ஸ்பெயின் அழகிகளின் நடுவே சிஸ்லியை ஆடவிட்டுப் பாட்டு எடுத்துக்கொண்டிருந்தான். தேவாரம் திருவாசகம் ஸ்பெயினில் அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செவ்வனே செய்திருந்தார். இதில் தேவாரம் திருவாசகம் கற்பனைக்கெட்டாத அளவுக்கு கெட்டி. ஸ்பெயினில் வில்ஸ் ஃபில்டர் வேண்டுமென்றாலும் ஏற்பாடு செய்வார். கணேஷ் பீடி வேண்டுமென்றாலும் வரும். சில மதுரைக் கார இயக்குநர்களுக்கு கறிதோசையை உக்ரெனில் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தவர். ஒரு ஹீரோயின் கமர்கட் வேண்டுமென்றதும் அசர்பைஜானில் ஹீரோயின் கைகளில் கமர்கட் தவழ்ந்தது. அவருடைய உதவியாளர் ஒருவன் ஸ்பெயினுக்கு வந்திருந்தான்.

அவன் தேவாரம் திருவாசகத்தை மிஞ்ச வேண்டுமென்று., ஒரு ஸ்பெயின் அழகியை ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டான். தேவாரம் திருவாசகம் இந்த வேலையெல்லாம் செய்யமாட்டார். ஆனால் இந்த உதவியாளன் ஏற்பாடு செய்ததே தெரியாமல் தானாகவே அவளே ஸ்ரீயை நெருங்கும்படி ஸ்கெட்ச் போட்டுக் கொடுத்துவிட்டான்.

தங்கியிருந்த விடுதியில் இருக்கும் பாரில் ஸ்ரீ குடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவள் ஸ்ரீயிடம் பேச்சுக்கொடுத்து நெருக்கமானாள். ஸ்ரீ குடித்து முடித்து அறைக்குக் கிளம்பும்போது அவளும் ஓட்டிக்கொண்டு வந்தாள்.

ஸ்பாவில் நீண்டநேரம் புத்துணர்ச்சி பெற்று பாருக்கு வந்த சிஸ்லி அந்த ஸ்பெயின்காரி ஸ்ரீயுடன் கைகோர்த்துப் போவதைப் பார்த்தாள்.

பாண்டியில் இறங்கிய வேகத்துக்குக் கடற்கரை சாலையோரம் இருக்கும் விடுதியில் அறை எடுத்தான் அறிவு. சீஸன் இல்லையென்பதாலும் வார நாட்கள் என்பதாலும் சகாய விலையில் கிடைத்தது. உடனே வெளியே வந்த இருவரும் ஒரு பாருக்குப் போய் தமிழகத்தில் கிடைக்காத 5000 பீரை கவிழ்த்துக்கொண்டார்கள். கடற்கரைக்குப் போய்விட்டு வந்து தொடரலாம் என்ற நண்பனின் பரிந்துரையின் பேரில் கடற்கரைக்கு வந்தால்., பாண்டி பீச்சில்தான் மணலே இருக்காதே! பாறை போட்டுத் தடுத்திருப்பார்களே..! ராக் பீச்சில் கொஞ்சம் மணல் இருக்கும் என நண்பன் சொன்னதையொட்டி அங்கே நடந்தே போனார்கள். ஒரு பியர் சின்ன உற்சாகத்தைக் கொடுத்திருந்தது.

சீ கல்ஸ் உணவகத்தைத் தாண்டி ராக் பீச்சுக் குப் போனால்., திட்டுத் திட்டாக சில இடங்களில் மணல் இருந்தது. சீ கல்ஸ் உணவகத்தைக் கடந்து வருகையிலேயே., இங்க மாடியில் ஒக்காந்துகிட்டு கடலைப் பாத்துகிட்டே ஒரு பியர் குடிக்கலாம் என அறிவு சொல்லியிருந்தான்.

இருவரும் அபத்தமாக ஒருவரையொருவர் மொபைலில் புகைப்படமும் விடியோவும் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டு தடிமாடுகள் இப்ப டிச் செய்வதைக் கூட்டம் கொஞ்சம் விசித்திரமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது அறிவு மீது கடலின் ஈர மண் கொத்தாக மாட்டு சாணிபோல வந்து விழுந்தது.

“ஹேப்பி பர்த்டே“ என்று சிரித்தபடி சொன்னாள் நர்த்தனா.

அறிவால் நம்பவே முடியவில்லை.

சினிமாவில்கூட இப்படி நடக்காதே என்று பொருள்படும்படியான பார்வையைப் பார்த்தான். பின்னாளில் எடுக்கப்பட்ட படத்தில் இப்படியொரு சீன் இருந்து.. நம்பும்படியாக இல்லை என விநியோகஸ்தர்கள் சொல்லி மொத்தப் படத்தின் கிரடிபிலிட்டியைக் கெடுக்கிறது என்று கட் செய்து தூக்கிப் போட்டாகிவிட்டது வேறு கதை.

அதிர்ந்து நின்றுகொண்டிருந்த அறிவைப் பார்த்து..

“சினிமா மாதிரி இருக்கா? நம்ப முடியலையா?” என்றாள் நர்த்தனா.

நர்த்தனா அருகே வந்தான்.

“ஏய் சத்தியமா நம்ப முடியலை” என்றான்.

“சரி... இதை சினிமா ஆக்கிடுவோமா,” என்றவள் அறிவின் நண்பனைப் பார்த்து..

“உங்க மொபைல்ல அப்படியே ஷூட் பண்ணுங்க
ளேன்... நாங்க சினிமாவுக்குள்ள போயிடறோம்”
என்றாள்.

இதே லொக்கேஷனில்., ஃப்ரேமுக்குள் வந்தான்
அறிவு.

இயக்குநர்., ஆக்ஷன் என்று கத்தியதும்.,

மேகா ஆகாஷ் , “சினிமா மாதிரி இருக்கா? நம்ப
முடியலையா?” என்றாள்.

அறிவு மேகா ஆகாஷை நெருங்கி., அப்படியே
கட்டிக்கொண்டான். தூரத்தில் நண்பன் இல்லை.
நண்பன் தனியாகக் கடற்கரையில் நின்றுகொண்டு
8 டேக் வாங்கி க்ளோஸ் அப்பில் தனக்கே ஆர்க
ஸம் வந்ததுபோல திருப்தியாகத் தலையசைத்துச்
சிரித்தான்.

அறிவின் நண்பன் மொபைலில் படமெடுக்க ஆரம்
பித்தான். அறிவு நர்த்தனாவிடம் வந்தான்.

“எப்டி இங்க கரக்டா வந்த?”

அறிவு மேகா ஆகாஷைக் கட்டிப்பிடித்த அடுத்த
கணம் இருவரும் ஸ்டீமர் போட்டில் கடலில் பறந்
தார்கள். அறிவு மேகா ஆகாஷைக் கட்டிப்பிடித்து
முடித்து ரிலாக்ஸாகி விலகியதும்.,

“இப்ப கட்டிப்பிடிக்கிறதுதான் கரக்டா இருக்கு...
அப்ப ஏன் கட்டிப்பிடிக்கலை?” என்றாள்.

“பாண்டி பெரிய நியூ யார்க்கா? சென்னைல இருந்து
எவன் வந்தாலும் இந்த பீச்சல்தான் சுத்திட்டு இருக்
கப்போறாங்க” என்றாள் நர்த்தனா.

நர்த்தனாவைப் திறந்த வாய்முடா சிரிப்புடன் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்த அறிவுக்குக் கண்களில் நீர் கோர்த்தது.

அறிவின் கண்களில் கிளிஸரின் போட்டு., லேசாகத் தண்ணீர் ஸ்பிரே செய்தார்கள்.

“என் கிட்ட அந்த ஃபீல் வராதா?” என்று கேட்டுச் சிரித்தாள் மேகா ஆகாஷ்.

“இப்ப அப்படியே கடல்ல ஸ்டீமர்ல போனா எப்படிக் குக்கும்?” என்றாள் நர்த்தனா.

நண்பன் மொபைலை வைத்துக்கொண்டு சுற்றி சுற்றி வந்து படமெடுத்துக்கொண்டிருந்தான்.

ஸ்டீமர் போட் கிளம்பியவுடனே பாடல் ஆரம்பித்து விட்டது. இடையே வரும் இசைக்கு நடுவே அறிவு முட்டிக்கால் போட்டு மண்ணில் கிடக்க..

எதிரே மேகா ஆகாஷ் குட்டைப்பாவாடை காற்றில் பறக்க ஸ்டைலாக நின்றிருக்க., ஜிம்மி ஜிப் சுழன்று கொண்டிருந்தது.

“ஏண்டா அப்ப நடந்த மாதிரியே ரியலா எடுத்திருக்கலாம்ல?” என்று ஸ்ரீநிவாஸன் கேட்டதற்கு.,

“இதுவும் ரியல்தான் சார்” என்றான் அறிவு.

“ஓத்தா டேய்” என்றான் ஸ்ரீ.

“இந்த சீ கல்ஸ் ரெஸ்டாரண்ட் எனக்கு ரொம்பப் பிடிச்சிருக்கு. ஆனா செட் போட்டு எடுப்பாங்க... சும்மா இங்க ஒரு காஃபி சாப்ட்டுப் போலாமா” என்றாள் மேகா ஆகாஷ்.

“இங்க செமையா இருக்குல்ல?” என்றாள் நர்த்தனா.

கடலோரம் இருந்த மேஜையில் மூவரும் அமர்ந்திருந்தார்கள். நண்பன் இன்னும் மொபைலில் விடியோ எடுத்துக்கொண்டிருந்தான்.

“எடிட் பண்ணிக் கொடுக்கணும்” என்றாள் நர்த்தனா.

இரண்டாவது 5000 பீர் முடிந்திருந்தது அறிவுக்கு. நர்த்தனாவும் அறிவு சொன்னதற்காக 5000 பீர் அடித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

“இந்த ரெஸ்டாரண்டுல நாம ரெண்டுபேரும் பீர் அடிச்சிட்டுருந்தா., இந்தக் கதை எழுதின ஆள் மேல நானே கேஸ் போட வேண்டிவரும்... இல்ல?” என்றாள் மேகா ஆகாஷ்.

கட் என்றான் உதவி இயக்குநர்.

“பீருக்கே கேஸா..? இப்ப எனக்கு உன்னைக் கிஸ் பண்ணணும் போல இருக்கு... கிஸ் பண்ணவா?”

“சார் இன்னும் ஷாட் ரெடியாகல”

“என்னடா அப்டியே இளிச்சிகிட்டே ஒக்காந்துருக்க? என்னைக் கிஸ் பண்ணணும்னு கூடத் தோனலையா?” என்றாள் நர்த்தனா.

அரை கிளாஸில் இருந்த பியரை எடுத்துக் குடித்து முடித்துக் கடலை நோக்கினான் அறிவு.

“இன்னும் சினிமாவா யோசிச்சிட்டு இருக்கியாடா?”

“சினிமாவுக்குள்ள நடிக்கும்போது எப்டி அறிவு ரெண்டுபேருக்குள்ள லவ் வருது?”

“லவ்ல சினிமாலகூட நடிக்கக் கூடாதுடா அறிவு... டெம்பரிவரியாவாச்சும் ஹீரோ ஹீரோயினை லவ் பண்ணாத்தான் சீன்ல உயிர் இருக்கும்” என்றான் ஸ்ரீ.

“ஹீரோயின் நடிக்க வேணாமா சார்?”

“அவங்க இயல்பாவே நடிப்பாங்கடா”

படம் பெரிய ஹிட் .

“ஏய்... என்னையும் அந்த பாண்டி பீசல் ஸ்டீமர் போட்ல கூட்டிட்டுப் போறியாடா?” இந்த ஒரு வசனம் மெசேஜாகவோ, போனில் கேட்பதற்காகவோ எவ்வளவோ நாட்கள் காத்திருந்தான் அறிவு. இப்போது பியர் நுரையை எடுத்து அறிவின் மீது எறியும் நர்த்தனா ஆளே அட்ரஸ் இல்லாமல் போவாள் என்று சிறிதளவும் யோசித்துப் பார்த்திருக்கமுடியுமா?

“போதும்டா படம் எடுத்தது, வாடா” என்றான் அறிவு.

நண்பன் வந்து அமர்ந்து மடக் மடக்கென்று பியரை
காலிசெய்து பில் செட்டில் செய்து., போகும் வழியில்
பியர் வாங்கிக்கொண்டு, அறைக்குச் செல்கையில்
இருவரும் குசுகுசுவெனப் பேசிக்கொண்டார்கள்.

விடுதி வாசலுக்கு வருகையில்., நண்பன்
தொலைந்துபோனான்.

அவன் எங்கே எப்படித் தொலைந்துபோனான்?
எங்கே தங்குவான் என நர்த்தனா மறுநாள் மாலை
கிளம்பும் வரை கேட்கவேயில்லை.

26

சிஸ்லிக்கு ஸ்ரீ மீது ஒரு ஈர்ப்பு இருந்தது. அது பிரம்மிப்பால் வரும் ஈர்ப்பு. அவன் படங்களின் ஹீரோயின்களில் சிஸ்லி தன்னை வைத்துப் பார்த்து வந்திருக்கிறாள். முதன்முறையாக தன்னை ஸ்ரீயின் சிஸ்லியாக திரையில் பார்க்க அத்தனை ஆவலுடன் இருந்தாள். தன்னை எப்படி வெளிக்கொணருவான் என்பதில் அதிக ஆர்வத்துடன் இருந்தாள். இப்போது ஒரு ஸ்பெயின் நங்கை அவனுடன் கைகோர்த்துக் கொண்டு போவதைக் கண்டதும் ஏனோ எரிச்சல் வந்தது. பாருக்குப் போய் 2 லார்ஜ் ஒரே நேரத்தில் ஆர்டர் செய்தாள்.

மொபைல் எடுத்து செல்ஃபி கேமரா ஆன் செய்து.,

“ஈஸ் இட் லவ்? “என்று சொல்லிப் பார்த்து ரெக் கார்ட் செய்தாள்.

“ஆர் யூ ஜெலஸ்?”

“அதெல்லாம் இல்ல... அவன் எவ்ளோ பெரிய ஆளு? அவனைப் பத்தி எதுவும் தெரியாம கூம்மா வெள்ளைத்தோலும், ரெண்டு மொலையும் இருக் குறதால அவன் கூட கைகோத்துகிட்டு போவியா? தேவடியா...”

ரெகார்ட் ஆகிக்கொண்டிருந்தது. கரீபியன் ரம் வந்தது. முதல் ரவுண்டை ஆன் திராக் அடித்தாள்.

“இப்பல்லாம் முன்ன மாதிரி தொப்பை போட்டுகிட்டுக் கூட இல்லியே? நாங்களும் நல்லா குழைவான வயிறோடு,

கை கால்லாம் பளபளன்னு வேக்ஸிங்க் பண்ணி
வச்சிட்டுத்தானே ட இருக்கோம்... என்ன ஒண்ணு
ஜெனடிக்கா, நீங்க குதிரை மாதிரி இருக்கீங்க.,
நாங்க கொஞ்சம் நோஞ்சான் மாதிரி பொதுக்
குன்னு கெடக்கோம்”

இரண்டாவது ரவுண்டும் முடிந்தது. மூன்றாவது
ரவுண்ட் வேண்டுமா எனக் கேட்க வந்த பேரரிடம்.,
நளினச் சிரிப்புடன் நோ சொல்லிப் பணம் வைத்து
விட்டு., ஸ்ரீநிவாஸன் அறையை நோக்கி நடந்தாள்.

இரு புறங்களிலும் சாத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த
அறைக்கதவுகள் ஒரு அமானுஷ்ய உணர்வைக்
கொடுத்தன. அது அந்த விடுதி நிர்வாகத்துக்
குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அதனால் பீத்தோவ
னைக் காப்பி அடித்து எவனோ போட்டிருந்த ஒரு
இசை மெல்லியதாக ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது.

கார்ப்பெட் பாதங்களுக்கு இதமாக இருந்தது. சிஸ்லி நடந்து சென்றுகொண்டிருக்கும் போது ஒரு அறைக்கதவு மட்டும் திறந்து அந்த ஸ்பெயின் நங்கை வெளியே வந்தாள். கதவு மீண்டும் மூடுவதற்குள் சிஸ்லி நுழைந்தாள்.

ஸ்பெயின் நங்கையைப் பார்ப்பதற்கு எந்த சம்பவத்தின் தடங்களும் அவள் உடலிலும், அவள் உள்ள வெளிப்பாடுகளைக் காட்டும் முகப் பிரதேசங்களிலும் இல்லை. உள்ளே எப்படி போனாளோ அதே போல ஒரு மாற்றுக் குறையாமல் வெளியேறியது போல இருந்தது. ஸ்ரீநிவாஸன் சிகரட் குடித்துக்கொண்டிருந்தான். எங்கே போனாலும் ஸ்ரீக்கு ஸ்மோக்கிங்க் அறை போடுவதே தேவாரம். திருவாசகத்துக்குச் சவாலான வேலை.

ஸ்ரீ சிஸ்லியை எதிர்பார்க்கவில்லை. போதையின் கைங்கர்யத்தால் கொஞ்சம் மிருதுவாக இருந்தான். அதனால் லேசாக சிரித்து வரவேற்றான்.

சிஸ்லியும் விரைவாக அடித்த இரண்டு ரவுண்டின்
அட்வாண்டேஜோடு “என்ன சார் எஸ்கார்ட் சர்
வீஸா?”

“அவ பார்ல இண்ட்ரோ ஆகிப் பேச ஆரம்பிச்சா...
கால் கேர்ளான்னு தெரில. அங்க பேசினா... இங்க
செட்யூஸ் பண்ண ஆரம்பிச்சா., போய்ட்டு வாம்
மான்னு அனுப்பிட்டேன்”

“அட என்ன சார்., அவ்ளோ உத்தமரா நீங்க?”

“உத்தமன்லாம் இல்ல., கால் கேர்ள்கிட்ட எல்லாம்
நோ வே”

“கால் கேர்ள்னா மட்டமா?”

“ச்சே ச்சே., அப்டிச் சொல்லல”

கிளாஸ் எடுத்து ஸ்காட்ச் ஊற்றிக்கொண்டான்.

ஃபிரிட்ஜைத் திறந்துகொண்டே., சிஸ்லிக்கு
வேண்டுமா என சைகையில் கேட்டான்.

“ரம் அடிச்சி இருக்கேன். ஸ்காட்ச் வேணாம்”

“ரம் இருக்கு”

அவளும் ஒரு ரவுண்ட்.

“கால் கேர்ளை கேவலமா சொல்லலை. கால்
கேர்ளே கால் கேர்ளா பழகாம நார்மல் கேர்ளா பழ
கினா... புடிச்சி இருந்தா...?”

“சும்மா இண்டர்கோர்ஸ் பண்றதுக்கும் உங்களை
லவ் பண்ணணும், உங்களுக்கு புடிச்சிருக்கணும்,
உங்களை இம்ப்ரெஸ் பண்ணணும், கேர் பண்ண
ணும்... அதானே?” சிஸ்லி சிரித்தாள். மெல்ல ரம்
உள்ளே இறங்கிக்கொண்டிருந்தது.

“ம்ம்... அப்டி இல்ல... நானும்... எப்டி சொல்
றது... சரி ரா வா சொல்லிடறேன். யாரோ ஒருத்தி,
எவ்ளோ ஒருத்தி, டக்குன்னு இண்டர்கோர்ஸ் மட்
டும்னா எனக்கு எரக்ஷனே வராது”

“அதான் உங்க மைண்ட் அப்படி. ஒரு நைட்
நீங்க இண்டர்கோர்ஸ் பண்ணக் கூட என்னென்
னமோ எதிர்பார்ப்பு. உங்க மைண்டை அப்படி
டியூன் பண்ணி வச்சிருக்கீங்க. அதைச் சொல்லாம
கால் கேர்ளை ஃபக் பண்ண மாட்டேன்னு ஹோலி
னெஸ் சாயம் பூசறீங்க”

“ஏய்... என்னா? ஓவரா பேசற”

சிரித்தான் ஸ்ரீநிவாஸன்.

“சண்டை புடிக்கத்தான் இங்க வந்தியா?” ஸ்காட்ச்
இதமாக மூளைக்குள் இறங்கியது.

மூளை சில்லென்று ஆனது.

“என் மனசை எல்லாம் நான் டியூன் பண்ணி வைக்கல”

“பின்ன?”

“ஹலோ... என் குஞ்சிக்கும் ஒரு நெஞ்ச இருக்கு, புரிஞ்சிக்கோ”

சுத்தமாக எதிர்பாராத இந்த வாக்கியத்தால் விழுந்து விழுந்து சிரித்தாள் சிஸ்லி . புரை ஏறியது. இருவரும் நெருக்கமானார்கள். அன்றிரவு அதிகமாகக் குடித்தார்கள். பேசிப்பேசிச் சிரித்து தன்னிலை இழந்தனர். அதிகாலை உடை தளர்ந்து, முத்தமிட்டு, அணைத்துக்கொண்டு படுக்கையில் உறவு கொள்ள முயல்கையில்... குளுவானிடம் எந்தச் சலனமும் இல்லை.

“என்ன உன் சின்ன நெஞ்சுக்கு என்னையும் புடிக் கலையா?”

“என் நெஞ்சு போதையைத் தாங்கற அளவுக்கு அந்தச் சின்ன நெஞ்சுக்குப் பலம் இல்லைபோல. அது போதைல மட்டை ஆயிருக்கும்.”

ஆரம்பித்த சிரிப்பு முழுதாக முடிவதற்குள்., இருவருக்கும் கண்கள் சொருகியது. அடுத்தடுத்து வந்த நாட்களில் இருவரும் நெருக்கமாயினர். அந்த நெருக்கம் எடுக்கப்பட்ட காட்சிகளில் தெரிந்தது. அற்புதமான கலைத்தன்மையோடு வந்திருந்தது.

அங்கே ஹைதராபாத்தில் ஹீரோ அண்ணாந்து பார்த்து மின் விசிறி 1ம் நம்பரில் சுத்துவதற்கு ஏற்ப அவனும் தன் தலையை சுற்றிக்கொண்டு இருந்தான்.

மெத்தட் ஆக்டிங்க் தலைவர் கைமுறுக்கு சாப்
பிட்டுக்கொண்டு ஹீரோவை கவனமாகக் கண்கா
ணித்துக்கொண்டு இருந்தார்.

படம் வெளியாகி குழப்பத்துடன் மூன்று ஷோ ஓடி
மாலைக் காட்சியில் படம் ஃப்ளாப் எனத் தெள்ளத்
தெளிவாகத் தெரிந்துபோனது.

ஒரு பெண்ணுடன் ஒரு ஆண் முதன் முதலில் தமிழக விடுதிகளில் செக்-இன் ஆவதுதான் வாழ் விலேயே திகிலான விஷயம். ஆங்சைட்டி, டிப்ர ஷன், போன்ற மனவியாதிகள் காம்போவாகக் கலந்துகட்டி ஆண்களை வதைக்கும். வேர்த்து விறுவிறுத்து பால்பிடேஷன் வந்து குஞ்சார் சிறுத் துப்போவார். விட்டால் பேண்டிலேயே ஒண்ணுக்கு அடித்து விடுவார். இந்த விடுதிக்காரர்கள் செய் யும் டார்ச்சர் பத்தாது என்று உடன் வரும் காதலி கள் அடிக்கும் கூத்து சொல்லி மானாது. என்னவோ பரம்பரை பரம்பரையாக ஐந்து நட்சத்திர விடுதியில் மட்டுமே தங்கி வந்ததுபோல சிடு சிடுப்பார்கள்.

இதையெல்லாம் தாண்டி அறைக்குள் சென்று என்ன சம்பவம் நடக்க முடியும்? அறைக்குள் சென்றவுடனே தமிழகப் பெண்கள் சுண்டைக்காய் போல முகத்தை வைத்துக்கொள்வார்கள். திருவாளர் குஞ்சார் ஏற்கனவே சுத்தியால் அடிவாங்கிய புளியங்கொட்டைபோல ஒளிந்துகொண்டிருப்பார். இதன்பிறகு என்னதான் ரிலாக்ஸாகி, ரொமான்ஸ் பிடித்து முன்னேறினாலும் கோமாவுக்குப் போன குவன்னார் போனவர்தான். நினைவு வந்து எழுந்தாலும் அம்னீஷியாவுக்குப் போய்விடுவார். தன் சொந்த வேலை, தன் கேரக்டர், தன்னுடைய கடமை, தன் பொறுப்பு என அனைத்தையும் மறந்து காய்ந்து போன திராட்சை போலத் தேமேவெனக் கிடப்பார். இந்தத் தமிழக விடுதிகளின் அட்டூழியத்தால் அழிந்த காதல்களும் நின்று போன திருமணங்களும் ஏராளம்.

இந்தக் காதலிகள் விடுதியின் ரிஷப்ஷனில் கெத்தாக இருக்கலாம் இருக்கமாட்டார்கள். கெத்தாகக்கூட இருக்க வேண்டாம்.

இயல்பாக இருக்கலாம் அல்லவா? அதுகூடச் செய்ய மாட்டார்கள். பெண்கள் யாரும் கோபிக்கக் கூடாது உண்மையைச் சொன்னால்தானே எதிர்கால மாதர்குலத் தங்கங்களுக்குப் புரியும்? உண்மையில் ரிஷப்ஷனில் பெண்களின் செய்கைகளும் சேஷ்டைகளும் எரிச்சலான விலைமாதின் செய்கைகளைப்போன்றே இருக்கும். அறிவின் நண்பன் இப்படித்தான் தன் காதலியை அழைத்துக்கொண்டு போய் கெத்தாக சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் அறை கேட்டிருக்கிறான். அவள் மேற்சொன்னது போலவே அச்ச அசலாக சிடுசிடுத்துக்கொண்டிருக்க.,

“குட்டி போட எல்லாம் ரும் கெடையாது... ஓடிப் போயிடுங்க இங்கேர்ந்து... காலங்காத்தாலே நம்ம கழுத்தை அறுக்க வந்துடவேண்டியது...” என்று திட்டித் துரத்திவிட்டிருக்கிறான்.

“அப்பியே குட்டி போடன்னே வச்சிகிட்டாலும்.,

இதுல இவன் கழுத்து எங்க மாப்ள அறுபடுது” என சீரியஸாக ஆதங்கப்பட்டிருந்தான் அறிவின் நண்பன். அவன் தேர்ந்த இலக்கிய வாசகனும் கூட.

இந்த பிரச்சனைக்கு சுலபமான தீர்வு இருக்கிறது. ஆனால் தமிழர்களுக்கு சுலபமோ கடினமோ, தீர்வு என்றாலே அலர்ஜி. கடைசிவரை அதை சிந்திக்கவே மாட்டார்கள். தீர்வைத் தேட மாட்டார்கள். பிரச்சனையிலேயே உழல்வார்கள். ஒரு ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து ஜோடியாகப் போய் ரும் போட்டால்தான் பிரச்சினை. முதலில் ஒரு ஆணோ பெண்ணோ தனியாகப் போய் அறைபோட்டு செக்-இன் ஆகி விட்டு, பத்துப் பதினைந்து நிமிட இடைவெளியில் அல்லது சில மணிநேர இடைவெளியில் அடுத்த ஆள் போனால் பிரச்சனையே இல்லை.

அறிவு அவன் நண்பனோடு செக்-இன் ஆகிவிட்டு நீண்ட நேரம் கழித்து

நர்த்தனாவோடு சென்றதால் ஒரு சிக்கலும் இல்
லாமல் ஜாலியாக அறைக்குச் சென்றார்கள்.
அதிர்ஷ்டவசமாக ஜன்னல் வழியே கடல் தெரியும்
அறை கொடுத்திருந்தார்கள். நர்த்தனா அந்த ஜன்
னல் அருகே அமர்ந்து கொண்டாள்.

தன் பிறந்த நாளுக்காக பாண்டிச்சேரி கிளம்பி வந்
திருந்தாள் என மிகவும் மகிழ்ந்திருந்த அறிவுக்கு
ஒரு சின்ன அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அறையில்
அமர்ந்து 5000 பியரை மீண்டும் அடிக்க ஆரம்பித்த
தும், நர்த்தனா தன்னைப் பற்றி பேச ஆரம்பித்தாள்.
அப்போது அவள் சொன்னதன் சாராம்சம் என்ன
வென்றால்..

நர்த்தனா தன் நட்பு, சுற்றம் என எல்லோர் பிறந்த
நாள் மற்றும் திருமண நாளைக் குறித்து வைத்துக்
கொண்டு வாழ்த்து தெரிவிப்பது, கிஃப்ட் அனுப்பு
வது, சிலருக்கு நேரில் சென்று வாழ்த்துவது அவ
ளுக்கு மிகவும் பிடித்த விஷயம்.

இதை அவள் மிகவும் பெருமிதமாக நினைக்கிறாள். சமீபத்தில் யார் யாருக்கு சர்ப்ரைஸாக நேரில் சென்று வாழ்த்து தெரிவித்தாள் என்று கூறி விட்டு அவர்களைப் பற்றி மிகவும் கேவலமாகப் பேசினாள்.

இந்த சிச்சவேஷனில் ரொமான்ஸே வர சான்ஸ் இல்லியே... எப்படா லவ் யூ சொன்ன என்று ஸ்ரீநிவாஸன் கேட்ட போது.,

“ஹாலிவுட் ஃபிலிம் மாதிரி மேட்டர் முடிஞ்சிதான் லவ் யூ சொல்லிகிட்டோம்” என்றான் அறிவு.

அறிவு ஸ்ரீநிவாஸனிடம் சொன்னது உண்மை தான். அந்த அளவுக்குக் கொஞ்சம்கூட ரொமாண்டிக் தருணமே வராத அளவுக்கு வறட்டுத்தனமாக உளறிக்கொண்டிருந்தாள் நர்த்தனா. அவளுடைய பிரமிக்க வைக்கும் அழகையும் எழிலையும் தாண்டி லேசாக எரிச்சல் வந்தது அறிவுக்கு.

“சரி டா... லவ் யூவை விடு., எப்படி மேட்டர் வரைக்
கும் போச்சி?”

“அப்படியே படுத்து... அது முடிஞ்சிடிச்சிங்க சார்”

“செருப்படி விழும்... ஒழுங்கா சொல்லுடா., எப்படி
ஃபர்ஸ்ட் டச் பண்ணீங்க? யார் டச் பண்ணது, எங்க
டச் பண்ணீங்க, எப்படி டச், ஒழுங்கா சொல்லுடா”

“சார் நிஜமாவே எப்படி போச்சின்னி கரக்டாச்
சொல்ல முடியலை சார்... நான்தான் டச் பண்ணியி
ருப்பேன்னு நினைக்கிறேன்”

“ஏண்டா அவ பாட்டுக்கும் பீர் அடிச்சிட்டு பொம்பள
மாரிதாஸ் மாதிரி ஒளறிகிட்டு இருக்கா.. இதுல எப்
பிடிடா நீ டச் பண்ண முடியும்?”

“சார்., ப்ளீஸ் மதுவந்தின்னு கூட சொல்லுங்க... பர
வால்ல.,

என் ஆளு சார், மாரிதாஸ் எல்லாம் வேணாம் சார்“

“சரி சொல்லித்தொலை... எப்படி ஆரம்பிச்ச?”

“சார் சத்தியமா சொல்லத் தெரியல“

உண்மையில் நிலைமை அப்படித்தான் இருந்தது. அறிவு அங்கே செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. அவள் பேசுவதைக் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தான். குடிக்க மட்டும் அவ்வப்போது இடைவெளி கிடைத்தது. தம் அடிக்கக்கூட இடைவெளி கிடைக்கவில்லை.

“ஒரு தம் அடிச்சிக்கவா“ என்று முனகியபோது,

“யேய்... உனக்கு இன்னும் நான் கிஃப்ட் குடுக்கலை... இல்ல?” என்றவள் தன் கைப்பையில் இருந்து ஒரு மொபைலை எடுத்துக் கொடுத்தாள். அறிவு எதிர்பார்க்காத ஒன்று. அதுவரை அட்டு சீனா மொபைல் அதுவும் பிராண்டற்ற

சீன மொபைலை உபயோகித்து வந்த அறிவுக்கு அது இன்ப அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது.

இதைச் சாக்கு வைத்துக் கட்டிப்பிடிக்கலாம் என்று நினைத்த அறிவுக்குத் தடை போட்டாள் நர்த்தனா.

“இதை மொதல்ல சார்ஜ் போடு . 24 ஹவர் ஃபுல் சார்ஜ் போடணும்” என்றாள். கர்ம சிரத்தையாக அதற்கு சார்ஜ் ஏற்றினான்.

ஒருவழியாக இயற்கை அறிவுக்கு உதவி செய்தது. நர்த்தனாவுக்கு சிறுநீரை வரவழைத்தது.

அவள் ரெஸ்ட் ரூம் நோக்கிச் சென்றதும் அறிவுக்கு ஆனந்தம். உடனே ஜன்னலைத் திறந்து ஒரு சிகரட் பற்றவைத்தான். அவள் ரெஸ்ட் ரூமில் இருந்து வெளியே வருகையில் யதேச்சையாகப் படுவது போல பட்டு பற்றிக் கொள்கிறதா என்று பார்ப்போம் என மனப்புகை இழுத்துக்கொண்டு இருந்தான்.

கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டதும் கதவு அருகே ஓடினான். அவள் விருட்டென வெளியே வந்தாள். வந்ததுமே.,

“ஒரு டவல் குடேன்” என்று வேலை ஏவி விட்டாள்.

மீண்டும் பீர். மீண்டும் உரை.

“பால்கனிக்குப் போகலாமா நர்த்தனா”

“இது பால்கனியா...? சின்னதா கடமைக்கு வச்சி ருக்கான்”

“சும்மா நின்னு பாப்போம்”

அங்கே ஏதேனும் கேப் கிடைக்கிறதா பார்ப்போம் என்பதுதான் அறிவின் திட்டம். அவள் பின்னால் நின்றുകொண்டு நெருங்கினான். பட்டும் படாமல் ஒட்டி உரசலாம்.

அவள் கண்டுகொள்ளவில்லையெனில் இடையில் கை நுழைத்து இறுக்கிக்கொள்ளலாம் என்பதுதான் யோசனை.

“ஏய் மூஞ்சே தெரில பக்கத்துல வா. மூஞ்சி தெரியாம பேச ஒரு மாதிரி இருக்கு “

“உள்ளயே போயிடலாம். ஓவராக் காத்தடிக்கிது”

இருவரும் உள்ளே வந்தனர்.

இதை எப்படி அறிவால் ஸ்ரீநிவாஸனிடம் விளக்கியிருக்க முடியும்?

மீண்டும் தரையில் அமர்ந்தாள். மீண்டும் இன்னும் உற்சாகமாகப் பேச ஆரம்பித்தாள். அடப்போடா என அறிவு தரையில் படுத்தேவிட்டான். இவன் படுத்ததைப் பார்த்து தானும் ரிலாக்ஸ் ஆகலாம் என நர்த்தனா காலை நீட்டிக்கொண்டாள்.

நீட்டிய அந்தக் கால் அறிவிடம் வந்தபோது அதில் சில கடல் மண் துகள்கள் ஒட்டி இருந்தன. எந்தத் திட்டமும் இல்லாமல் அந்த மணல்களை தட்டி விட்டான். பாதத்தில் மட்டுமல்லாமல் கெண்டைக் கால்களிலும் மணல்கள் ஒட்டிக்கொண்டிருக்க., அதையும் நகர்ந்து தட்டிவிடும்போது இயல்பாக அறிவு உதடு பாதத்தில் பட.,

“யேய் அங்கல்லாம் கிஸ் பண்ணாத... அழுக்கு” என்று நர்த்தனா சொல்ல.,

போதையேறிய மண்டைக்கு சற்றே தாமதமாக உறைக்க., விலுக்கென்று எழுந்து அறிவு நர்த்தனா மேல் படர்ந்து அவள் முகத்தருகே போக.,

அப்போதுதான் போதையில் சொல்லிய நர்த்தனாவுக்கு, இப்படியொரு அர்த்தம் இருக்கிறது என்பது உரைக்க,

அதற்குள் ஒரு அபத்தமான முத்தம் நர்த்தனா
வின் தாவாங்கட்டையில் விழுந்துவிட., அவளுக்கு
கும் இருப்பது ஒரு அற்ப மானிட உடல் என்பதால்
அதுவும் தன் வேலையை காட்டத் துவங்க.,

அவளின் சொற்பொழிவு ஒரு முடிவுக்கு வந்தது.

அறிவு முத்தத்தில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும்
போதே., கோப்பையில் இருக்கும் பாதி பியரும்
நினைவுக்கு வந்தது. அதைக் குடித்து முடித்து
விட்டு நிதானமாக முத்தமிடலாமே என மனம்
இரண்டிலும் லயிக்கத் தொடங்கியது. இருந்தாலும்
நர்த்தனாதான் முக்கியம். இந்த ஃப்ளோ தடைபட்
டால் என்னாகுமோ, இவள் மீண்டும் உரையாற்
றத் தொடங்கலாம் அல்லது மூட் மாறி இதெல்
லாம் தப்பு என்றோ, நான் அப்படிப்பட்ட பொண்ணு
இல்லை என்றோ, நான் ஃபிரண்ட்லியாத்தான்
பழகினேன், உன்னை நம்பி ருமுக்குத் தனியா
வந்தா இப்படித்தான் அடி மடியில் கை வைப்பியா
என்றோ, சொல்லி டார்ச்சர் செய்யலாம்.

அல்லது அழ ஆரம்பிக்கலாம். இல்லை... உன்னை தம்பியாத்தான் நினைச்சேன் என்று கூட சொல்லிவிடலாம். இல்லை., ஜென் மூடுக்குப் போய்., எல்லாமே மேட்டருக்குத்தானா? எல்லாமே இதுக்குத்தானா என மோகமுள் யமுனாவின் வாக்கியத்தை தொம்பையில் இருந்து துடைத்து எடுக்கலாம் என்றெல்லாம் பயந்து போன அறிவு., அரைக் கோப்பை பியர் ஆசையை தியாகம் செய்து கழுத்தில் மாடு கழனிப் பானையை முட்டுவது போல கேப்விடாமல் முட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் மனதில் நினைத்ததெல்லாம் எப்படித் தெரியும்? என்றெல்லாம் இலக்கியக் கோட்பாடுகள் என்ற பெயரில் வெளியான அரைகுறைப் புத்தகத்தைப் படித்த கால்குறை ஆர்வக் கோளாறுகள் விமர்சனக் கணை என்ற பெயரில் எடுத்து இயம்பலாம்.

ஆனால் அறிவு இப்படி ஒரு சீன் எழுதி வைத்திருக்கிறான். அந்த சீனை ஸ்ரீநிவாஸன் மொக்கை என்று சொல்லி, நான் பாத்துக்கறேன் என்று சொல்லி விட்டான்.

INT. HOTEL ROOM. NIGHT

Camera pulls back from white window screen and reveals..

ஜன்னலுக்கு கீழே சாய்ந்துகொண்டு மிருதுளா அமர்ந்திருக்கிறாள். அவளுக்கு நேர் எதிர் திசையில் காலைத்தூக்கி சுவற்றில் வைத்தபடி சுரேந்தர் படுத்து இருக்கிறான்.

மிருதுளா பியரை எடுத்து ஒரு சிப் குடித்துவிட்டு, கீழே வைக்கிறாள்.

பிறகு, மிருதுளா காலை நீட்டுகிறாள். கால் சுரேந்திரன் முகத்துக்கு அருகே வருகிறது.

Insert of her legs:

மிருதுளா பாதங்களில் மணல் துகள்கள் ஒட்டியிருக்கின்றன.

சுரேந்திரன் அந்த மணல் துகள்களைத் தட்டிவிடுகிறான்.

Top Angle (Fan blades should be in foreground)

பிறகு, மெதுவாக முன்னேறி சுரேந்திரன் மிருதுளாவின் ஆடையை விலக்கிக் கெண்டைக்காலில் இருக்கும் மணலைத் தட்டிவிடும்போது அவன் உதடுகள் அவள் பாதத்தில் படுகிறது.

மிருதுளா

அங்கல்லாம் கிஸ் பண்ணாத, அழுக்கா
இருக்கும்..

உடனே எழுந்த சுரேந்திரன் , மிருதுளா மேல்
படர்ந்து அவளைக் கன்னத்தில் முத்தமிடுகிறான்.

மிருதுளாவை முத்தம் கொடுத்துக்கொண்டே.,
பியர் கிளாஸைப் பார்க்கிறான்.

பாதி நிரம்பியிருக்கும் பியர் கிளாஸ்.

DISSOLVE TO:

மிருதுளாவின் கழுத்தில் முத்தமிட்டுக்கொண்டே
கண்கள் சொருகுகிறான் சுரேந்தர்.

மிருதுளா

நீ இப்பிடில்லாம் பண்ணுவேன்னு நினைக்
கலடா..

அவள் சொன்னதே காதில் வாங்காமல் சுரேந்தர்
மிருதுளாவின் காதில் முத்தமிடுகிறான்.

Insert of Beer glass.

மிருதுளா

உன்னை ஃபிரண்டா நினைச்சிதானே வந்
தேன்.

சுரேந்தர் கை அவசரமாக அவளின் இடைக்கு
நகர்கிறது

மிருதுளா

உன்னை தம்பி மாதிரிதானேடா நினைச்
சேன்.

Insert of Beer glass.

சுரேந்தர் அவளின் காதை மெல்லக் கடிக்கிறான்

மிருதுளா

ச்சீ நாயே., எல்லாம் மேட்டருக்காகத்தா
னாடா.?

சுரேந்தர் அவளின் நெற்றியில் ஆதாரமாக முத்தமி
டுகிறான்.

Insert of Beer glass.

பியர் கிளாஸில் நுரை மொத்தமும் காலியாகி
மஞ்சத் தண்ணீர் போல சலனமற்று இருக்கிறது.

CUT TO:

நர்த்தனா இங்க கம்ஃபர்ட்டா இல்லடா... முதுகு
குத்துது எனச் செல்லி எழுந்தாள். அட்டைபோல
அவளிடம் ஒட்டிக்கொண்ட அறிவு பியர் கிளா
ஸைப் பார்த்தபடியே கட்டிலுக்கு நகர்ந்தான். இரு
வரும் கட்டிலில் சரிய., நர்த்தனாவே தன் டாப்
ஸைக் கழட்டி எறிந்து சோம்பல் முறிக்க பியர் கிளா
ஸைப் பார்த்தபடியே நர்த்தனாவின் மார்பில் மும்
முரமானான் அறிவு.

தன் புகழ்பெற்ற வட்டக் கழுத்து கொண்ட டி
ஷர்டை அவிழ்க்கக்கூடப் பயந்தான்.

கையைப் பட்டிக்காட்டான் மிட்டாய்க் கடையைப் பார்த்ததுபோல அங்குமிங்கும் துழாவியதில் அது கீழே அபாயகரமான இடத்துக்குப் போனது கூட அவனுக்குத் தெரியவில்லை. அரைத்தாக்கத்திலோ அல்லது கனவிலோ தேன்கூட்டில் கைவிட்டவன்போல ஏதோ விசித்திரமாக அறிவு செய்கையில்.,

“சேஃபா செய்யலாம்... காண்டம் வச்சிருக்கியா” என்றாள் நர்த்தனா.

28

ஸ்ரீநிவாஸனுக்குச் சிரிப்பாக இருந்தது. வலிய வலிய சிரித்துக்கொண்டே இருந்தான். தெலுங்கு ஹீரோ அப்பா கொடுத்த பத்துக் கோடியில் ஒன்றரைக் கோடியில் ஒரு பெண்ட் ஹவுஸ் வாங்கி சிஸ்லிக்கு கொடுத்திருந்தான். அது இந்தப் படம் தோல்வியடைந்ததும் வசதியாகிப் போனது. அங்கே போய் பதுங்கிக்கொண்டான்.

சிஸ்லியிடம் சொன்னான் “நான் முன்னவிட நல்ல படமாத்தான் எடுத்துட்டுருக்கேன். ஒரு கிரியேட்டர் ஒரே மாதிரி படம் எடுத்துட்டுருக்க முடியாது.

இப்ப என் உயரத்துக்கு குறைவான படங்க எல்லாம் ஹிட் அடிச்சிருக்கு. இனிமே என்னால அது போல குள்ளமாக முடியாது.”

சன்மாவின் போன் அடித்துக்கொண்டே இருந்தது.

சிஸ்லி அந்தப் படத்தில் அவள் வரும் சீன்களை மட்டும் போட்டுப் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தாள். அவளுக்கு எவ்வளவு பார்த்தாலும் சலிக்கவில்லை. ஒவ்வொரு சீனிலும் ஸ்ரீநிவாஸனை முத்தமிட்டுக்கொண்டே இருந்தாள். ஸ்ரீநிவாஸன் அப்போதுதான் பகலில் குடிக்கும் பழக்கத்துக்குத் தள்ளப்பட்டான். சிஸ்லிக்குத் தன்னைத் தானே இவ்வளவு விரும்ப முடியுமா என்று ஆச்சர்யமாக இருந்தது. அவளின் நடிப்பைத்தாண்டி, அவளின் முகபாவனைகளை அவள் ஒவ்வொரு ஃபிரேமிலும் காணும்போதும் அவளுக்கு மகிழ்ச்சியில் அழுகை வந்தது.

அவள் அந்த காட்சிகளைத் திரும்பத் திரும்ப ஓட்டும்போது ஸ்ரீ அதை ஒரு முறை கூட கண்டுகொண்டானில்லை. தொடர்ந்து குடித்துக் கொண்டே இருந்தான். புகைத்துக்கொண்டே இருந்தான்.

ஸ்ரீ ரெஸ்ட்ரூம் போகும்போதோ அல்லது கண் அயர்ந்து இயந்திரம் போல சிகரட்டை ஊதிக் கொண்டிருக்கும்போதோ சிஸ்லி தனியாகச் சென்று அந்தக் குறிப்பிட்ட சீனில் செய்வதுபோல கண்ணாடியில் செய்து பார்ப்பாள். அவளுக்கு திருப்தி வராதது அதே கண்ணாடியில் தெரியும் அவளின் முகச்சுழிப்பில் தெரியும். அந்த முகச்சுழிப்பைத்தான் ஸ்ரீ படம் பிடித்தான் என்பது தெரியாமல் ஏமாற்றத்துடன் மீண்டும் வந்து அமர்வாள் சிஸ்லி.

தன்னைத் திரையில் நேசிக்கும் இந்த போதையில் சிஸ்லி மூன்று நாட்களாக ஸ்ரீ தன்னை ஒரு முத்தம் கூடக் கொடுக்கவில்லை என்பதை தாமதமாகத் தான் உணர்ந்தாள்.

அதைவிட முக்கியமாக., தான் தூங்கி எழுந்திருக்கிறோம். ஆனால் எப்போது வந்தாலும் ஸ்ரீ ஆக்ஷிவாக குடித்துக்கொண்டோ, சிகரெட் புகைத்துக்கொண்டோ இருக்கிறான் என்பதையும் கண்டுபிடித்தான். அவளும் குடித்துக்கொண்டு இருந்தாள் தான். ஆனால் அவளுக்கு ஒரு ஷட் டவுன் இருந்தது. ரீஸ்டார்ட் இருந்தது.

கொஞ்சம் பொறுமையாக நிதானமாக பல் தேய்த்துக்கொண்டே யோசித்தாள்.

அவள் பிரட் சாப்பிடுகிறாள். அவனுக்கும் வைக்கிறாள். கிரில் சிக்கன் செய்கிறாள் (போதையில் தான்) அவனுக்கும் வைக்கிறாள். உதவியாளர் உணவு வாங்கி வருகிறான். அவள் சாப்பிடுகிறாள். அவனுக்கும் வைக்கிறாள். ஆன்லைனில் ஆர்டர் போடுகிறாள். வருகிறது அவள் சாப்பிட்டது நினைவில் உள்ளது, அல்லது கொறித்தது.

இந்த பதார்த்தங்களை எல்லாம் சேகரித்துக் குப்பைக் கூடையில் போட்டது நினைவில் தட்டுகிறது. ஆனால் ஸ்ரீ ஒரு வாய் சாப்பிட்டது நினைவில் இடற வேயில்லை.

திரையை விலக்கி ஸ்ரீயை நினைத்தால்., குடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். சிகரட் புகைக்கிறான். சோஃபாவில் சாய்ந்து கிடக்கிறான். அவ்வளவுதான்.

பிளாக் காஃபி போட்டு எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீயிடம் வந்தாள் சிஸ்லி. முன்னிரவில் சிஸ்லி பாஸ் செய்து வைத்துவிட்டுப் போன சீன் அப்படியே டிஸ்கில் தூங்கிக்கொண்டு இருக்க, ஸ்ரீயின் விதம் விதமான போஸ்கள் திரை சேமிப்பில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

ஸ்ரீ அவளை அப்போதுதான் தூங்கி எழுந்தது போலத் தெளிவாகப் பார்த்தான். அந்தத் தெளிவில் ஒரு போலித்தனம் இருந்தது. அதைவிட அதிகமாகத் தூக்கம் தள்ளிப்போன கும்பகர்ணனின்

பார்வை இதிகாசத்தில் இருந்து உயிர் பெற்றது
போலிருந்தது.

சிஸ்லி பயந்து விட்டாள்.

“காஃபி சாப்பிடறியாடா” என்று அவனருகில்
வைத்தாள்.

சிரித்தான் ஸ்ரீ.

“ஏய், ஒரு தனித்தீவு, நீதான் அந்தத் தீவுக்குத்
தேவதை... என்னா... உனக்கு உடையே கிடை
யாது.... ஆனா”

சிஸ்லிக்கு அழகை வந்தது.

அவன் மடியில் விழுந்தாள். காஃபிக் கோப்பைகள்
சரிந்தன. அவை சிஸ்லியின் தொடைகளைச் சுட்
டன.

“ஸ்ரீ... ப்ளீஸ் நீ வீட்டுக்குப் போறியா?”

29

ஸ்ரீநிவாஸன் குடித்துக்கொண்டேயிருந்தான். அவனுக்குப் பசிக்கவேயில்லை. பசிக்குப் பதிலாக புகை தேவைப்பட்டது. அவன் சிஸ்லி வீட்டில் இருக்கிறானா? சன்மாவுடன் தன் வீட்டில் இருக்கிறானா? அம்மா வீட்டில் இருக்கிறானா என்பது அவனுக்கு ஏறவேயில்லை. வெளிநாட்டுச் சரக்கு ஸ்டாக் இருந்தது. சினிமா உலகில் ஏதோ ஒரு சத்தியத்துக்குக் கட்டுப்பட்ட சிஸ்டம் அவனுக்கு சரக்கு சப்ளை குறையாமல் பார்த்துக்கொண்டது.

நள்ளிரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு முதல் ரவுண்ட் அடிப்பதுபோல அடிப்பான். அது அதிகாலை 6 மணியாக இருக்கும்.

வெளிச்சம் வந்ததும் கார் எடுத்துக்கொண்டு இடம் மாற்றுவான். அங்கேயும் சரக்கு இருக்கும்.

மேவாயைத் தடவிக்கொண்டு ஏழெட்டுத் திரைக் கதைகளை உருவாக்கி காற்றில் விட்டான் ஸ்ரீ.

குடி ஒரு கவிதை போல ஆனது. குடி, சிறுநீர், குடி, சிறுநீர் . வேறெதுவும் இல்லை. ஒரு சின்ன வெள்ளரிப்பிஞ்சு ஸ்லைஸ் கூட இல்லை. தொண்டை கசந்து எரியும்போது சிகரெட். சிகரெட் புகைந்து தொண்டை கமறுகையில் மீண்டும் ஸ்காட்ச்.

வாழ்வு ரம்மியமாக எந்த அர்த்தமும் இல்லாமல் போனது. எதுவும் நினைவில் இல்லாமல் எக்கச்சக்கமாக படைப்பூக்கத்தில் உருவாக்கிக் கொண்டு, அதைப் பதியவும் வைக்காமல், அதற்கு பார்வையாளர்களும் இல்லாமல், எல்லாவற்றையும் கடந்துகொண்டு, தூங்கவும் செய்யாமல், புணர்ச்சியும் வைத்துக்கொள்ளாமல்,

எல்லாவற்றிற்கும் மேல் மனித வாழ்வின் அடிப்ப
டையான உணவையும் உட்கொள்ளாமல், இவை
எல்லாவற்றிற்கும் மேல் சாகவும் சாகாமல், வாழா
மலும், தூங்காமலும், விழித்துக்கொண்டிருக்காம
லும், ஏதோ செய்துகொண்டிருந்தான். அதற்கும்
இந்த பிரபஞ்ச சூத்திரத்தில் இடம் இருந்ததுதான்
ஆச்சர்யம்.

அப்படி அவன் ஏதோ செய்துகொண்டு எங்கோ
சஞ்சரித்துக்கொண்டு சிகரட் புகைத்துக் கொண்
டிருக்கையில், ரெஸ்ட்ரூமில் மறந்து விடப்பட்ட
மொபைல் அடித்துக்கொண்டே இருக்கையில்,
தூக்கம் கெட்ட வீர், அதை எடுத்து, பொழுது
போகாமல் ஸ்கிரீன் லாக்கை தன் அக்கா
வின் பிறந்த நாளைப்போட, அது திறந்துகொள்ள,
அதில் சிஸ்லியுடனான ஸ்ரீ யின் கம்யூனிகேஷனை
ஆரம்பத்தில் பார்த்து மிரண்டுபோய், அக்காவை
எழுப்பிக் காட்ட,

ஸ்ரீயுடனான விவாகரத்துக்கு சன்மாவுக்கு அங்கே முதல் மற்றும் கடைசி மனப்பக்குவம் வந்தது.

சன்மாவுக்கும் ஸ்ரீக்கும் இடையே விவாகரத்துக்கு இடையே நீண்ட நேர விவாதம் ஓடினாலும்.,

சன்மா கடைசியாகச் சொன்னது., “முக்கியமா ஒரு விஷயம் சொல்றேண்டா நீ என்னைக் கூட இப்படி லவ் பண்ணது இல்ல. என்கிட்டக் கூட இப்படிப் பேசினது இல்ல. என்னைக் கூட இப்படி ஃபக் பண்ணது இல்ல”.

சன்மா இப்படி சொன்ன போது ஸ்ரீ அமைதியாக இருந்தான். ஆனால் மனதுக்குள் இது ஒரே விஷயம் இல்லடி... மூணு விஷயம் என்று நினைத்துக்கொண்டது அப்பட்டமாக அவன் கண்களில் குறும்பாக வழிந்தோடிக் கொண்டிருந்தது.

“என்கிட்ட மூட் இல்லன்னு சொன்ன அதே நாள் அவளை ஃபக் பண்ணி இருக்க.... அது கிடக்கட்டும். இதையெல்லாம் ஏன்டா விடியோ எடுத்து வச்சிருக்க? அப்பப்ப பாத்துப்பியா? அது இருக்கட்டும் நாம ஃபக் பண்ணும் போது ஏன் ஒரு தடவைகூட விடியோ எடுக்கலை? அவளை ஃபக் பண்பப் பட்டும் லைட்டிங் எல்லாம் செட் பண்ணி வச்சி க்ளாஸிக்கா ஃபக் பண்ப... எனக்கு எப்பவாச்சும் லைட்டிங் வச்சி ஃபக் பண்ணி இருக்கியாடா?”

சன்மா வெறியில் விசம்புகிறாள்.

ஸ்ரீ அமைதியாக சிகரெட் பாக்கெட்டை எடுத்தான்.

அதைப் பிடுங்கிப்போட்ட சன்மா “நான் கேக்கறதுக்கு மொதல்ல பதில் சொல்லு”

“என் போனை திருட்டுத்தனமாப் பாத்ததுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்ல முடியாது”

“ஓஹ் நீ பண்ணது திருட்டுத்தனம் இல்ல... நான் பண்ணதுதான் திருட்டுத்தனம் இல்ல?”

“நான் உன்னை ஏன் என் போனை எடுத்துப் பாத் தேன்னு கேட்கவே இல்லையே”

“நீ பண்ணது பிரச்சனை இல்லை. நான் பாத்தது தான் பிரச்சனை., இல்லியா? எவ்ளோ மட்டமான சைக்கோடா நீ”

“நீ மனசுல நினைக்கறதை எல்லாம் நான் பாத்தா எப்படி இருக்கும்? அதை மாதிரிதான் என் ஃபோன். அதைத் திறந்து பாக்காதவரைக்கும் உனக்கு நல்லது. பாத்துட்ட.. நீ அனுபவிச்சிக்கோ “

“ஆமாடா... நான் டெய்லி ஒருத்தனை ஃபக் பண்ண மாதிரி மனசுல நினைச்சிட்டிருக்கேன். அதான சொல்ல வற்ற? சரி அப்டியே நினைச்சாலும் செய்ய வியேடா!

நீ அப்பிடியா? அவகூடப் பேசினது, செஞ்சது எல்லாம் நிஜம் தானடா?”

“உன் மனசுல நுழைஞ்சி நான் பாக்காத மாதிரி, நீ அதைப் பாக்காம இருந்திருந்தா, அது பாட்டுக்கும் போயிருக்கும். ஒரு விஷயம் நடந்ததாலேயே, அதை நீ பாத்ததாலேயே அது நிஜம்னு அர்த்தம் கிடையாது”

“அய்யம்யோ... உன்கூடப் பேசிட்டுருந்தா என்னை மெண்டல் ஆக்கிடுவ. நீல்லாம் மனுஷனே இல்ல. சைக்கோ, கேவலமானவன், இனிமே உன்கூட ஒரு நிமிஷம்கூட இருக்கக் கூடாது. இப்பவே கிளம் பறேன். இனி உன் மூஞ்சிலயே முழிக்க மாட்டேன் .ச்சீ வாந்தி வருதுடா...”

உவ்வேக், உவ்ழேக், ழேக் என வாந்தியெடுக்க முயற்சித்தாள். உண்மையிலேயே, அவளுக்கு அடிவயிற்றில் இருந்து குமட்டிக்கொண்டு வந்தது.

ஆனால் வாந்தி வரவில்லை. கோழையாக எதுவோ வந்தது... அதை ஸ்ரீ முகத்தில் துப்பினாள். அவன் அதை ஸ்டைலாக துடைத்துவிட்டு, மீண்டும் சிகரெட் பாக்கெட் தேடுகையில், சன்மாவுக்குக் கோபம் தலைக்கேற பைத்தியம் ஆனாள். அவன் முகத்திலேயே எட்டி உதைத்தாள். இதை எதிர்பார்க்காமல் பின்னால் சரிந்தவனின் முகத்தில் நான்கைந்து மிதி மிதித்தாள்.

ஸ்ரீக்கு வலித்தது லேசாகத் தெரிந்தது. மூக்கு உடைபட்டு சில்லு மூக்கு உடைந்து ரத்தம் வருவதை உணர்ந்தான். உதடு கிழிபட்டு லேசாக உப்புச் சுவையும் தெரிந்தது. ஸ்கர்ட் அணிந்திருந்த சன்மா உதைக்கையில், அவள் அணிந்திருந்த கருப்புக் கலர் பேண்டி தெரிந்தது. தான் அவளின் பிறந்த நாளுக்கு வாங்கிக்கொடுத்த வெளிநாட்டு பிராண்ட் பேண்டி என்பதாக நினைத்தான். நிதானமாக மூன்றாவது உதையில் கண்களைச் சிலுப்பிக்கொண்டு பார்க்கையில் அது பேண்டி இல்லையென்று புரிந்து.

“ஏன் பேண்டி போடாம இருக்க?” என்றான்.

சன்மா அவன் நெஞ்சில் உதைத்து காறி உமிழ்ந்து விட்டுச் சென்றான்.

அக்காவை ஒரு அறை விட்டதற்கே சட்டையைப் பிடித்து அறைந்த வீர்., இவ்வளவு களேபரத்திலும் தான் ஈடுபடாமல் அமைதியாக வேடிக்கை பார்த்த படி இருந்தான்.

அவனைக் கடந்து அழுகையுடன் சென்ற சன்மா., ஒரு நொடி நின்று “காரை எடுடா” என்று சொல்லி விட்டுத் தன் அறைக்குச் சென்றான்.

உள்ளே சென்று பேண்டியை மட்டும் போட்டுக் கொண்டவள் வெறெதையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் வீர் உடன் காரில் ஏறிச் சென்றான்.

30

நர்த்தனா மிகவும் ரசித்து ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அறிவு ஆலாய்ப் பறந்தான். சாரீர பந்தம் நிறைவுற்றதும், அவள் மேல் சரியாமல் தனது உடலைத் தன் முட்டிக் கையால் தாங்கிக்கொண்டு, ஒப்புக்கு அவள் பட்டும்படாமலும் இருந்தான். நர்த்தனா அறிவின் கைகளை விடுவித்து அவனை முழுக்கத் தன்மேல் போட்டுக்கொண்டாள். அந்நியோன்யம் ஆகாததற்கு முன்பே நடந்துவிடும் புணர்ச்சியின் முடிவில் ஆண் சிங்கங்கள் இப்படித்தான் அந்தரத்தில் மிதக்கின்றன. பெண் புலிகள் இதைத்தாண்டி என்ன அந்நியோன்யம் வேண்டிக் டக்கு என சரேலென குளத்தில் குதித்து எழுந்து இயல்பாகக் கரையில் அமர்ந்து துணி துவைப்பது போல அடுத்த வேலையைப் பார்க்கின்றன.

நர்த்தனா மேலே கிடக்கும் அறிவின் காதுக்குள் இருக்கும் மெழுகை துடைத்துக்கொண்டு இருந்தாள். அவள்தான் முதலில் அவன் கன்னத்தில் முத்தமிட்டு ஐ லவ் யூ என்றாள். அறிவு., ஐ லவ் யூ ஈ ஈ என்று அபத்தமாக சிரித்தான். அவனுக்குள் அவள்மேல் காதல் பொங்கிக் கொண்டிருந்தது. அதை வெளிப்படுத்த அவளுடைய ஆளுமையின் பிரம்மாண்டம் தடுத்தது.

சற்று நேரத்தில் அறிவு அவளில் இருந்து விடுவித்துக்கொள்ளும் பிரயத்தனத்தில் நீண்ட வரிசையில் இருந்து நழுவுபவன் போல விலக ஆரம்பிக்கையில்.,

"எங்க போற, இருடா" என்றாள்.

முக்கிய மந்திரி வெளியே வந்துவிட்டார் என்பதை எப்படி சொல்வது என்று தெரியாமல் "இல்ல... வந்து... வழக்கிடிச்சு, அதான்" என்று உளறிக் கொண்டே எழுந்தவனின் இடைக்குச்சியில்., சிறு கோட்டு சிறு இலை என ஊசலாடிக் கொண்டிருந்த உயிர்நீர் தடுப்பு நெகிழி

குழாய் மெல்லக் கீழே விழ லபக்கெனப் பிடித்து விட்டான் அறிவு.

”அது கீழ் விழுந்தா இப்ப என்னா? என்னமோ உன்னுதே அறுந்து கீழே விழற மாதிரி மெரளற?” என்று சொல்லி சிரித்தாள் நர்த்தனா.

இந்த நெகிழி கேரக்டர் எப்போது அறைக்குள் வந்தது?

சேஃபா செய்யலாம் என நர்த்தனா சொன்னாளா...

சீன் பேப்பர்

EXT. STREET. NIGHT

அறிவு தெருவில் அலைந்து கொண்டிருக்கிறான். கடைகள் பெரிதாக இல்லை. ஆட்கள் நடமாட்டமும் குறைவாக இருக்கிறது.

வெகுதூரம் நடந்து வந்த பிறகும், கடை இருப்பதற்கான அறிகுறியே அங்கு இல்லை.

அறிவு ஏமாற்றம் அடைகிறான்; இருந்தாலும் விடாமல் அடுத்த தெருவை நோக்கி நடக்க ஆரம்பிக்கிறான்.

CUT TO:

EXT. STREET. NIGHT

அறிவு வேறு ஒரு தெருவில் நடந்து வருகிறான். அவனின் சோர்ந்து போன முகம் திடீரென்று பிரகாசமாகிறது.

அங்கே ஒரு மெடிக்கல் ஷாப் இருக்கிறது.

அறிவு கடையை நோக்கி ஓடுகிறான்; கடைக்குள் நுழைகிறான்.

CUT TO:

INT. MEDICAL SHOP. NIGHT

அறிவு அலமாரியை நோட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அறிவு

காண்டம்..

கடைக்காரர்

என்ன Brand.?

அறிவு மீண்டும் பதில் சொல்லாமல் யோசிக்கிறான்.
அதை பார்த்த கடைக்காரர்.

கடைக்காரர்

KS. ? இல்ல Durex..

அறிவு

எது நல்லாருக்கும்.. ?

கடைக்காரர் குனிந்து ஒரு இரண்டு காண்டம் பாக்கெட்டை எடுத்து, அவன் முன்னால் வைத்து விட்டு, எது நல்லாருந்துச்சின்னு நாளைக்கு வந்து சொல்லுங்க., இல்லன்னா ஆன்லைன்ல ரிவ்யூ போடுங்க.

Ribbed, extra thin என்றெல்லாம் பாக்கெட் மேல் எழுதி இருக்க ...

அறிவு

ரெண்டும் கொடுங்க.

என்று காசை எடுத்து கொடுத்துவிட்டு, காண்டமை எடுத்துக்கொண்டு கடையைவிட்டு வெளியேறுகிறான்.

CUT TO:

EXT. STREET. NIGHT

அங்கிருந்து ஓட்டமும், நடையுமாய் தெருவில் ஓடுகிறான்.

CUT TO:

EXT. HOTEL. NIGHT

அறிவு மூச்சிரைக்க அறைக் கதவுக்கு வெளியே வந்து நிற்கிறான்.

தன்னை ஆசுவாசபடுத்திக்கொண்டு அறைக்க தைவ திறந்து உள்ளே செல்கிறான். புன்னகைக்கிறான். அவன் வயிறு மேலேயும் கீழேயும் ஏறி இறங்குவது அவன் டி ஷர்டைத் தாண்டித் தெரிகிறது.

.....

இந்த சம்பவத்திற்குப் பிறகு அறிவும் நர்த்தனாவும் காதலர்கள் ஆனார்கள். காதலர்கள் என்னவெல்லாம் செய்வார்களோ அதையெல்லாம் செய்தார்கள். முக்கியமாக எல்லாக் காதலர்களும் தவறாமல் சொல்லிக்கொள்ளும் “நம்ம காதல் இந்த உலகிலேயே வித்தியாசமானது” என்ற டயலாகைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

பிறகு ஒரு மொத்த காதல் நாவலின் அடர்த்தி அளவுக்கு காதலில் ஈடுபட்டார்கள். நிறைய தனித் தன்மையான தருணங்களும் அவர்கள் காதலில் இருந்தன. அவர்களின் காதலை மொத்தமாக ரத்தமும் சதையுமாகக் கடத்த வேண்டுமென்றால் இந்த நாவலுக்குள் இன்னொரு நாவல்தான் எழுத வேண்டும். அதுதான் அடிப்படை நியாயமும் கூட. இதை ஈடு செய்ய சுலபமான ஒரு குறுக்கு வழி உள்ளது.

நம் முன்னோர்கள்தான் டன் கணக்கில் மக்
கும் குப்பை, மக்காத குப்பை, உலர் குப்பை,
ஈரக் குப்பை என பிரித்துக் கொட்டுவதுபோல
பல வகையான காதல் கதைகளை நாவல்க
ளாக பிரித்துக் கொட்டி வைத்திருக்கிறார்களே...
அவற்றிலிருந்து தேவைக்கேற்ப ஏற்கனவே படிந்தி
ருக்கும் மக்காத காதல் நாவலை தேர்ந்தெடுத்து
மனதளவில் அந்த ஒட்டு மொத்தக் காதல் உணர்
வுகளையும் உள்வாங்கிக்கொண்டு அதில் அப்ப
டியே அறிவு மற்றும் நர்த்தனாவை முக்கி எடுத்துக்
கொள்ளவும்.

சில நாவலின் பெயர்களை உதவிக்காகத் தருகி
றேன்.

- 1) பிரிவோம் சந்திப்போம் - பாகம் 1 - சுஜாதா
- 2) மோகமுள் - யமுனா, பாபு ஆரம்பகட்ட காதல் பக்
கங்கள் - தி.ஜானகிராமன்
- 3) மடி சாய்ந்த மத்தாப்பூ - ஒழுப்பாக்கம் விமலினி
சத்தீஷ்
- 4) தேடித் தேடி சேர்ந்தேனே - தேவியாக்குறிச்சி,
தேன் மல்லிகா

5) கண்ணே, வண்ணப் பசங்கிலியே - பால குமாரன்

6) திருக்குறள் , காமத்துப்பால் - திருவள்ளுவர்

7) பனி நிலா , சிறுகதை - அராத்து

நன்றாகக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு இவர்களின் காதலின் அடர்த்தி நாவலின் பக்கத்துக்குப் பக்கம் கூடுவதாக நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். குறைந்த பட்சம் 11 நிமிடங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டு பதினோரு அத்தியாயங்கள், 84 பக்கங்கள் அளவுக்கு இவர்களின் காதல் வளர்ந்து இறுகி கெட்டித்து இருவரும் நேருக்கமாக இருக்கிறார்கள். எங்கே கண்களை மூடிக்கொண்டு காதல் நாவல் தியானத்துக்குச் செல்லுங்கள்... மனதுக்குள் 660 எண்ணி விட்டு கண்ணைத் திறக்கலாம். ரெடி 3... 2... 1... 0.

இப்போது கண்களைத் திறந்துகொண்டு விட்டீர்கள். அதனால்தானே இதைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்... பெரும்பாலான காதல்களில் இல்லாத தருணங்கள் அல்லது நிகழ்ச்சிகள் அல்லது செயல்களை மட்டும்

பாயிண்ட் பாயிண்டாக பார்த்துவிட்டால் 240 பக்க நாவல் அளவிலான பெரும் காவியக் காதலை குறுக்கு வழியில் ஒரு அத்தியாயத்தில் கடந்துவிடலாம்.

1) நர்த்தனா அறிவுக்கு ஒரு மோட்டர் சைக்கிள் வாங்கிக் கொடுத்தாள்.

2) தன்னுடைய கிரடிட் கார்டில் ஒன்றைக் கொடுத்து., தேவையான அத்தியாவசியமான பொருட்களை வாங்கிக்கொள்ளச் சொன்னாள்.

3) நர்த்தனாவுக்குத் தனி அறை இருந்தாலும் மாதக்கணக்கில் அறிவின் அறையிலேயே தங்கி குடித்தனம் நடத்தி இருக்கிறார்கள். கணவன் - மனைவி போன்ற குடித்தனம் அல்ல. புருஷா - பொண்டாட்டி என்று கொஞ்சிக்கொண்டு., காதலன் - காதலர்களாகவே வாழும் குடித்தனம். அதாவது காதலன் - காதலிதான் ஆனால் கணவன் - மனைவி வாழ்வில் இருக்கும் சட்டபூர்வமானப் புணர்ச்சியை மட்டும் எடுத்தாளுதல்.

4) அவளுடைய நண்பர்கள், சொந்தக்காரர்கள், அவர்களின் குழந்தைகளின் பிறந்தநாளுக்கெல்லாம் அறிவு பேக்கா போல போய் தந்திக் கம்பம் கால் மாற்றி மாற்றி நிற்பதுபோல நின்று இனித்து விட்டு வந்தான்.

5) நான்கைந்து சுற்றுலா சென்று வந்தனர்.

6) நீ விர்ஜினா என்று நேரடியாகக் கேட்காமல்., செக்ஸ்வல் ஹாரஸ்மெண்ட், அப்யூஸ் என்றெல்லாம் வளர்த்து, முதல் செக்ஸ் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் என்று அறிவு நீட்டி முழக்கியபோது ,

“ஒரே ஒரு தடவை” என்றாள்.

தன்னுடனான பாண்டி மேட்டர்தான் என உள் ளுக்குள் ஒருவித ஆசை மற்றும் எதிர்பார்ப்போடு அறிவு விரியும் தன் கண்களை அடக்கிக்கொண்டு, சுருக்கமாகவே வைத்துக் காத்திருக்க ,

“தீர்த்தனகிரி தெரியுமா?” என்றாள்.

“யாரு அவன் சொன்னதில்லையே... உன் ஃபிரண்டா டீ?”

“ச்சீ இல்லடா... ஒரு ஊர். கடலூர் - புவனகிரி ரோட்ல மேட்டுப்பாளையம்ன்ற ஊர்ல இருந்து ரைட்ல போனா வரும்”

“ம்ம்..”

“அங்க ஒரு கோவில் இருக்கு. சிவக்கொழுந்தீஸ்வரர் ஆலயம். ரொம்ப அழகா இருக்கும். அங்க இருக்கும் அம்மன் பேர் என்ன தெரியுமா... சொன்னா ஆச்சரியப்படுவ.”

“ங்கோத்தா நான் என்ன கேக்கறேன்... நீ என்னாடி சொல்லிட்டுருக்க? கேனைப் புத்தக்கா மாதிரி நடிச்சா... ஒரிஜினல் கேனைப் புத்தக்காவே ஆக்கிடுவ போலருக்கே” - அறிவின் மைண்ட் வாய்ஸ் - ஸ்கிரிப்ட் பேப்பரில் இருந்து எடுத்தது.

“சொல்லு... ஆச்சரியப்படுறனானனு பாக்கலாம்”

“கருந்தடக்கண்ணி”

“”

“என்னடா அமைதியா இருக்க? பேர் எப்படி இருக்கு?”

“வித்தியாசமா இருக்கு”

“அம்மனுக்கு ஒப்பிலாநாயகின்னும் பேரு. நீலாய
தாக்கீன்னும் பேரு”

“சரி டீ... பேருல்லாம் நல்லாத்தான் இருக்கு...
ஆனா நான்...”

“இருடா., பேர் மட்டும் இல்லடா வெளிய கொடி
மரத்துக்குத் தெற்கு நோக்கிய சன்னிதில அம்
மன் கடுமையா அகன்ற பெரிய கண்களோட,
கருந்தடக்கண்ணின்ற பேர்ல நின்ற நிலையில்
அருளாட்சி செய்றாங்க. அது மட்டுமில்லாம அம்பி
கைக்கு, ஈஸ்வரனைப் போலவே மூணு கண்ணு
இருப்பது செம ஸ்பெஷல்”.

“ஏய் தெரியாம என்னமோ கேட்டுட்டேண்டி... மன்
னிச்சிடுடீ”

“ச்சீ., எனக்கு அந்தக் கோயிலைப் பத்திப்படிச்சதும்
பாக்கணும்னு தோனிடிச்சி. கருந்தடக்கண்ணின்ற
பேரு ஏனோ ரொம்ப டிஸ்டர்ப் பண்ணிட்டே இருந்
துச்சி. அப்புறம் ஒருநாள் டிவில அந்தக் கோவி
லைக் காட்டினாங்க. நான் போன ஜென்மத்துல
அங்க வாழ்ந்த மாதிரி ஒரு ஃபீலிங். போயே ஆக
ணும்னு முடிவு பண்ணேன்”

“ஏய் அது என்ன அமெரிக்காவுலயா இருக்கு? கடலூர் பக்கத்துலன்னுதானே சொன்ன... சென்னைல இருந்து சேலம் பஸ் புடிச்சா, கடலூர்ல விடப்போறான். இதுக்கு ஏன் இவ்ளோ பில்ட் அப்பு?”

“சீ ஓடு. அது பாண்டி-சிதம்பரம் ரூட்ல இருக்கு. அங்க தங்க எல்லாம் வசதி இல்ல. என் ஃபிரண்ட் ஒருத்தனுக்கு பரங்கிப்பேட்டை நேட்டிவ். அவன் லீவ்ல இருந்தப்போ கோவிலுக்குப் போனேன். அன்னிக்கி அவனுக்கு பர்த்தே”

“கிஃப்ட் வாங்கிட்டுப் போயிருப்பியே?”

“ஆமா... நல்லா கோவிலை ஆசை தீரச் சுத்திப் பாத்துட்டு, கருந்தடக்கண்ணி முன்னாலயே ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேல ஒக்காந்து இருந்தேன்”

“ம்ம்”

“நைட் அவங்க வீட்டுக்குப் போனேன். பர்த்தே செலிபிரேட் பண்ணிட்டு, லைட்டா டிரிங்க் பண்ணோம். பிளான் எதுவும் பண்ணலை. அந்த மோட் டிவும் இல்லை... பட் அப்ப ஃபர்ஸ்ட் டைம் நடந்து டுச்சி”

சேறு, புளித்த மாவு, இஞ்சி கஷாயம், சாணி, நாரிய மோர், வெளக்கெண்ணெய் குண்டான், ஊசிப்போன தேங்காய் சட்னி, சாயப்பட்டறைத் தண்ணி என ஒவ்வொன்றிலும் தொடர்ச்சியாகத் தன் தலையை முக்கி எடுத்தது போல உணர்ந்தான் அறிவு. (ஸ்கிரிப்ட் பேப்பர் : கட் ஷாட்ஸ் நோ டூப்)அன்று சாப்பிட்டிருந்த பரோட்டா சால்னா அது வரையில் நல்ல முறையில் செரித்துக் கொண்டிருந்தது. இதைக் கேட்ட அடுத்த கணம்., லிப்பேஸ், அமிலேஸ், பேங்கிரியாடிக் ஜூஸ் எல்லாம் எகிடுதகிடாக தளும்பிக் குதிக்க., அறிவுக்குப் புளிச்ச ஏப்பம் வந்தது. அறிவு 90ஸ் கிட் என்பதால் இதயத்திற்கு ஏதும் சிறு பாதிப்பும் நிகழவில்லை. அஜீரணப் பிரச்சினையால் வந்த புளிச்ச ஏப்பம் கொடுத்த எரிச்சலில் ஒரே ஒரு கேள்வி கேட்டு அந்த விரிவான விவாதத்தை முடித்து வைத்தான். அவளைக் குத்த வேண்டும், வலிக்க வேண்டும் என்றுதான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டான்.

“அந்த பரங்கிப்பேட்டைக் காரன்கிட்டயும் காண்டம் போட்டுக்கச் சொன்னியா?”

“இல்லடா... அவனே போட்டுகிட்டான். வீட்ல வச்சிருந்தான் போலருக்கு” என்றபடி நர்த்தனா அந்தக் கேள்வியை அநாயாசமாகக் கடந்துவிட்டாள்.

இந்தச் சம்பவம் இவர்கள் காதல் கதையில் பெரிதாக எந்தத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. ஓரிரு நாட்கள் மட்டும் அறிவு மலச்சிக்கலில் அவதிப்பட்டதோடு இந்த தீர்த்தனகிரி சம்பவம் தேய்ந்து போனது. அந்தப் பரங்கிப்பேட்டைக்காரன் மீது வந்த ஆத்திரத்தில், ஓரிரு முறை வெறித்தனமாக வன்மையாகப் புணர்ந்தான் அறிவு. நர்த்தனா அப்போதெல்லாம் , “ஓஹ் மை காட், பேபி ஹிட் மி ஹார்ட், பன்ச் மீ ஹார்ட், இன்னும் ஹார்டா, இன்னும் ஹார்ஷா” எனச் சொல்லச் சொல்ல அறிவுக்கு ஸ்டெமினா தீர்ந்து புஸ் ஆகிப்போய்.,

அதற்குப் பிறகெல்லாம் வழக்கமான, காதல் கசிந்
துருகி, மென்காம வகைமையில், ஜன்னலைத்
திறந்து வைத்துப் பார்த்துக்கொண்டே செல்லும்
பாஸஞ்சர் ரயில் பாணி உடலுறவுக்கே மாறிக்
கொண்டான். எங்கே நிற்கும், எப்போது கிளம்
பும், எப்போது போய்ச் சேரும் போன்ற நேரடியான
அர்த்தத்தில் இதை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது.
ஒரு ரசனை அடிப்படையில்தான் இதை அணுக
வேண்டும்.

ஸ்ரீநிவாஸனுக்குத் தத்துவார்த்தமாக ஒன்று தோன்றிச் சிரிப்பாக இருந்தது. இதுவரை அவனுக்கு அம்மாவிடம் மட்டுமே உணர்ந்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு ஒரு உறவு இருந்து வந்தது. இப்போதெல்லாம் அவன் அதிகாலையில் வீட்டு வர வேற்பரையில் அமர்ந்துகொண்டு குடிக்கும்போது அம்மா தூங்கி எழுந்து வருவார்.

ஸ்ரீநிவாஸன் , அப்போது நினைவு வந்தவனாய் , ஒரு லார்ஜ் ஊற்றிக்கொண்டு ,

“அம்மா கொஞ்சம் தண்ணி குடேன் “ என்பான்.

அம்மா அப்போது ஒரு குவளையில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்கும் போது யாரேனும் பார்த்தால் கிரேக்கக் காவிய , துன்பிய நாடகங்களை எல்லாம் தூக்கிச் சாப்பிடுவது போல இருக்கும் அந்தக் காட்சி. அதை காவியமா துன்பமா அபத்தமா என்று வகைப்படுத்துவதே கடினமாக இருக்கும்.

அம்மா முகத்தில் எந்த உணர்ச்சியும் இருக்காது. நடையிலும் எந்த மாற்றமும் இருக்காது. தன் சேலைத் தலைப்பால் அந்தக் குவளைளின் அடிப் பாகத்திலும் பக்கவாட்டிலும் துடைத்து அதை ஸ்ரீ யிடம் கொடுப்பார். ஸ்ரீ அதைத் தன் தாயின் கண் களைப் பார்த்து வாங்கிக்கொள்வான். அந்த வீட் டில் நான்கு வேலைக்காரர்கள் மற்றும் 3 வேலைக் காரிகள் இருந்தார்கள். இரவில் ஸ்ரீ ஏதேனும் கேட்டு விடுவான் என்றே ஒரு வேலைக்காரரும் வேலைக்காரியும் விழித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இரவில் அவர்களிடம் தண்ணீர் கேட்பான் அல் லது இவனே போய் எடுத்துக்கொள்வான். ஆனால் ஏனோ அதிகாலை அம்மா வந்ததும் அவர் கையால் தண்ணீர் வாங்கி சரக்கில் கலந்து அடித்து விட்டு ஒரு சிகரட் இழுப்பதில் ஒரு நிறைவு. சின்ன வயது முதல் கல்லூரியில் மருத்துவம் படிக்கும் வரை ஸ்ரீ அம்மாவுக்குச் செல்லப் பிள்ளை. அப்பா என்ன காய்ச்சு காய்ச்சினாலும் அம்மா ஸ்ரீயை

கொரில்லா டேம்பர்ட் கிளாஸ் போல பொத்திப் பாதுகாத்து வந்தார் . ஆனால் இப்போது அதி காலை சரக்கடிக்கத் தண்ணீர் கொடுக்கும் போது அவருக்கு இவன் சின்னப்பயலாக இருக்கையில் ஆவி பறக்க பூஸ்ட் போட்டு எடுத்து வந்து கொடுத்தது மனதில் ஆடவேயில்லை. ஆடியிருந்தால் கதை எழுதும் ஆளுக்குத் தெரியாமல் போய் விடுமா ? அதே போல ஸ்ரீநிக்கும் இது போன்ற நாஸ்டால்ஜிக் நினைவுகள் ஏதும் வரவேயில்லை. அவன் இப்போது மொத்தமாக நிகழ்காலத்தில் மட்டுமே வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான். அம்மா அப்படி இல்லை. இந்தத் தருணத்திற்கு முன்பு பல சந்தர்ப்பங்களில் பூஸ்ட் காட்சிகள் மனதில் ஆடி இருக்கலாம். அழுது கூட இருந்திருக்கலாம். புத்தி பேதலித்து நான்கைந்து நாட்கள் உருக்குலைந்து கிடந்திருக்கலாம். அப்போதெல்லாம் கதை அங்கே நுழையாததால் இதெல்லாம் தெரிய வரவில்லை.

இப்போது அம்மாவுக்கு மரத்துப் போயிருக்கலாம். மனம் கல்லாகிப்போயிருக்கலாம். அல்லது எந்த உணர்ச்சியும் எழாத மனமாகக்கூட ஆகி இருக்கும். அப்பா அவர்கள் மகன் அருபமாக அமர்ந்து தண்ணி அடிப்பது போல நடந்துகொள்வார். சில சமயங்களில் ஸ்ரீயின் தலை மீது கூட கால் வைத்து ஏறி கடந்துப் போயிருக்கிறார்.

தத்துவார்த்தமாகத் தோன்றிய ஒரு விஷயத்தால் சிரிக்க ஆரம்பித்த ஸ்ரீ , சிரிப்பின் முடிவில் ஏன் சிரிக்க ஆரம்பித்தோம் என்பதை மறந்து விட்டான். இப்போதெல்லாம் இது அடிக்கடி ஆகிறது ஸ்ரீக்கு. திடீரென கோபம் வரும். அதைப்பற்றி நினைத்து , “ங்கோத்தா , இரு இரு நான் யாருன்னு ...” என்று முணுமுணுத்து முடிப்பதற்குள் எதற்கு கோபப் பட்டான் என மறந்து விடுவான். அதேபோலத் தான் , ஓரிரு துளிகள் கண்ணீர் சிந்தியதும் , எதனால் சோகம் என்பது மறந்து போய் , கோபம் வரும். இதைப்போன்ற நேரங்களில் வேகமாக ஒரு லார்ஜை ஒரே மூச்சில் குடிப்பான்.

அப்போதும் தீராத பெயர் வைக்கப்படாத ஒரு மன உணர்ச்சியால் ஆட்கொண்டு, ராவாக இன்னொரு பெக் அடிப்பான்.

இந்த முறை விடாமல் யோசித்தான், ஏன் சிரிக்க ஆரம்பித்தோம் என்று. ஏனென்றால் அவனுக்கு சிரிப்பு வந்து வெகுநாட்களாக ஆகின்றன என்பது போல அவன் மனப்பதிவு இருந்தது. சிரிப்பையே மறந்து விட்டதாக நினைத்தான். நியாபகம் வந்து விட்டது. எது தன் வீடு என்று நினைத்து சிரித்தான். ஓவராகக் குடித்துக் கிடக்கையில் சிஸ்லி “பயமாருக்கு வீட்டுக்குப் போயிடுடா” என்று சொன்னது நினைவுக்கு வந்து இந்தக் கேள்வி எழும்பியது.

அம்மா அப்பா இருக்கும் வீடு தன் வீடு போல ஒரு பாதுகாப்புணர்வைத் தருவதில்லை. சன்மாவுடன் இருந்த வீட்டில் யாருமில்லை. மேலும் விவாகரத்து செட்டில்மெண்டில் அது சன்மாவுக்குப் போய் விடும். ம்யூச்சவல் விவாகரத்துக்கு ஏற்பாடு ஆகி இருந்தது. அந்த பத்திரங்களில் கையெழுத்து வாங்க வீர் வந்திருந்தான்.

அப்போது கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு “ஐ லவ் சன்மா “ என கீழே எழுதி விட்டான். கடுப்பான வீர் அதைக் கிழித்துப் போட்டு விட்டு போய் விட்டான். பிறகு ஸ்ரீயின் அம்மா மூலம் சன்மா கையெழுத்து வாங்கினாள்.

சிஸ்லியாவுக்கு வாங்கிக் கொடுத்த வீட்டில் இருக்கையில் , வீட்டுக்குப்போயிடு , பயமாருக்கு என்கிறாள். “முதல்ல எனக்குன்னு ஒரு வீடு வாங்கணும் “ என்று முணுமுணுத்தான். அந்த வீட்டில் ஒரு எனக்குன்னு ஒரு பொண்ணு இருக்கணும் என்று அவன் முணுமுணுக்கவில்லை.அவன் அப்படித்தான் நினைப்பான் என மண்டையில் இருந்து உதிர்ந்த அவன் முடிக்குக் கூடத் தெரியும்.

இதன் தொடர்ச்சியாக சில நாட்கள் உயர் ரக ஹோட்டலில் தங்கினான். உடன் பெரும்பாலும் சிஸ்லி இருந்தாள். வீடு என்ற பயமுறுத்தும் பிம்பத்தைக் கடக்க ஹோட்டலில் தஞ்சம் அடைந்தான்.

இரண்டு படங்களின் நஷ்டத்தால் ஏறிய கடனால் இன்னேரம் அவன் சட்ட நடவடிக்கையை எதிர்கொண்டிருக்க வேண்டும். அல்லது சினிமா உலகில் கிசுகிசுக்கப்படும் சம்பவங்களைப் போல இவனை யாரேனும் சட்ட விரோதமாகத் தூக்கிப் போய் வைத்திருக்க வேண்டும். அஜீதையே அப்படித் தூக்கிப்போய் வைத்து மிரட்டினார்கள் என்று அமீரே சொல்லி வருத்தப் பட்டாரே , ஸ்ரீ எல்லாம் எம்மாத்திரம் ? ஆனால் ஏனோ ஸ்ரீயை யாரும் தொடவில்லை. கமல் ஹாஸன் அழைத்துப் பேசினார். பாஸிடிவாகத்தான் பேசிவிட்டு வந்திருந்தான். அதைத்தொடர்ந்து இன்னும் சில சந்திப்புகளும் நடைபெற்றன. நிக்கோபாரில் வாழும் பழங்குடியினர்களின் பின்னணியில் ஒரு லைன் சொல்லி இருந்தான். நல்லாருக்கு , ஆனா உடனே அப்போகலிப்டாவைப் பாத்து காப்பின்னு சொல்லிடுவாங்க , நாம சிம்பிளா ஹ்யூமன் டச் ப்ளஸ் ஹ்யூமர் டிரை பண்ணலாமா எனக் கேட்டிருந்தார். அதை விட அதிசயம் ஸ்ரீநிக்கு இன்னொரு படம் தானாக வந்தது.

அரசியல் பின்புலமுள்ள ஒரு நடிகர். சில படங்கள் ஹிட் கொடுத்திருந்தாலும் , சில தோல்விகளால் நான்கைந்து வருடங்களாக சினிமாவில் வனவாசம். அவர் டேரக்ட் பண்ணா படம் ரிலீஸ் ஆவற துல பயங்கர சிக்கல் வரும் என்று பலர் ,எடுத்துச் சொல்லியும் , தன்னுடைய அரசியல் பின்புலத்தால் பஞ்சாயத்து செய்து வெளியிட்டு விடலாம் என்ற தைரியத்தால் ஸ்ரீநியை வந்து சந்தித்தார். அது மட்டுமல்லாமல் , படமே வெளில வரலன்னா மயிராச்சி, ஸ்ரீநி படத்துல நான் நடிக்கிறேன்றதே ஒரு பெரிய ஸ்கூப் நியூஸ்தானே , அதுக்கே செல வழிக்கலாம். இது வரலைன்னாலும் அடுத்தடுத்து எனக்குப் படம் கிடைக்கும் என்றார். அவரே தயாரித்தார். ஸ்ரீனிக்கு பெரிய சம்பளம் பேசி அட்வான்ஸ் கொடுத்தார். அவரும் நல்ல குடிகாரர் என்பதால் ஸ்ரீநியிடம் விரைவில் நெருக்கமானார். ஸ்ரீனிக்கு ஆண்களுடன் குடிப்பது பிடிக்காது. அதற்காக பெண்களுடன் குடிப்பது பிடிக்கும் என்றும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. தனியாக குடிப்பது தான் பிடிக்கும்.

ஆனால் உடன் பெண் இருந்தால் ஓக்கே. இருக்க வேண்டும் , ஆனால் நொண நொணா எனத் தொந்தரவு செய்யக் கூடாது. குடிக்கையில் ஸ்ரீநிக்கு பெண் பூண்டு ஊறுகாய் போலத்தான். அது பாட்டுக்கு கிடக்க வேண்டும், கெட்டுப்போகாமல் கிடக்க வேண்டும். இவனுக்குத் தேவையான போது தொட்டுக்கொள்வான். ஆண்களோடு தண்ணி அடித்தால் அதிக பட்சம் 3 ரவுண்டுகள் தான். அவர்கள் கிளம்பி விட வேண்டும் அல்லது இவன் கிளம்பி விடுவான். இந்த ஹீரோ சரியாக மூன்று ரவுண்டுகளில் கிளம்பி விடுவார். இவனுடன் குடிப்பது அவருக்கு ஒரு கௌரவமாக இருந்தது. அதனால் ஸ்ரீக்கும் இவரைப் பிடித்திருந்தது. அப்போது மனம் விட்டுப் பேசுகையில் ,

“ஒரு கலைஞனுக்கு பணப் பிரச்சனையே இருக்கக் கூடாது சார். அதும் உங்களை மாதிரி ஆளுங்களை எல்லாம் அது அண்டவே கூடாது “

“சரி பண்ணிடுவேன் சார் “ ஸ்ரீநி முதன்முறையாக ஒருவரை மதித்து லேசாக பேச ஆரம்பித்தான்.

“சரி பண்ண விட மாட்டாங்க சார் ,

நீங்க எவ்ளோ பணம் குடுத்து அடைச்சாலும் அது குட்டி போட்டுட்டே இருக்கும் சார்”

“பாப்போம், மாட்டியாச்சி , பெரிய ஹிட் ரெண்டு குடுத்துட்டா சரி பண்ணிடலாம்”

“இல்ல சார் , ஒண்ணு சொன்னா கேப்பீங்களா ?”

“சொல்லுங்க சார் “

“ஏதாவது ஒரு கட்சில சேந்துடுங்க , கொஞ்சம் சேஃப்”

“எனக்குக் கட்சில்லாம் சரி வராதுங்க. இந்த அவர்களே ,இவர்களே ,இந்த பொது மக்கள்ன்ற முண்டங்கள் , செலைக்கு மாலை போடறது , இதெல்லாம் எனக்கு செட் ஆவாதுங்க “

“ம்ம்..புரியிது சார் “

அதோடு அந்த விவாதத்தை முடித்துக்கொண்டு கிளம்பினார் ஹீரோ. இதற்கு மேல் பேசுவது ஸ்ரீக்கு லிமிட் இல்லை என்பது அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது.

அவர் கிளம்பிச் சென்றதும் , இவனும் கிளம்பி சிஸ்லி வீட்டுக்குச் சென்றான். அங்கே சென்றதும் ,

நல்லா வெந்நீர் ரெடியா இருக்கு குளிச்சிட்டு வாடா
என்றாள் சிஸ்லி. ஒரு ரவுண்ட் ஊற்றி எடுத்துக்
கொண்டு பாத் டப் சென்றான் ஸ்ரீ. உள்ளேயும்
வெளியேயும் ஊறிவிட்டு வெளியே வந்து நின்றான்.
உடம்பில் டவல் கட்டி இருந்தான். போதை கணி
சமாக ஏறி இருந்தது. ஹாலில் ஏசி சில்லென்று
16 ல் வைத்திருந்தாள் சிஸ்லி. ஸ்ரீயின் உடம்பில்
இருந்து வெந்நீரின் ஆவி பறந்துகொண்டிருந்தது.
அவனுக்கு ஒரு ஷார்ட்ஸ் எடுத்து வைத்திருந்தாள்
சிஸ்லி.

இவனைப் பார்த்ததும் , வா ஒக்காரு இங்க என்
றாள்.

தான் கட்டியிருந்த டவலை அவிழ்த்த ஸ்ரீனி , அதை
இரண்டு கைகளாலும் விரித்துப் பிடித்துக்கொண்
டான். போதையில் ஜாலி மூட் பயணத்தில் இருந்
தான் .

பேச ஆரம்பித்தான்

“பெரியோர் முண்டங்களே , தாய்க் கோமாளிகளே ,
நாட்டின் எதிர்கால உளுத்துப்போன தூண்களே ,

சுரணை கெட்ட ஜென்மங்களே , என்னை வாழ வைப்பதாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கும் பைத்தியக்கார கபோதிகளே , உங்கள் அனைவருக்கும் என் குஞ்சார்ந்த வணக்கங்கள். “

இப்படிச் சொல்லிய ஸ்ரீ தன் துண்டை கீழே போட்டு விட்டு , இடது கையால் குஞ்சை நிமிர்த்தி அதை தன் வலதுகையில் ஒட்ட வைத்து வணக்கம் போட்டான்.

“போட்டோ புடி டி என்றான்”

“செல்லமான புன்முறுவலோடு மொபைலில் அதை புகைப்படம் எடுத்தாள் சிஸ்லி.

“என்னடா திடீர்னு ஜாலி?”

“என்னைக் கட்சில சேரச் சொல்றாங்க “

“உன்னையா ? அடப்பாவிங்களா.....” விழுந்து விழுந்து சிரித்த சிஸ்லி.

பிறகு அவனை அமரவைத்து அணைத்துக் கொண்டு ,

“நீ இப்படி குடிச்சிட்டு கூத்தடிக்கிறதெல்லாம் போதும்.நானும் ஒரு முடிவு பண்ணிட்டேன்”

“என்னடி , நீயும் கூத்தடிக்கப் போறியா ?”

“இல்ல , கல்யாணம் எல்லாம் வேணாம்னு சொன்னேன் இல்ல ?”

“ஆமா “

“இப்ப கல்யாணம் பண்ணிக்கலாம்னு முடிவு பண்ணிட்டேன் “

“ஏண்டி திடீர்னு , கர்ப்பம் ஆயிட்டியா ?

யார் அப்பா ?”

“செருப்பு , கர்ப்பம் ஆகலை. ஆனா கர்ப்பம் ஆகலாம்னு முடிவு பண்ணிட்டேன்”

“நிஜமாவா ?”

“சத்தியமா ! “ எழுந்து சென்ற சிஸ்லி ஒரு நகைப் பெட்டியை எடுத்து வந்தாள்.

அதிலிருந்து இரண்டு மோதிரங்களை எடுத்து ஒன்றை ஸ்ரீக்குப் போட்டவள் , இன்னொன்றை தனக்குப் போடச் சொன்னாள்.

போட்டு விட்ட ஸ்ரீ அவளைக் கட்டிக்கொண்டான்.

“என் பொண்டாட்டி “என்று சொல்லி மடியில் படுத்துக்கொண்டான்.

“கொஞ்ச நாள் கழிச்சி கல்யாணம் பண்ணிக்கலாம் , புள்ளை பெத்துக்கலாம். இப்பவே நான் வர்ர ஆஃபர்ஸை எல்லாம் ஸ்லோவா அவாய்ட் பண்ண ஆரம்பிக்கிறேன். “

“ம்ம் “

“ஆனா , இதெல்லாம் உனக்காகத்தான் செய்யறேன். நீ ஒழுங்கு மயிரா படம் எடுக்கணும்.

இந்தியா லெவல்ல பேரெடுக்கணும், ஆஸ்கார் வாங்கணும் என்ன ?”

“ஆஸ்கார் என் சூத்து கார். அதை விடுடி ...நான் ஒழுங்கா படம் எடுக்கலையா ? “

“இல்ல டா , எடுக்குற , ஆனா முன்ன இருந்த ஃபோகஸ் இல்ல. எங்கயோ மிஸ் பண்ற “

“நான் மிஸ் பண்ணல டீ , இவனுங்க மிஸ் பண்றா னுங்க “

“இட்ஸ் ஒக்கே , நீ உன் இஷ்டப்படி எடு , ஆனா இப்பி மராத்தான் குடி குடிக்காதே என்னா ? “

“சரி டீ , ஒரு டிரிங்க் போடு , செலிபரேட் பண்ணலாம். “

வெகு ஜாலியாகக் குடித்துக்கொண்டும் ஆடிக் கொண்டும் பாடிக்கொண்டும் இருந்த சிஸ்லியும் ஸ்ரீயும் அன்றிரவை மகிழ்ச்சியாக கழித்தார்கள். நல்ல அழகான உறவுக்குப்பின் சிஸ்லி தூங்கி விட , ஸ்ரீக்கு மண்டைக்குள் ரத்தம் பாய்ந்தது. இங்கி ருந்து கிளம்பி ஹோட்டலுக்குப் போக வேண்டும் போல இருந்தது. போனால் சிஸ்லி கோபித்துக் கொள்வாள்.

ஆனால் அங்கே போய்க் குடிக்க வேண்டும் என்று அலை பாய்ந்தான்.

புத்தம் புதிதாக மீண்டும் இங்கேயே அமர்ந்து குடிக்க ஆரம்பித்தான். அதிகாலை 3 மணிக்கு எல்லாவற்றையும் மறந்து எழுந்து ஒரு நட்சத்திர ஓட்டலுக்குச் சென்றான். அங்கே அதிகாலை 5 மணிக்கு லாஸ்ட் ஆர்டர்.

மார்க்கெட் சரியான ஆரம்பித்திருக்கும் ஒரு நடிகை அங்கே அமர்ந்து குடித்துக்கொண்டிருந்தாள். வேறு சில சினிமாக்காரர்களும் இருந்தனர். யாருக்கோ பிறந்த நாள் பார்ட்டி என்பதாக இவன் மண்டையில் ஏறி உடனே மறந்து போனது. எப்படியோ டேபிளில் இவன் , அந்த நடிகை , ஒரு இளமையான இசையமைப்பாளர் இன்னும் சிலர் சேர்ந்தனர்.

கடும் போதையில் அந்த மார்க்கெட் சரிந்து கொண்டிருக்கும் நடிகை நடிக்க ,

அந்த இசையமைப்பாளர் இசைக்க இவன் இயக்
கத்தில் ஒரு படம் , அதுவும் ஹீரோயின் ஓரியண்டட்
படம் என முடிவானது.

இவன் அன்று போதையில் சொன்ன ஒன்லைன்

எல்லோருக்கும் பிடித்துப் போய் எழுந்து நின்று

கைதட்டினார்கள். ஆனால் இவனுக்கு அடுத்தக்

கணமே மறந்து போனது. மறுநாளே அறிவிப்பு வந்

தது. நடிகையே பெரிய தயாரிப்பாளரை பிடித்திருந்

தாள்.

ஒள.அப்பர் ஆனந்தன் வெளிநாட்டிலக்கியப் பயணம் மேற்கொண்டார். உதவியாளனாகத் தன்னையும் அழைத்துக்கொண்டு செல்வார் எனக் காத்திருந்த அறிவுக்கு ஏமாற்றமே மிஞ்சியது. வாய்விட்டே கேட்டு விட்டான் அறிவு.

“வெளிநாட்டுத் தமிழ் ஆட்கள்ளா வள்ளல்லு நினைச்சிட்டுக்கியா தம்பி? பிச்சைக்காரப் பசங்க. அங்க போய் ஒக்காந்துகிட்டு டாலர் - ரூபாய்னு கணக்கு போட்டுட்டே இருப்பானுங்க. ஒரு காஃபி குடிக்கக் கூட 4 டாலர்னா 300 ரூவா ஆகுதான்னு கன்வர்ஷன் பண்ணிப் பாத்துட்டுதான் குடிப்பாங்க. மூளை முழுக்க கால்குலேட்டர் ஓடிகிட்டே இருக்கும்.

என்னையே என்னோட அஸிஸ்டெண்ட் மாதிரி
தான் டிரீட் பண்ணுவாங்க. என்ன ஃபிலைட் டிக்
கட் போட்டுக் குடுத்துடுவாங்க. அவங்க வீட்ல ஒரு
ரும் ஒழிச்சிக் குடுத்துடுவாங்க. எனக்குப் பயணம்
போன மாதிரி ஆச்சி. வித்தியாசமான மனிதர்க
ளைப் பார்த்த மாதிரி ஆச்சி , அவ்ளோதான்.
கோயில் குருக்கள் , சினிமா சிங்கர் , மிமிக்ரி ஆர்
டிஸ்ட் , டிராமா ஆர்டிஸ்டு , நாட்டுப்புற கலை
ஞர்கள்னு அவங்களுக்குப் பெரிய லிஸ்ட் இருக்கு.
அதுல இப்பதான் லேட்டஸ்டா இலக்கியத்தைக்
கொஞ்சம் பேர் மட்டும் சேத்து இருக்காங்க. அதுக்
குள்ள என் அஸிஸ்டெண்டும் வருவான்னு எல்
லாம் சொல்லி பயமுறுத்தக் கூடாது “ என்று
சொல்லி விட்டு , தன்னுடைய பிரத்யேக ஜீன்ஸ்
வேட்டி , டி ஷர்ட் என பேக் செய்துகொண்டு
கிளம்பி விட்டார் ஓளவார்.

அவர் போனதும் தானும் சொந்த ஊருக்குப் போவ
தாகச் சொன்னான் அறிவு.

“ஏண்டா அவரு இருக்கும்போது என்னமோ
வேலை செஞ்சி கிழிச்சிட்ட மாதிரி

இப்ப லீவுக்கு ஊருக்குப் போறேன்னு சொல்ற ?
என்றாள் நர்த்தனா.

மேலும் அவள் அறிவுரை வழங்கினாள்.

“அவருகூட நீ இருந்தப்பதான் உனக்கு லீவ். அவர்
வரர் வரைக்கும் டி டிரை பண்ணு “ என்று அறிவு
றித்தினாள்.

வீரம் மூளைக்கு ஏற துளைமேட்டில் உள்ள லைட்
டாக புரட்சி கலந்து எடுக்கும் ஒரு இயக்குநரைப்
பார்க்கப் போனான். நல்ல வேளையாக இருந்தார்.
அதை விட நல்ல சகுனம் , பார்வையாளர்கள்
யாரும் இல்லை. அவரின் உதவியாளர் உடனே
அறிவை அனுமதித்தார்.

என்னடா இது? இவ்வளவு சுலபமாக இயக்குநர்
தரிசனம் கிடைக்கிறதே , நாம் தான் சினிமா பற்
றிய மாய பிம்பத்தால் இவ்வளவு நாட்கள் வாழ்க்
கையை வீணடித்து விட்டோமோ என நினைத்த
படி , மானசீகமாக நர்த்தனாவுக்கு முத்தமிட்ட படி
உள்ளே நுழைந்தான்.

அடகு நகை மீட்டு மறு அடகு வைக்க உதவும் முதலாளி போல இயக்குநர் ஒரு பெரிய சூழல் நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்தார். அவருக்குப் பின் உள்ள அலமாரிகளில் கேடயங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

“புரட்சி திரைமொழியாளன் வன்குரலோன் “ என்று பிரம்மாண்டமாக ஒரு கேடயம் இருந்தது. அதை வன்குரலோனுக்கு வெங்கைய்யா நாயுடு புன் சிரிப்புடன் வழங்கிக்கொண்டிருந்தார்.

“ஒக்காருங்க தம்பி “ என்ற வன்குரலோன் ,

“என்ன படிச்சிருக்கீங்க ? ஏன் சினிமாவுக்கு வர ஆசைப்படறீங்க “ என்று நேரடியாக மேட்டருக்கு வந்தார்.

“எம் சி ஏ சார் “

“எம் ஏ வா ?”

“இல்ல சார் நடுவுல சி சார். கம்பியூட்டர் அப்ளிகேஷன்ஸ் சார் “

“உங்களை மாதிரி கம்பியூட்டர் படிச்ச ஆளுங்க தான் சினிமாவுக்கு வரணும். நல்லது ...உ சாப்புடறீங்களா ?”

“இல்ல பரவால்ல சார் , வேணம் “

“இதுகெல்லாம் ஏன் கூச்சப்படறீங்க ?” என்று சொல்லி விட்டு , வேலு , வேலு என்று அழைத்தார். அந்த உதவியாளர் வந்தார்.

“தம்பிக்கு டீ குடுங்க” என்றார்.

வேலு , “வாங்க “ என்று அறிவை அழைத்தார். அறிவு எழுந்து அவருடன் போனான். தனியாக டைனிங் ஹால் இருக்கும் போல என்று நினைத்துக்கொண்டே சென்றவனை அலுவலகத்தை விட்டு வெளியே அழைத்துக்கொண்டு போய் , டீக் கடையில் நிப்பாட்டினார் வேலு.

ஆளுக்கு ஒரு டீ குடித்தனர். இயக்குநருக்கு ஒரு டீ பார்ஸல் வாங்கிக்கொண்டனர்.

“தம் அடிப்பீங்களா? என்றார் வேலு.

“அடிப்பேன் சார் “

“என்ன தம்மு ?”

“கிங்க்ஸ் லைட் “

ரெண்டு கிங்க்ஸ் லைட் வாங்கி இழுத்தனர். முடித்ததும் ஒரு பாக்கெட் கிங்க்ஸ் லைட் வாங்கிக்கொண்டார்.

மொத்தம் எவ்ளோ என்று கடைக்காரரிடம் வினவி
னார் வேலு. அவன் சொன்னதும் அறிவைப் பார்த்
தார். அறிவு அவசரமாக பணம் எடுத்துக் கொடுத்
தான். மீண்டும் அலுவலகம் வந்ததும் இயக்கு
நர் இல்லை என்றும் ,அவசரமாக வெளியே போய்
விட்டதாகவும் சொன்னார் வேலு.

“இன்னொரு நாள் லஞ்ச் டைம்ல வாங்க , அப்ப
தான் ஃப்ரீயா இருப்பாரு , நிறைய பேசலாம்” என்று
சொல்லி அனுப்பி வைத்தார்.

“என்கிட்ட டி , சிகரட் வாங்கிக்கிட்டது பிரச்சனை
இல்லடி , கொஞ்ச நேரம் பேசி இருக்கலாம்
இல்ல ? அதான் கடுப்பா இருக்கு “ என்றான் நர்த்த
னாவிடம்.

“ஆரம்பத்திலேயே டென்ஷன் ஆகாதடா . டெய்லி
3 டேரக்டரைப் போய் பாரு.அப்டி டார்கெட் வச்
சிக்கோ . எந்த டேரக்டர் கிட்டயும் டெஸ்பரேட்டா
சேரணும்னு வெறியில போகாத” என்று பொழிந்
தான்.

ஓரளவு இலக்கியப் பரிச்சயம்,

நல்ல நகைச்சுவை உணர்வு கொண்டவர் ,
அதிர்ந்து பேசாதவர் , எல்லோரையும் மதிப்பவர் ,

எல்லாவற்றிற்கும் மேல் குழந்தைகள் கூட பார்க்
கக் கூடிய அளவில் ஃபீல் குட் படங்கள் எடுப்ப
தில் பெயர்பெற்றிருந்த இயக்குநர் , சிற்பிராஜா வை
சென்று சந்திப்பது என்று முடிவெடுத்தான் அறிவு.

சிற்பிராஜா அலுவலகத்துக்குச் சென்று வெளியே
நீண்ட நேரம் காத்திருந்தான். உதவி இயக்குநர்
என்று ஆரம்பித்ததுமே , ரெஸ்யூம் எடுத்து வந்தி
ருக்கியா ? என்றனர். இல்லை என்றதும் , அற்
பப்புழைப் பார்ப்பது போல பார்த்தவர்கள் அமரச்
சொன்னார்கள்.

இந்த அலுவலகத்தில் ஒரு வயதானவர் , கூட்ஸ்
வண்டி போல மெல்ல நகர்ந்து நகர்ந்து எல்லோ
ருக்கும் டி கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார். முகத்தில்
எந்த உணர்ச்சியும் இல்லை.

ஒரு வேளை தன்னைப்போல சினிமா இயக்குநர் ஆகும் கனவில் வந்திருப்பாரோ என்று நினைத்து பயப்பந்தை வயிற்றில் உருவாக்கி அதன்மேல் சூடான தேநீரை பாய்ச்சினான்.

இயக்குநர் காரில் வந்து இறங்கியதும் திபு திபுவென நான்கைந்து பேர் ஓடி கார் கதவைத் திறந்தார்கள். அவர் இறங்கியதுமே , “எங்கடா அந்த தேவடியாப் புள்ள?” என்றார்.

பம்மிக்கொண்டே , “எந்த தேவடியாப்புள்ள சார் “ என கூட்டத்திலேயே தைரியமான ஒருவர் கேட்க , “எந்த தேவடியாப் பயலுக்கும் எந்த தேவடியாப் பையனைக் கேக்கறேன்னு தெரியாது. தேவடியாப் புள்ளைங்களா “ என்று கருவிக்கொண்டே அலுவலகம் நுழைந்தார். போகும்போது அறிவை ஒருக்கணம் பார்த்தார்.

நர்த்தனா புண்ணியத்தில் ஃபார்மலாக உடை அணிந்திருந்தான் அறிவு. சராசரியை விட சற்றே அதிக உயரம் என்பதால் , அறிவை ஒரு மதிக்கத் தக்க ப்ரொபஷனலாக அந்த உடை காட்டியது.

ஆச்சர்யமாக , உடனே அறிவுக்கு அழைப்பு வந்தது. உள்ளே நுழைந்த அடுத்த 2 நிமிடங்களில் உதவி இயக்குநர் வேலையும் கிடைத்து விட்டது. இயக்குநர் சிற்பி ராஜ் கை கொடுத்து வாழ்த்து தெரிவித்து , “நல்லா பண்ணனும் என்னா ?” என்று சொல்லி அனுப்பி வைத்தார்.

உள்ளே இருந்த ஒரு உதவி அறிவை ஒரு அறைக்குத் தள்ளிக்கொண்டு போனான்.

அங்கே ஒரு டெஸ்க் டாப் கம்பியூட்டரும் ஒரு பழைய லேப்டாப்பும் இருந்தது. இதை தட்டிப் பாத்து என்னா கண்டிஷன்னு சொல்லு என்றான் அவன்.

“ரொம்பக் குப்பையா இருக்கு. அழுக்காவும்

இருக்கு” என்று இழுத்தான் அறிவு.

“லேப் டாப் துடைக்கன்னு ஒரு அனிஸ்டெண்ட்

டேரக்டரையா வேலைக்கு வைக்க முடியும்?”

என்று சொல்லி விட்டு , நமக்குன்னு வந்து மாட்

றானுங்க பாரு என முணுமுணுத்துக்கொண்டே

வெளியேறினான்.

அறிவு அப்டித்த எம் சி ஏ வால் அவனுக்கு அனிஸ்

டெண்ட் இயக்குநர் வேலை கிடைத்தது. அந்த

அலுவலகத்தின் கிளார்க் ஆனான் அறிவு , சம்பள

மில்லாமல் .

ஒரே நேரத்தில் இரண்டு படம் கமிட் ஆனதும் சுறு சுறுப்பானான் ஸ்ரீநிவாஸன். அலுவலகம் நியாபகம் வந்து போய்ப் பார்த்தான். பல உதவி இயக்குநர்கள் வேலையை விட்டு சென்றிருப்பது தெரிய வந்தது. இரண்டு பேர் மட்டும் இருப்பதாகச் சொன்னான் முதன்மை உதவி இயக்குநர் தருண். யார் யாரெல்லாம் வேலையை விட்டுப் போய் விட்டார்கள் , யாரெல்லாம் மீண்டும் அழைத்தால் வருவார்கள் என்று தருண் விளக்க முற்பட்ட போது ,

“ஒன் செகண்ட் “ என்ற ஸ்ரீ , “உன் பேரு என்னடா “ என்றான்.

“தருண் சார்”

“ம்ம்..தருண் எனக்கு எவனையும் தெரியாது. போனவனை விட்டுடு. புதுசா ஆள் எடு என்னா ? எத்தனை பேர் வேணும் என்னாணு உனக்குத் தெரியும் இல்ல?”

தலையாட்டினான் தருண்.

“இந்த தடவை பொண்ணும் இருக்குற மாதிரி பாத்துக்கோ , பொண்ணுன்னா , மாடர்னா வேலை தெரிஞ்ச பொண்ணா”

“ஓக்கே சார் “

ஸ்ரீநிவாஸன் ஆள் எடுக்கிறார் என்ற செய்தி போலி வாட்ஸப் செய்தி போல பரவியது. நிறைய பேர் அலுவலகத்துக்கு வந்தனர். பல ஃபோன் கால்கள், மெயில்கள் . சில ஃபாரின் ரிட்டர்ன் ஆசாமிகள், சில டாப் காலேஜ் பட்டதாரிகள் என கலந்து கட்டியக் கூட்டம். பயோ டேட்டா குப்பைபோல குவிந்தது. ஸ்ரீ சொல்லி விட்டான் என்பதற்காக பெண்களின் ரெஸ்யூமை மட்டும் தருண் தனியாக எடுத்து வைத்தான். அதுவே 20க்கும் மேல் இருந்தது.

மற்ற ஆண்களின் ரெஸ்யூமை எல்லாம் குத்துமதிப்பாகப் பிரித்தான் வருண்.

எந்த லாஜிக்கும் இல்லாமல் நல்ல பேப்பரில்
பிரிண்ட் அவுட் எடுத்த ரெஸ்யூம் , எதனோடும் ஒட்
டிக் கொள்ளாமல் இருந்த ரெஸ்யூம் என குன்ஸாக
தேர்ந்தெடுத்தான். அப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
தில் அறிவு விண்ணப்பிந்திருந்த ரெஸ்யூம் குப்
பைக்குப் போனது.

சிற்பி ராஜா அலுவலகத்தில் கிளார்க்காக வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும் , ஷூட்டிங் இருக்கும் நாட்களில் ,அதிலும் அறிவை தட்டு முட்டு வேலைக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள்.அதிகாலை நான்கு மணிக்கு எழுந்துகொண்டு முதல் லெவல் துணை நடிகர்களை காரில் ஏற்றிக் கொண்டு சென்று ஷூட்டிங் ஸ்பாட்டில் விடுவது , அங்கே போன பின் ஃபாலோ அப் செய்யும் வேலை என இன்ன வேலைதான் என்று இல்லாமல் எல்லா அஸிஸ்டெண்ட் இயக்குநர்களுக்கும் அஸிஸ்டெண்டாக வேலை செய்ய ஆரம்பித்தான். இப்படி தொடர்ந்து வேலை பார்த்து இரவானதும் , மீண்டும் அலுவல் பணிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதில் அறிவுக்குக் கொஞ்சம் விருப்பமான பணி என்னவெனில், சிற்பி ராஜா எழுதி இருப்பதை பிழை திருத்துவது , யூனிகோடுக்கு மாற்றுவது , ஃபார்மேட் செய்வது , செல் டெக்ஸ்டில் ஏற்றுவது போன்ற வேலைகள். சில நேரங்களில் பிழை திருத்தும் அறிவு , சில நேரங்களில் அவர் சரியாக எழுதி இருந்ததை தவறாக மாற்றி விடுவான். ஆனால் இதுவரை அதை யாரும் கண்டுகொண்டதில்லை. சும்மாவே கிடந்த அறிவுக்கு திடீரென வாழ்வே மாறிப்போனது போல இருந்தது. சடுதியில் வாழ்க்கை இவ்வளவு வேகமாக மாறும் என அவன் நினைத்திருக்கவில்லை. நர்த்தனாவிடம் வரும் ஊடலுக்குப் பின்னான கூடலுக்குக் கூட உடலில் தெம்பில்லாமல் போனது. ஊடல் இல்லாம கூடல் வச்சிகிட்டு பட்டுன்னு படுத்துடலாம்மா என்று கெஞ்சி கூடப் பார்த்து விட்டான். ஒரு வாரம் தொடர் தூக்கமில்லாததால் , ஷூட்டிங்கில் இருக்கும் போது ஒரு நாள் உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்டது.

அது ஜுரமா ,சளியா , வாந்தியா , பேதியா என பிரித் தறிய முடியா வண்ணம் இருந்தது. மயக்கம் வரு வது போல இருந்ததால் , மெல்ல ஆடி ஆடி நடந் துகொண்டே போய் , இயக்குநர் சிற்பிராஜா முன் னால் நின்றான்.

மதிய வேளையில் காடை பிரியாணி வருவித்துத் தின்றுகொண்டிருந்த அவர் ஏறிட்டுப்பார்த்து “என் னடா “என்றார். அவருக்குக் கம்பியூட்டரே சுத்த மாக என்ன என்று தெரியாது. மெயில் அனுப் பக் கூட அடுத்தவர் உதவி தேவை. நாம் மெயில் அனுப்பினால் அது விமான இறக்கையில் ஒட் டிக்கொண்டு போய் வேறொரு நாட்டில் இருக்கும் இன்னொருவரின் இன்பாக்ஸில் விழும் என்பது போல ஒரு விதமான தர்க்கத்தை தன் மனதளவில் உருவாக்கி வைத்துக்கொண்டு ஆனந்தமாய் எந்த மனக்கிலேசமும் இல்லாமல் இருப்பவர். அதனால் கம்பியூட்டர் தெரிந்த அறிவை மற்ற உதவி இயக்கு நர்களை விட தெரிந்திருந்தது.

அவனின் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்ந்திருந்தார் சிற்பி ராஜா. கம்பியூட்டர் , ஆன்லைன் , டெஸ்க் டாப்பப்ளிஷிங் என பிட் பைட் மேட்டர் என்றாலே அவர் அலுவலகத்தில் அறிவுதான்.

“இல்ல சார் , ரொம்ப ஓடம்பு முடியலை, மயக்கமா வருது .அதனால ...”

“அதனால “

“கொஞ்ச நேரம் ஷூட்டிங் வண்டி எதுலயாவது படுத்துட்டுந்துட்டு வரேன் சார் “

“டேய் என்னடா சொல்ற ? மயக்கம் வருதா ? சாப்டியா ?”

“இல்ல சார் சாப்ட முடியலை , ஜூரம் அடிக்கிது , வாமிட் வருது சார்”

“லூஸாடா நீ மொதல்ல வீட்டுக்குப் போ , வீட்டுக்குப்போய் ரெஸ்ட் எடு. உடம்புதான் முதல்ல முக்கியம் , சினிமா எல்லாம் அப்புறம் தான் “

“இல்ல சார் இங்கயே ரெஸ்ட் எடுத்துட்டு”

“அதெல்லாம் வேணாம் , வீட்டுக்குப் போய் ரெஸ்ட் எடுத்துட்டு,

உடம்பு எப்ப சரியாகுதோ , அப்ப வா , என்னா ?”

“சரிங்க சார் “

“அப்டியே போகும் போது இதை குப்பைத் தொட்

டில போட்டுட்டு போ “ என்று சொல்லி காடை பிரி

யாணி சாப்பிட்ட இலைப்போட்டலத்தை சுருட்டிக்

கொடுத்தார் சிற்பிராஜா .

அதைப்போட்டு விட்டு , வீட்டுக்கு வந்து விழுந்

தவன் தான்.உடம்பு கொதித்தது. போதிய தூக்க

மின்மை , ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு , நீர்ச்சத்து

குறைந்தது , ஃபுட் பாய்ஸன் என பலவித காரணங்

கள். நர்த்தனா தான் ஆஸ்பத்திரிக்குத் தூக்கிக்

கொண்டு போய்ப் பார்த்தாள். வீட்டில் மூன்று நாட்

கள் காய்ச்சலில் கிடந்தான்.நர்த்தனா வேலைக்கு

விடுமுறை போட்டு விட்டு பார்த்துக்கொண்டாள்.

“டேய் இப்பிடி டார்ச்சர் பண்ணும் சினிமா லைன்

தான் வேணுமாடா ?”

வாழ்வில் முதல்முறையாக அவன் சினிமாக்க

னவை எதிர்த்துக் கேள்வி கேட்டாள் நர்த்தனா.

அரசியல் பின்னணி கொண்ட ஹீரோவுக்கு ஸ்ரீநி வாஸன் சொன்ன கதை மிகவும் பிடித்துப்போனது. கணிசமானத் தொகையை அட்வான்ஸாகக் கொடுத்தார். ஹீரோயினா நடிக்கிறியாடி என சிஸ்லியிடம் கேட்டபோது,

“5 கோடி குடுத்தாக் கூட நடிக்க மாட்டேன் “ என்றாள்.

“100 கோடி குடுத்தா ?”

“அவன் குடுக்க மாட்டான். 100 கோடி குடுக்க முடியாத ஆளுன்றதும் சேத்துதான் அவனோட இமேஜ் , பர்ஸனாலிட்டி எல்லாம்.இமேஜினேஷனுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்றது வேஸ்ட்”

“சும்மா நடியண்டி , அவர் கூடவா நடிக்கப்போற , நான் உருவாக்கின கேரக்டர் கூடத்தானே ?”

“நீ உருவாக்கின கேரக்டருக்கு 52 வயசா ?வாயில நாத்தம் அடிக்குமா ? ஏன் என்கிட்டயே கேட்டுக் கிட்டு இருக்க , உன் எக்ஸ் வைஃப் சன்மாவைக் கேட்டுப்பாரு . அவளுக்கு செட் ஆகும்”

“அவளை ஏண்டி இழுக்குற ? அவதான் இப்ப லீகலா டிவேர்ட்ஸ் ஆயி போயிட்டாளே டீ ?”

“அதான் , அவதான் போயிட்டாளே , இப்ப அவ ஜஸ்ட் ஒரு ஹீரோயின் தானே , அவளைக் கேளு , சம்பளமும் கம்மியா ஒத்துப்பா , அவளுக்குதான் இப்ப மார்கெட்டும் இல்ல . ஹெல்ப் பண்ண மாதிரி யும் இருக்கும்.”

“ஏன் சம்மந்தம் இல்லாம இப்ப பேசிட்டு இருக்க ? நான் ஏதாச்சும் தப்பு பண்ணிட்டேனா ?”

“அய்யோ , ஐயாவுக்கு ஒண்ணும் தெரியாது”

யாரிடமும் சமீபத்தில் வாலாட்ட வில்லையே என ஸ்ரீநிவாஸன் குழம்பிக்கொண்டே இருந்தான்.

“தூக்கத்துல எதாச்சும் உளறினேனா ?”

“ஏய் நடிக்காதடா , உன் ஹீரோயின் ,அதான் சூப்பர் விமன் , புதுசா அவளை வச்சி எடுக்கப்போறியே , அவ லவ் யூ மெசேஜ் அனுப்பி இருக்கா , நீ பதிலுக்கு மீ டீன்னு இளிச்சி வச்சிருக்க “

“ஏய் அது ஒரு கர்ட்டனி, அது அஃபீஷியல் கான்வர்சேஷன் மா “

“எது லவ் யூ , லவ் யூ அஃபீஷியல் கான்வர்சேஷன் ?”

“நாம் ரெண்டு பேரும் கூட ஆரம்பத்துல இப்படித் தானே ஐ லவ் யூ அஃபீஷியலா சொல்லி இருக்கோமே “

“சொல்லி இருக்கோம் தான் , இப்ப அஃபீஷியலாவா இருக்கோம். எங்க வந்துருக்கோம்? சன்மா போயிட்டாளா ? அஃபீஷியலா ஆரம்பிச்சது ...இப்ப உன் வாயிலயும் என் வாயிலயும் என்ன இருக்கு ? இதுவும் இப்படித்தான் போய் முடியும். “

“ஏய் ...எல்லாத்தையும்...”

“சீ , நான் இதெல்லாம் கண்டுக்கற ஆள் இல்லை. நீ கல்யாணம் ,

புள்ள அது இதுன்னு கெஞ்சி கேட்டு , அப்புரம்

குடிச்சி வீணாப்போனதைப் பாத்து , உன் டேலண்ட்

மேல நம்பிக்கை மரியாதை வச்சி , உன்னைக் கட்

டிக்க ஒத்துகிட்டேன். மோதிரம் மாத்திகிட்டோம் . நீ

பழைய மாதிரியே இருந்தா., ஐ ஆம் சாரிநமக்

குள்ள சண்டை வேணாம். மோதிரத்தை கழட்

டிடலாம். எந்த எக்ஸ்பெக்டேஷனும் இல்லாமல்

இருந்துக்கலாம்”

“சரி , யாராச்சும் லவ் யூ சொன்னா என்ன ரிப்ளை

பண்ணனும் ? நீ என்ன பண்ணுவ ?”

ஐந்தாவது நாள் தயாராகி அறிவு ஷூட்டிங் சென்றான். இயக்குநர் அவனை அனுமதிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டதாகச் சொல்லி விட்டார்கள். அறிவுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. இயக்குநரை ஒரே ஒரு முறை பார்த்து விட்டுப் போய்விடுவதாகக் கெஞ்சிக் கூத்தாடினான். ஏதோ கம்யூனிகேஷன் கேப் என்று நினைத்தான். அவரை ஒரு முறை பார்த்து விட்டால் எல்லாம் சரி ஆகி விடும் என்று நினைத்தான். சிற்பி ராஜாவின் ஒரு சீனியர் அஸிஸ்டெண்ட் கொஞ்சம் கெத்தாக இருந்தான். அவன் தான் , அவன் என்ன கிரிமினலா ? உள்ள விட்றா , அவன் பாத்துட்டுப் போகட்டும் என்று சொல்லி அறிவை உள்ளே அனுப்பி வைத்தான்.

நேராக இயக்குநர் இருக்கும் இடம் தேடிப் போனான் அறிவு.

“ஏண்டா வந்த ? போ போய் சொகமா படுத்துத் தூங்கு. இவனை எவண்டா உள்ள விட்டது?”

“சார் , சார் ஓடம்பு சரியில்லை சார். நீங்க தான் சார் வீட்டுக்குப் போகச் சொன்னீங்க “

“போவச்சொன்னா போயிடுவியா ? தரித்திரம் புடிச்ச பயலே, அவனவன் சினிமால சான்ஸ் கிடைக்கலன்னு நாயா அலைஞ்சிட்டு பேயா வேலை செஞ்சிட்டிருக்கான். இவரு பெரிய புடுங்கி , ஷூட்டிங்கல்லயே கார்ல படுத்துத் தூங்குவாராம், வீட்டுக்குப் போன்னா போயிடுவாராம்”

“இல்ல சார் மயக்கம் வந்துடிச்சி சார் ..அதான் “

“மயக்கம் வந்தா மயக்கம் அடிச்சி உழணும்டா. நான் வுழுந்துருக்கேன்.சாவு வந்தாகூட இங்கயே கெடந்து சாகணும்.இதுக்கு செட் ஆவறவன் தான் சினிமாவுக்கு வரணும். நீல்லாம் ஏன் வந்த ? உனக்குத்தான் நாட்ல ஆயிரம் வேலை இருக்குமே , போய் ஏசில ஒக்காந்து பாரு. லீவ் எடுத்துக்கோ , பர்மிஷன் போடு ,

ப்ரோமோஷன் வாங்கு ,லோன் போடு , என்ன மயிரோ புடிங்கிக்கோ. இங்க சினிமால சாதிக் கணும்னு லட்சம் பேர் செத்துகிட்டே லைன்ல நின்னுட்டுக்கான். அவனை டிஸ்டர்ப் பண்ணாத , கௌம்பு “

அறிவு நின்று கொண்டே இருக்க ,

“அறிவு இல்ல ? சோறுதான் திங்கிறியா ? இல்ல”

மெல்ல நடந்து வெளியேறிய அறிவு , இதை நர்த் தனாவிடம் சொல்லவில்லை. ஷூட்டிங் ஷெட்யூல் முடிந்து சிற்பி ராஜா அலுவலகத்தில் இருப்பதாகத் தகவல் வந்ததும் அங்கு போனான். காலை முதல் சிற்பி ராஜா கிளம்பும் வரை அலுவலகம் வாசலி லேயே நின்றான். இதே போல கிட்டத்தட்ட 22 நாட் கள் நின்றிருப்பான். தினமும் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டே செல்லும் சிற்பி ராஜா ,ஏதும் சொன்ன தில்லை.

ஒரு நாள் காரை நிறுத்தி விட்டு , அவனை அழைத் தார்.அருகில் சென்றான்.

“ஏன் தெனமும் இங்க நிக்கிற ?”

“என்னை மன்னிச்சிடுங்க சார் “

“இனிமே நிக்காத. எத்தனை நாள் நின்னாலும் ,
என் முடிவை மாத்திக்க மாட்டேன். “

“ஒரு தடவை மன்னிச்சிடுங்க சார் , இனிமே செத்
தாலும்...”

“இல்லடா , இனிமே இங்க வந்து நிக்காத. உன் நல்
லதுக்காகச் சொல்லலை. நீ எப்பி கெட்டா எனக்
கென்னா ? தெனமும் உன் மூஞ்சைப் பாக்க புடிக்
கிலை. புரியிதா ? எங்கயாச்சும் போய் எதையாச்சும்
புடுங்கு. என் கண்ணு முன்னால வந்து நிக்காத “

“சார் சார் சார் “

கார் கிளம்பிச் சென்றது.

அன்றிரவு இதை நர்த்தனாவிடம் குடித்து விட்டு
அழுதுகொண்டே சொன்னான். பளாரென்று ஒரு
அறை விட்டாள் நர்த்தனா . அந்த அதிர்ச்சியைத்
தாங்குவதற்குள் இன்னொரு அறை.

“ச்சீ ஏண்டா இவ்ளோ சீப்பா நடந்துகிட்ட ? எனக்கு
அசிங்கமா அருவருப்பா இருக்குடா. அப்பி என்
னடா சினிமா ?

அதுல கெடைக்கிற காசு பணம் புகழைத் தாண்டி
வேற என்ன இருக்கு ? நீ என்ன பெரிய பார்ன் ஆர்
டிஸ்டா ? அப்டியே கலைக்காக உயிரைக் குடுக்
கப் பொறந்தியா ? உனக்கு என்னா சினிமா தெரி
யும் ? ஏன் அதுக்காகக் கெடந்து அலையிற ? அதும்
பிச்சைக்காரன் மாதிரிஎனக்கு உன்னைப் பார்க்
கவே இர்ரிட்டேட்டிங்கா இருக்கு. எல்லார் மாதிரி
யும் நீயும் என்ன ஏதுன்னே தெரியாம , சினிமா
வுக்குள்ள போகணும்னு வெட்டியா டிசைட் பண்
ணிட்டு அதையே கட்டிகிட்டு அழுவுற பைத்தியம்.
பைத்தியத்தை எல்லாம் இப்படித்தான் டிரீட் பண்
ணுவாங்க. அதுங்களுக்குத்தான் கோவம் வராது

பாவம். ஆனா என்னால ஒரு பைத்தியத்துக்கூட

வாழ முடியாது.”

விர்ரென கிளம்பிப் போய் விட்டாள்.

அரசியல் பின்புலமுள்ள ஹீரோவை வைத்து
ஃபோட்டோ ஷூட் நடத்தினான் ஸ்ரீநிவாஸன்.
அதன் ரிஸல்டைப் பார்த்து விட்டு மயங்கிப்போன
அந்த ஹீரோ ,

“நான் புது ஆளா ஃபீல் பண்ணேன் சார். எப்பிடி சார்
இப்பிடி மாத்தினீங்க என்னை ?எனக்கு ஒரு புது
பேரும் நீங்களே வச்சிடுங்க சார்”

“சேரலாதன் , சேரலாதன் நல்லாதான் சார்
இருக்கு”

“இல்ல சார் , நீங்க புதுசா மாத்துங்க சார் , ஒரு
ரெஃப்ரஷிங்கா இருக்கும் “

“நெடுஞ்சேரலாதன்னு வச்சிக்கலாம் “

“இதுல ஒரு ஃபையர் இருக்கு சார், தேங்க்ஸ் சார் “

“வெல்கம் “

“சார் அப்புறம் ஒரு மேட்டர். தப்பா எடுத்துக்காதீங்க
“

“சொல்லுங்க”

“உங்களுக்கு ரெகமண்டேஷன் புடிக்காது. நான்
ரெக்கமண்ட் பண்ணலை, உங்க நல்லதுக்குச்
சொல்றேன்”

“சொல்லுங்க சார் ப்ளீஸ் “ கடுப்பு நெடுஞ்சேரலாத
னுக்குத் தெரிந்தது.

“இல்ல சார் , ஒரு பொண்ணு , பெரிய இடத்
துப் பொண்ணு. பெரிய பொலிட்டிக்கல் ஃபேமிலி.
அது இல்லாம ஃபேமிலில செண்ட்ரல்ல பவர்ஃ
புல் போஸ்டிங்க்லயும் இருக்காங்க. பிஸினஸ் பண்
றாங்க. எல்லாமே பெரிய லெவல். அவங்க ஃபே
மிலில ஒரே பொண்ணு. அதுக்கு சினிமா ஆசை.
அஸிஸ்டெண்ட் டேரக்டருக்கு அப்ளை பண்ணி
இருக்கு போலருக்கு. நீங்க ரிஜக்ட் பண்ணிட்டிங்
களாம். அதை எடுத்து சும்மா வச்சிகிட்டா , நம்ம
படத்துக்கு சப்போர்டா இருக்கும். உங்க பிரச்ச
னையும் சுமுகமா முடியும்.யாரும் நம்ம மேல கை
வக்கிறதுக்கு முன்ன யோசிப்பாங்க “

“அப்படியா ? எடுக்கலாமே ...வருண் ..வருண் “ சத்தமாக அழைத்தான். வருண் ஓடி வருவது தெரிந்தது.

“அந்த பொண்ணு பேரு என்னங்க “

“அது வந்து நந்தியான்னு சொன்னாங்க சார் “
வருண் வந்து நின்றதும் ...

“நந்தியான்னு யாராச்சும் அப்பளை பண்ணி இருக்காங்களா ?”

“ஒன் செகண்ட் சார் , பாத்துட்டு சொல்றேன். “
ஓடினான். ஸ்ரீநி இப்படி ஏதேனும் கேட்பான் என்று பெண்கள் பட்டியலை மட்டும் மொபைலில் ஏற்றி வைத்திருந்தான். மீண்டும் ஓடி வந்தவன் “நந்தியான்னு யாரும் இல்ல சார்” என்றான்.

யோசித்த நெடுஞ்சேரலாதன் , “ஒன் மினிட்” என்று சொல்லி ஃபோன் அடித்தார். பேசி முடித்து , “சாரி சார் , நந்தியா இல்லையாம் அகல்யாவாம் “ என்றார்.

“சார் அகல்யான்னு யாரும் இல்ல சார் , ஆனா நுகல்யான்னு ஒரு பொண்ணு அப்பளை பண்ணி இருக்கு சார் “

“சார் , அது நுகல்யாவாதான் இருக்கும் . இருங்க சார் இன்னொரு ஃபோன் பண்ணிக்கிறேன்”

“அதெல்லாம் வேணாம் சார் , அந்த பொண்ணை வருண் கிட்ட பேசிட்டு வந்து பாக்க சொல்லுங்க. வருண் நம்பர் வாங்கிக்கோங்க. இவர் பேர் வருண் . வருண்ணு நியாபகம் வச்சிக்கோங்க , அவங்க கிட்ட யும் சொல்லிடுங்க “ என்று சொல்லிவிட்டு மனதிற்குள் யப்பாஆஆ என்று சொல்லிக்கொண்டே சிகரட் அடிக்கக் கிளம்பினான்.

நுகல்யா வருணை வந்துப் பார்த்தாள். வந்து பார்த்தால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று வருணுக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் இல்லை. அதனால் சைட் அடித்துக்கொண்டு , பொத்தாம் பொதுவாகக் கேள்விகள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். அவள் இவனை மதிக்கவேயில்லை. “சார் எப்ப வருவாரு “என்று கேட்டுக்கொண்டே இருந்தாள்.

சார் எப்ப வருவாரு என்பது வருணுக்குத் தெரியாததால் , சார் இப்ப உங்களைப் பாக்க மாட்டாரு ,

நான் தான் செலக்ட் பண்ணணும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். பொறுமையிழந்த நுகல்யா ஸ்ரீக்கு ஃபோன் அடிக்கவும் ,ஸ்ரீ எடுக்க வில்லை. ஆனால் அடுத்த 20 நிமிடத்தில் அவனே அலுவலகம் வந்தான். அதற்குள் 4 மிஸ் கால்கள். ஸ்ரீ அவளைக் கடக்கும் போது ,

“ஹாய் ஐ ஆம் நுகல்யா “ என்றாள். அரை டஜன் பத்து ரூவா என்று கூவிக்கொண்டிருப்பவர்களைக் கடந்து செல்வது போல கடந்து சென்று தன் அறைக்குள் நுழைந்துகொண்டான். பின்னாலேயே அந்த மார்க்கெட் இழந்துகொண்டிருக்கும் ஹீரோயின் நிவ்யதா உள்ளே நுழைந்தாள். இருவரும் அடுத்த பத்து நிமிடங்களில் வெளியே வந்தார்கள். மீண்டும் நுகல்யாவைக் கடக்கையில் ,

“எக்ஸ்க்யூஸ் மீ “ என்று வம்படியாகத் தடுத்து நிறுத்தினாள் நுகல்யா .

ஸ்ரீ , வருணைப் பார்க்க , “சாரி சார் “ என்றான்.

“நெடுஞ்சேரலாதன் அனுப்பினாரு. அஸிஸ் டெண்ட் டேரக்டர் போஸ்டுக்கு வந்திருக்கேன் “

“ஆமா சொன்னாரு , சேந்துக்கோ “

சொல்லி விட்டு வெளியேறி விட்டான். காரில் ஏறும்
முன் நிவ்யதா ஸ்ரீயின் கைகளைக் கோர்த்துக்
கொண்டு போனதை பார்த்தாள் நுகல்யா.

“ஹாய் நான் தான் வருண் சீனியர் அஸிஸ்டெண்ட்
டேரக்டர். எனக்குக் கீழ்தான் எல்லாரும்.”

“அதெல்லாம் இருக்கட்டும் என்னைச் சேத்துக்
கச் சொன்னாரே , ஜாயினிங் ஃபார்மாலிட்டிஸ்
என்ன ?”

“ம்ம்..ஒண்ணுல்ல ..சேந்தாச்சி, அவ்ளோதான் “

“சரி என்ன வேலை “

“உள்ள வா “ அழைத்துக்கொண்டு ஒரு அறைக்
குள் சென்றவன் , சூப்பர் விமன் படம் எடுக்கறோம்.

தூப்பர் விமனுக்கு ஒரு பேர் யோசிச்சி சொல்லு .

இங்க ஒக்காந்து யோசி , வந்துடறேன் “ என்றவன்

வெளியேறினான்.

“தேவி “ என்று சொல்லிப்பார்த்துக்கொண்டாள்.

நர்த்தனா கோபித்துக்கொண்டு போனதை அறிவால் புரிந்துகொள்ளவே முடியவில்லை. அவள் தன்னை மடியில் போட்டு சமாதானப்படுத்துவாள், தலையை வருடிக் கொடுப்பாள் என்று நினைத்திருந்த அறிவுக்குக் குழப்பம் அதிகரித்து கன்னா பின்னாவெனக் குடித்து மட்டையாகி இருந்தான். மறுநாள் காலையில் வம்படியாக மொபைல் கதறிக்கொண்டே இருந்தது. கனவில் இருந்து விடுபட்டு வாய்க்கசப்பை உணர்ந்த அடுத்தக் கணம், சொரேலென பயம் தொற்றிக்கொண்டது.

சிற்பிராஜ் துரத்தி விட்டார், நர்த்தனா கோபித்துக்கொண்டு போய்விட்டாள். வாழ்வே அஸ்தனமாகி விட்டது என பயந்து நடுங்கினான்.

இரவு சாப்பிடாததால் சத்தில்லாத வயிறும் அறிவின் பயத்தைக் கூட்டியது. மொபைலைப் பார்த்தான் நிறைய மிஸ் கால்கள். நர்த்தனாவிடம் இருந்து ஏதுமில்லை. வீட்டில் இருந்து அழைத்திருந்தார்கள். அப்புறம் பார்த்தால் ஓள.அப்பர் ஆனந்தன்.

உடனடியாக அவருக்கு அடித்தான். வரச் சொன்னார். போனான். ஆள் பயங்கர ஆரவாரமாக இருந்தார். வெளிநாட்டிலும் எப்படியோ அவர் ஸ்டைலில் ஒரு ஜீன்ஸ் வேட்டி பிடித்து வந்திருந்தார்.

“தம்பி நிறைய வேலை அப்படியே கெடக்குது. ரெண்டு நாவல் முடிக்கணும். வெளிநாட்டு பயணக்கட்டுரை வேற அந்திமழைல எழுதச் சொல்லி கேட்டிருக்காங்க. அதான் வந்த உடனே உன்னைக் கூப்பிட்டேன்” என்றார்.

“ஐயா ஒரு உதவி”

பணம் கேட்கப் போகிறான் என உஷாரானார் ஓள. இருந்தாலும் 1000 ரூபாய் தந்து விடலாம் என மனதளவில் தயாரான ஓள, “என்ன உதவின்னாலும் சொல்லுப்பா” என்றார்.

“என்னை ஸ்ரீநிவாஸன் சார் கிட்ட சேத்து விட முடியுமா சார் ?”

சார் என்று சொன்னவுடன் இயக்குநர் ஸ்ரீநிவாஸன் தான் என்று புரிந்துகொண்டார் ஓள. லேசாக எரிச்சல் வந்தது. அதைக் காட்டிக்கொள்ளாமல் , “ஏன் திடீர்னு சினிமா “

“திடீர்னு இல்ல சார் , என் ஆசையே அதுதான் சார் “

“அப்புறம் ஏன் என்கிட்ட சேந்த ? “

“நீங்க சேத்து விடுவீங்கன்னுதான் சார்”

“இப்படி சூழ்ச்சி பண்ணி சேர்ரது எல்லாம் எவ்ளோ தப்பு தெரியுமா தம்பி ?”

“உங்களோட “பஞ்ச முக அலறல் “ புத்தகத்துல ஒரு வரி வருமே சார் ...”

தன் புத்தகத்தின் வரி என்றதும் மிகவும் மென்மையானார் ஓள.ஆனால் அமைதியாக இருந்தார்.

“ஒருவன் வெளிப்படைத்தன்மையோடு செய்த குற்றத்தைத் தானே ஒத்துக்கொண்டால் , அந்தக் குற்றத்தைச் செய்தவன் அவன் அல்லன் என்றாகிறான்.

அவன் இறந்து விட்டான். இவன் புது மனிதன் , இந்த பூமியில் ஜனித்த புது மனிதன். மரணம் எய்திய மனிதனின் நிழலை ஏன் புது மாந்தனின் உடலில் படர விட்டு பேய்க்கணத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள் “

அறிவு சொல்லி முடித்ததும் அசந்து விட்டார். அவர் கண்களில் கண்ணீர் கண்களுக்குள்ளேயே சுழல ஆரம்பித்தது.

“நல்லது தம்பி. அற்ப மானிட வாழ்வில் , உன்னதங்கள் நினைவுக்கு வருவதில்லை. நான் எழுதியது எனக்கே மறந்து போச்சி. சொல்லுங்க தம்பி நான் என்ன செய்யணும் ?”

“ஹீநிவாஸன் கிட்ட சேத்து விடணும் சார்”

“அந்த ஆள் ஒரு சைக்கோ தம்பி. யார் சொன்னாலும் கேக்க மாட்டான். இன்னொண்ணு அவனோட அஸிஸ்டெண்ட் டேரக்டர் இதுவரைக்கும் எவன் உருப்பட்டிருக்கான் ? ஒரு பய இல்லை. வேலையும் சொல்லிக் குடுக்க மாட்டான். மெண்டல் ஆக்கிடுவான்.

அவனுக்கு இந்த லிட்ரேச்சர் அது இது மண்ணாங்கட்டி , தெருப்புழுதி ஒண்ணும் தெரியாது.அவன் வேணாம் , நீ ஏன் அவனைக் கேக்கற ?”

“இல்ல அவர் தான் சார் ஆள் எடுத்துட்டு இருக்காரு “

“அதெல்லாம் சும்மா , இது என்ன கவர்ன்மெண்ட் ஆஃபீஸா ? உனக்கு சினிமால தான சேரணும் ? வெற்றி மாறன் ஓக்கேவா ?”

“ஓக்கே சார் “

“அவரு நான் சொன்னா மரியாதை குடுப்பாரு. போய்ப் பாக்கறியா ?”

“போறேன் சார் “

அவன் எதிரிலேயே ஃபோன் அடித்தார். பேசினார். “உடனே போ , ஆஃபீஸ்லதான் இருக்காரு” என்றார் .

அறிவு அவர் காலில் விழுந்தான். பதறிய ஓடி.அப்பர் ஆனந்தன், அவனை எழுப்பி , கையில் 2000 ரூபாய் கொடுத்து அனுப்பினார்.

வெற்றிமாறன் அலுவலகம் போனதும் அமர வைத்தார்கள்.

பேர் விவரம் கேட்டுக்கொண்டு உடனே அழைத்
தார்கள். இதிரே அமர வைத்த வெற்றி மாறன் கருப்
பட்டி கலந்த தேரீரை கொடுத்தார்.

“சொல்லுங்க , ஓளவார் சொல்லி இருந்தாரு “ என்
றார்.

“சினிமால உங்ககிட்ட அஸிஸ்டெண்டா சேரணும்
சார் “

“என்ன பண்ணிட்டு இருக்கீங்க ?”

“ஓள.அப்பர் ஆனந்தன் கிட்ட அஸிஸ்டெண்டா
இருக்கேன் சார் “

“நல்ல வேலைதான்.நல்ல எக்ஸ்பீரியன்ஸ் இருக்
கும். லிட்ரேச்சர்லயும் , லைஃப்லயுமே நல்ல அனுப
வம் கிடைச்சி இருக்கும்”

“ஆமா சார் “

“நான் மத்தவங்க மாதிரி ஸ்பீடா படம் பண்றது இல்
லீங்க. ரொம்ப ஸ்லோவா பண்ணுவேன். ஒரு வரு
ஷம் சும்மா கூட இருப்பேன். இப்பவே நிறைய பேர்
அஸிஸ்டெண்டா இருக்காங்க. நாம பாப்போம் ,
என்ன பண்ணலாம்னு ,

வாழ்த்துகள் “ என்று சொல்லி சிரித்து கையெடுத்துக் கும்பிட்டார். “

இதென்னடா புது உருட்டா இருக்கு என்று குழம்பிய அறிவும் கையெடுத்துக் கும்பிட்டு வெளியே வந்தவன் ஒளவிடம் ஓடினான்.

“என்னப்பா ஆச்சி ?”

“நல்ல மரியாதை குடுத்தார் சார் “

“அய்யோ அவரு ரொம்ப நல்ல பையன், ரொம்ப பணிவு. என்ன சொன்னாரு ?”

“மரியாதை குடுத்தாரு , அவ்ளோதான் சார் “

“அப்படியா? வசந்த பாலன் கிட்ட போறியா ?”

“யார் கிட்ட வேணா போறேன் சார் “

வசந்த பாலனுக்குத் தொலைபேசிய ஒள, மொபைல் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார். நாளைக்கு முயற்சி செய்யலாம். அதுவரைக்கும் என் நாவல் வேலையைப் பார்க்கலாமா என்றார். முழு மனதோடு அன்றுதான் நாவல் வேலையைப் பார்த்தான் அறிவு.

நெடுஞ்சேரலாதனின் படப்பிடிப்பு ஓரளவு ஒழுங்காகப் போய்க்கொண்டிருந்தது. நுகல்யா அல்லாமல் இன்னொரு உதவி இயக்குநரும் சேர்ந்திருந்தாள். குடி கொஞ்சம் குறைந்தது போல தோன்றியது சிஸ்லிக்கு. அவள் படத்தில் இல்லையெனினும் அடிக்கடிப் படப்பிடிப்புக்கு வந்து சென்று கொண்டிருந்தாள். ஸ்ரீநிவாஸன் தீவிரமாக படத்தில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்ததால் , நிவ்யதாவை வைத்து உண்டான மனக்கசப்பு சிஸ்லிக்கு அகன்றது. ஸ்ரீநிவாஸன் அதை மறந்தே போனான். நிவ்யதா படத்துக்கு லொக்கேஷன் பார்க்க ஒரு குழு அலைந்துகொண்டிருந்தது.

நெடுஞ்சேரலாதனின் வீட்டில் திடீரென ரெய்டு வந்தது. அது அரசியல் காரணங்களுக்காக எனச் சொல்லப்பட்டது. நெடுஞ்சேரலாதனின் அண்ணன் கைதானார். நெடுஞ்சேரலாதனுக்குப் பணம் முடங்கியதால் படப்பிடிப்பு நிறுத்தப்படது. திடீரென படப்பிடிப்பு நின்றதும் ஸ்ரீக்கு மறுபடி நிதானம் இழந்தது. ஒரு மாதிரி மனதை வசமாக்கி அதில் ஒரு உருவம் கொடுத்து மெல்ல மெல்ல செதுக்கி எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் , இடைஞ்சல். மனதில் உருவாகிக்கொண்டே , வளர்ந்து கொண்டே செல்லும் ஒரு வடிவம் வெளியே அரை குறையாக நிற்பதால் உண்டாகும் சமநிலைக் கெடுதலில் மாட்டிக்கொண்டான்.

சிஸ்லி ஒரு பெரிய படத்தில் நடிக்க ஒப்பந்தம் ஆனாள். ஸ்ரீ யும் அதை ஆதரித்தான். பெரிய படத்தில் கொஞ்சம் சின்ன கேரக்டரில் நடிப்பது என்பது ஒரு பெரிய அனுபவம் தான் என்பது அவனது கருத்தாக இருந்தது. சிஸ்லி படப்பிடிப்புக்காக ஆஸ்திரியா கிளம்பினாள்.

கிளம்புவதற்கு முன்பு வரை ஸ்ரீயுடனே பழியாகக் கிடந்தாள். இதுதான் கடைசிப் படம் , வந்ததும் கட்டிக்கலாம் என்றாள். ஸ்ரீயின் குடியை பாதியாகக் குறைத்திருப்பதாக நம்பினாள். அதே அளவு குடிக்க வேண்டும் என்று சத்தியம் வாங்கினாள். விமான நிலையத்தில் அவளை ஸ்ரீ இறக்கி விட்டு கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு விடைபெற்ற போது முதன்முறையாகக் கலங்கினாள். லேசாக அழுதாள்.

“நானைக்கு அழுதுக்கலாம், இப்ப தள்ளிப்போடு” என்ற ஸ்ரீ விடை கொடுத்தான். மீண்டும் சிஸ்லி வீட்டுக்கே வந்தான். சிஸ்லி போனது விடுதலையாகவும் , வெறுமையாகவும் ஒரே நேரத்தில் இருப்பதைக் கண்டுகொண்டு விரக்தியாகச் சிரித்தான்.

“மிஸ் யூ “ என்று நிவ்யதாவுக்கு மெசேஜ் அனுப்பினான்.

“மிஸ் யூ சார் “ நுகல்யாவிடம் இருந்து மெசேஜ் வந்தது.

“மிஸ் யூ டா , செக்யூரிட்டி செக் ஓவர் “ என்பது சிஸ்லியின் மெசேஜ் .

மனமும் தொண்டையும் வறண்டு இருந்தது. மதுவை எடுத்தான் . பழைய மாதிரி விறு விறுவெனக் குடிக்க ஆரம்பித்தான்.

சிஸ்லி ஃபோன் அடித்தாள். எடுத்து ஸ்பீக்கர் போட்டு பேசினான்.

“என்னடா செல்லம் திரும்பக் குடிக்க ஆரம்பிச்சிட்டியா ? தூங்கலாம் இல்ல?”

“தூங்கிட்டா உங்கிட்ட எப்டி பேழ்ஷரது?”

“இன்னிக்கி ஒரு நாள் மட்டும் தான் , நாளை இருந்து விட்டுடணும் , அளவாக் குடிக்கணும் என்னா?”

“ழ்ஹ்ஷ்ய்யர் “

அவளுடன் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டே , குடித்துக்கொண்டே நுகல்யாவுக்கும் நிவ்யதாவுக்கும் மெசேஜ் அனுப்பிக்கொண்டே இருந்தான். யாருக்கு என்ன மெசேஜ் என்றெல்லாம் அவனுக்குத் தெரியும் அளவில் அவன் இல்லை.

சிஸ்லி ஃபோனில் முத்தம் கொடுத்து விட்டு விடை

பெற்றுக்கொண்டு விமானத்தினுள் ஏறினாள்.

ஸ்ரீநிவாஸன் தரையில் கவிழ்ந்தான். மொபைல்

கீழே விழுந்தது.

நுகல்யா மகிழ்ச்சியில் குதித்தாள்.

நிவ்யதா சிஸ்லி வீட்டின் காலிங் பெல் அடித்தாள்.

வாழ்க்கை மிக மெதுவாகப் போய்க்கொண்டிருப்பது போலத் தோன்றும். திடீரென வெகு வேகமாக ஓடி , என்னென்னவோ ஆகி விட்டது போலத் தோன்றும். வாழ்க்கை எப்போதும் ஒரே வேகத்தில்தான் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. நம் எண்ணங்கள்தான் துடிக்கின்றன, வெடிக்கின்றன , துவண்டு படுத்துக்கொள்கின்றன அல்லது ஒரே சீராக பொட்டுக்கடலை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. நாம் நினைப்பவைகளே நடந்தால் மகிழ்ச்சி , ஒரே விஷயம் திரும்பத் திரும்ப மாறாமல் நடந்துகொண்டிருந்தால் வாழ்க்கை மெதுவாகப் போகிறது என்றும் , நாம் எதிர்பாராத விஷயங்கள் நடந்தாலோ அல்லது ஒரே மாதிரி நடக்காமல் மாற்றங்களுடன் கழிந்தாலோ வேகமாகப் போகிறது என்போம்.

இந்த அத்தியாயத்திலேயே எல்லோர் வாழ்க்கையும் வேகமாகப் போவது போல ஒரு மாயை உருவாகும். ஒரு விஷயத்தை விளக்காமல் நேரடியாக , சுருக் என்று சொல்லிக்கொண்டு போனாலும் வாழ்க்கை வேகமாக ஓடுவது போலத்தான் இருக்கும். வாழ்க்கையே அப்படி என்றால் நாவல் என்ன மாதிரியான ஃபீலிங் கொடுக்கும் ? ஆனால் வாழ்வு ஒரே வேகத்தில்தான் அனைவருக்கும் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நாவலும் எப்போதும் ஒரே வேகத்தில்தான் செல்லும், ஆனால் பல நாவல்கள் வாசகர்கள் துணையில்லாமல் அவர்களால் கைவிடப்பட்டுத் தனியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும்.

காலிங் பெல் சத்தம் கேட்டு விலுக்கென்று எழுந்த ஸ்ரீ கதவைத் திறந்து நிற்குகொண்டிருந்த நிவ்ய தாவை அப்படியேக் கட்டிப்பிடித்து , முத்தமிட்டு , அவள் இவனை உள்ளே தள்ளிக்கொண்டு வந்து , ஹாலிலேயே விழுந்து , எந்தப் பேச்சும் பேசிக் கொள்ளாமல் நேரடியாகப் புணர்ந்து களைத்தார்கள்.

ஐஸ் கிரீம் கடையில் ஐஸ் கிரீம் சாப்பிட்டு கூல் ஆன நர்த்தனா மீண்டும் அறிவு வீட்டிற்கு வந்தாள். நுகல்யா ஸ்ரீநிவாஸனைக் காதலிக்க ஆரம்பித்தாள். நெடுஞ்சேரலாதனின் படத்தை இன்னொரு தயாரிப்பாளர் வாங்கினார். படப்பிடிப்புத் தொடங்கியது. வருண் , நுகல்யாவுக்கு நெருங்கியத் தோழன் ஆனான். கட்டிப்பிடித்து பிரியும் அளவுக்கு ப்ரியமானவர்கள் ஆனார்கள். படப்பிடிப்பு முடிந்த ஓர் இரவு இருவரும் மது அருந்தி விட்டு முதன் முறையாக உதட்டுடன் உதடு ஆவேசமாக முத்தமிட்டுக்கொண்டார்கள். மேலாடையை நீக்க அனுமதித்த நுகல்யா , அவன் அதை நுகர முற்படும்போது , “வருண் , நான் ஸ்ரீயைக் காதலிக்கிறேண்டா” என்றாள். நுகர்தலின் வேகத்தை மட்டுப்படுத்தாத வருண் வலதுக்கு மாறுகையில், “உன்னை அவருக்குப் புடிக்காது” என்றான். “ஏன்டா” தன் உடையைக் களைந்து விட்டு அவள் மீது படர முற்படுகையில்,

“ப்ச் போதும்டா “ என்று விலகிக் கொண்டவள் ,”சொல்லு , ஏண்டா என்னைப் புடிக்காது “ என்றாள்.

“உனக்கு பம்ஸ் பெருசு. அவருக்குப் பெரிய பம்ஸ் புடிக்காது. அளவா இருக்கணும்” “உனக்கு எப்படித் தெரியும் ?” “சொல்லி இருக்காரு , அவரு பழகின பொண்ணுங்களுக்கு எல்லாம் அளவான பம்ஸ்தான் “

மறுநாளே ஜிம்முக்குப் போய் பம்ஸைக் குறைக்க உடற்பயிற்சி (!) மேற்கொள்ள ஆரம்பித்தாள் நுகல்யா.

“அதை மட்டும் கரக்டா கொறைக்கிறது கஷ்டம் மேடம் , பட் நாம டிரை பண்ணுவோம் “ என்ற ஜிம் டிரையினர் “பின்னழகு ஒரு கெத்துதானே மேடம் ? அதை ஏன் குறைக்கறீங்க “ என்றான் பணிவுடன் . அறிவு வேறு சில இயக்குநர்களை ஓள.அப் பர் ஆனந்தன் சிபாரிசின் பேரில் போய் பார்த்து வந்தான். அவரின் பல கதைகளை இப்போது தான் படித்தான். அதன் தொடர்ச்சியாக வெவ்வேறு நாவல்களை வாசிக்க ஆரம்பித்திருந்தான்.

நர்த்தனாவுக்கு வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பு கதவைத் தட்டி இருந்தது.

நெடுஞ்சேரலாதனின் படப்பிடிப்பின் இடைவெளிகளில், நுகல்யா ஸ்ரீயை நன்கு கவனித்துக்கொண்டாள். அவன் வாழ்க்கை முறையை அவனுக்கேத் தெரியாமல் மாற்றிக்கொண்டிருந்தாள். ஸ்ரீ குடிக்கும் தண்ணீரை “இன்ஃப்யூஸ்ட் தண்ணீராக” மாற்றி வைத்தாள். தன் வீட்டில் இருந்து சமைத்து எடுத்து வருவாள். டேவிட் ஆஃப் ஸ்லிம் சிகரட்டை அறிமுகப்படுத்தினாள். வெளிநாட்டு மது மட்டுமே என மாற்றினாள். உடைகள் எடுத்து பரிசளித்தாள். ஸ்ரீ வீட்டுக்குச் சென்று அவன் அம்மா காலில் விழுந்தாள். அந்த அம்மா அழுதார், நீண்ட நாட்களுக்குப்பின்.

நெடுஞ்சேரலாதன் படத்தின் புதிய தயாரிப்பாளரின் இன்னொரு படம் ரிலீஸ் ஆகி மண்ணைக் கவ்வ,

மீண்டும் இந்த படத்தின் படப்பிடிப்பு தடைபட்டு நின்றது.

எங்கும் செட் ஆகாததால் சும்மா ஒரு நாள் ஸ்ரீநிவாஸன் அலுவலகத்தின் வெளியே நிற்குகொண்டிருந்தான் அறிவு. திடீரென வெளியே வந்த வருண், எல்லாரும் உள்ள வாங்க என்றான்.

ஏழெட்டுப்பேர் உள்ளே போக, அறிவும் போனான். லைசென்ஸ், பாஸ்போர்ட் சைஸ் போட்டோ எடுத்துட்டு வந்திருக்கீங்களா என்றான் வருண். எல்லோரும் தலையாட்ட, அறிவிடம் அவைகள் இருந்ததால் அவனும் தலையாட்டினான். இரு விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்து அதை நிரப்பச் சொன்னார்கள். அறிவும் நிரப்பினான். வருண் ஷார்ட் லிஸ்ட் செய்திருந்த உதவி இயக்குநர்கள் அவர்கள். நிவ்யதா படத்துக்காக வருணால் குன்ஸாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்.

அதில் அறிவும் நுழைந்தது விட்டான். நெக்ஸ்ட் வீக் டியூஸ் டே வாங்க, டேரக்டரை நேர்ல மீட் பண்ண னும் , அதான் ஃபைனல் ரவுண்ட் என சொல்லி அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்கள்.

நிவ்யதா அவ்வப்போது சிஸ்லி வீட்டுக்கு வந்து போய்க்கொண்டிருந்தாள். ஸ்ரீயும் நிவ்யதாவும் ஒரு முறை லங்காவி சென்று வந்தார்கள். நிவ்யதா வீட்டில் நிவ்யதா அம்மா இருந்ததால் ஸ்ரீயால் அங்கு போகமுடியவில்லை.

“எங்க அம்மா உன்னோட பெரிய ஃபேன், வந்தீன்னா மேல விழுந்து புடிங்கிடுவாங்க” என்று நிவ்யதா சொல்லி இருந்தாள் . நிவ்யதா குடிப்பதற்கு நல்ல கம்பனியாக இருந்தாள். அவள் பழக்கத்தால் பல பங்களுக்கு விஜயம் செய்தான் ஸ்ரீ.

ஷூட்டிங் முடித்து சிஸ்லி ஊர் திரும்பினாள். தன் வீட்டில் ஏதோ தவறு நடந்திருப்பதாகப் பட்டது.

நிவ்யதாவின் வாசனையை லைசாலை மீறி அவ ளால் உணர முடிந்தது.

நிவ்யதா தெலுங்கு படத்துக்காக ஹைதராபாத் பய ணப்பட்டாள். “என் சைட்ல எல்லாம் ரெடி , நான் ரிட்டர்ன் ஆனதும் ஷூட்டிங் ஆரம்பிச்சிடலாம். உன் படத்தை நம்பித்தான் இருக்கேன் “

ஸ்ரீயின் அனைத்துப் படங்களும் நின்று போனதால் கடன் நெருக்கடி அதிகரித்தது. நோட்டீஸ் வந்தது. சட்ட நடவடிக்கை ஆரம்பம் ஆகும் என தகவல் வந்தது. நல்ல போதையில் இருக்கும் போது நாகர் கமாக மிரட்டல் வந்தது.

நெடுஞ்சேரலாதன் ஸ்ரீயை சந்தித்தார்.

“எங்களுக்குக் கொஞ்சம் இஷ்யூஸ் , இல்லன்னா உங்களை சப்போர்ட் பண்ணுவோம் சார் . உங்க அஸிஸ்டெண்ட் நுகல்யா இருக்கே , அது உங் களை லவ் பண்ணுதாம். வீட்ல சொல்லிருக்கு. கூட்டிட்டு வா பாக்கலாம்னு சொல்லி இருக்காங்க.

மாடர்ன் ஃபேமிலி சார். பெரிய இடம் . பாலிடிக்ஸ் , பிசினஸ் , லீகல் , பவர் எல்லாத்துலயும் ஸ்டிராங்கான ஃபேமிலி . இதுக்கு ஒத்துகிட்டிங்கன்னா , பெரிய பிராப்ளம் எல்லாம் சால்வ் ஆயிடும். அவங்க பாத்துப்பாங்க. நீங்க ஃபிலிம்ல கான்ஸண்டி ரேட் பண்ணலாம் “ என்றார்.

“நாம கல்யாணம் பண்ணிக்கலாமா ? நான் உன்னைக் குழந்தை மாதிரி பாத்துப்பேன் “ என்றாள் நுகல்யா . பம்ஸைக் குறைத்திருந்தாள். மெல்ல புன்முறுவல் பூத்தான் ஸ்ரீ. கட்டிக்கொண்டாள் நுகல்யா.

நுகல்யா வீட்டிற்குச் சென்று அவர்களைச் சந்தித்தான் ஸ்ரீ. மறுநாள் நிச்சதார்த்தம் செய்துகொள்ளப் போகும் செய்தி வெளியானது.

அந்தச் செய்தி வந்த அடுத்தக் கணம் சிஸ்லி ஃபோன் அடித்தாள். பெங்களூரில் இருந்தாள். “இன் மீட்டிங் “ என மெசேஜ் அனுப்பினான் ஸ்ரீ.

அந்தச் செய்தியை அனுப்பி , இப்ப ஃபோன் எடுக்கிறியா ? பிரைஸ் கூப்பிடவா என்று பதில் மெசேஜ் அனுப்பி இருந்தாள் சிஸ்லி.

இதெல்லாம் சும்மா , ஒரு அரேஞ்ச்மெண்டுக்குத்தான். சும்மா அவ சேட்டிஸ்பேக்ஷனுக்காக எங்கேஜ்மெண்ட் & மேரேஜ். பட் நீதான் என ரியல்வைஃப் என மெசேஜ் அனுப்பினான்.

இப்ப போனை எடு என சிஸ்லி கதறியதும் , " போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருக்கேன். ஃபினாஷியல் இஷ்யூஸ் , நாளைக்கு பேசலாம் " என மெசேஜ் அனுப்பினான். மறுநாள் அதிகாலை வேலை முடிந்ததும் விமான நிலையத்துக்குக் கிளம்பினாள் சிஸ்லி.

அறிவு வருணுக்கு ஃபோன் அடித்துக் கேட்டதும் , அன்று வரச் சொல்லி விட்டான்.

அதற்கு முன் சொன்ன , செவ்வாய்க்கிழமை அன்று
போன போது , இயக்குநர் வரவில்லை என்று
திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள். அறிவு ஸ்ரீயின் அலுவலகத்துக்குள் நுழைந்ததும் அமர வைத்தார்கள். கொஞ்ச நேரத்தில் சிஸ்லி திட்டிக்கொண்டே வாசல் நோக்கிச் சென்றாள். ஏதேனும் படப்பிடிப்பு நடக்கிறதா என்று சுற்றும் முற்றும் கேமராவைத் தேடினான் அறிவு.

ஸ்ரீநிவாஸனை சந்தித்து பேச முடியாவிட்டாலும் , அவனுக்கு சிகரட் வாங்கிக் கொடுத்ததன் மூலமாக அறிவுக்கு வேலை உறுதி என்று தெரிந்தது. ஸ்ரீநிவாஸனின் அஸிஸ்டெண்ட் டேரக்டர் என்று நினைத்துப் பார்ப்பதே கெத்தாக இருந்தது.

நர்த்தனாவுக்கு ஃபோன் அடித்ததும் , இரண்டு மணி நேரம் கழித்து அழைப்பதாக மெசேஜ் செய்தாள். அதற்குள் ஓள .அப்பர் ஆனந்தத்தின் நினைவு வந்தது அறிவுக்கு. அவர் வீட்டுக்கு வண்டியை ஓட்டினான். அவர் நினைவு வந்தது என்று சொல்வதை விட , இந்த சந்தோஷத்தை யாரிடமாவது பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதே அவனது முதல் தேவையாக இருந்தது.

ஒள.அ.ஆ வை சந்தித்து ஸ்ரீயிடம் அஸிஸ்டென்
டாகச் சேர்ந்ததை மகிழ்ச்சியுடன் சொன்னான்.ஸ்ரீ
மாதிரி வாழ்வை கெடுத்துக்கொள்ளாமல் , கலா
ரசனையை மேம்படுத்திக்கொள்ளும் அதே நேரத்
தில் வாழ்வையும் மேம்படுத்திக்கொண்டு மகிழ்ச்
சியுடனும் நேர்மையுடனும் வாழ அறிவுறுத்தி
வாழ்த்தினார்.

அவரிடம் வேலை பார்த்த காலத்தில் தன்னுடைய
இலக்கிய ரசனையும் , கதை சொல்லும் திறனும்
மேம்பட்டதாகக் கூறி நன்றி தெரிவித்தான்.

வாய்ப்பு கிடைக்கையில் தன்னை ஸ்ரீநியிடம் அறி
முகப்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொண்ட ஓள.அப்பர்
ஆனந்தன் , அறிவு இதுவரை செய்த வேலைக்கு
இன்னொரு ஆளை அறிமுகப்படுத்தி சேர்த்து
விடும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.

“ஐயா சம்பளம் எவ்ளோன்னு சொல்லட்டும் “ என்று

கேட்டான் அறிவு.

“உனக்குத் தெரியாத நிலைமையா அறிவு ? “ என்று

சொல்லி யோசித்தவர் , “ஆரம்பத்துல 2000 ரூபா

“அப்டின்னு சொல்லு அறிவு “ என்று சொல்லி நிறுத்

தியவர் , “அங்க உனக்கு இப்ப எவ்ளோ சம்பளம் “

என்றார்.

நர்த்தனாவிடம் இரவுக் காட்சி போகலாமா என்று கேட்டிருந்தான். போகலாம் , நானே டிக்கட் எடுத்து விடுகிறேன் என்று பதிலளித்திருந்தாள். இரவுக் காட்சிக்கு முன்னம் இரவு உணவு வெளியே என்று முடிவு செய்திருந்தார்கள். அறிவு மிக மகிழ்ச்சியாக இருந்தான். நர்த்தனா நேரடியாக உணவகத்துக்கு வருவதாகச் சொல்லி இருந்தாள். வீட்டுக்கு வந்து குளிக்கும் முன் இரண்டு சிகரட் , குளித்து விட்டி ரண்டு சிகரட் என அறிவு ஊதித்தள்ளிக்கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. உடல் முழுதும் சக்தி திரண்டெழுந்து குதித்துக்கொண்டிருந்தது. உணவகத்தின் வாயிலில் நிலை கொள்ளாமல் தவித்தபடி நின்று கொண்டிருந்தான்.

ஒரு வழியாக நர்த்தனா காரில் வந்து இறங்கும் போது , அவள் அருகில் வரும் வரை கூட காத்திருக்க முடியாமல் ,ஓடிச்சென்று இறங்குபவளின் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டான். நர்த்தனாவுக்கும் அவன் மனநிலை புரிந்திருந்தது. அவன் கையை இறுகப் பற்றிக்கொண்டு , உணவகத்துக்குள் நுழைந்தாள்.

“என்ன சொல்றதுன்னே தெரியலை, ரொம்ப ஹேப்பியா இருக்கேன் “

“புரியிதுடா. நானும் ரொம்ப ஹேப்பியா இருக்கேன் . சாரி டா , முன்ன உன்னை ரொம்ப அவமானப்படுத்தி இருக்கேன்”

“ச்சீ என் மேல உள்ள பாசத்துலதான நீ அப்டி பேசின . பட் நீ இருக்குற கார்ப்பரேட் ஃபீல்ட் மாதிரி இல்ல நர்த்தனா இது.

எல்லா அவமானத்தையும் தாங்கணும் . இன் ஃபேக்ட் அது அவமானமே இல்ல, அதான் லைஃப் ஸ்டைல் இங்க “

“ம்ம்...இன்னிக்கு ரெண்டு ஹேப்பி நமக்கு . நான் ஆஸ்திரேலியா போறது கன்ஃபார்ம் ஆயிடிச்சிடா“

அவள் நீண்ட நாட்களாக முயற்சி செய்துகொண்டிருந்தது அறிவுக்குத் தெரியும்.இங்கே சினிமா கற்றுக்கொண்டு , சினிமா இயக்குநர் ஆனதும் , அவள் ஆஸ்திரேலியாவில் செட்டில் ஆகி அறிவை அழைத்துக்கொள்வாள். இதை பலமுறை இருவரும் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அங்கே போய் கார்ப் பரேட் விடியோ , உலக சினிமாக்கள் எடுக்கலாம் அல்லது அங்கே இருந்துகொண்டே தமிழ் சினிமா கூட எடுக்கலாம்.

“எவ்ளோ நாள் டிரை பண்ணிட்டு இருந்தல்ல , சூப் பர் டாலு “

“நாள் கம்மியா இருக்கு, கிளம்பறதுக்கு முன்னால எங்க வீட்ல உன்னை இண்ட்ரோ குடுத்துடறேன். அம்மா கிட்ட உன்னைப் பத்தி சொல்லி இருக்கேன். ஒரு தடவை நேர்ல போய்ட்டு வந்துடலாம்.”

சாப்பிட்டு முடித்து விட்டு தியேட்டருக்குச் சென்றார்கள். என்னதான் கணவன் மனைவி போல குடித்தனம் நடத்தி இருந்தாலும் , இப்போது இன்றுதான் காதலை வெளிப்படுத்திக்கொண்ட ஜோடி போல உரசிக்கொண்டே சென்றனர். படம் பார்க்கும்போது ஒருவர் தோளில் ஒருவர் சாய்ந்துகொண்டனர். படம் முடிந்து வெளியே வந்து சாலையில் தள்ளுவண்டியில் விற்றுக்கொண்டிருந்த டி குடித்துக்கொண்டே பேசிக்கொண்டிருக்கையில் ,

“உன் வீட்டுக்கு போகணும்னியே , இப்பவே கௌம்பி போலாமா?”

“இப்பவேவா டா ? “

“அப்படியே பைக்ல போய் ஸ்டேண்ட்ல போட்டுட்டு
பஸ் ஏறினா காலைல போயிடலாண்டி “

“டிரஸ்ஸ் ..”

“உங்க வீடுதான , உனக்கு டிரஸ் இருக்கப் போகுது.
மாமனார் , பொண்ணையே குடுக்கப் போறாரு.
ஒரு வேட்டி குடுக்க மாட்டாரா ? “

அதே திட்டப்படி கோயம்பேடு போய் பேருந்து
பிடித்து , அரைத்துக்கத்தில் பயணம் செய்தபடி
போனார்கள். பேருந்தில் கூட்டம் இல்லை. நள்ளி
ரவில் கிளம்பும் பேருந்து என்பதால் பயணிகள் ,
நடத்துனர் , ஓட்டுநர் என அனைவரும் தூங்கிக்
கொண்டே இருக்க தினமும் போன பாதை என்ப
தால் , பேருந்து எந்தக் குழப்பமும் இல்லாமல் அது
பாட்டுக்கும் போய்க்கொண்டிருந்தது. இரவுப் பய
ணங்களில் பேருந்தில் செல்லும் போது

காதலன் அமந்திருக்க , காதலி அவன் மடியில் படுத்துக்கொள்ளும் தமிழர் குல வழக்கப்படி நர்த் தனா அறிவின் மடியில் படுத்துக்கொண்டாள். இப் போது அறிவு பின்னால் சாய்ந்துகொண்டு அவ ளின் தலையைத் தடவிக் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது , முன்பக்கம் குனிந்து அவள் மீதே கவுந்து கிடக்க வேண்டும். ஆனால் முன்னதையே பெரும்பாலான பெண்கள் விரும்புவார்கள். பின் னதில் அவர்கள் தூக்கம் கெடும் . தூக்கத்தில் ஆண்களை விட பெண்கள் கெட்டி. அதனால் தான் ஆண்கள் அளவுக்கு அவர்கள் மனநோய் வருவதில்லை, ஹார்ட் அட்டாக்கும் ஒப்பீட்டளவில் குறைவு. திருமணமாகி ஒரு வருடத்திலேயே இளம் கணவன் இறந்தாலும் அன்றிரவு அந்தப் பெண் எப் படியாவது கொஞ்ச நேரம் தூங்கி விடுவாள். இது மிகவும் நல்ல பழக்கமும் கூட. அறிவு கொஞ்ச நேரம் பின்னால் சாய்ந்து இருந்தவன் , நர்த் தனா மீது கவுந்தான். கவிழ்ந்ததோடு அல்லாமல் , மெல்ல முத்தமிட ஆரம்பித்தான்.

நர்த்தனாவுக்கு இது பிடிக்க வில்லை என்பது அவள் பூனை போல உடலை ஆட்டி மீண்டும் ஒரு பொளிஷனில் செட் ஆனதில் தெரிந்தது. தூக்கத்தில் என்னடா ரொமான்ஸ் மயிரு என்பதுதான் பெண்களின் நிலைப்பாடு. “ ரெண்டு பேரும் தூங்காம இருக்கும் போது வா பண்ணலாம் , நான் மட்டும் தூங்கிட்டிருக்கும் போது , உனக்குத் தூக்கம் வரலைன்னா நோண்ட வேண்டியது “என்ற மைண்ட் வாய்ஸ்தான் நர்த்தனா அதக்கி அதக்கி படுத்துக்கொண்டது.

அறிவுக்குப் பேருந்தில் கூட்டம் இல்லாமல் , வெளிக்காற்றும் அடித்துக்கொண்டிருக்கையில் , காதல் கலந்த காம நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவது ஒரு சாகசமாகத் தோன்றியது. அதை அவன் மிகவும் விரும்பினான். எதிர்காலத்தில் இதை பலரிடம் சொல்லலாம் என்பதும் அவன் உள்ளக்கிடக்கை என்பது வெள்ளிடை மலை. பேருந்தில் வெளிச்சமும் குறைவாக இருந்தது.

சிறு வெளிச்சம் மெல்லிய மங்கல் ஒளியில் நீல வண்ணத்தில் இருட்டினுடே கிழித்துக்கொண்டு ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

தொடர் முத்தத்தால் , நர்த்தனாவின் உள்ளத்துக்குப் பிடிக்காவிட்டாலும், உடல் கொஞ்சம் சஞ்சலப்பட்டு விட்டதால் அறிவு அதே சீட்டில் படுத்துக்கொள்ள லேசாக இடம் விட்டாள் நர்த்தனா. இந்த இடத்தில் ஒரு அருமையான வித்தியாசமான புணர்ச்சிக்கு இடமிருந்தாலும் , கதாபாத்திரங்கள் கதை போக்கில் புணர்ந்துகொள்வதற்கு , அதை எழுதுபவனைத் திட்டும் வழக்கம் இங்கே இருக்கிறது. இதற்கே புணரும் போது , நாக்குச் சப்புக்கொட்டிப் படித்துவிட்டு இந்த படுபாதக செயலில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதனால் யாருக்கு நஷ்டம் ? இதோ பாருங்கள் , பேருந்து நெடுஞ்சாலை மோட்டலுக்குள் நிற்கப்போகிறது. ஓட்டுநர் கண் விழித்து அனைத்து விளக்குகளையும் போடுகிறார். நர்த்தனா ஷால் எடுத்து முகத்தின் மேல் போட்டுக் கொண்டு தூக்கத்தைத் தொடர்கிறாள்.

அறிவ் இறங்கி ட அடித்து விட்டு தம் அடிக்கிறான்.

சிலர் கழிப்பறையிலும் , சாலையிலும் சிறுநீர் கழிக்

கிறார்கள். அந்த மோட்டலை

சுற்றி மூத்திர நாத்தம் பிடிங்கி எடுக்கிறது.

ஒரு மத்திம வயது ஆசாமி ஆய் போய் விட்டு , தண்

ணீர் ஊற்றாமல் வெளியேறுகிறான். தொடர்ந்து

பீடி குடித்துக்கொண்டே அந்த டாய்லெட்டில் இன்

னொருவன் நுழைகிறான்.

மேட்டர் உங்களுக்கெல்லாம் அருவருப்பா?

நிகழ்ந்ததை எழுதினால் , கதை முழுக்க செக்ஸ்

என்பீர்களா ? சாவுங்கள்.

நுகல்யா வீட்டிற்கு ஸ்ரீநிவாஸன் சென்றிருந்தான். நுகல்யாவின் அப்பாவும் அம்மாவும் அவர்களை யாரோ பொண்ணு மாப்பிள்ளை பார்க்க வந்து கப்பிள் ஸ்வாப் பண்ணப்போவது போல நேர்த்தியாக அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு தான் தெரிந்தது அவர்கள் எப்போதுமே அப்படித் தான் அலங்கரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று. ஸ்ரீநிவாஸனைப்பற்றிப் பெருமையாகப் பேசினார்கள். பேசிக்கொண்டிருக்கையிலேயே , நுகல்யாவின் சித்தப்பா , சித்தி, மாமா , மாமி , பெரியப்பா , அத்தை , மாமா என ஒவ்வொரு குடும்பமாக வந்தது. நுகல்யாவின் பங்களா இருந்த இடம் சென்னையின் மத்தியில்

ஒரு கிராமம் அளவுக்கு இடத்தை வளைத்திருந்த காம்பவுண்டுக்குள் இருந்தது. அறிமுகம் முடிந்ததும் , புல் தரைப் பக்கம் சென்றார்கள். நட்சத்திர விடுதியில் இருந்து வந்திருந்த பணியாளர்கள் “லைவ்” கிச்சன் அமைத்து தாவா , பார் பே க்யூ , கிரில் என மும்முரமாக இருந்தார்கள். புல் வெளியில் ஒரு பார் இருந்தது. அது அல்லாமல் பங்களாவுக்குள் இன்னொரு பார் இருக்கிறது என்று நுகல்யா சொன்னாள். அதுதான் மெயின் பார் ஆம். மது பரிமாறுவதற்கும் ஆட்கள் வந்திருந்தார்கள் நேர்த்தியான உடையுடன். காக்டெயில் எக்ஸ் பர்ட்ஸ் என்று நுகல்யா சொன்னாள்.

குடும்ப உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் , ஸ்ரீயின் படங்களை வெகுவாக பாராட்டினார்கள். நுகல்யாவின் அம்மா , “ ஐ ஏம் யூர் பிக் ஃபேன் “ என்றார். நுகல்யாவின் அப்பா , “யூ ஆர் எ ஜீனியஸ் “ என்றார்.

ஸ்ரீநிவாஸன் காக்கெயிலை மறுத்து விட்டு ,
“ஹென்னஸி”யில் தண்ணீர் ஊற்றி எடுத்துக்
கொண்டான். “ஸ்காட்ச்” அடிக்கலையா என்று
நுகல்யா கேட்டதற்கு , உங்க வீட்ல ஏதாச்சும்
கேட்டா ஒழுங்கா பதில் சொல்லணுமே என்றான்.
ஒரு ரவுண்ட் முடிந்ததும் , மிக நாகரீகமாக சில
கேள்விகளை உரையாடலின் போது கேட்டார்கள்.
குடும்பம் , விவாகரத்து ஆனது சம்மந்தமாக பேசி
முடித்து விட்டு , சினிமா பற்றி பேச்சு திரும்பியதும் ,

ஸ்ரீ நாணயமாக சினிமாவில் தனக்கு இருக்கும்
பிரச்சனைகள் பற்றியும் , கடன் பற்றியும் பேச
ஆரம்பித்ததும் , அதெல்லாம் எல்லா தொழிலிலும்
இருப்பதுதான். “நோ நீட் டூ டிஸ்கஸ் அபவுட் திஸ்
டூயிரிங் திஸ் ஹோப்பி டைம் . வீ வில் டிஸ்கஸ்
லேட்டர் அண்ட் ஃபைண்ட் தி சொலூஷன்” என்று
கடந்து போனார்கள். வீட்டைச் சுற்றிப் பார்த்த
போது தோட்டத்தில் பெரிய ஷெட்டில் ஏசி வசதியு
டன் சில மாடுகள் உல்லாசமாக இருப்பதைக் கண்
டான் ஸ்ரீ.

மாடுகள் ஏசியில் இருப்பதை இப்போதுதான் முதன்முறையாகப் பார்க்கிறான். அதே போல வீட்டில் ஏழெட்டுநாய்கள். எல்லா நாய்களின் பெயரும் நுகல்யாவுக்குத் தெரிந்திருந்தது ஸ்ரீக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

கல்யாணப்பேச்சி இரண்டாம் ரவுண்டில் ஆரம்பித்து , மூன்றாம் ரவுண்டில் கல்யாண தேதி முடிவாகி , நான்காம் ரவுண்டில் பார்ட்டியை முடித்து விட்டார்கள். குலோப் ஜாமுன் , ஐஸ்கிரீம் உள்ளிட்ட 12 வகை டெஸ்ர்டுகள் லைன் கட்டின. ஸ்ரீக்கு இனிமேல்தான் முதல் ரவுண்ட். ஆனால் அவனும் ஒரு குலோப் ஜாமுன் எடுத்து சாப்பிடுவது போல நடித்து விட்டு , கிளம்ப முயல்கையில் ,

“ஏன் இப்ப அன் டைம்ல போய்கிட்டு , நாளைக்குப் போகலாமே “ என்று நுகல்யா அப்பா சொன்னார். ஃபீல் ஃப்ரீ , இட் ஈஸ் யூர் ஹோம் என்று சொல்லி ,

டேக் கேர் என்று நுகல்யாவிடம் சொல்லி விட்டு
குட்நைட் சொல்லிச் சென்றார்.

சில நிமிடங்களில் அங்கிருந்து எல்லோரும் அகன்
றனர். அவர்கள் எல்லோரும் தங்குவதற்கு அந்த
பங்களாவில் அறைகள் இருந்தன. நுகல்யா ஸ்ரீயை
தன் அறைக்கு அழைத்துச் சென்று காட்டினாள்.
அவள் அறை மிகப் பிரம்மாண்டமாக , அதுவே ஒரு
தனி வில்லா போல இருந்தது. நுகல்யாவின் சிறு
வயது புகைப்படங்கள் , அவள் வாங்கிய பரிசுகள்
என பல்வேறு ஐட்டங்கள் அவள் அறையில் இருந்
தன. சிறு குழந்தையின் ஆர்வத்துடன் ஒவ்வொன்
றாகக் காட்டிக்கொண்டிருந்தாள் நுகல்யா. ஸ்ரீயின்
மனம் அதில் ஒன்றவில்லை. நுகல்யாவின் முகம்
சுருங்கியது. ஹென்னஸியில் மட்டும் இருந்ததால்
அதை உணர்ந்துகொண்ட ஸ்ரீ , அவள் சிறு வயதில்
நீச்சல் உடை போட்டுக்கொண்டு கடலில் குளிக்
கும் போட்டோவை எடுத்து ,

“எந்த ஊர் , இப்ப உனக்கு என்ன வயசு “என்று கேட்டு நடித்தான்.

“ஏஜ் கெஸ் பண்ணுங்க பாப்போம் “

“அப்ப உனக்கு பூப்ஸ் ஆரம்பிச்சிடிச்சா ? இல்ல ஜஸ்ட் ஸ்விம் சூட் எலிவேஷனா ?”

“டேய் ... மூஞ்சை வச்சி ஏஜ் கண்டு புடிக்க மாட்டியா ?”

“ஓக்கே 12 “

“இல்ல 10 “

“ஓஹ், செம க்யூட்டா இருக்க டீ “

கட்டிக்கொண்டாள் நுகல்யா. அப்படியே இருந்தாள் .

அவளை விலக்கிய ஸ்ரீ , உன் ரூம்ல டிரிங்க்ஸ் இருக்கா என்றான்.

“இல்லை” என்றதும்

“சரி பார்ல போய் ஸ்காட்ச் எடுத்துட்டு வா” என்றான்.

“பார் மூடி இருப்பாங்க”

“இது வீட்டு பாரா கடை பாரா ? மூடி இருப்பாங்கன்னு சொல்ற”

“இல்ல அதுக்கு வேலைக்காரங்க இருக்காங்க , அவங்க பூட்டிட்டு...”

“ஹேய் ..என்ன சொல்ற ? பூட்டிட்டு போயிடுவாங்களா ? சாவி இருக்கும் இல்ல?”

“இல்ல ஒருத்தர் இங்க இருப்பாரு.

சாவி எங்க இருக்கும்னு தெரியலை. நான் இதுவ

ரைக்கும் அப்படி டிரை பண்ணாததால தெரியலை “

“சரி நான் போய் பேசி எடுத்து வரவா ?”

“சாரி ..நான் கால் பண்ணேன் “

அறைக்கு ஸ்காட்ச் பாட்டில் , கிளாஸ் , எல்லாம்

சகல செட்டப்போடு வந்தது. புதிதாகக் குடிக்க

ஆரம்பித்தான் ஸ்ரீ. ரொம்ப அதிகமாக் குடிக்கிற ஸ்ரீ

என்று நுகல்யா ஆரம்பித்ததும் , “ஃபர்ஸ் டைம் உன்

வீட்டுக்கு. வந்திருக்கேன், லெட் மீ எஞ்சாய் “ என்

றான்.

ஒருவித மன இறுக்கத்தோடும் , சின்ன குரோதத்

தோடும் அவனைப் பார்த்துக்கொண்டே அமர்ந்தி

ருந்தாள் நுகல்யா. அதிகாலை கிளம்பிச் செல்லும்

வரை அவன் நுகல்யாவைத் தொடவே இல்லை.

நர்த்தனாவின் அப்பா டம்மி பீஸ் என்று பார்த்த துமே புரிந்து போனது அறிவுக்கு. ஆனால் அதை அவர் உணர்ந்து தந்திரமாக அமைதியாகவும் அழுக்கமாகவும் இருந்தார். அதனால் அவர் ஒரு மரியாதைக்குரிய கம்பீரமான கனவான் போன்று தோற்றமளித்தார். நர்த்தனாவின் அம்மா கலகலப்பானவர். அவருக்கு லேசாக சினிமா மோகம் இருந்தது. ஆனால் அதை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ளாமல், பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

எப்போது படம் எடுக்க முடியும் ? அதிக பட்சம் எவ்வளவு நாட்கள் ஆகும் ? அதன் பிறகு வாழ்க்கை எப்படி இருக்கும் ?

எவ்வளவு சம்பாத்தியம் இருக்கும் (இவளே நிறைய சம்பாதிக்கப்போறா)தொடர்ந்து படம் கிடைக்குமா ? என்பது போலத்தான் பெரும்பாலான கேள்விகள் இருந்தன. அறிவு குடும்பத்தைப்பற்றிச் சில அடிப்படைக் கேள்விகளோடு முடிந்து போனது. சமூகத்தால் அறிவு ஜாதியை விட நர்த்தனாவின் ஜாதி உயர் ஜாதி என்று வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் , இந்த ஜாதி வித்தியாசத்தைப் பற்றி பேசாதது அறிவுக்கு ஆசுவாசமாக இருந்தது. அதில் ஒரு சின்ன நுட்பம் இருந்தது, அதை அறிவு கவனிக்கத் தவறினான். ஜாதி வித்தியாசம் இருக்கே , உங்க வீட்ல ஒத்துக்குவாங்களா என்று அவர் கேட்கவில்லை. உங்க வீட்ல வரம் கிடைச்ச மாதிரி ஒத்துக்குவாங்க ,நான் பெருந்தன்மையா அதைப் பத்தி உங்கிட்ட பேசலை என்ற தொனி முகத்திலிருந்தது. இதையெல்லாம் பெருதுபடுத்தக் கூடாது தான். அவனவன் ஜாதி மாறி கல்யாணம் செய்தால் வெட்டிக் கொல்லும் காலத்தில் ,

நர்த்தனாவின் அம்மா தெய்வத்தின் தெய்வம் தான். எது பண்ணாலும் நொட்டு சொல்லிகிட்டு என்ற பழிசொல்லுக்கு ஆளாகும் ஆபத்திருந்தாலும் இதை ஏன் மெனக்கெட்டு எழுதவேண்டியிருக்கிறது என்றால் , அறிவு ஒரு உதவி சினிமா இயக்குநர் என்பதால் மட்டுமே.

நாளையே சினிமா இயக்குநர் ஆகலாம். ஆகலாம் என்ன ஆகலாம் , எல்லாம் நம் கையில்தானே! அடுத்த 4 வது அத்தியாயத்திலேயே ஆக்கி விடலாம். அது அல்ல பிரச்சனை. அப்படி இயக்குநர் ஆன அவன் தானே தமிழ்நாட்டின் தத்துவ , சமூக , பொருளாதார , அரசியல் அறிஞர் ? பிறகு அவன் தானே இந்த சாதி , வர்க்க பேதங்களை எல்லாம் களைய வேண்டும் ? அவனுக்கு இது போன்ற நுணுக்கமான விஷயங்கள் தெரிய வேண்டாமா ? இதென்னடா வம்பா இருக்கு? இங்கு எழுதினால் அறிவுக்கு எப்படித் தெரியும் என்பதுதானே

சந்தேகம் ?

தன்னைப் பற்றிய கதை என்பது தெரிந்ததும் இதை ஆர்வமாகப் படிப்பான். அப்போது அவன் மிஸ் செய்த விஷயம் அவனுக்குத் தெரிந்து விடும் அல்லவா ? ஒருக்கால் அவன் படமாக எடுக்கும்போது , ஒருக்கால் என்ன ஒருக்கால் படமாக எடுக்க வைக்கிறோம், அப்போது இந்த நுட்பமான காட்சியை , அந்த படத்தில் அறிவு வைத்து விட வேண்டும் . அதற்காகத்தான் இவ்வளவு நீட்டி முழக்கல்.

நர்த்தனாவும் அறிவும் அவர்கள் வீட்டில் நான்கு நாட்கள் தங்கி இருந்தனர். அறிவு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்த நாட்கள் அவை. கோவில் , ஆறு , அக்கம் பக்கம் என சுற்றித் திரிந்தனர். நர்த்தனாவின் வீட்டில் மிகவும் சுதந்திரமாக உணர்ந்தான். இருவரும் ஒரே அறையில் தங்கிக்கொள்ள எந்த சிறு எதிர்ப்பும் அந்த வீட்டில் இல்லை. நர்த்தனா வீட்டில் , அவள் அறையில் உறவு கொண்டபோது அவள் ஒரு செல்ல ரௌடியைப் போல நடந்து கொண்டது போல இருந்தது அறிவுக்கு.

நர்த்தனா வெளிநாடு செல்லும் போது , பெற்றோர்கள் சென்னைக்கு வர வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டாள். அதனால் வீட்டிலிருந்து கிளம்பும் போதே , ஆஸ்திரேலியா செல்வதற்கு விமானம் ஏறும் போது செய்யும் சடங்கு சம்பிரதாயங்களை எல்லாம் இப்போது செய்தார்கள். அறிவுக்கும் அழகை வந்தது.

சென்னை வந்ததும் , ஸ்ரீநி அலுவலகத்தில் இருந்து அழைப்பு வந்தது. இனி தொடர்ந்து வர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அறிவுக்கு இருந்த கம்பியூட்டர் அறிவு இங்கும் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுத் தந்தது. செல் டெக்ஸ்டில் ஸ்கிரிப்ட் அடிப்பதும் தெரிந்ததால் தினமும் வரச்சொல்லி பணிக் கப்பட்டான். ஸ்ரீயின் பலவித கதைகளை ஸ்கிரிப்டாக மெருகேற்றப் போகிறோம் என்று ஆசையாகப் போனவனுக்கு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது.

வரவு செலவு கணக்குகள் , லொக்கேஷன் விவரங்களை ஒழுங்குபடுத்தி சேமித்து வைப்பது ,

புகைப்படங்களை , ஃபோல்டர் போட்டு ஒழுங்குபடுத்துவது , லொக்கேஷன் விடியோக்களை ஆர்கைவ் செய்வது போன்ற வேலைகள் கிடைத்தன. ஆனாலும் ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு என்பதால் செவ்வனே செய்தான். வருண் தான் முதன்மை உதவி இயக்குநராக இருந்ததால் அவன் புதிதாகச் சேர்ந்த எல்லோரையும் அதிகாரம் செய்துகொண்டிருந்தான். அவனிடம் மட்டுமே ஸ்ரீநி பேசுகிறான் என்பதும் அவன் ஹோதாவுக்கு ஒரு காரணமாக இருந்தது.அது மட்டுமல்லாமல் அவன் நுகல்யாவுக்கும் நெருங்கிய நண்பனாக இருந்ததும் அவன் அதிகாரத்திற்குக் காரணம். நுகல்யா உதவி இயக்குநர் போன்று இல்லாமல் முதலாளி போல நடந்து கொள்ள ஆரம்பித்தான். அவள் வருணிடம் மட்டும் தன் அதிகாரத்தைக் காட்டவில்லை. ஆனாலும் முன்பு இருந்த அளவுக்கு அவனிடம் நெருக்கமாக இல்லை. வருண் அவ்வப்போது பழைய உறவின் நீட்சியாக தொட்டுப் பேச முற்படுகையில் , ஒரு மாதிரி அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காதது போல

டக்கென்று நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து சீரியஸாக அலுவல் விஷயத்தை பேச ஆரம்பிப்பாள். இதையெல்லாம் அறிவு பார்த்தும் பார்க்காதது போல கவனமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பான். மற்ற புதிதாகச் சேர்ந்த உதவி இயக்குநர்கள் எல்லாம் வருணையே ஸ்ரீநிவாஸன் ரேஞ்சுக்குப் பார்த்து பயப்படும்படி வருண் பழக்கி வைத்திருந்தான்.

ஸ்ரீநிவாஸன் அவ்வப்போது அலுவலகம் வருகையில் அனைத்து உதவி இயக்குநர்களும் போய் அவன் போகும் வழியில் நின்று பவ்யமாக வணக்கம் வைப்பார்கள். ஸ்ரீ, அவன் தலைக்கு மேல் கண்கள் இருப்பது போல பார்த்துக்கொண்டு கடந்து சென்று விடுவான். குத்துமதிப்பாக நிவ்யதா பட ஆரம்ப கட்ட வேலைகள் ஓடிக்கொண்டிருப்பதாக தெரிந்தது. அதே நேரத்தில் ஸ்ரீயின் திருமணமும் நெருங்கி வந்தது. உதவி இயக்குநர்களுக்கு அது சார்ந்த வேலைகள் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீ யின் திருமணத்தை முன்னிட்டு , ஒரு வாரம்
விடுமுறை விடப்பட்டது. பெரிய குடும்பத்துத் திரும
ணம் என்பதால் இந்தமுறையும் மிக விமரிசையாக
ஏற்பாடுகள். இந்த முறையும் ரஜினி வந்தார். இந்த
முறை ஸ்ரீக்காக வரவில்லை. அந்த அரசியல் குடும்
பத்திற்காக வந்தார். அடுத்த முறை இவன் திரும
ணத்திற்காக எதற்காக வந்து தொலைக்க வேண்டி
இருக்குமோ என்பது அவர் மைண்ட் வாய்ஸாக
இருந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. ஏனென்றால் , அவர்
கமலிடம் ஏதோ சொன்னபோது ,கமல் வாய் விட்டு
சிரித்தார். வழக்கமாக கமல் ஜோக் அடித்துத்தான்
ரஜினி சிரிப்பது வழக்கம். இந்தமுறை கமல் சிரித்

ததால் ரஜினி மைண்ட் வாய்ஸைத்தான் கமலிடம்

சொல்லி இருக்க வேண்டும் என்று யூகிக்கலாம்.

ஆனால் கமல் ஸ்டீக்காக வந்தார். கமல் படம் இன்

னும் திட்டத்தில் இருந்தது. சின்னச் சின்ன தெளி

வின்மைகளால் , தள்ளிப்போய்க்கொண்டிருந்தது.

நுகல்யாவுக்கு வாழ்வின் உச்சகட்ட பேரானந்தம். ஸ்ரீயுடன் மணமேடையில் இருந்ததை விட அதே மேடையில் ரஜினியும் கமலும் இருந்தது தான். ரஜினி மற்றும் கமல் திருமண மேடைகளில் கூட ரஜினியும் கமலும் இருந்ததில்லை அல்லவா என்று தன் தோழிகளிடம் பிறகு சொல்லிச் சிரித்துக்கொண்டிருந்தாள் பெருமையாக.

திருமணத்திற்கு சன்மாவும் சிஸ்லியும் வரவில்லை. இருவருக்கும் ஸ்ரீ அழைப்பு அனுப்பி இருந்தான்.

நர்த்தனா ஆஸ்திரேலியா செல்வதற்கான பார்ட்டி மற்றும் நர்த்தனாவின் தோழி சுகந்தியின் பிறந்த நாள் என இரண்டையும் ஒன்றாகக் கொண்டாடும் பொருட்டு சுகந்தியின் சொந்த ஊர் சின்னமனூருக்குச் சென்றார்கள் நர்த்தனாவும் அறிவும் . ஏசி ஸ்லீப்பர் கோச் போட்டிருந்தாள். இருவர் படுக்கும் படுக்கை வசதி கொண்ட பேருந்துகளில் திரைச் சீலை போட்டிருக்கும். அதனுள் வசதியாக செட்டில் ஆனவர்கள் ஒருவரை ஒருவர்எழுதுபவன் என்ன அதனுள் எட்டியா பார்த்தான் என்று அகில உலக தமிழ் உடலுறவு அருவருப்பாளர்கள் சங்கத்தினர் கையெழுத்துப் போட்டு பிரகடனம் ஒன்றை வெளியிடுவார்கள்.

எதற்கு அவர்களுக்குக் கையெழுத்து போடும் சிரமம் ? மற்றும் கோணல் மாணலாக அந்த கையெழுத்து போட்ட பேப்பரை ஸ்கேன் செய்து தொலைக்கிறார்கள். இருவரும் கோயம்பேட்டில் இருந்து பேருந்து கிளம்பியதும் ஸ்விட்ச் போட்டது போல படுத்து உறங்கி விட்டார்கள். தேனி வந்ததும் டக்கென விழித்துக்கொண்டிறங்கி விட்டார்கள். அங்கிருந்து சின்னமனூர் போனார்கள்.

சுகந்தி வரவேற்றாள். அவள் வீட்டில் ஏற்கனவே இன்னொரு தோழி நிரம்யா இருந்தாள். சுகந்தி வீடு எளிமையாக இருந்தாலும் வசதியாக இருந்தது. பின்னால் தோட்டம் , மொட்டை மாடி என புழங்க இடங்கள் இருந்தன. நிரம்யா சென்னையில் வேலை செய்தாலும் சொந்த வீடு மதுரையில் இருந்தது. மதுரையில் இருந்து வந்திருந்தாள். சுகந்தி வீட்டில் இருந்து கிளம்பி மேகமலை சென்றார்கள். கேக் வாங்கிக்கொண்டு சென்றிருந்தார்கள்.

அது அறிவின் பொறுப்பில் இருந்தது. அறிவு அதை நசுக்கி விட்டான்.பிறந்த நாள் என்றால் நர்த்தனாவுக்கு வாழ்விலேயே முக்கியமான நாள் அல்லவா ? மலையில் வைத்து கேக் வெட்ட பிரித்த போது நசுங்கி இருப்பதைப் பார்த்து கடுப்பாகி விட்டான்.

அறிவைப் பிடித்து கன்னாபின்னாவென வாங்கு வாங்கென்று வாங்கிவிட்டான். அறிவால் பதிலே தும் பேச முடியவில்லை. இரண்டு பெண்களுக்கு நடுவே ஒரு பெண் கேவலமாகத் திட்டுவது , அவனை நடு ரோட்டில் அம்மணமாக்கி குன்னான் மணியில் பாய்லர் தண்ணீரை ஊற்றுவது போல இருந்தது. அறிவு அப்பா அம்மாவிடம் திட்டே வாங்கியதில்லை. அப்பவை அறிவு திட்டியிருக்கிறான். அம்மாவைக் கடிந்துகொண்டிருக்கிறான். ஆனால் திட்டு வாங்கியதில்லை. சினிமாவில் திட்டு வாங்கி இருக்கிறான். ஆனால் அதை அவன் திட்டாக எடுத்துக்கொண்டதில்லை.

அது வாழ்வியல் முறை என்றும் , அட் லீஸ்ட் சினி
மாக்காரர்கள் திட்டும் இடத்தில் , அவமானப் படுத்
தும் “இடம்” என்ற அளவில் தான் முன்னேறி இருப்
பதாகத்தான் நினைத்துக்கொள்வான். சொந்த
வாழ்வில் இப்படித் திட்டு வாங்குவது அவனால்
தாங்க முடியவில்லை. அவனுக்கு என்ன செய்
வதென்று தெரியாமல் போனது. முதலில் சிரித்து
மழுப்ப பார்த்தான். பிறகு மன்னிப்பு கோரினான்.
அடுத்து ஜோக் அடித்து நிலைமையை சரி செய்ய
முயன்றான். கீழே சென்று இன்னொரு கேக் வாங்கி
இன்னொரு முறை வெட்டலாம என்று தீர்வளித்து
பிரச்சனை முடிக்க முயன்றான். அறிவு ஒவ்வொன்
றாக முயல முயல , நர்த்தனாவின் திட்டு அதி
மாககிக்கொண்டே போனது. கடைசியில் கையறு
நிலைக்கு வந்த அறிவுக்கு அழகை வந்தது. கட்
டுப்படுத்த முயன்று தோற்றுப்போனான். அறிவின்
கண்ணீரைப் பார்த்ததும் நர்த்தனாவின் கோபம்
கொஞ்சம் மட்டுப்பட்டது.

“சின்ன விஷயம் இதுக்கு ஏன் நர்த்தனா இவ்ளோ திட்டு , விடு , எனக்கு நசுங்கன கேக்கை வெட்டத்தான் புடிக்கும் “ என்று இயல்பாக்க முயன்றாள் சுகந்தி.

“ஏய் நம்ம நர்த்தனா தான , இதுக்கெல்லாமா இப்பி அழுவாங்க “ என்று தன் கைகுட்டையால் அறிவின் கண்ணீரைத் துடைத்தாள் நிரம்யா. துடைத்ததும் அதிகமாக ஊற்ற ஆரம்பித்தது அறிவின் கண்ணீர்.

“சரி , சரி , உன் நர்த்தனாதான , விடு , சின்ன விஷயம் தான் , (அறிவு தேம்ப ஆரம்பித்தான்) அய்யோ , ஏன் இப்பி , ப்ளீஸ் ,கூல் அறிவு , காம் டவுன் “ இப்பி சொல்லிக்கொண்டே அவனை அணைத்துக் கொண்டாள் நிரம்யா . இன்னும் அறிவு தேம்பியபடியே இருக்க ,

“சின்ன பப்பா , பாவம் அழுவுது. அப்பியே மடில படுக்க வச்சி பால் குடு “என்றாள் நர்த்தனா.

கேக் வெட்டி புகைப்படம் எடுத்து , ஊட்டி விட்டுக் கொண்டு , புகைப்படத்திற்காகச் சிரித்து , கேக்கை சாப்பிட்டு விட்டு , இறுக்கமாக கீழே இறங்கினார்கள்.

மாலை வீட்டில் ஒரு சினிமா பார்த்ததும் கொஞ்சம் இயல்பு நிலை திரும்பியது. நிரமயா இரவு தண்ணி அடிக்க திட்டம் போட்டாள். ஏகோபித்த ஆதரவுடன் அறிவு சரக்க வாங்கி வர பணிக்கப்பட்டான்.

இரவுணவை முடித்துக்கொண்டு மொட்டை மாடியில் படுத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொல்லி அங்கே ஜாமா போட்டார்கள். கடைசி நேரத்தில் ஏனோ பயந்து பின் வாங்கிய சுகந்தி தான் அடிக்க மாட்டேன் என்றும் , வீட்டில் மாட்டிக்கொள்வேன் என பயமாக இருக்கிறது என்றும் சொன்னாள். பின் அவள் கஞ்சா மட்டும் அடிப்பது என்று முடிவானது. இருந்தாலும் தான் படுக்கும் போது கீழே போய் படுத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டாள்.

குடிக்க ஆரம்பித்ததும் , அறிவுக்கு இறுக்கம் தளர்ந்து ஜோக் அடிக்க ஆரம்பித்து விட்டான். இரவு பண்ணிரண்டு மணிக்கு மேல் சுகந்தி கீழே சென்றதும் அறிவு , நர்த்தனா , நிரம்யா இந்த வரிசையில் படுத்துக்கொண்டார்கள். நிரம்யாவுக்குத் தெரியாமல் சின்னச் சின்ன சில்மிஷங்களில் ஈடுபட்ட அறிவும் நர்த்தனாவும் அவர்களை அறியாமல் அரைத் தூக்கத்துக்குச் சென்றார்கள்.”சாரிடா செல்லம் “ என்று அறிவின் காதோரம் சொல்லி , ஜிவ்வென்ற வோட்கா முத்தமொன்றை அவன் காதில் கொடுத்து விட்டு தூங்கினாள் நர்த்தனா.

மணி என்ன என்று தெரியவில்லை. யார் கை அல்லது கால் யார் மேல் மட்டது என்று தெரியவில்லை. எப்படி ஆரம்பமானது என்று தெரியவில்லை. ஒரு போர்வைக்குள் புகுந்துகொண்டு இருவரும் மாபெரும் மானுட வாழ்வு இன்றுவரை நிலைத்து நின்று கொண்டிருப்பதற்குக் காரணமான அடிப்படை வேலையில் ஈடுபட்டார்கள்.

முடிந்ததும் அறிவு பக்கவாட்டில் சரிந்து , மீண்டும் தன் போர்வைக்குள் அடைக்கலமானான்.

நர்த்தனா , மெல்ல எழுந்து கீழே பாத் ரும் சென்றாள். பூனை அதிகாலை எழுந்ததும் அதக்கி அதக்கி நடப்பது போல நடந்து சென்றாள். அறிவு போர்வையிலேயே துடைத்துக்கொண்டான். அது வழக்கமாக சுகந்தியின் அம்மா பயன்படுத்தும் போர்வை. அவருக்குத் போன ஜென்மாந்திர வாசனையாகிப்போய் இருந்ததை தேவையில்லாமல் மறுநாள் நினைவூட்டப் போகிறோம் என்பது தெரியாமலேயே உறங்க முற்பட்டான்.

நர்த்தனா மீண்டும் தன்னைத் துழாவுகிறாள் என்று உணர்ந்து போர்வையை விலக்கி அவளை ஆதரவாக அணைத்துத் தட்டிக்கொடுத்தான். இது போல செய்வது அறிவுக்கு எரிச்சலாக இருக்கும். ஆனால் நர்த்தனாவுக்கு இதுதான் மிகவும் பிடித்ததாகச் சொல்லுவாள் என்பதால் அவளுக்காக அப்படிச் செய்வான்.

அவளுக்கும் இது பிடிக்குமா என்றெல்லாம் அவளுக்குச் சரிவரத் தெரியாது. பெண்கள் என்றால் மேட்டருக்கு அப்புறம் ஆதரவாக இருக்கும் ஆண்களைத்தான் பிடிக்கும் என்று எப்படியோ மூளையில் பதிந்து விட்டதால், அவளுக்கும் இது பிடித்தது போலவும், அது தேவை போலவும் நடந்துகொண்டாள். இந்த “ஆஃப்டர் மேட்டர் சடங்கு” இல்லையென்றால் அடுத்த மேட்டர் மக்கர் ஆகி விடும். அதனால் அறிவு இந்த விஷயத்தில் ஜாக்கிரதையாக இருந்தான். கடைசியாக புணர்ச்சிக்கு முன் முத்தமிடுவதை விட அதிக அழுத்தத்தில் முத்தமிட்டு விட்டு மொத்தமும் முடிந்தது என்பதாக பிரகடனப்படுத்துவது அவன் வாடிக்கையாக இருந்தது. அந்த கடைசி நிகழ்வுக்காக போர்வையை விலக்கி எழுந்து நர்த்தனாவின் உதட்டில் உதடு பதிக்கும் போதுதான், அது நிரம்யா என்று தெரிந்தது. முத்தமிடாமல் நகர்ந்து விட்டான் அறிவு. அவள் கரம் இன்னும் அறிவின் மேல்தான் இருந்தது.

“நர்த்தனா வந்து பாத்துட்டா என்னா ஆகறது ? “
பயத்தில் படபடத்தான் அறிவு.

“நைட் மேட்டர் தான பண்ணீங்க ?”

“ஆமாம்...நர்த்தனா வந்துடப்போறா, தள்ளிப்போ “

“அவ இன்னும் பாத் ரூமில் தான் இருக்கா . லைட்
எரியறது இங்க ரிஃப்ளெக்ட்ஸ் ஆவுது பாரு. “

“ப்ளீஸ் , எனக்குப் பயமா இருக்கு , தள்ளிப்போ , “

அப்போது குளியலறை விளக்கணைந்தது பக்
கத்து சுவரின் மூலமாகத் தெரிய , சரேலென வில
கிய நிரம்யா , அவளுடைய போர்வைக்குள் புகுந்
துகொண்டாள். மூவரும் ஒன்றாக சென்னைக்குத்
திரும்பினார்கள்.

நர்த்தனாவுடன் ஷாப்பிங்க்கில் பிசியாக இருந்தான்
அறிவு.

ஆஸ்திரேலியாவில் யாரும் பல் விளக்க மாட்டார்கள், தலைக்கு குளிக்க மாட்டார்கள் ,பேண்டி போட மாட்டார்கள் என்பது போல இருந்தது அவளின் கொலை வெறி ஷாப்பிங். அறிவு அலுவலகம் செல்ல ஆரம்பித்து வேலை தொடர்ச்சியாக போய்க்கொண்டிருந்ததால் , நர்த்தனா ஆஸ்திரேலியா கிளம்பும் அன்று விடுமுறை கேட்டான். கேட்பதற்கு முன் கொலை நடுக்கமாக இருந்தது. அதனால் வருணிதம் கேட்காமல் , நுகல்யாவிதம் , அவளை கற்பழித்து விட்டு அவளிதமே மன்னிப்பு கேட்பது போல அவ்வளவு பாந்தமாக பணிவாக பாவமாக பயந்து பயந்து மன்னிப்பு கேட்டான்.

அவளிதம் ஒருவர் விடுமுறை கேட்பது , அதுவும் இவ்வளவு பணிவன்புடன் கேட்பது இதுதான் முதன்முறை. அதனால் மங்கலகரமாக போணி செய்யலாம் என்று ஁டனே அனுமதி கொடுத்தாள். இந்த அதிகாரம் தன்னிதம் இருப்பதே அப்போதுதான் அவளுக்குத் தெரிய வந்திருந்தது.

அதிகாரம் மட்டும் உடனே தன்னை “ம்யூட்டேட்” செய்துகொள்கிறது. விடுமுறை கொடுத்த அடுத்தக் கணமே ,

“ஆனா டே ஆஃப்டர் டுமாரோ, ஏர்லியரா ஆஃபீஸ் வந்துடனும் வித்தவுட் ஃபெயில்” என்றாள்.

மாலையே பேக்கிங்கை முடித்து விட வேண்டும், கோவிலுக்குப் போய் வர வேண்டும் , நான்கு மணி நேரம் கட்டிக்கொண்டு , ஒன்றும் பேசாமல் படுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதுதான் நர்த்தனாவின் திட்டம். அதை அறிவிடம் சொல்லி இருந்தாள். ஆனால் பேக்கிங் மற்றும் கடைசி கட்ட வேலைகள் நீண்டு கொண்டே சென்றன். கட்டிப் பிடித்துக்கொண்டே படுத்துக் கிட 50 நிமிடங்கள் கிடைத்தன. சீக்கிரம் வா என்று சொல்லி படுத்துக் கொண்டாள் நர்த்தனா. அறிவும் பச்ச பாப்பா போல பக்கத்தில் படுத்து கட்டிக்கொண்டான்.

“விளக்கை அணைச்சிடு “ என்றாள். அணைத் தான்.

ஐந்து நிமிடங்களில் , “ஏதாச்சும் மியூசிக் போடேன்” என்றாள்.

“நீ பார்த்த பார்வைக்கொரு நன்றி “ இசைய ஆரம் பித்தது. அவனை இறுக்கக் கட்டிக்கொண்டாள். அடுத்த ஐந்து நிமிடத்தில் , “ஊது வத்தி கொளுத் தேன்” என்றாள். கொளுத்தி வைத்தான்.

கொஞ்ச நேரம் அப்படியே கட்டுண்டு கிடந்தார் கள்.

“டிரஸ்ஸை எடுத்துடலாமா “ என்றான் அறிவு.

“ஏண்டா “

“இல்ல இன்னும் நெருக்கமா , ரெண்டு பேரும் ஒண்ணாயிடற மாதிரி “

“ம்ம்”

இறுக்க கட்டிக்கொண்டார்கள். நேற்றிரவே இன்று
மேட்டர் வேண்டாம் என்று சொல்லியிருந்தாள்.

அறிவின் கண்களில் தண்ணீர் வழிந்தது.

“சீக்கிரம் வந்துடுவேண்டா. இல்ல , உன்னைச்
சீக்கிரம் கூட்டுக்கறேண்டா “ அவள் கண்களிலும்
தண்ணீர் பெருகியது. ஒருவர் கண்ணில் தண்ணீர்
வருவதை இன்னொருவருக்குத் தெரியும்படி நுட்
பமாகப் பார்த்துக்கொண்டார்கள் இருவரும். உரசி,
இருக்கிக்கொண்டு கிடக்கையில் உடலுறவு ஏற்
படுவதற்கு இசைவான ஒரு நொடி உருவானது.
அலாரம் அடித்தது. அழுகையினுடே சிரித்துக்
கொண்டே எழுந்தார்கள் இருவரும்.

“வேணா குயிக்கா , 2 மினிட்ஸ்ல ..”

“வேணாம்பா , இதுவே க்யூட்டா நல்லா இருக்கு”

விமான நிலையம் சென்றார்கள். அங்கே நிரம்யா உள்ளிட்ட ஓரிரு தோழிகள் மற்றும் ஒருசில நர்த்தனாவின் நண்பர்கள் வந்திருந்தார்கள். அனைவரையும் கட்டியணைத்து , செல்ஃபீ எடுத்து விமான நிலையம் உள்ளே சென்றாள். பாஸ்போர்டை மத்திய தொழில்துறை காவலரிடம் காட்டிக்கொண்டிருக்கையில் ,திடீரென்று ஓடிய அறிவு அவளை கட்டி முத்தமிட்டான் .

“யஹாங் கிஸ் நஹி கர் சக்தா. சர்க்கார் ப்ரோட்டோக்கால் ஹை” என்றார் அவர்.

வாடகைக் காரில் வந்து தன் அறைக்குள் நுழையும் போது , “செருப்பை வீட்டுக்குள்ள விட்டுடு “ என்றான் அறிவு.

நிரம்யா அறிவு அறைக்குள் வந்து , தன் செருப்பைக் கழற்றினாள்.

அடுத்தக் கணம் இருவரும் கட்டி உருண்டார்
கள். அறிவு அவள் மேல் இயக்கிக்கொண்டிருக்கும்
போது ,

“இப்ப நர்த்தனாவைத் தானே நினைச்சிக்கிற “
என்றாள்.

“ஆமா டீ “

“நர்த்தனா நர்த்தனானு சொல்லிட்டே செய் “

அதன் பின் விமானம் பறக்கும் வரை நர்த்த
னாவுடன் விடியோ கால் பேசிக்கொண்டிருந்தான்
அறிவு.

இதுவரை நாவல்,
இனிமே சினிமா !

1

கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலையில் பெரிய பங்களாவை நுகல்யா அப்பா கொடுத்தார். அங்கே மொட்டை மாடியில் அமர்ந்து கடலை கேட்டுக் கொண்டு , வேறு என்ன ? குடித்துக்கொண்டிருந்தான். விக்கல் வந்தது. அடிங் விக்கலா ? போடுடா இன்னொரு ரவுண்ட். மீண்டும் விக்கல் வர , சரி விக்கலை எடுத்து ஒழிவோம். வாஷ் பேசினில் போய் உஷாரக எடுத்தால் , ரத்த வாந்தி. பதட்டத்தில் வாய் கொப்பளித்துவிட்டு , அவசரமாக ஒரு சிகரெட் பற்ற வைத்துக்கொண்டு வீட்டினுள் சென்றான். நுகல்யாவை எழுப்பி விஷயத்தைச் சொல்லி , ஆழமாக இழுத்தான்.

கடுப்பான நுகல்யா சிகரட்டைப் பிடுங்கி ஏறிய, அது படுக்கையில் விழுந்தது.

அதை எடுக்கக் குனிந்தவனுக்கு மீண்டும் விக்கல். படுக்கையில் மீண்டும் ஐயா ரத்த வாந்தி எடுக்க , உடல் பதற ஆம்புலன்ஸுக்கு ஃபோனைப்போட்டாள் நுகல்யா.

மறுநாள் காலை நிவ்யதா , தேவாரம். திருவாசகம், நெடுஞ்சேரலாதன் , உட்பட பலர் மருத்துவமனைக்கு வந்துவிட்டனர். செய்தித்தள்களில் வழக்கம்போல நெஞ்சுவலி என செய்தி போட்டனர். டிஸ்சார்ஜ் ஆகி வெளியே வந்து கார் ஏறுவதற்குள் சிகரெட் பிடிக்க , அதை பல மீடியாக்கள் படம் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே , பிரேமுக்குள் வந்த நுகல்யா ,

“அந்த சிகரட்டைப் பிடுங்கிப் போட்டாள். ரத்த ரத்தமா வாந்தி எடுத்தாரு. டிஸ்சார்ஜ் ஆனவுடனே சிகரெட் புடிக்கிறாரு. அவர் என் புருஷன் மட்டும் இல்ல , தமிழர்களோட அடையாளம். அவர் இன்னும் நிறைய படம் எடுக்கணும்

அவர் வாழ்ணும் , அவர் கலை வாழ்ணும் ,சினிமா வாழ்ணும் “என்று தத்துவார்த்தமாக ஏதேதோ பேசிக்கொண்டேபோய் , அதனால்

“என்னால முடிஞ்ச வரைக்கும் நான் காப்பத்த றேன். அவரு எனக்கு மட்டும் சொந்தம் இல்லை , என்னை விட உங்களுக்குத்தான் சொந்தம் , நீங்க எல்லாரும் அவரைக் குடிக்க வேணாம் , சிகரெட் குடிக்க வேணாமினு டேக் பண்ணி ட்வீட் பண்ணுங்க “ என்றாள். அவளை அதற்குள் க்ளோஸ்ப்பில் எல்லோரும் கவர் செய்துவிட்டதால் கீழே விழுந்து கிடந்த சிகரட்டையே ஸ்ரீநி பார்த்துக் கொண்டிருந்தது கேமரா நேரலையில் பதிவாக வில்லை.

“பேட் டேஸ்ட் , பேட் ஸ்டேட்ரஜி “ என்று முணுமுணுத்துக்கொண்டே டைப் செய்தார் , நுகல்யாவின் அப்பா .

“சாரிப்பா , எனக்கு வேற வழி தெரியலை “ மெசேஜ் உடனடியாக டிங் என்று அவருக்குப் பதிலளித்தது.

வீட்டில் இருந்த மது மொத்தத்தையும் , எடுத்து உடைத்து குப்பைத் தொட்டியில் போட்டாள் நுகல்யா. சிகரெட் பாக்கெட்டை எல்லாம் ஒழித்தாள். நான் இல்லாம தனியா எங்கயும் வெளில போகக்கூடாது என்றாள்.

வேலையாள் , டிரைவர் , போன்றவர்களுடன் ஒரு மீட்டிங். உதவி இயக்குநர்கள் , தேவரம்.திருவாசகம் உள்ளிட்டவர்களோடு ஒரு தனி மீட்டிங் போட்டாள். உணர்ச்சிகரமாகப் பேசியவள் , கடைசியில் சொன்னது,

“யாரும் சிகரெட் வாங்கிக் குடுக்கக் கூடாது, லிக்கர் வாங்கிக் குடுக்கக் கூடாது. குடிச்சா செத்துடுவாருன்னு டாக்டர் சொல்லியிருக்காரு “

“டாக்டர் எப்படி சொன்னாரு ? யாரு கிட்ட சொன்னாரு ? “ என்று எகிறினான் ஸ்ரீநிவாஸன்.

“டாக்டர் கிட்ட ஃபோன் போட்டுத்தரேன் பேசறியா ? பிரச்சனை இல்லாமயா ஒரு வாரம் ஹாஸ்பிடல்ல படுத்து கிடந்த ? “

“என் சாவு எனக்குத் தெரியாதா? அப்படி ஏதும் பாடி என்கிட்ட ஹிண்ட் குடுக்கலையே “

“ஆமா வீட்டயும் பெரிய டேரக்டர் மாதிரியே பேசு. சாவறவன் கிட்ட எல்லாம் பாடி ஹிண்ட் குடுத்து பேசும். எல்லாரும் தானாவே போய் சுடுகாட்ல படுத்துக்குவாங்க”

“எல்லார்கிட்டயும் பேசாதுடி , என் கிட்ட பேசும். என் கிட்ட குருவி பேசும் , பேப்பர் பேசும் ,

குப்பை பேசும் , பூ பேசும் , பிரேசியர் பேசும் , நான்
வுட்ற பொகை பேசும் ...”

“மயிரு , மனுஷன் பேசுவானாடா உன் கிட்ட ? “

“மனுஷன் என்னா மயிருக்கு என்கிட்ட பேசனும் ?
அந்த டிராஷ் பசங்க எல்லாம் பொணத்துகிட்ட
பேசட்டும் , பொணாத்துகிட்ட படுக்கட்டும் . அத
னாலதான் என் படத்தைப் பாத்து கதறி அழுவுறா
னுங்க “

“இந்த மெண்டல் வேலையெல்லாம் படம் எடுக்கு
றப்ப மட்டும் வச்சுக்கோ , வீட்ல காட்டாத “

“மெண்டல் படம் எடுக்குறவனை ஏண்டி கட்டிக்
கிட்ட ? ஆஸம் , லெஜண்ட் ,

ஜீனியஸ்னு எல்லாம் சொன்னது யாரைப்பாத்து ?
என் இமேஜைப்பாத்தா ? என் இமேஜைக் கட்டி
கிட்டு என்னைப் போட்டு டார்ச்சர் பண்றியா ? “

“யேய் , ப்ளீஸ் , நான் உன்னை என்னா சொல்
றேன் , குடிக்காத , தம் அடிக்காத , செத்துடுவ .
எனக்கு நீ உயிரோட வேணும் , அவ்ளோதான் “

“உங்க வீட்ல கூடத்தான் எல்லாரும் குடிக்கிறாங்க.
நீ கூடத்தான் குடிக்கிற “

“நாங்க எவ்ளோ லிமிட்டாக் குடிக்கிறோம். நீ
லாரிக்கு டிஸல் புடிக்கிற மாதிரி குடிக்கிறியேடா ?”

“உன் கூட பெரிய டார்ச்சரா இருக்குடி. உங்க லிமிட்
டுக்கு நீங்க குடிக்கிறீங்க , என் லிமிட்டுக்கு நான்
குடிக்கிறேன் “

“ஹலோ , நீ என்ன வேணா சொல்லு , இனிமே நீ குடிக்க முடியாது “

“நீ யார்ரி , நான் இனிமே இந்த வீட்ல இருக்க மாட்டேன். நான் போறேன். என் இஷ்டத்துக்கு இருந்துக்கறேன். “

“போ , போய்ப்பாரு ...நான் மீடியாவை கூப்பிடுவேன். எங்க அப்பாவைக் கூப்பிடுவேன் , ஏன் ? ரஜினி சார்கிட்ட சொல்லுவேன் “

“நீ யாரை வேணா கூட்டுக்கோ ,எதாச்சும் புடுங்கிக்கோ ,“

வெளியேறி விட்டான் ஸ்ரீநி .

2

ஆஸ்திரேலியா சென்றதும் படிப்படியாக நர்த்தனாவின் தொலைபேசி அழைப்பு குறைய ஆரம்பித்தது. நிரம்யாவைக் கூப்பிட்டான். வெளில எங்கயாவது பாக்கலாம் என்றாள். வீட்டுக்கு அழைத்தாள் முரண்டு பிடித்தாள். சரி வெளியே சந்திக்கலாம் வா, என்று அழைத்ததும் வந்தாள். காஃபி ஷாப்பில் மொக்கை போட்டு , பீச்சுக்குப் போய் பேசிக் கொண்டிருந்துவிட்டு , பைக்கை கிளப்பும் போது , என்னை லிபர்டில டிராப் பண்ணிடு என்றாள். அதாவது இவனுடைய அறைக்கு வர மாட்டாளாம். கடுப்பாகி என்னதாண்டி எனக் கேட்டபோது , ஒரு தடவை போதும். இதெல்லாம் உனக்கு சொன்னா புரியாது என்றாள்.

சொல்லு புரிஞ்சிக்க டிரை பண்ணேன் என்றதும் , நான் அன்னிக்கு உன்கூட இருந்தேன் இல்ல ? அப்ப அறிவு கூட இல்ல , நர்த்தனா ஆள் கூட இருந்தேன் என்றாள்.

“சரி அதுக்கு என்னா இப்போ?” என்றான்.

“அதான் சொன்னா உனக்குப் புரியாதுன்னு சொன்னேன் இல்ல?”

கிளம்பி விட்டாள்.

வெட்டியாக பல பெண்களுடன் ஃபேஸ்புக், இன்ஸ்டாகிராமில் சாட் செய்து கொண்டிருந்தான். அதில் பிரபலமான சோஷியல் ஐடி , ஃபெமினிஸ்ட் , கவிதையில் கனல் கக்கும் பெண் மற்றும் பொட்டிக் வைத்திருக்கும் ஒரு பெண் இவனிடம் பேசிப்பேசி, விடியோ சாட் வரை வந்தாள்.

அது ஆடையில்லா ஒளி ஓவியம் வரை போனது.

“அதுக்கு அப்புறம் அவ ஏனோ என்னை பிளாக் பண்ணிட்டாடா “ என்று நண்பனிடம் இந்தக் கதையைச் சொல்லி புலம்பினான். இப்படிப் பல விஷயம் அறிவு வாழ்வில் புரிந்துகொள்ள முடியாமலேயே போனது.

ஒள.அப்பர் ஆனந்தத்தின் வாசகரும் , அபிமானியுமான அஸ்கா. அரவிந்த் என்பவர் , இவனை அழைத்தார். ஒரு பஸ் ஸ்டாப்புக்கு வரச் சொன்னார். போய் நின்றான். மெர்ஸிடிஸ் காரில் வந்து இறங்கிய அவர் அவனை முன் இருக்கையில் ஏறிக்கொள்ளச் சொன்னார். ஒரு வீட்டு வாசலில் போய் கார் நின்றது. காரிலேயே அமர்ந்திருக்கச் சொல்லி விட்டு அந்த வீட்டுக்குள் போய் வந்தவர் , இவனை ஏற்றிய இடத்திலேயே இறக்கி விட்டு 2000 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றார்.

“அப்பப்ப இதுபோல் கூப்பிடுவேன் , 2000 ரூ 5000 தருவேன். நல்லா போச்சின்னா ஒன் லாக் வரைக் கும் தருவேன் “ என்றார். அதை வாங்கிக்கொண்டி றங்கிய அறிவு , நீண்ட நேரம் யோசித்து , இது இனி வேண்டாம் என முடிவெடுத்தான்.

அதேபோல ஒரு புரட்சி இயக்குநரின் பிறந்த நாள் பார்ட்டியில் கலந்து கொண்டு திரும்பும் போது ஃபிலிம் லேபில் மேனேஜராக இருக்கும் ஒருவ ருடன் காரில் சென்றுகொண்டிருந்தான்.போலீஸ் டிரங்கன் டிரைவ் சோதித்துக்கொண்டிருந்தது.

“சார் ,ரிட்டர்ன் எடுத்து வேற ரூட்ல போயிடலாம் “

“காம் ஆ ஒக்காந்து இருங்க “ சொன்னவர் செம குடி குடித்து இருந்தார்.

அவர் முறை வந்ததும் , போலீஸ் அவரின் ஜன்னல்
கண்ணாடியைத் தட்ட , ஸ்டைலாக திறந்தவர்,

“ஹரிஹரன் “ என்றார்.

உடனே போலீஸ் போங்க என்று சொல்லி விட்டது.

“என்னாங்க இது? ஏன் போலீஸ் விட்டுடிச்சி? “ என
பலமுறை கேட்டும் அவர் பதில் சொல்லவில்லை.

“இப்ப வேணாம் விடுங்க “ என்றே சொல்லிக்
கொண்டிருந்தார்.அவர் பெயர் ஹரிஹரன் .

ஒருமுறை கிடுக்கிப் பிடி போட்டு கேட்டபோது,

“அதெல்லாம் ஒன்னுமில்லைங்க , நீங்க உங்க
பேரை அட்சர சுத்தமா “அறிவானந்தம்” அப்ப
டின்னு சொன்னாலும் போலீஸ் விட்டுடும் , ஆனா
இந்த டெக்னிக்கை யார் கிட்டயும் சொல்லிடாதீங்க
“ என்றார்.

கார் வாங்கிய பிறகு இதை சோதித்துப் பார்க்கலாம்
என்று இருக்கிறான்.

3

காரில் சென்ற ஸ்ரீ நேராக ஒரு நட்சத்திர ஓட்ட லுக்குச் சென்றான். அறை எடுத்தான். அவசரத்தில் பர்ஸ் எடுத்து வரவில்லை. ஸ்ரீ என்றதால் அறை கொடுத்தார்கள். அறைக்குப் போகாமல் நேராக பார் சென்றான். முட்ட முட்ட குடித்தான். காரில் வரும் போதே , நுகல்யா தொடர்ந்து அழைத்த தால் மொபைலை ஸ்விட்ச் ஆஃப் செய்திருந்தான். பாரில் சில திரைப்பிரபலங்கள் இருந்தனர். முதலில் இவனைப் பார்த்து மரியாதை காட்டியவர்கள், ரஷன்ட் ஏற ஏற வட்டத்தின் விட்டம் குறைந்து குறைந்து அருகே வந்தனர்.

அதிகாலையை நெருங்கும் போது ,

“உன் ஒரு படத்துல நடிச்சிட்டா , நான் செத்து
டுவேன்யா “ இந்த டயலாக்கை விட்டவர் ஒரு
இயக்குநர். தயாரிப்பாளரும் கூட . இப்போது
இயக்கம் ,தயாரிப்பு என இரண்டும் புட்டுக் கொண்
டதால் மது , மாது , தூக்கம் என பி ஹெச் டி செய்து
கொண்டிருக்கிறார்.

உடனிருந்தவர்கள் “செய்றோம் செய்றோம் “ என
ஏற்றி விட ,

போதையிலிருந்த ஸ்ரீ “ஆக்ஷன் “ என்றான்.

உண்மையிலேயே அந்த இயக்குநர் எழுந்து நடிப்ப
தற்கு தயாரானார்.

“நீதான் கேமரா மேன் என ஒரு முன்னணி கேமரா
மேனை ஸ்ரீ சொல்ல ,”

அவர் எழுந்து ஸ்ரீயின் காலைத் தொட்டு கும்பிட்டு விட்டு , மொபைலில் ஆங்கிள் பார்த்தார். இதைப் பார்த்து பதறிப்போன அந்த இயக்குநர் ஓடி வந்து ஸ்ரீயின் காலைத் தொட்டு விட்டு மீண்டும் பொஸி ஷனுக்குச் சென்றார்.

“நான் எவ்ளோ குடிச்சாலும் சாவ மாட்டேன். என் பாடி என்கிட்ட பேசுமட “ இதான் டயலாக் என்று சொல்லிய ஸ்ரீ , இன்னொரு கோப்பைக்கு கையைத் தூக்கி மேலே ஆட்டினான்.

3 டேக் வாங்கி அந்த இயக்குநர் நடித்து முடித்தார்.

ஓக்கே டேக் வாங்கிய அந்த ஷாட்டில்

“ நான் எவ்ளோ வாட்டி செத்தாலும் சாவ மாட்டேன். பாடி என்கிட்ட குடிக்கும் “ என்று இருந்தது.

வசனம் இப்படி இருந்தாலும் அந்த இயக்குநர் ஃபோன் அடித்து

“ஹீ சார் கூட இருக்கேன். என்னை வச்சி படம் பண்ணேன்னு சொல்லிட்டார். கேமரா மேன் , மியூ சிக் டேரக்டர் எல்லாம் இங்கதான் இருக்காங்க , நயன் தரா ஓக்கே சொல்லிட்டாங்க , நீங்க தான் ப்ரொட்யூஸ் பண்ணும்தான் சார் எக்ஸ்பெக்ட் பண்ணாரு. அதான் சரியா வரும்னு சொல்றாரு , சார் நீங்க பண்ணா பெரிய லெவல்ல இருக்கும் சார். ஒரே லைன் தான் சொன்னாரு , எல்லோரும் ஷாக் ஆயிட்டோம், கண்டிப்பா பிளாக் பஸ்டர் சார் “ இவ்வளவு பெரிய டயலாக்கை அட்சர சுத்தமாகத் தெளிவாகச் சொன்னார்.

படம் ஓக்கே ஆனது .

ஸ்ரீ நிவாஸன் எழுந்து அங்கே அறை போட்டது தெரியாமல் வேலட் பார்க்கிங் வந்து கார் கேட்டான். கார் வருவதற்குள் தடுமாறி கீழே விழுந்தான். அவர்கள் இன்னும் உள்ளே குடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஹோட்டல் சிப்பந்தி ஸ்ரீயை எழுப்பி விட்டு, “ரெஸ்ட் எடுத்துட்டுப் போலாம் சார்” என்றான். அதற்குள் கார் வர, அதில் ஏறி அமர்ந்து விருட்டென்று கிளப்பினான். ஹோட்டலை விட்டு வெளியேறுவதற்குள் சுற்றுச் சுவரில் மோதியது கார்.

4

முதலில் நர்த்தனா என்னும் புயல் விலகியதில் கொஞ்சம் மூச்சி விட்டுக்கொண்ட அறிவு அங்கு மிங்கும் அலைந்து , எதுவும் செட் ஆகாமல் மீண்டும் நர்த்தனா புயலருகே ஒதுங்கினான். அவள் எப்போதும்போல அவ்வப்போது இடைவெளி விட்டே பேசினாள். முன்பு வசதியாக இருந்த இந்த இடைவெளி இப்போது அறிவை வருத்தத் துவங்கியது. தினமும் அவள் மொபைலுக்குள் புகுந்து அவளை பிறாண்டத் தொடங்கினான்.

விடியோ காலுக்கு அவளை வர வைப்பதே பெரும் பாடு ஆகியது.

வந்தாலும் அறிவு எது கேட்டாலும் பொருளாதார அறிஞர் ஜெயரஞ்சன் பேசுவது போலவே பேசினாள்.

“ஏண்டி செல்லாம் இப்பல்லாம் போனே பேச மாட்டேங்கற” என்றால் ,

“ஆங் , ஏன் ஃபோன் பேசணும் ? ஃபோன் பேசலைன்னா என்னா இப்ப ? பேசினாத்தான் லவ்வா ? “ (ஜெயரஞ்சன் வாய்ஸில் படிக்கவும்) என்றாள்.

தன் ஆள்தானா என்று சந்தேகம் வரும் அளவுக்கு குழம்பினான் அறிவு. ஒருமுறை விடியோ காலில் “உன் டாப்ஸைக் கழட்டு “ என்று சொல்வதற்கு அவ்வளவு தயங்கினான், பயந்தான் .

“டைமே இல்லடா , லைட்டா பாத்துக்கோ “ என்று மேலாக்கக் காட்டியதற்கே மகிழ்ந்துபோய் , பார் சென்று நான்கு பியர் குடித்து ,

8 கவிதை எழுதி அனுப்பினான் அவளுக்கு. அதில்
7 கவிதை அவளது மார்பகங்களைப் பற்றியதாக
இருந்தது. ஒரு கவிதையில் , உரு சுழல் விளக்கு
கள் என்று ஒரு வரி வந்தது. அறிவு எழுதிய கவி
தையா அல்லது வேறு ஏதேனும் காரணமா தெரிய
வில்லை, திடீரென்று அறிவுடன் பேசுவதை நிறுத்
தினாள் நர்த்தனா.

அறிவுக்குப் பயம் வந்தது. தன்னைச் சுற்றி அமா
னுஷ்யமாக விஷயங்கள் நடப்பதாக நினைத்து
பயந்தான். கோவிலுக்குப் போய் துன்னூரு பூசிக்
கொண்டான். துன்னூரை மடித்துத் தலையணைக்
குக் கீழே வைத்துக்கொண்டான். அந்தத் தலைய
ணையின் தொன்ம வாசத்தை அந்தத் துன்னூரால்
வெற்றி கொள்ள முடியவில்லை.

தொடர்ந்து நர்த்தனாவுக்கு மெசேஜ் அனுப்பிக்
கொண்டே இருந்தான்.

கிட்டத்தட்ட பின் தொடரும் நிழலின் குரல் நாவல் அளவுக்கு மெசேஜ் அனுப்பி இருப்பான். ஒரு நாளைக்கு 100 முறைக்கு மேல் கால் செய்தான். எப்போதெல்லாம் இடைவெளி கிடைக்கிறதோ அப்போதெல்லாம் ஃபோன் அடித்தான். அவள் பிளாக் செய்ய வில்லை. தொடர்ந்து ரிங் அடிக்கும், ஆனால் எடுக்க மாட்டாள்.

ஓர் இரவு வெறியாகி , நிரம்யாவுக்கு ஃபோன் அடித்தான். அவளும் எடுக்கவில்லை. தொடர்ந்து அடித்தான். எடுக்கவேயில்லை. மெசேஜ் போட்டான். பார்க்கவில்லை. தொடர் மெசேஜ் , பார்க்கவே இல்லை. இந்த சம்பவத்திற்குப் பிறகு யாருக்கு ஃபோன் அடிக்கவும் பயந்தான். யாருமே எடுக்காமல் போய்விடுவார்களோ , யாருமே என் மெசேஜை பார்க்காமல் போய் விடுவார்களோ ?

நர்த்தனா மற்றும் நிரம்யாவுக்கு மட்டும் தொடர்ந்து
போன்கால்கள் பறந்து கொண்டேயிருந்தன. அது
எப்படி இரண்டு பெண்களும் சொல்லி வைத்தாற்
போல எடுப்பதில்லை. பேசிக்கொண்டார்களோ ?
இவர்கள் இருவரைத் தவிர யாருக்கும் அறிவு
ஃபோன் அடிப்பதில்லை. சில நாட்கள் வெறும்
இன்கமிங் கால் மட்டும் தான் அட்டெண்ட் செய்
தான்.

ஸ்ரீநிவாஸன் இருந்த மருத்துவமனை அறையில் , நுகல்யா , அவள் அப்பா , அம்மா மற்றும் டாக்டர் இருக்க , ஸ்ரீநிவாஸன் யாரையும் பார்க்காமல் எங்கோ பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். நுகல்யாவின் அப்பா எளிமையாக பேசினார்.

“எனக்கு இதில் பேச ஏதுமில்லை. உங்க ஃபேமிலி , உங்க லைஃப். பட் என் பொண்ணு லைஃபும் கூட. அது மட்டுமில்லை. நீங்க என் ஃபேவரைட் டேரக்டர். உங்க ஃபேனுவன்ற உரிமைல கூட பேசலாம். ஆனா நான் ஏதும் பேசலை. டாக்டர் சொல்றதை மட்டுமாச்சும் கேட்டுக்கோங்க.”

ஸ்ரீநி இந்த அணுகுமுறையால் கொஞ்சம் கூல் ஆனான்.

“இதுதான் சொல்றதுக்கு இல்ல சார். ரிப் போர்ட்ஸ் பாத்தேன். எல்லாமே டேமேஜா இருக்கு சார். பிஸிக்கல் டேமேஜ் மட்டுமில்லை, மெண்டல் வெல்நெஸ் கூட சரியா இல்லை. இப்ப கேர் பண்ணலைன்னா , பர்மனண்ட் டிசேபிளிட்டி இல்லன்னா இம்மீடியட் டெத் கூட ஆகலாம்.”

“இம்மீடியட் டெத் என்ற வார்த்தை ஸ்ரீநிவாஸனை ஒரே தாக்குத் தாக்கியது. நிலை குலைந்தான். ஒரு நொடியில் கலைஞானில் இருந்து மனிதனாக மாறினான். டாக்டர் வார்த்தை கொடுத்த இம்பேக்ட் கடைசி கடைசி வரை போகவில்லை. ஒரு கலைஞானிடம் இப்படி பேசக்கூடாது என்பது மருத்துவருக்குத் தெரியவில்லை.

அவர் ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு அவருக்கேத் தெரியாமல் ஒரு “ப்ர்மனண்ட் டிஸேபிலிடி” செய்தார்.

“பட் உடனே ஆல்கஹாலை ஒட்டுமொத்தமா நிறுத்தினா பிரச்சனை ஆகும்.”

இதைக் கேட்டதும் ஒரு சின்ன நம்பிக்கை ஒளியும் , வாழ்வதற்கான ஆசையும் ஸ்ரீநிவாஸனின் கண்களில் பளிச்சிட்டது.

“டெய்லி மெடிசின் மாதிரி மைண்ட் ரொம்ப இர்ரிட்டேட் ஆகறப்ப , 30 எம் எல் குடுக்கலாம்.இது மாதிரி ஒரு நாளைக்கு 90 எம் எல் வரைக்கும் குடுக்கலாம்”

“ஒரு கட்டிங்கா ?” விரக்தியாக கேட்டான் ஸ்ரீநிவாஸன்.

“இதுவும் கொஞ்ச நாளைக்குதான். அப்படியே ஸ்டாப் பண்ண டிரை பண்ணணும். அப்பதான் பாடி ரெகவர் ஆகும்”

டிஸ்சார்ஜ் ஆனான். வீட்டுக்கு வந்ததும் கேட் டான் ,

“30 எம் எல் “

“அதுக்கு முன்னால மாத்திரை சாபிடணும் “

மேஜையில் வெந்நீர் குவளையோடு. புளியங் கொட்டை , வேப்பங்கொட்டை , வேர்க்கடலை, எலந்தங்கொட்டை , கூடவே அட்டைப்பூச்சி , கட் டெரும்பு , எல்லாம் ஊர்ந்து கொண்டிருப்பதா கப் பட்டது ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு. ஏழாங்காய் ஆடுவது போல ஒவ்வொன்றாக எடுத்து வாயில் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

இப்படியே சில நாட்கள் வீட்டுச் சிறையில் இருந்ததால் அலுவலகம் போகவில்லை. நிவ்யதா படம் சம்மந்தமாகவும் , காலில் விழுந்த இயக்குநர் விஸ்வமித் படம் தொடர்பாகவும் தொடர்ந்து ஃபோன் கால்கள் வந்துகொண்டேயிருந்தன.

90 எம் எல் கணக்கை சிரத்தையாக கேட்டு வாங்கிக் குடித்தான். சிகரெட் முற்றிலும் கட் ஆனது. என்ன செய்வது என்று தெரியாத பரபரப்பில் அடிக் கடி நுகல்யாவைப் புணர்ந்தான். மது இல்லாமல் புணர்வது அவனுக்கே புது அனுபவமாக இருந்தது. நிறைய மாத்திரைகள் உட்கொள்ளுவதால் “குறி”த்த நேரத்தில் அவ்வப்போது மக்கர் செய்தாலும் நுகல்யா மோட்டிவேட் செய்து அது ஸ்ரீக்கு ஒரு பெரிய பிரச்சனை என உணராதவாறு பார்த்துக் கொண்டாள்.

“ஆஃபீஸ் போகலாம் , நானும் கூட வரேன்” என்று நுகல்யா சொன்ன அன்று கருத்தரித்து இருந்தாள்.

6

அறிவு நர்த்தனாவுக்கு ஃபோன் அடித்துவிட்டு ஸ்பீக்கரில் போட்டு விட்டு வேறு வேலை பார்ப்பான் அல்லது படுத்து கண்களை மூடிக்கொள்வான். நர்த்தனாவின் ஃபோன் ரிங் அடிக்கிறது, அதை நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற குறைந்தபட்ச கனக்டிவிட்டி அவனுக்கு சிறு நம்பிக்கை அளிப்பதாக இருந்தது. கட் ஆனதும் மீண்டும் டயல் செய்வான். இப்படி செய்து கொண்டு படுத்துக் கிடக்கையில் ஒருமுறை “ஹலோ” என்ற நர்த்தனாவின் குரல் கேட்டது.

அறிவுக்கு என்ன பேசுவது என்றே தெரியவில்லை.

அவள் ஃபோன் எடுப்பாள் என்பதே மூளையில் இருந்து எடுக்கப்பட்டு விட்டது. நர்த்தனா இன்னொருமுறை “ஹலோ” என்றதும்,

“ஹலோ நான் அறிவு பேசறேன்” என்றான்.

“அறிவு , இனிமே கால் அடிக்காதே, நான் சொல்ற...”

“என்னாச்சி நர்த்தனா ? ஏன் காலே எடுக்கலை ? உனக்கு எதாச்சும் பிரச்சனையா ”

“அறிவு ப்ளீஸ் , நான் சொல்றதைக் கேளு”

“நர்த்தனா , நீ பேசாம ...”

“இப்ப நான் பேசறதை கேக்கலன்னா கட் பண்ணிடுவேன் “

“சாரி சாரி , கட் பண்ணிடாத “

“உனக்கும் எனக்கும் சரி வராது. ப்ராக்டிக்கலா யோசிச்சி பாத்தேன். நீ அங்க , நான் இங்க. உன்னால இங்க வர முடியாது , என்னால அங்க வர முடியாது...”

“இல்ல நான் வரேன் ...”

“ஓக்கே , ஃபிராங்கா சொல்லிடறேன். நமக்கு கம் பேடபிலிட்டி இல்ல அறிவு. இங்க வந்ததுக்கு அப்புறம் யோசிச்சிப் பாத்ததும் தான் புரிஞ்சிது . நீ என்னை இம்ப்ரெஸ் பண்ணவே இல்லை. உன்னை என்னால புருஷனா நினைச்சிப் பாகவே முடியலை . வீ ஹேட் எ நைஸ் டைம் , தேங்க்ஸ் ஃபார் தட், போதும்.புரிஞ்சிக்கோ “

“நர்த்தனாஒரு நிமிஷ்....”

“பை, குட் லக் “

இதன் பின் ரிங் போனதும் நின்று போனது. ஃபோன் நம்பரை மாற்றி விட்டாள் என நினைத்துக்கொண்டான் அறிவு. ஆனால் நர்த்தனா வெகு காலம் முன்பே ஃபோன் நம்பரை மாற்றி விட்டாள். இந்த ஃபோனை சார்ஜ் போட்டு வீட்டில் போட்டு வைத்திருந்தாள்.

7

ஸ்ரீநிவாஸன் அலுவலகத்தில் நுகல்யா நிவ்யதா பட தயாரிப்பாளரை சந்தித்தாள்.

“கொஞ்ச நாள்ள ஷூட்டிங் போயிடலாம். மொத்த பொறுப்பையும் நான் எடுத்துக்கறேன். படத்துக்கு கிரியேட்டிவ் ப்ரொட்யூசர் யாரு “

“அப்படி யாரும் இல்லீங்களே “

“உடனே அப்பாயிண்ட் பண்ணுங்க. அவரை மட்டும் என்கிட்ட பேச சொல்லுங்க. கம்யூனிகேஷன் கரக்டா இருக்கும்.

சார் கரக்டா ஷூட்டிங் ஸ்பாட் வந்துடுவாரு. ஷெட் யூல் அவரால மிஸ் ஆகாம நான் பாத்துக்கறேன்”

“சரிங்க மேடம் “

“அப்புறம் , சாருக்கு சம்பளம் பேசி இருப்பீங்க. அட்வான்ஸ் என்கிட்ட குடுத்துடுங்க. பேலன்ஸ் பேமெண்டும் என்கிட்டயே குடுத்துடுங்க. இண்டஸ்ட்ரில கொஞ்சம் இஷ்யூஸ் இருக்கு. என் கிட்ட குடுத்தா நான் ஹேண்டிஸ் பண்ணிப்பேன்”

“பண்ணிடலாம் மேடம் , நீங்க பாத்து முடிச்சி குடுத்துடுங்க “

நிவ்யதாவுக்காக பணம் போடும் அந்த தயாரிப்பாளர் , தன் மேனேஜருக்கு ஃபோன் போட்டு ,

“கிரியேட்டிவ் டேரக்டர் யார் யாரெல்லாம் இண்டஸ்ட்ரில் இருக்காங்க , அவங்க கால்ஷீட் வாங்கணும் “ என்றார்.

இதேபோலத்தான் , இயக்குநர் விஸ்வமித்திடமும் பேசினாள். கருத்து அதேதான், தொனி மட்டும் மாறி இருந்தது.

உதவி இயக்குநர்களுடன் சேர்ந்து , நிவ்யதா படத்தின் பெயரை “பறக்கும் ராணி “என்று இறுதி செய்தாள் நுகல்யா . பறக்கும் ராணி - indian super woman . இந்த டைட்டில் பிடிக்காமல் நிவ்யதா நேரடியாக ஸ்ரீயிடம் பேசினாள்.

“ஹாய் ஸ்ரீ , எப்பி இருக்க ?”

“இருக்கண்டி ...மிஸ் யூ டி “

“ஏய் ..சதாய்க்காத ...என் படத்தோட பேரு எனக்குப் புடிக்கலை”

“நாம எவ்ளோ ஜாலியா இருந்தோம் ? உன் வாய்ல ஸ்காட்சையும் தண்ணியையும் ஊத்தி கொப்புளிச்சி என் வாய்ல குடுப்பியே. அந்த யூனிக் டேஸ்ட் அப்டியே நெஞ்சில இருக்குட “

“ஏய் , தனியாவா இருக்க , யாராச்சும் கேட்டுட போறாங்க”

“நீ அப்டி இப்ப வாயில கலந்து யார்கிட்டயாச்சும் குடுத்து வுடறியா ?”

“ஹேய் ...என்னடா ...ப்ளீஸ் “

“சும்மா சரின்னு சொல்லுடி , அனுப்பல்லன்னாலும் பரவால்ல “

“என்ன சார் இன்னிக்கி ஓவர் ரொமாண்டிக்கா பேசறாரு. நேர்ல கூட இப்பி பேசினதில்லையே “

“நேர்ல நமக்குப் பேச எங்க நேரம் “

“ஹா ஹஹா ..சரி சரி , என் படத்தோட பேரு எனக்குப் புடிக்கலை . அது என்ன “பறக்கும் ராணி “ பழைய ஜெய் சங்கர் படம்போல இருக்கு. நீ வச்சிருக்க மாட்டன்னு தெரியும். கொஞ்சம் மாத்திட்டேன் ப்ளீஸ்”

“பெருந்தேவி”

“அப்படின்னா “

“பிக் காட்டெஸ் “

“யூ மீன் மீ ?”

“நோ , ஃபிலிம் டைட்டில். யூ ஆர் க்யூட் லிட்டில் ஏஞ்
சல் ஆல்வேய்ஸ்”

8

நிவ்யதா படம் ஷூட்டிங் ஆரம்பமானது. இதுவரை டேபிள் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்த அறிவு முதன்முறையாகக் களத்தில் . இப்போதிருக்கும் ஸ்ரீநிவாஸனின் உதவியாளர்கள் எல்லாம் வருணைத்தவிர புதுசு என்று தேவாரம். திருவாசகத்துக்குத் தெரியும் ஆதலால் அவர் தன் பங்குக்கு உதவியாளர்களை இறக்கி இருந்தார்.

நிவ்யதா கால்ஷீட் இருக்கும் போதெல்லாம் நுகல்யா தவறாமல் ஷூட்டிங் வந்துவிடுவாள். அறிவு பாலபாடம் படிக்க ஆரம்பித்தான். மது அருந்தாத ஸ்ரீனி ஏனோ தானோ என ஷூட்டிங் ஸ்பாட்டில் இருந்தான்.

ஸ்ரீநியின் படமெடுக்கும் ஸ்டைல் விசித்திரமானது. என்ன எடுக்கிறான் ? எதற்கு எடுக்கிறான் என யாருக்கும் தெரியாது. ஒரு மாதிரி எடுக்க ஆரம்பித்து வாகாக கோர்த்துவிடுவான். நிவ்யதாவின் சாகசக் காட்சிகளை முதலில் எடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். எங்கு நோக்கினும் கிரீன் மேட்டடா என்று ஷூட்டிங் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

படத்தின் கேமராமேனின் உதவியாளர்கள் , “என்னடா நடக்குது ? ஒன்னுமே புரியலை “ என புலம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒன்றுமே தெரியாமல் வெறும் சினிமா ஆர்வத்தோடு சினிமா உலகத்துக்குள் அறிவு நுழைந்தாலும் அவன் குடும்பமே சினிமாக் குடும்பமாக, சினிமாவைப் பார்த்து ரசித்து பேசி இருந்து வந்ததால் அறிவின் ஜீனில் சினிமா இருந்ததுபோல. சினிமா வேலைகளை நேரில் பார்த்ததும்

இதற்காகத்தான் காத்திருந்தது மாதிரி அவன் மூளை அனைத்தையும் உள்வாங்கி சரியாக ஒருங்கிணைத்து சேமித்துக்கொண்டது.

ஒரு ஷெட்யூல் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லாமல் போனது. ஆனால் ஸ்ரீநிவாஸன் மட்டும் எப்போதும் ஹோட்டல் கல்லா முதலாளிபோல இயக்குநர் சீட்டில் அமர்ந்திருந்தான். அதிக டேக் வாங்காமல் சீன்கள் “ஓக்கே” ஆகின.

இந்த ஷெட்யூலில் அறிவுக்கு வேலை தெரியாமல் இருந்தது முதலில் தேவாரம், திருவாசகத்துக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் , அவன் கற்றுக்கொண்டதையும் , அவனுடைய ஆர்வத்தையும் , அர்ப்பணிப்பையும் கவனித்தார். அனைத்திலும் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளும் தன்மையையும் பார்த்தார். தன்னை சின்ன வயதில் பார்த்ததுபோல இருந்தது அவருக்கு.

அடுத்த ஷெட்யூல் அவுட்டோர் ஷூட்டிங் . வழக்
கமாக வருணிதம் தான் கலந்து பேசி முடிப்பார்
தேவாரம். ஆனால் இந்த முறை அறிவுக்குச் சொல்
லித்தரலாம் என அவனிடம் கலந்து ஆலோசிப்பது
போல அதையும் கடத்தினார். அன்று இரவு இருவ
ரும் தண்ணி அடித்தார்கள். மணி 8 ஆனதும் போட்
டது போட்டபடியே கிளம்பிய தேவாரம்.திருவாசகம்
“7.50 அடிக்க ஆரம்பிச்சாலும் 8 மணிக்கு கிளம்பிடு
வேன் தம்பி “என்று சிரித்தபடியே சொல்லி விட்டுப்
போனார்.

எவ்வளவு பெரிய ஆட்களோடு தண்ணி அடித்தா
லும் 7.50 ஆனதும் ரெஸ்ட் ரும் போவார். அப்படியே
எஸ்கேப் ஆகி விடுவார்.

“பெரிய ஹீரோ , பெரிய டேரக்டர் , கோச்சிக்க மாட்
டாங்களா ?” என்றால்

“அவங்களுக்கு மறுநாள் என்னத்த நியாபகம் இருக்கப் போகுது ?” என்பார். அது மட்டுமல்லாமல் “எல்லாரும் ஒளரு ஒளருன்னு ஒளர்ராங்க , அதை எவ்ளோ நேரம்தான் கேட்டுகிட்டிருக்கிறது ? காலைல 4 மணிக்கு ஸ்பாட்ல இருக்கணும். பொழைப்புதான் முக்கியம் “ என்பார்.

எல்லா தமிழ்ப்படமும் போவதுபோல பெருந்தேவியும் பொள்ளாச்சிக்குப் போனது. போவதற்குள் தேவாரம்,திருவாசகமும் அறிவும் ரொம்ப நெருங்கி விட்டார்கள் . பொள்ளாச்சி போகும் வரை அவரிடம் தன் காதல் தோல்வியைச் சொல்லி அழுது கொண்டும் புலம்பி கொண்டும் வந்தான் அறிவு.

தேவாரம்,திருவாசகம் அறை போடுவதில் சமர்த்தர்.ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் தனித்தனி ஹோட்டல்களில் அறை போடுவார்.

ஹீரோ , ஹீரோயின் , இயக்குநருக்கு ஒரு ஹோட்டலில் போடுவார். அதுதான் ஆக காஸ்ட்லியாக இருக்கும். ஹீரோவும் இயக்குநரும் அடிச்சிக்கட்டும் , நைட் ஒழுங்கா தூங்கக் கூடாது என சிரித்துக் கொண்டே சொல்வார்.

தனக்கு மட்டும் தனியாக ஒரு ஹோட்டலில் அறை போட்டுக்கொள்வார். “ப்ரொடக்ஷன் மேனேஜர்ங்க்றதால 24 மணி நேரமும் கதவைத் தட்டிகிட்டே இருப்பானுங்க. பைப்ல தண்ணி வரலைன்னா ஹோட்டல்ல கேக்காம அதுக்கும் என் ருமைத் தட்டுவானுங்க . இன்னும் இவனுங்க பைப்ல தண்ணி சீக்கிரமா வந்துடுதுன்னு மட்டும் தான் என் கதவைத் தட்டலை” என்று அறிவிடம் சொல்வார்.

“எனக்கும் உங்க ஹோட்டல்லயே ரும் போட்டுடுங்க , நான் கதவைத் தட்டவே மாட்டேன் “ என்றான்.

பொள்ளாச்சியில் தான் தங்கும் ஹோட்டலிலேயே அறிவிக்கும் ரும் போட்டார்.

ஒரு நாள் ஷூட்டிங் முடிந்து இருவரும் குடித் துவிட்டு ஹோட்டலுக்கு வந்து பிரிந்து தத்தமது அறைக்குச் சென்றனர். அறைக்குச் சென்ற அறிவு சிகரெட் இல்லாததைக் கண்டுகொண்டு மீண்டும் கீழே இறங்கி வருகையில் ஒரு பெண் தேவாரம். திருவாசகம் அறைக்குள் நுழைவதைப் பார்த்துக் கொண்டே கீழே போனான்.

கீழே பொள்ளாச்சியின் துணை நடிகர்கள் ஏஜண்ட் இருந்தான். அவன் அறிவைப் பார்த்ததும் வணக்கம் போட்டான். அறிவை அவன் ஷூட்டிங் ஸ்பாட்டில் பார்த்திருக்கிறான். பம்பரமாக எல்லா வேலைகளையும் இழுத்துப் போட்டுச் செய்வது, தேவாரத்திடம் நெருக்கமாக இருப்பது எல்லாம் பார்த்திருந்ததால் அந்த வணக்கம்.

போதையில் இருந்ததால் , அறிவு கேட்டு விட்டான்.

“என்ன எனக்குல்லாம் கவனிப்பு இல்லியா ?”

“சார் , சொல்லுங்க , செஞ்சிடலாம்”

“ரொம்ப பிரஷரா இருக்கு. பாத்து அனுப்பி விடுங்க”

“சரிங்க சார் “

“நான் எதாச்சும் குடுக்கணுமா ?”

“அதெல்லாம் வேணாம் சார் , சரக்கு , சைட் டிஷ் , பிரியாணி வாங்கிக் குடுங்க போதும் “

சரக்கு , சைட் டிஷ் , பிரியாணி வாங்கிக்கொண்டு அறைக்கு வந்த கொஞ்ச நேரத்தில் அறைக்கதவு தட்டப்பட்டது.

திறந்தால் , இரண்டு பெண்கள் உள்ளே வந்தார்கள்.

“ஏன் ரெண்டு பேர்” என்று கேட்டதற்கு,

“நாங்க ரெண்டு பேரும் ஒரே ரும் சார். இவ தனியா இருக்க பயப்படுவா” என்றாள் ஒருத்தி

அவர்களுக்கு சரக்கு ஊற்றிக் கொடுத்துவிட்டு , தானும் கொஞ்சம் குடித்துவிட்டு அவர்களிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தான். தன் காதல் சோகக் கதையை சொன்னான். அவர்கள் இருவரும் லவ் செய்து வருவதாகவும் , அவர்களின் காதலனின் டார்ச்சர்களை பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

அறிவு மெல்ல ஒருத்தி மேல் கைவைத்து முன்னேறி , முத்தம் கொடுத்தான்.

“அவளுக்குக் குடுங்க சார் “ என்றாள்.

இன்னொருத்திக்கும் கொடுத்தான். எதை செய்தாலும் இருவரையும் செய்யும்படி சொன்னார்கள். அவர்கள் ரேஞ்சிக்கு கிராமத்து 3 சம் எதிக்ஸ் அண்ட் மாரல் போல என்று நினைத்துக்கொண்ட அறிவு , ஒருத்தியை படுக்க வைக்க ,

“காண்டம் இருக்கா சார் “

“இல்லம்மா வாங்கிட்டு வரேன் “ என்று கிளம்பினான்.

“சார் ரெண்டா வாங்கிட்டு வாங்க “ என்றாள் ஒருத்தி.

“நான் ஒருத்தன் தாம்மா , எனக்கும் ஒன்னுதாம்மா “ என்ற படியே வெளியே போனான்.

படத்தில் ஹீரோ இதுவரை இல்லாததாலும் இயக்
குநர் மனைவியுடன் இருந்ததாலும் நிம்மதியா
கத் தூங்கினாள் நிவயதா. ஒவ்வொரு குழுவும்
ஆர்பாட்டமாக ஒவ்வொரு ஹோட்டலில் தண்ணி
அடித்துக்கொண்டிருந்தது.

நுகல்யா தூங்கிக்கொண்டிருக்க , இருட்டுக்குள்
சின்ன ஒளித்துண்டு ஓடுவதுபோலவும் அதை பின்
தொடர்ந்து பார்த்துக்கொண்டே இருப்பதுபோல
வும் தூக்கம் வராமல் தலையை ஆட்டிக்கொண்டு
கிடந்தான் ஸ்ரீநி .

நுகல்யா அப்பா மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து கோவை சென்று விமானத்தில் உடனடியாக சென்னை சென்றாள் நுகல்யா. ஷூட்டிங் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தது. நுகல்யா கிளம்பிய அன்று மாலை ஷூட்டிங் முடிந்ததும் , தேவாரம்,திருவாசகத்தை அழைத்த ஸ்ரீநி , கேஷுவலாக சரக்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி பணித்தான். அவர் அவனுடைய உயிர் , நுகல்யா எச்சரித்தது என அனைத்தையும் சொல்லி மன்னிப்புக் கோரிவிட்டு ஓடிவிட்டார்.

இந்த விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்ட வருள் தலை மறைவாகி விட்டான். ஸ்ரீநிவாஸன் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். வெட்டுவாங்கினி வெட்டுக்கிளி மாதிரி வேலை செய்துகொண்டிருந்த அறிவைப் பார்த்தான். அழைத்தான்.

“என்ன வொர்க் பண்ற இங்க ?” ஸ்ரீநிவாஸன் முதன் முதலில் அறிவிடம் பேசியடயலாக் இது.

“உங்களோட அஸிஸ்டெண்ட் டேரக்டர் சார்”

“மத்தவங்களுக்குதாண்டா அஸிஸ்டெண்ட் டேரக்டர், என்கிட்ட அஸிஸ்டெண்ட்னு சொல்லு “

“ஹி ஹி சாரி சார் “

“சரக்கு அடிப்பியா ?”

“ஹி ஹி ...அப்பப்ப சார் “

“எனக்கு விஸ்கி வாங்கிட்டு வந்து தறியா ?”

நுகல்யா எச்சரித்து இருந்தாலும் முதன்முதலில் குரு கேட்பதால் தட்ட மனமின்றி , “சரிங்க சார் “ என்றான்.

“வாங்கிட்டு வந்து என் ரூம்ல் குடுத்துடு”

தன் கைக்காசைப் போட்டு , குருவுக்காக டாஸ் மாக்கில் ஃபாரின் விஸ்கி வாங்கினான். இதுவரை ஒரு பைசா சம்பளம் வாங்கியதில்லை.

அதை ஒரு 500 மில்லி கோக் பாட்டலில் ஊற்றிக்கொண்டு மீதி 250 மில்லியை பாட்டிலோடு கொண்டு போய் கொடுத்தான்.

“என்னாடா இது ?

“ஃபிரண்டு கிட்ட கேட்டேன், இவ்ளோதான் சார் வச்சிருந்தான்”

“உன்னையும் நுகல்யா மிரட்டினாளா ?”

“ஆமா சார், ஆனா நிஜமா இவ்ளோதான் சார் இருந்துச்சி “

“சரி போய் சிகர்ட் வாங்கிட்டு வா”

அரை பாக்கெட் வாங்கி வந்து கொடுத்தான்.

“எங்க ஒரு சிகரெட் வாங்கிட்டு வந்து குடுப்பி
யோன்னு நினைச்சேன்”

அறிவு கிளம்பி தன் அறைக்கு வந்தான். அதே இரு
பெண்கள் மீண்டும் அறிவு அறைக்கு வந்தார்கள்.

“உங்க மேனேஜர் சொன்னானா ?”

“இல்ல நாங்களே வந்தோம் “

“ஏன் , என்னை லவ் பண்ணீங்களா ?”

“இல்ல சார் , ஜாலியா இருக்கு “

“என்னடி ஜாலி , வேலைக்காக கஷ்டப்பட்டு படுக்
கறோம்னு தான சொல்வாங்க “

“ஆமா சார் , அதெல்லாம் மத்தவங்க கூட . மெஷின் மாதிரி , எருமை மாதிரி பொரட்டுவானுங்க. நீங்க சரக்கு வாங்கித் தறீங்க. உங்க லவ் ஸ்டோரி சொல்றீங்க. ஜாலியா பாட்டுப் பாடறீங்க. டேன்ஸ் ஆடுறீங்க. எங்களுக்கும் ஜாலியா இருக்கு சார். எங்க லவ்வர்ட்ட போனாக்கூட டார்ச்சர் பண்ணுவான் சார். மேட்டர் பண்ணிட்டு ஒதைப்பான் சார்”

“யேய், ரொம்ப ஐஸ் வக்காதீங்க. நான் டேன்ஸ் எல்லாமா ஆடினேன்?”

“ஆமா சார் , உங்க லவ்வரை நெனைச்சி அழுது கிட்டே எங்க கூட் ஆடினீங்க சார். சிரஞ்சீவி சார் ரெண்டு ஹீரோயின் கூட ஆட்ற மாதிரியே இருந்துச்சி சார். நாங்களும் ஆடினோம் சார் ஜாலியா இருந்துச்சி”

“சுத்தமா நியாகம் இல்லட “

“சார் நீங்க கூட எங்க ரெண்டு பேர் இடுப்புக்கு நடுவுல தலையை வுட்டுகிட்டு எங்க பட்டக்ஸை ஆட்டச் சொன்னீங்களே சார், செமையா இருந்துச்சி. நியாகம் இல்லியா , செல்ஃபீ எடுத்து வச்சிருக்கோம் பாக்கறீங்களா?”

“யேய் அதையெல்லாம் டிலீட் பண்ணுங்க மொதல்ல. அது சரி மேட்டர் எப்டி இருந்திச்சி?”

“அது எப்பவும்போலத்தான் சார் இருந்திச்சி. அது எப்பவும் ஒரே மாதிரிதான் சார் இருக்கும் . ஆனா நீங்க மாறி மாறி செய்றப்போ போதைல எங்க ரெண்டு பேருக்கும் நடுவுல விழுந்து செஞ்சிட்டிருந்தீங்க சார் “

“சரி ,இருங்க டீ , இன்னிக்கு ஃபாரீன் சரக்கு இருக்கு “

ஸ்ரீநிவாஸனால் அங்கு குடிக்க முடியவில்லை. எதிர்த்துக்கொண்டு வந்தது. குமட்டியது. 30 எம் எல் க்குப் பழகி இருந்தது அவன் உடல். மூன்றாவது ரவுண்ட் தாண்ட முடியவில்லை. மயக்கம் வந்தது. தலை சுற்றியது. பயம் தொற்றிக்கொண்டது. நுகல்யாவை அழைக்கலாமா ? கண்டுபிடித்துவிடுவாள். மேனேஜர் ? வேண்டாம். அறிவு ? அவன் நம்பரே இல்லை. பயத்தின் உச்சியில் நினைவிழந்து விழுந்தான். நல்ல காலம் கட்டிலிலேயே தாறுமாறாக விழுந்தான்.

10

அதன் பிறகு குடிக்க பயந்தான் ஸ்ரீ. 30 எம் எல் தொடர்ந்தது. அறிவிடம் இதைச் சொன்னான். எதாச்சும் கலந்துட்டியாடா ?

“இல்ல சார் , நான் அடிச்சேனே , நல்லா இருந்துச்சி , சார் . ஒன்னும் பிரச்சனை இல்லை. நான் ஏன் சார் கலக்கப் போறேன்”

“அப்ப வேற யாராச்சும் கலந்து இருப்பாங்களா ? யேய் , சரக்கே அவ்ளோதான் இருந்துச்சின்னு சொன்ன , முட்டாள் “

அறிவு ஓடி விட்டான். “வேற யாராச்சும் கலந்து”

“நுகல்யா , மதுவை மறக்கடிக்க ஏதேனும் கலந்துவிட்டாளோ ?” என்று யோசித்தான். இருக்கும் என்று முணுமுணுத்தான். ஸ்காட்ச் ஆவது தனக்கு ஒத்துக்கொள்ளாமல் போவதாவது.

இந்த ஷெட்யூல் முடிந்து சென்னை வந்ததும் நிவ்யதாவுக்கு மாப்பிள்ளை கிடைத்தார். இருவரும் ட்விட்டரில் முத்தமிட்டுக்கொள்ளும் படத்தை பகிர்ந்தனர். மாப்பிள்ளை தெலுகுப் பிளினஸ் மேன். திரைத்தாரிப்பிலும் இருக்கிறார். ஆனால் இதுவரை தெலுங்குப் படம் மட்டுமே தயாரித்து இருக்கிறார். நிவ்யதாவின் பெருந்தேவியை அவர் எடுத்துக்கொண்டார். பெரிய அளவில் எடுக்க வேண்டும் என்று நுகல்யாவிடம் பேசி பட்ஜெட்டை அதிகப்படுத்தினார்.

நுகல்யா ஸ்ரீயின் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தினாள். வெளிநாடு ஷூட்டிங் என்று முடிவானது.

நுகல்யா டெக்னிக்கலால எந்த நாட்டுக்கெல்லாம் போனால் அரசு உதவி கிடைக்கும் என லிஸ்ட் போட்டாள். ஜார்ஜியா , தாய்லாந்து உட்பட பல நாடுகள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டு , ஜார்ஜியாவை டிக் அடித்தாள். ஒரு மாதம் அங்கே ஷூட் செய்தால் போதும் என்று முடிவானது. அங்கே என்ன எடுக்கலாம் என ஸ்ரீயிடம் விவாதித்தாள் . அங்க போய் பாத்துக்கலாம் என்றான் ஸ்ரீ. இல்ல , கொஞ்சமாச்சும் பிளானோட போகணும் , வெளிநாடு என்று நுகல்யா சொன்னதும் ,

“அட் லீஸ்ட் லொக்கேஷன் ஸ்டில் கூட பாக்காம என்ன சீன் சொல்றது “ என்று கத்தினான். “நீயே போய் ஷூட் பண்ணிட்டு வரியா” என்றான்.

லொக்கேஷன் பார்க்கும் சாக்கில் எஸ்கேப் ஆகப் பார்க்கிறான் என புரிந்து கொண்டாள் நுகல்யா.

உதவி இயக்குநர் வருண் மற்றும் அறிவு , கேமரா மேன் அஸிஸ்டென்ட் இருவர் மட்டும் செல்ல முடிவானது. நான்குப் பேர் கொண்ட குழு அங்கே சென்று வேலை பார்க்க , தேவாரம் , திருவாசகம் இங்கே இருந்து உதவி செய்தார். அங்கே இவர்களின் மொத்த பயண ஏற்பாட்டையும் கவனித்துக்கொள்ள மிண்டா என்பவள் நியமிக்கப்பட்டாள். உலகம் முழுக்கவே சினிமா “கிரேஸ்” தானே. அறிவு தன்னையே இயக்குநர் எனச் சொல்லிக் கொண்டான். மிண்டா அறிவிடம் மிகவும் மரியாதையாக நடந்து கொண்டாள். அறிவுக்கு அவளின் பரஃப்யூம் மயக்கத்தை கொடுத்தது. அங்கு சென்ற நான்காம் நாள் இரவு இருவரும் ஒரே அறையில் தங்கினார்கள். அறிவுக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தில் அவளிடம் இவன் சொன்னதெல்லாம் அவளுக்கு ஜிவ் என்று இருந்தது.

அறிவு தமிழில் தனக்குத் தோன்றுவதை ஆங்கிலப் படுத்திச் சொல்ல சொல்ல அது அவளை மிகவும் உயர் ரக பொன்மொழி வார்த்தைகளாக அடைந்தது. அவளுக்கும் ஆங்கிலம் ஒரு அளவுக்குத் தான் தெரியும் என்பதால் இரண்டு கம்யூனிகேஷன் கேப் இணைந்து ஒரு உறவை வெகு சீக்கிரம் உருவாக்கியது. இவளின் காதலும் காமமும் நர்த்தனாவை “போடி மயிரு “ என்று நினைக்க வைத்தது.

“நான் உனக்காகவே பிறந்தவன். நம் காதல் போன ஜென்மத்து காதல்.நீ என் தேவதை. எத்தனை ஜென்மம் எடுத்தாலும் நீ தான் என் தேவதை. நீ என் குல சாமி “ என்பதை எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் சொல்லி அவளை திக்குமுக்காட வைத்திருந்தான் அறிவு. அவள் இவனை தன் அப்பா அம்மா விடம் அறிமுகப்படுத்தி , இவனைத்தான் கல்யாணம் செய்து கொள்ளப்போகிறேன் என்றதும் அவர்களும் மகிழ்ந்தார்கள்.

ஷூட்டிங் லொக்கேஷன்கள் போட்டோவாக
வும் , விடியோவாகவும் பதிவாகிக்கொண்டிருந்த
வேளையில் , நிவ்யதாவை கல்யாணம் கட்டிக்
கொள்ள இருந்தவன் தற்கொலை செய்து கொண்
டிறந்து போன செய்தி வந்தது. லொக்கேஷன்
பார்த்தது போதும் ,திரும்பி வரவும் என சொன்
னார்கள். முன்பே பதிவு செய்திருந்த விமானத்
திற்கு இன்னும் நான்கு நாளே இருப்பதாலும் ,
அறை வாடகை முன்கூட்டியே கொடுத்துவிட்டதா
லும் , வேலை செய்யாமல் நான்கு நாள் தங்கி
இருந்து செல்லலாம் என முடிவானதால் மிண்டா
வுடன் நான்கு நாட்களை அற்புதமாகக் கழித்தான்.
இந்த செய்தியை சொல்லாமல் இரண்டே மாதங்
களில் திரும்ப ஷூட்டிங்கிற்கு வருவேன் என்று
சொல்லி பிரியா விடை பெற்று சென்னை திரும்பி
னான் அறிவு. பாதி படம் எடுத்திருந்த நிலையில்
பெருந்தேவி டிராப் ஆனது.

சென்னை வந்து மிண்டா விடம் ஜாலியாக பேசிக் கொண்டும் , விடியோ கால் பேசியும் பொழுதை ஓட்டினான். இரண்டு மாதத்தில் ஷூட்டிங் வருவதாகச் சொல்லியிருந்ததால் , அவள் நச்சரிக்க ஆரம்பித்தாள். இயக்குநர் விஸ்வமித் ஹீரோவாக நடிக்கும் படம் தட்புடலாக ஆரம்பித்தது. நான்கைந்து மாதங்கள் அதில் பிஸியான அறிவு மிண்டாவிடம் சால்ஜாப்பு சொல்லி சமாளித்து வந்தான்.

ஒரு நாள் “யூ ஆர் எ சீட்டர் “ என்றாள்.

“நோ டார்லிங்” என்று ஆரம்பித்த அறிவிடம் , “ஐ ஏம் எ ஃபூல் “ என்று சொல்லி முடித்துக்கொண்ட அவள் , அறிவின் போன்கால்களை கட் செய்தாள். இவளின் பிரிவு பெரிதாக வலிக்கவில்லை. அவ்வப்போது சுய இன்பத்திற்கு தேவையான அவளின் புகைப்படங்கள் மற்றும் விடியோக்களை சேகரித்து வைத்து இருந்தான்.

இவள் பிரிந்ததும் மீண்டும் நர்த்தனாவின் பிரிவுத் துயர் ஆட்ட ஆரம்பித்தது. தேவாரம். திருவாசகத் திடம் சொல்லிப் புலம்புகையில் அவர் சமாதானப் படுத்தினார். அவர் இவனுடைய புலம்பல்களுக்கு அடிக்ட் ஆகி இருந்தார். அதனால் அவரே அவ்வப் போது , நர்த்தனா கதையை எடுத்து ஒரு கேள்வி கேட்டு ஆரம்பித்து வைப்பார். இவன் இரண்டு மணி நேரம் புலம்பியதும் , மணி 8 ஆனவுடன் கிளம்பி விடுவார். மற்ற குடிகார உளறல்களைக் கேட்டு மனம் நொந்து இருந்த இவருக்கு , அறிவின் காதல் தோல்வி புலம்பல்கள் ஒத்தடமாக இருந்தன. சுவாரசியமாகவும் மனநிம்மதியாகவும் இருந்தன.

விஸ்வமித் படம் எந்த சிக்கலும் இல்லாமல் தெளிந்த நீரோடைபோல எடுக்கப்பட்டு , டப்பிங் , கலர் கரக்ஷன் என அனைத்தும் முடிந்து , ப்ரிவியூ பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார்கள்.

யாரும் வாங்க முன்வரவில்லை.

விஸ்வமித்துக்கு மார்க்கெட் இல்லை என்பதைத் தாண்டி , ஸ்ரீநிவாஸன் படங்கள் வந்து நாட்கள் ஆனதால் இந்தப் படம் எப்படி இருக்கிறது என்றே அவர்களால் கணிக்க முடியவில்லை. விஸ்வமித்தின் முழு முயற்சியால் படம் எடுக்கப்பட்டு முடிக்கப்பட்டிருந்தாலும் ஸ்ரீநிவாஸனின் டச் எங்கே என்பதுதான் படம் பார்த்தவர்களின் கேள்வியாக இருந்தது. அறிவுக்கே குழப்பமாக இருந்தது. தன் குருவின் படத்தை தியேட்டரில் அவ்வளவு முறை ரசித்துப் பார்த்தவனுக்கு , இந்தப்படம் எப்படி உள்ளது என எடுத்தியம்பத் தெரியவில்லை. ஒரு படத்தை ப்ரிவியூ தியேட்டரில் முடிவு செய்ய முடியாது. தியேட்டர் மட்டுமே ஒரு படம் எப்படி என்று முடிவு செய்யும் வல்லமை வாய்ந்தது.

இந்தப் படத்துக்கு அறிவுக்கு 30 ஆயிரம் சம்பளம் பேசப்பட்டிருந்தது. ஆரம்ப கட்டத்தில் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தாலும் , இடையில் நின்று போனது. ஸ்ரீயின் சம்பளத்தை நுகல்யா கறந்துவிட்டாள். ஏதேதோ பஞ்சாயத்து பேசி ஓரளவு மட்டுமே கடன் காரர்களுக்கு வழங்கினாள்.

இந்தப் படத்தால் விளைந்த ஒரே நன்மை என்னவென்றால் , அறிவு நன்றாக சினிமாவைக் கற்றுக்கொண்டான். தனியாக சினிமா எடுக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையைப் பெற்றான். அதே நேரத்தில் நர்த்தனாவை நினைத்து அழுது கொண்டேயிருந்தான். கையில் காசு இல்லாமல் தவித்த காலத்தில் , ஏன் தான் நர்த்தனா கொடுத்த கிரடிட் கார்டை உடைத்து எறிந்தோமோ என்று விசனப்பட்டான். அவள் அந்த கார்டை கடைசி வரை பிளாக் செய்யவில்லை.

கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருடங்கள் ஸ்ரீ படம் இல்
லாமல் இருந்தான். அறிவும் குரு அடுத்த படம்
எடுப்பார் என யாரிடமும் சேராமல் இருந்தான். வீடு
உதவி செய்தது. சினிமாக் குடும்பம் அல்லவா ?
மகன் இயக்குநராகப் போகிறான் என்றால் சும்
மாவா ? இந்த காலகட்டத்தில் அறிவுக்கு இருந்த
ஒரே ஆறுதல் தே.தி தான். அவர் ஃப்ரீயாக இருக்
கும் போது அவரைப் பார்த்துப் பேசுவான்.

“எங்க டேரக்டருக்குப் படம் கிடைக்குமாங்க ?”

“அவர் கெட்ட நேரம் , இப்பி இருக்கு.

ஆனா அழிய மாட்டார்” என்று சொல்லி அவனைத் தேத்தும் பொருட்டு ஸ்ரீயின் பழைய கதைகளைச் சொல்லுவார்.

“அவரு செட்டுக்குள்ள வந்தா சிங்கம் வர்ர மாதிரி இருக்கு. கெத்தலாதான் நடந்து வருவாரு. செட்ல சத்தம் அப்டியே அடங்கிடும். அவர் மானிட்டர்ல வந்து ஒக்காருவதைப் பாக்கணுமே ,சினிமாவை ஆள வந்தவன் ஒக்கார்ர மாதிரியே இருக்கும். ஷூட்டிங் அப்ப எவனச்சும் பேசினா , யார் என்னான்னு பாக்க மாட்டாரு, கெட் அவுட் சொல்லு வாரு. அடுத்த செகண்ட் வெளில போயிடணும் . ஹீரோவா இருந்தாலும் சரி , ப்ரொட்யூஸரா இருந்தாலும் சரி. “

“அப்பல்லாம் தண்ணி அடிப்பாரா சார் ?”

“லைட்டா லிமிட்டா அடிப்பாரு, கண்ட்ரோலிருக்கும். ஒரு தடவை படத்துல தீ மிதிக்கிற சீன் எடுத்துட்டிருக்கோம்.

பெரிய கிரவுட். தீமிதிக்கிறது இல்லாம, ஒரு பக்
கம் சாமி வந்து ஆடணும், இன்னொரு பக்கம்
காவடின்னு பெரிய கேன்வாஸ், டேரக்டரோட அப்
பாதான் பூசாரி ரோல் பண்ணாரு. அப்பத்திக்கு
ஆள் கெடைக்காததால ஷூட்டிங் பார்க்க வந்த
அவரோட அப்பாவுக்கு வேஷம் கட்டி நிக்க வச்
சாச்சி. சார் தூரத்துல மானிட்டர் பாத்துட்டு ஒக்
காந்துட்டிருக்காரு. கைல மைக்கு. ரெண்டு மூணு
கேமரா சுத்துது.ஷாட் ரெடி, ஆக்ஷன்னு கத்து
றாரு.”

எல்லாம் நடிக்க ஆரம்பிக்கிறாங்க. தனித்தனியா
இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் போயிட்டிருக்கு ,ஃபாலோ பண்
றாங்க. மானிட்டர் பாத்து , “யோவ் பூசாரி , அவ
முடிய புடிச்சி நல்லா உலுக்குய்யா , எதோ கையடிக்
கிறமாதிரி ஆட்டிட்டிருக்கன்னு கத்தறாரு “ “பூசாரி
கேக்குதா இல்லியா ? நல்லா உடம்பை குலுக்கி
ஆடு , அவளையும் ஆட்டுய்யா , செவுடா நீ , நான்
சொல்றது கேக்குதான்னு கத்தறாரு.”

அறிவு வியப்பாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

“கேமரா மேன் கிட்டக்க வந்து மானிட்டரைக் காட்டி, “சார் பூசாரி உங்கப்பா சார்னு சொல்றாரு”, இவரு ஓடனே , ஏய் பூசாரி தேவடியாப்புள்ளா ஒழுங்கா ஆடுறா , மயிரைப் புடிச்சி ஆட்டுடா தேவடியாளுக்குப் பொறந்தவனேன்னு கத்தறாரு “

“அவங்கப்பா மேக்கப்பைக் கலைச்சிட்டு போறாரு. போய் சமாதானப்படுத்துறாங்க. சார் சார் , நீங்கன்னு தெரியாம திட்டறாரு சார். தூரத்துல இருக்குறதால தெரியலை சார்னு சொல்றாங்க. அவன் தெரிஞ்சிதான்யா திட்டறான். அந்த தேவடியாப் பையன் என்னைத் தேவிடியாப்பையன்னு சொல்றானா ? தேவிடியாப்பயலேன்னு திட்டிகிட்டே போனவர்தான். அதுக்கு அப்புறம் ஷூட்டிங் பக்கவே வர்ரதில்ல” என்று சொல்லி சிரித்தார் தே.தி.

அறிவுக்குப் புரையேற சிரிப்பு வந்தது.

நம்ம விஸ்வமித் படம் வெளில் வருமா சார் என ஏக்கத்தோடு கேட்பான். வந்தா என் பேரு ஸ்கிரீன்ல வரும் சார் என்பான்.

அதற்குப் பதில் சொல்லாமல் இன்னொரு கதையை ஆரம்பிப்பார்.

“இந்த விஸ்வமித் இப்ப மார்ட்டை இல்லாம கஷ்டப்படுறாரு. இவரு சாதாரண ஆள் இல்ல என்னா ஆட்டம் போட்டவரு தெரியுமா ? “

“சொல்லுங்க சார் “

ஒரு ஷெட்யூல் ஷூட்டிங் முடிஞ்சி மைசூர்ல பேக் கப் சொல்லியாச்சி. இவர்தான் டேரக்டர். படத்துல ரெண்டு ஹீரோ. ஒருத்தன் நகிடா இன்னொருத்தான் பிரம்மா.

பிரம்மா பத்தி என்ன நினைச்சிட்டிருக்க ? சாக்
லேட் பாய்னுதானே ? நகிடா ப்ளே பாய். அன்னிக்
கின்னு பாத்து சாக்லேட் பாய் பிரம்மா ரவுசு தாங்க
முடியலை. நான் அவளை போட்டேன் , இவளைப்
போட்டேன்னு ஒரே அலும்பு. ஆனா அவன் சொல்
றதெல்லாம் நிஜம் மாதிரிதான் இருக்கு. டீட்டெயி
லோட சொல்றான். நகிடாவுக்கே பொறாமை ஆயி
டிச்சி. என்னடா இது ப்ளே பாய்க்கு வந்த சோத
னைன்னு நினைச்சிகிட்டே அவனே பிரம்மாவை
பாராட்ட ஆரம்பிச்சான்.

ஸ்லோவா குடிச்சிட்டிருந்த , விஸ்வமித் ,
“போதும்டா சீன் போடாத , நான் சொன்னா
தாங்க மாட்டிங்க “ அப்டென்னு சொல்லிட்டு அடுத்த
ரவுண்ட் போறாரு.

நகிடா விடாம “சொல்லுங்க சார் , சொல்லுங்க சார்னு” சொல்றான் .

பிரம்மாவும் “சொல்லுங்களேன் சார் கேப்போம்”னு நக்கலா சொல்றான்.

அந்த ரவுண்டை முடித்த விஸ்வமித் ,

“மிஸ்டர் பிரம்மா , நீங்க எந்த பொண்ணு பேரு வேணாலும் சொல்லுங்க , நான் டீட்டெயில் சொல்றேன் “ அப்பிடிங்கறாரு.

“வசிமா “

“அவ ஒரு சைக்கோ , கடிப்பா , அழுவா “ மேல ...

“மனிகா”

“அவ அக்காவை மொதல்ல கரக்ட் பண்ணனும்.

அப்புறம்தான் இவளை கரக்ட் பண்ண முடியும்.
அப்புறம் ரெண்டு பேரும் ஒண்ணா வருவாங்க,
நெக்ஸ்ட்...”

ரெண்டு பேரும் வாயடைச்சிப் போயிட்டாங்க .

“பிரம்மா இப்ப நீங்க ஒருத்தி கூட சுத்திட்டிருக்கீங்
களே....”

“போதும் சார் , வேணாம்”னு பிரம்மா கால்ல வழுந்
துட்டான் .

“இப்ப இந்த ஹோட்டல்ல தங்கி இருந்தமே , அதுல
3 ரிஷப்னிஸ்ட் . அந்த மூணுத்துல சுமாரா இருந்த
வளத்தான் ...நீ ...”

“சார் ப்ளீஸ் போதும் ,மன்னிச்சிடுங்க “

“ஏய் என் கூடவேதானடா இருந்த, எப்படா?” நு நகிடா மெரண்டு போய் கேக்கறான்.

“அதை விடு ,அவகிட்ட நீ என்னைப் பத்தியும் , நகி டாவைப் பத்தியும் என்ன சொல்லி இருக்கன்னு சொல்லவா ?”

“தெய்வமே என்னை மன்னிச்சிடுங்க “ காலில் விழுந்துட்டான் பிரம்மா என்று சொல்லிச் சிரித்தார்.

இதைப்போல அறிவு எப்போது மனம் தளறுகி றானோ அப்போதெல்லாம் இதைப்போன்ற கதை களைச் சொல்லி உற்சாகமூட்டுவார் தே. தி.

கடைசியாக , சினிமா திறமைக்காரனை கைவி டாது அறிவு என்று சொல்லி வழியனுப்புவார். ஒரு வாரத்திற்கான சக்தியைப் பெற்றுக்கொண்டு திரும்புவான்.

12

தே.தி இல்லாத போது எங்கேனும் பார்ட்டி , கெட்டுகதர் நடந்தால் போவது வழக்கம் அறிவுக்கு. சினிமா சம்மந்தப்பட்டவர்கள் பலரிடமும் நல்ல நட்பு பேணுவதால் அடிக்கடி அழைப்பார்கள். அப்படி ஒரு பார்ட்டிக்குப் போயிருந்த போது , அது புல்வெளியில் நடந்துகொண்டிருந்தது. ஒரு புது விடியல் இயக்குநரிடம் அஸிஸ்டெண்டாக வேலை பார்த்து வந்த , நண்பனும் அந்த பார்ட்டிக்கு வந்திருந்தான். அவனில்லாமல் சினிமா சம்மந்தப்பட்ட பல்வேறு நண்பர்கள் நின்று கொண்டு ஜாலியாகப் பேசிக்கொண்டு குடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இயக்குநரின் பிறந்த நாள் பார்ட்டி. இயக்குநர் சாரு நிவேதிதாவின் நண்பர் என்பதால், சாரு நிவேதிதா இயக்குநர் வஸந்துடன் வந்திருந்தார். கூடவே அரத்தும் வந்திருந்தான். புது விடியல் இயக்குநரின் உதவி, அராத்துவை திட்ட ஆரம்பித்தான். அதிலும் அராஒள.அ.ஆ விடம் பணியாற்றிய காரணத்தால், அறிவுக்கு சாரு நிவேதிதாவைத் தெரிந்து இருந்தது. ஆனால் படித்திருக்கவில்லை. அராத்து என்ற பெயர் தெரிந்து இருந்தது. ஆனால் யார் என்று நினைவில் வரவில்லை

“ஏன் மச்சி அவன திட்டு? அவன் யாரு?” என்று கேட்டான்.

“அவன் பெரிய புடுங்கி ரைட்டரு. டிவிலலாம் பேசுவான் மச்சி”

“அவன் புக்குல்லாம் மட்டமா இருக்குமா ? “

“அவன் எழுதுனத எல்லாம் எவன் படிப்பான்?”

அதற்குள் அராத்து இன்னொரு நண்பருடன் கையில் கோப்பையுடன் அருகில் வந்து முதுகைக் காட்டிக்கொண்டு நின்றதும் , அந்தப் பேச்சு முடிந்து போனது.

“உங்க ஆளு என்ன படம் பண்ணாரு “ என்று சீண்டி னான் புது விடியல் உதவி இயக்குநர் .

“ஸ்ரீநி சார் , கமல்ட்ட பேசிட்டிருக்காரு , ஹிந் தில தீபிகாவை வச்சி பண்லான்னும் பேச்சி ஓடிட்டி ருக்கு “

“அது என்ன சீனி சாரு ? எங்க டேரக்டரை , நாங்க “சார்” சொல்லி கூப்பிட வேணாம்.

தோழர்னு சொன்னா போதும் “என்றதும் அராத்து
திரும்பினான்.

அராத்தைப் பார்த்ததும் புது விடியல் உதவி “ஹாய்
“சொன்னான். ஹாய் சொல்லிவிட்டு அருகில் வந்த
அராத்திடம் , “என்ன சார் என்னை பிளாக் பண்
ணிட்டங்க “ என்றான் புது விடியல் உதவி இயக்கு
நர்.

“அதெல்லாம் ஒரு மேட்டரா ப்ரோ” என்று சொன்ன
அராத்து , “அதை விடுங்க , நீங்க பேசிட்டிருந்
ததைக் கேட்டேன். நீங்க உங்க டேரக்டர் பேர்
சொல்லி கூப்பிட முடியுமா ? இப்ப நான் சாருன்னு
கூப்பிடற மாதிரி ?”

“அது மரியாதை இல்லியே “

“ஹலோ இவரு “சார்” சொல்றாரு , நீங்க அதுக்குப் பதிலா “தோழர்” சொல்றீங்க , அவ்ளோதான் “ சிரித்தான் அராத்து.

“அதை விடுங்க , கிண்டில் பென் டு பப்ளிஷ் போட்டில்லாம் நீங்க ஏன் எழுத மாட்டேங்கறீங்க ?”

“அதுல சில பேர் லாபி பண்பா சொல்லிக்கிறாங்க. நல்ல புக்குக்குப் பரிசு கொடுக்காம , லாபி பண்புக்குக்குதான் பரிசு கெடைக்கிது. அதனால் சும்மா நம்ம எதிர்ப்பை சின்ன அளவுல காட்டலாம்னுதான். அதுவுமில்லாம என்னைப் படிக்கிறவங்க கிட்ட ஒரு சின்ன பிரச்சனை இருக்கு “

“நீங்கன்னாலே பிரச்சனைதான். உங்கள படிக்கிறவங்க கிட்ட என்னா பிரச்சனை ?”

“நிறைய பேர் படிப்பாங்க. ஆனா ரகசியமா படிப்பாங்க. வெளில காட்டிக்க மாட்டாங்க. வெளிப்படையா படிக்கிறவங்களையும் என்ன மாதிரி சோம் பேறிதான் அதிகம். யாரும் ரிவ்யூ போட மாட்டாங்க. அப்புறம் எங்க போட்டில கலந்துக்கறது ?” சிரித்தான் அராத்து.

“சரி முடிஞ்சா நம்ம சினிம இண்டஸ்ட்ரி பத்தி ஒரு நாவல் எழுதுங்க “

“எழுதிடுவோம், நீங்கதான் இன்புட்ஸ் குடுக்கணும்”

“சாமி ஆளை விடுங்க “ இருவரும் சிரித்துக் கொண்டிருக்க , சாரு அழைக்க , அராத்து விலகினான்.

“ஏண்டா நாம சினிமாவை வச்சே சினிமா எடுக்கக் கூடாது ? “ அறிவு கேட்க,

“சினிமாவை வச்சி சினிமா எடுத்தா ஊத்திக்கு மாம், செண்டிமெண்ட்”

“அப்ப இந்த ஆளு சினிமாவை வச்சி நாவல் எழுதி, அந்த நாவலை சினிமாவா எடுத்தா?”

“நீயே எடு சாமி. விவசாயி , பெண் உரிமைன்னு எடுத்தாலே இப்பல்லாம் கிண்டல் அடிச்சி ஊத்திக்க வைக்கிறானுன்ங்க. இந்த எக்ஸ்பெரிமெண்ட் எல்லாம் வேலைக்காகாது. நீ உங்க ஸ்ரீநிவாஸன் சார்ட்ட சொல்லி அராத்து புடுங்கி நாவலை எடு. ரெண்டும் ரெண்டு சைக்கோதாயோளிங்க . அத்தோட சினிமா ஃபீல்டே ஒழிஞ்சிடும்”

எல்லோரும் பகீரென்று சிரிக்க, ஸ்ரீநிவாஸன் பார்ட்டி நடக்கும் இடத்திற்குள் நுகல்யாவுடன் நுழைந்தான். நுகல்யா கைக்குழந்தையுடன் வந்திருந்தாள். இயக்குநர் நுகல்யாவுக்கு வேண்டப்பட்டவர்.

ஸ்ரீநிவாஸன் நுழைந்ததும் சலசலப்பு நின்றது ஸ்ரீநி
வாஸனுக்கு இன்னும் திரையுலகில் இருக்கும் மரி
யாதையைக் காட்டுவதுபோல இருந்தது. ஸ்ரீ மது
வையே தொட வில்லை. பரப்பிரும்மம்போல வந்து
நின்றுகொண்டிருந்தான். நுகல்யாவின் வற்புறுத்த
லின் பேரில் வந்திருப்பான் என்பது அப்பட்டமாகத்
தெரிந்தது. அறிவு ஸ்ரீயிடம் போனான். அறிவுக்கு
ஒரு பார்வை , அவ்வளவுதான். சற்று நேரத்தில்
சன்மா வீர் உடன் வந்தாள். ஸ்ரீ யும் சன்மாவும் ஒரு
நொடி பார்த்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் பார்த்
துக்கொள்வார்கள் என்று அவர்களையே பார்த்
துக்கொண்டிருந்த நுகல்யா அதை பார்த்துவிட்
டாள்.

இன்னொரு கல்லூரி நண்பனை சந்தித்தான்
அறிவு ,அதே பார்ட்டியில் . அவனுடன் பேசிக்
கொண்டிருந்த போது ,

அவன் தன் நண்பனைப் பற்றி சொல்லி விட்டு ,
“நீயும் அவனும் எனக்கு ஃபிரண்டுதான். அதனால்
மறைக்காம சொல்றேன் , நர்த்தனா இப்ப அவன்
கூட சுத்திட்டு இருக்காளாம் ஆஸ்திரேலியாவில்”
என்றான்.

அறிவுக்கு உடனே அந்த இடத்தை விட்டு
அகன்று , தேதி யைப் பார்க்க வேண்டும்போல
இருந்தது.

13

இரண்டு நாட்கள் குடித்துவிட்டு கிடந்தான் அறிவு. 5444 என்ற விநோதமான எண்ணில் இருந்து கால் வந்தது. அலட்சியமாக எடுத்தான்.

“நர்த்தனா பேசறேன் , எப்டிதா இருக்க ?”

அரண்டு விட்டான் அறிவு.சமாளித்துக்கொண்டு ,

“ஐ லவ் யூ நர்த்தனா , செத்துகிட்டுக்கேன் “ என போதை தலைவலியில் சொன்னதால் அந்த சிச்சி வேஷனுக்கு செட் ஆனது.

“வீட்ல பெரிய பிரச்சனை. அப்ப சொன்னா உனக்குப் புரியாதுன்னுதான் அப்ப சொல்லலை.

உன்னை கட் பண்ணி விட்டாதான் கரியர்ல
கான்ஸண்ட்ரேட் பண்ணுவன்னுதான் அப்டி பண்
ணேன். இப்ப வீட்ல சரி பண்ணிட்டேன். அல்
மோஸ்ட் ஓக்கே . நீ ஒண்ணே ஒன்னு பண்ணு .
நாம கல்யாணம் பண்ணிக்கலாம்”

“சொல்லு , என்ன வேணாலும் பண்ணேன்”

“சிம்மா சாமி தெரியுமா ?

“ஆமா “

“எங்க வீட்ல அவரோட டிவோட்டீஸ், உனக்கே
தெரியுமே . அவரை மட்டும் தான் கும்புடு
வாங்க. வேற எந்த சாமியையும் கும்புட மாட்டாங்க.
அவரோட தலைமை சிஷ்யர் இப்ப ஆஸ்ரமத்துல
இருக்காரு.

அவரைப் போய் பாரு. உன்னைப்பத்தி சொல்லி இருக்கேன். அவர்கிட்ட பேசு. பணிவா பேசு , அவரு சொன்னா பண்ணி வச்சிடறேன்னு வீட்ல சொல்லி இருக்காங்க “

“உடனே போறன் நர்த்தனா , ஃபோன் அடிச்சா எடு , இரு இரு இப்ப உன் நம்பர் என்னா ?”

“பேசிட்டிருக்கும்போதே வாட்சப் பண்ணிட்டேன் “

“லவ் யூ டி “

“லவ் யூ டா “

அஸ்மத்ரா தெய்வீகமாக இருந்தார். கொழுகொழுவென ரோஸ் உதடுகளோடு இஃபோன்ருந்தார். மிகப்பெரிய அறையில் ஒன்றுமே இல்லை. இரண்டு பாய்கள் போடப்பட்டிருந்தன. அதில் அவரும் அறிவும் எதிரெதிரே அமர்ந்து இருந்தனர். 8 அடி உயரத்திற்கு சிம்ம சாமி சிலை இருந்தது. சிம்மா சாமி ஆக்சவலி ஐந்து அடிதான். அவர் மனைவி மஹோத்ரி 6 அடி. அவர்கள் ஆஸ்ரமத்தில் இல்லை. இருந்தாலும் இருப்பார்கள், எங்கே என்று அறிவுக்குத் தெரியவில்லை.

“சொல்லுங்கோ என்ன செய்றீங்க?”

“சினிமால அஸிஸ்டெண்ட் டேரக்டர் “

ஜாலியாக பல கேள்விகளைக் கேட்டார். நடிகர் நடிகைகள் , சினிமா எடுக்கும் விதம் ,இவன் வாழ்க்கை முறை , இவன் குடும்பம் , இவன் எதிர்காலம் என சரளமாகப் பேசிக்கொண்டு வந்தவர்,

“எப்ப படம் எடுப்பீங்க ?”

“அடுத்த வருஷம்”

“என்ன கதை “

“சினிமா கதை”

“ஐயா சினிமா கதைதான். என்ன கதை ?”

“சினிமா பத்தின கைதாங்க ஐயா “

“ஓஹ், என்ன பேரு “

அறிவு இந்தக் கேள்வியை எதிர்பார்க்கவில்லை. அடிக்கடி கதை சொல்பவர்கள் சொல்லச் சொல்ல கேட்டிருந்ததால் அது டக்கென நினைவில் வந்தது.

“ஒப்பன் பண்ணா”

“ஹாஹ்ஹா ஒப்பன் பண்ணிடுவோம் “ பிரம்மாண்டமாக சிரித்தவர் , அறிவின் தொடையில் தட்டி சிரித்தார். அவர் தொடையில் தட்டிய போது மின் காந்த அலைகள் பாய்ந்ததுபோல இருந்தது அறிவுக்கு.

“நான் நர்த்தனா வீட்ல பேசிடறேன். போய்ட்டு வாங்க , அடிக்கடி வாங்க , சந்திக்கலாம். மங்கலம் உண்டாகட்டும் “

வாழ்த்தி வழி அனுப்பினார். வெளியே வந்த உடன் நர்த்தனாவுக்கு ஃபோன் அடித்தான். எடுத்தவள் “இருடா வரேன்” என்று சொல்லிவிட்டு , கட் செய்தாள். மீண்டும் அழைத்தாள்.

“சாமி கிட்டதான் பேசினேன். உன்னை அவருக்கு ரொம்ப புடிச்சிடிச்சிபோல , எப்பிடிடா எல்லாரையும் இம்ப்ரஸ் பண்ண ? “

இருவரும் மீண்டும் தேனொழுகப் பேசிக்கொண்டார்கள். பழைய உறவு இல்லையெனினும் , அந்த பழைய உறவை நோக்கி செல்வதுபோல இருந்தது இவர்களின் தொலைபேசி பயணம். பழைய உறவின் நிலையை அடைந்ததும் , மீண்டும் அதை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். முதலில் பழைய நிலையை அடைந்தால்தான் அறிவால் டாப்ஸைக் கழட்டுடி என விடியோவில் சொல்ல முடியும்.

அதுவரை என் செல்லத் தங்கம் , பட்டுக் குட்டி ,
தங்க புஜ்ஜி , நேந்திரம் சிப்ஸு எனக் கொஞ்சிக்
கொண்டிருந்தான்.

அடுத்த நான்கு நாட்களில் மீண்டும் தொடர்பு எல்
லைக்கு வெளியே போனாள் நர்த்தனா. நண்பர்
கள் மூலம்

“நான் அவளுக்குப் புடிக்கலைன்னா பேசக்கூட
மாட்டேன். ஆனா ஏன் திடீர்னு வேணாம்னு
சொன்னா , திரும்ப வந்தா , திரும்ப போயிட்டா .
காரணத்தை மட்டும் ஒரு தடவை கால் பண்ணி
சொல்லிட்டுப் போயிடச் சொல்லுங்க” என்றான்.
அழைப்பு வரவில்லை.

“நீங்களே கேட்டுச் சொன்னா கூட ஓக்கே” என்
றான்.

“உன் பேரைச் சொன்னாலே அதைப்பத்தி பேச வேணாமனு ஸ்டாப் பண்ணிடறா “ என்றார்கள்.

மீண்டும் மீளாத்துக்கத்தில் விழுந்தான். நிரம்யா நினைவு வந்து அடித்தான். அவள் எடுக்கவே யில்லை. இன்னொரு பார்ட்டியில் ஒரு பெண்ணை சந்தித்தான் . பேச ஆரம்பித்து நீண்ட நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். தொடர்ந்து குடித்து தலை வலி வந்ததாலும் , உடல் நலம் கெட்டதாலும் அன்று குடிக்கவில்லை அறிவு. ஒரு மாற்றம் வேண்டும், மனிதர்களைப் பார்க்கலாம் என்றே வந்திருந்தான். அவள் இவனை ரெஸ்ட் ரூம் காட்டச் சொன்னாள். உடன் சென்று காட்டினான். போய் வந்தவள் , அவனை உள்ளே அழைத்து இழுத்து முத்தமிட்டாள். இவனும் பதிலுக்கு முத்தமிட்டான். வெளியே வந்த பிறகு , “நமக்குள்ள செக்ஸ் வேணாம். கிஸ் மட்டும் போதும் ,

இதுவே நல்லாருக்கு.இதான் நல்லாருக்கு. உன் கிட்ட பேசிட்டிருக்குறது எனக்கு ரொம்ப புடிச்சி இருக்கு. நல்ல தன்மையா வெளிப்படையா பேசற, என்ன சொல்ற ஓக்கே வா “

“ஓக்கே மா , எனக்கு ஓக்கே , எனக்கும் இது புடிச்சி இருக்கு”

இருவரும் விடிய விடிய பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இருவரும் குடிக்கவில்லை. பார்ட்டி நடந்த இடத்தை சுத்தம் செய்ய ஆட்கள் வந்ததும் இருவரும் கிளம்பினார்கள். மொபைல் எண்கள் மாற்றிக்கொண்டார்கள். ஃபேஸ்புக் , இன்ஸ்டாவில் இணைத்துக்கொண்டார்கள். பிரியாவிடை பெற்று பிரியும் முன் இறுக்கி அணைத்து உதட்டில் நீண்ட நேரம் முத்தமிட்டுக்கொண்டார்கள்.

வீட்டுக்கு வந்ததும் ,

“எப்பிடிடா இவ்ளோ நேரம் பேசிட்டே இருந்தீங்க?
பார்ட்டி ஃபுல்லா உங்களைப்பத்திதான் பேச்சி”
என நண்பன் ஒருவன் மெசேஜ் அனுப்பி இருந்
தான்.

சிரித்துக்கொண்டே தூங்கினான் அறிவு. தூங்கி
எழுந்த உடனே ஏதேனும் மெசேஜ் வந்திருக்கி
றதா என்று பார்த்தான்.

அவள் அறிவை பிளாக் செய்திருந்தாள்.

15

அட என்ன பைத்தியக்கார உலகம்டா என துக்கத்தில் உழன்று கொண்டும் , குடித்துக்கொண்டும் உருண்டு கிடக்கையில் ஸ்ரீநிவாஸன் அறிவை அழைத்தான். அலுவலகம் வா என்று சொன்னான்.

அடித்துப் பிடித்து ஓடினான் அறிவு. “நாம ஒரு ஸ்கிரிப்ட் பண்ணுவோம். படம் எப்ப வேணா கமிட் ஆகலாம்” என்றான் ஸ்ரீநி.

குடியை விட்டு விட்டு , ஷேவ் அடித்துக்கொண்டு , தினமும் ஸ்ரீயுடன் சேர்ந்து ஸ்கிரிப்ட் செய்யலாம் என்று போவான் அறிவு.

ஒரு ஒன் லைன் கூட சொல்ல மாட்டான் ஸ்ரீ.
ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருப்பான். அறிவும் பவ்
யமாக கேட்டுக்கொண்டிருப்பான். கிளம்பி விடு
வான். ஆனால் இருவரும் நெருக்கமானார்கள்.

இது என்னடா சோதனை என்று இருக்கை
யில், ஸ்ரீநியிடம் இருந்து ஃபோன், “உன் வீட்டுக்கு
வரேன்”

“வாங்க சார்”

அதிரடியாக சுத்தம் செய்தான்.

வந்த ஸ்ரீ, “சரக்கு இருக்கா” என்றான்.

“இல்ல சார்”.

“வாங்கிட்டு வாடா “

“சார் கைல காசு இல்ல , மணி 11 ஆவுது.கடையும்
மூடி இருப்பாங்க “

“ஏய் நான் வீட்ல சண்டை போட்டுட்டு வந்திருக்
கேன். ஏதாச்சும் செய்டா”

அறிவு அடித்து பிடித்து பலபேரிடம் பேசி , சரக்கை
உஷார் செய்து ஸ்ரீநிக்குப் பந்தி வைத்தான். அறி
வின் அறை இருவர் படுக்கலாம், அவ்வளவுதான்.
ஒரே அறை. உட்கார்ந்து குடிக்கும் இடத்தையே
சுத்தம் செய்து படுக்க வேண்டும்.

“நீயும் குடிடா”

“வேணாம் சார் “

“சும்மா குடிடா “

“சார் நீங்க குடிக்கக் கூடாதுன்னு ...”

“அதெல்லாம் சும்மா டா. அவ எதோ எனக்கு கலந்து குடுத்துட்டா. அப்புறம் , வண்டி வண்டியா மாத்திரை. அதைப்போட்டா சரக்கே அடிக்க முடியலை. அதனால் சரக்கு அடிக்கும் அன்னிக்கி மட்டும் , அதை போட்டுக்கறது இல்ல. போடாம அடிச்சா செமையா இருக்கு”

அறிவு குடித்துவிட்டு தன் காதல் கதையைச் சொன்னான்.

“இதுக்கெல்லாம் கவலைப்படாதடா” என்றான் .

“இல்ல சார் ரீஸனாச்சும் சொல்லிட்டுப் போடின்னு “ சொன்னேன்.

“ரீஸனோடவா உன்னை லவ் பண்ணிருப்பானனு நினைக்கிற ? ஏன் என்னை லவ் பண்ணன்னு ரீஸன் கேட்டியா ? இப்ப மட்டும் ஏண்டா ? அவளுக்குத் தெரிஞ்சா சொல்லப்போறா , விடு “ என்றான்.

நல்ல போதையில் , ஸ்ரீநி அழ ஆரம்பித்தான்.

“எனக்கு யாருமே இல்லடா. எல்லாம் போயிட்டா னுங்க டா. என் வீட்ல ஜாக் , சிம்ஸ் , லகூஸ் , டெர்ரி , முருகு , அன்னா னு 6 நாய் இருக்கு. அவங்களுக்கு ஸ்ரீநின்னு ஏழாவதா ஒரு நாய் , அவ்ளோதான்.”

“சார் ஏன் சார் , மேடம் உங்க மேல உயிரா இருக்காங்க “

“மயிரா இருக்கா . சன்மா நம்பர் இருக்கா ? சன்மா
வுக்கு ஃபோன் போட்றா”

“இல்ல சார் , சன்மா நம்பர் இல்ல “

“கேட்டு வாங்குடா “

“சார் வேணாம் சார்”

“ங்கோத்தா சொன்னா செய்ய மாட்டியா ?”

அறிவு வாங்கிக்கொடுத்தான். மொபைலில் ஏற்றிக்
கொண்டான்.

சன்மாவுக்கு கால் அடித்தான் ஸ்ரீ. அவள் எடுக்க
வில்லை.

“எடுக்க மாட்டாங்க சார்”

“மயிரு , சிஸ்லி நம்பர் இருக்கா ?”

“இல்ல சார்”

“என்னா மயிரு அஸிஸ்டெண்ட் நீ , வாங்குடா “

அந்த நம்பரையும் வாங்கிக் கொடுத்தான்.

ஸ்ரீ சிஸ்லிக்கு ஃபோன் அடித்தான். அவளும் எடுக்கவில்லை.

“எடுக்க மாட்டாங்க சார் “

“ஏண்டா “

“தூங்கிட்டிருப்பாங்க “

“யாரு அவளா , போடா டேய்... சரக்கைப் போடு “

போட்டார்கள்.

“ஏய் நீ எவ்ளோ நாளா என்கிட்ட அஸிஸ்டெண்டா இருக்க ?”

“தெரில சார்”

“ரொம்ப நாளா இருக்க இல்ல ? உனக்கு ஏதாச்சும் பண்ணேன் “

“சார் எனக்கு சம்பள பாக்கி நிறைய இருக்கு சார், அதைக் குடுங்க சார் “

“அதெல்லாம் ஒரு மேட்டராடா ? அதை விடு , ஒனக்குப் பெருசா ஒன்னு செய்றேன். என் படத்தை தெலுங்குல செய்றியா ? உடனே ப்ரொட்யூஸர் கெடைப்பாரு.”

‘செய்யறேன் சார்.’

“அதான் ஸ்பிரிட். எந்த வாய்ப்பு வந்தாலும் செய்ய னும். நானும் அப்டி பண்ணித்தான்.....” அப்படியே பின்னால் சாய்ந்தான்.

அறிவு அவனைப் படுக்க வைத்தான். சுத்தம் செய்துவிட்டு தானும் படுத்துக்கொண்டான் . காலை யில் விழிப்பு வந்ததும் பார்த்தால் ஸ்ரீநியைக் காண வில்லை. எப்போது போனான் என்றும் தெரிய வில்லை.

உடனே நுகல்யாவிடம் இருந்து அழைப்பு வந்தது .

“சார் அங்க இருக்காரா ?”

“இல்ல மேடம்”

“ஓக்கே “

“என்ன மேடம் “

‘இல்ல சார் காணோம்.மொபைல் ஸ்விட்ச்ட் ஆஃப்.
அதான் உனக்குத் தெரியுமானனு... நான் பாத்துக்
கறேன் , விடு. அங்க வந்தாச் சொல்லு “

16

இதேபோல அவ்வப்போது வந்து போய்க்கொண்டிருந்தான் ஸ்ரீநி. நுகல்யா இன்னும் , இங்கேதான் ஸ்ரீநி வருகிறான் என்று கண்டுபிடிக்கவில்லை. கடந்த முறை வந்தபோது ,

“சார் சத்தியமா எங்கிட்டாக இல்லை “ என்று அறிவு சொன்னபோது , இதான் லாஸ்ட் டைம் , எங்கயாச்சும் கடன் வாங்கி , லோக்கல் சரக்காச்சும் வாங்கிட்டு வாடா” என்று சொல்லியிருந்தான் .

இருவரும் ராயல் சேலஞ் விஸ்கி அடித்தனர்.

அதை நினைவு வைத்துக்கொண்டு , “நான்
வரேன். பணம் எடுத்துட்டு வரேன். வீட்ல இருந்து
நைஸா எடுத்துட்டேன். ஃபாரீன் சரக்கு அடிக்க
லாம்டா. எலீட் வைன் ஷாப்புக்கு வந்துடு “ என்
றான். அறிவு போய்க் காத்துக்கொண்டிருந்தான்.
ஆட்டோவில் வந்து இறங்கினான் ஸ்ரீநி. ஆட்டோக்
காரருக்கு அடையாளம் தெரியவில்லை.

“பணம் குடுடா “ என்றான்.

அறிவு முறைக்க ,

“சில்ர இல்லடா “

அறிவு பணம் கொடுத்ததும் , தன் பாக்கெட்டிலி
ருந்து பணம் எடுத்துக் கொடுத்து ,

“உனக்கு வேணுன்றதையும் வாங்கிக்கோ. எனக்கு இம்போர்ட்டு விஸ்கி ஃபுல். எனக்கு மட்டும் “

அந்தப் பணத்தை பார்த்தான் அறிவு. 200 ரூபாய்.

“சார் என்னா இது ?

“2000 ரூவா டா “

“சார் இது 200 ரூவா “

ஸ்ரீநி அதை வாங்கிப் பார்த்துவிட்டு , “என்னடா இது ? ரெண்டும் ஒரே மாதிரிதாண்டா இருக்கு. திரும்ப வீட்டுக்குப்போயி எடுக்க முடியாதுடா”

அப்போது பிச்சைக்காரன் ஒருவன் வந்து பிச்சை கேட்க ,

“யேய் 50 ரூவா போடுடா”

“என் கிட்ட இல்ல சார்.அவருகிட்டயே இதை குடுத்து சில்ற வாங்கிக்கோங்க”

இதைப்போல பல கூத்துக்கள் அடித்துக்கொண்டிருந்தான் ஸ்ரீநி.

ஓர் இரவு சரக்கு தீர்ந்து போக ,

“வாடா நிவ்யதா வீட்டுக்குப் போலாம். எப்ப போனாலும் அங்க சரக்கு இருக்கும் “என்று குதித்தான்.

ஒரு கட்டத்தில் சினிமா உலகில் எந்தெந்த வீடுகளில் பார்ட்டி நடக்கிறதோ அங்கெல்லாம் போக ஆரம்பித்தான். இளவட்ட நடிகர்கள் குழு, சரக்கடிப்பதற்காக சினிமா எடுக்கும் குழு ,

சரக்கடித்துக்கொண்டே சினிமா எடுக்கும் குழு என அனைத்து குழுக்களிலும் புகுந்து புறப்பட்டான் .

நுகல்யாவுக்குத் தெரிந்தது. சினிமா எடுக்காவிட்டால் இவனை கட்டுப்படுத்த முடியாது. பெரும் பாடு பட்டு செட்டிங் செய்தாள். பெரிய பேனர் , மூன்று ஹீரோயின்கள், டாப் லெவல் ஹீரோ என தனக்கு நெருக்கமான கிரியேட்டிவ் டேரக்டர் மூலம் செட் செய்தாள். அனைத்தும் அமைந்தது. அறிவு வானத்துக்கும் பூமிக்குமாக குதித்தான்.

ஸ்ரீநிக்கு உடல் நலமும் மனநலமும் மீண்டும் கெட்டிருந்தது. ஷூட்டிங்கை முன்னிட்டு மீண்டும் கட்டுப்பாட்டு வளையத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டான். 100 கோடி பட்ஜட் . என்னதான் படங்களில் லாமல் ஸ்ரீநிக்குப் பேர் கெட்டு மார்க்கெட் போயிருந்தாலும் ,

இந்த காம்பினைஷனுக்கு எதிர்பார்ப்பு எகிறியது.

முதல் நாள் ஷூட்டிங். ஸ்ரீநியை விட அறிவுதான் குத்
துவிட்ட பம்பரம்போல குதித்துக் குதித்து சுற்றிக்
கொண்டிருந்தான்.

ஸ்ரீநி நீண்ட நாட்கள் கழித்து செட்டுக்கு வருகி
றான். முதல் ஷாட்டே ஹீரோ ஷாட். ஸ்ரீநி கெச்ச
லால நடந்து வந்து மானிட்டர் முன் அமர்கிறான்.
எல்லோரும் கை தட்டுகிறார்கள்.

ரோலிங்,

...

..

..

ஹீரோ ஃபிரேமுக்குள் இருக்கிறார்.

ஆக்ஷன் சொல்ல முடியாமல் என்னமோ தடு மாற்றம் . சொல்ல முடியாதபடிக்கு மனக்குழப்பம். ஆக்ஷன் சொல்லத் தெரியாமல் இல்லை. மூளை எங்கோ பிசகி இருக்கிறது. அந்த ரிதம் இன் னும் செட் ஆகவில்லை. அறிவு சூழ்நிலையை உணர்ந்து கொண்டு ஸ்ரீநி அருகில் ஓடுகிறான். ஹீரோ முகம் கோணுகிறது.

ஸ்ரீநி கத்துகிறான் “கட் “

செட் மரண அமைதி. ஹீரோ கோபமாக கேரவே னுக்குள் செல்கிறான்.

மீண்டும் ஷாட் ரெடி .

ரோலிங் ...

ஸ்ரீநியின் கை நடுங்குகிறது , முகம் கோணுகிறது .
அவன் அணிந்திருந்த கண்ணாடி கழண்டு விழுகி
றது.

அறிவு ஸ்ரீநியின் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு ,”சார்
ஆக்ஷன் சொல்லுங்க சார் , ப்ளீஸ் சார் , ஆக்ஷன்
சொல்லுங்க சார் “

மைக்கைப் பொத்திக்கொண்டு “ஆக்ஷன் சொல்
லுங்க , ஆக்ஷன் சொல்லுங்க , ஆக்ஷன் சொல்
லுங்க “ என்று சொல்லி விட்டு டக்கென மைக்கை
ஸ்ரீநியின் முன் நீட்ட

“ஆக்ஷன் “

ஹீரோ , “ இனிமேதாண்டா படமே. இனிமே
தாண்டா இருக்கு

“கட்”

ஹீரோ மீண்டும் எரிச்சலாகி கேரவேனுக்குள் போக செட்டில் உஷ்ணம் தகிக்க ஆரம்பிக்கிறது. அறிவு கேரவேனுக்குள் ஓடுகிறான். சமாதானப்படுத்தி விட்டு திரும்ப வருகிறான்.

ஷாட் ரெடி.

ரோலிங் ...

ஆக்ஷன் ...

“இனிமேதாண்டா படமே... இனிமே தாண்டா இருக்கு சீன் ...”

ஸ்ரீநி கட் என்று சொல்ல முயல , அறிவு அவர் கையை இறுகப் பற்றிக்கொண்டு , கையை உயர்த்தவிடாமல்,

“ப்ளீஸ் சார் , ப்ளீஸ் சார் , ப்ளீஸ் சார் , சும்மா இருங்க சார்”

ஷாட் சரியாக அமைகிறது.

எல்லோரும் கை தட்டுகிறார்கள்.

“ சிகரெட் “ ஸ்ரீனி மைக்கில் கேட்க ,பதறி அடித்துக்கொண்டு சிகரெட் எடுத்துக்கொண்டு ஓடி வர , நுகல்யா ஸ்ரீனியிடம் வந்தாள்.

“சிகரெட் அடிக்கக் கூடாது , தெரியும் இல்ல ? “ கடுமையாகச் சொல்ல ,

ஸ்ரீனி எழுந்து மெல்ல நடந்து வெளியேறிப் போனான்.

இப்படியாக ஆரம்பித்த முதல் நாள் ஷூட் தக்கித் தக்கி முதல் ஷெட்யூல் முடிந்தது. அறிவின் வெறியாலும் , தே.திருவாசகத்தின் அனுபவம் மற்றும் உழைப்பாலும் இது சாத்தியமானது. அறிவுக்கு இந்தப்படத்துக்கு மாதம் 65 ஆயிரம் சம்பளம் பேசப்பட்டிருந்தது. கார்ப்பரேட் கம்பனி என்பதால் தவறாமல் கிரடிட் ஆகிக்கொண்டு இருந்தது.

இரண்டாவது ஷெட்யூலுக்கு ஊட்டிக்குப் போய் தயாராகிக்கொண்டு வரலாம் என்று ஸ்ரீ , நுகல்யா மற்றும் அறிவு மட்டும் போனார்கள். மிகப்பெரிய தனி பங்களா இவர்களுக்கு என ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது.

சமையல்காரர்கள் இருந்தார்கள். ஸ்ரீக்கு என தனி ஜிம் டிரெயினர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருந்தார். நுகல்யாவின் கடும் கண்டிப்பாலும் , 30 எம் எல் ஒத்துக்கொள்ளாததாலும் மொத்தமாக சரக்கையும் சிகரட்டையும் விட்டொழித்து இருந்தான் ஸ்ரீ. வேறு எந்த பொழுது போக்கும் இல்லாமல் , பழக்கமும் இல்லாமல் சிவனே என்று அமர்ந்து இருந்தான். இரண்டு மணி நேரம் கூட அசையாமல் அமர்ந்திருக்க ஆரம்பித்தான்.

அறிவும் நுகல்யாவும் ஜாலியாகப் பேசிக்கொண்டு ஜோக் அடித்து சிரித்தாலும் தன் உட்டை 10 சதவீதத்திற்கு மேல் விரிக்க வில்லை.

ஒரு நாள் அதிசயமாக ,

“நான் தான் குடிக்கக் கூடாது. நீங்க குடிங்க “ என்றான்.

மாலையில் நுகல்யாவும் அறிவும் குடிக்க எந்தச் சலனமும் இல்லாமல் பார்த்துக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தான்.

நுகல்யாவும் அறிவும் பங்களாவுக்கு பின் இருக்கும் தோட்டத்திற்கு சென்றார்கள் . தோட்டம் நீண்டு போனது. ஓரிடத்தில் அமர்ந்து , இருவரும் குடித்துக்கொண்டே பேசிக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

“அறிவு மேடம் வேணாம் , நுகல்யான்னே சொல்லு “

“சரிங்க “

“அட சொல்லுடா “

“நுகல்யா “

“இதுக்கு நீ மேடம்னே சொல்லிக்கலாம்” சொல்லி விட்டு சிரித்துக்கொண்டே அவன் மீது சாய்ந்தாள் நுகல்யா. அறிவு தன் கையில் இருக்கும் கோப்பையை கீழே வைத்தான்.

“சார் சொன்னாரு, உனக்கு லவ் ஃபெயிலியராமே ? இன்னுமா அவளை லவ் பண்ற ? “

“ம்ம் , ஆமா நுகல்யா “

“நீ என்னை நுகல்னே கூப்பிடலாம். லவ் ரொம்ப பெயின் தாண்டா “

“ஆமா நுகல் “

சாய்ந்து கொண்டிருந்த நுகல்யா அறிவை அணைத்து முத்தமிட்டாள்.

“தேங்க்யூ நுகல்”

அவனை மடியில் படுக்க வைத்துக்கொண்டாள்.
குனிந்து அவன் உதட்டில் முத்தமிட்டாள். நுகல்
பின்னந்தலையைப் பற்றிக்கொண்டான்.

“அவளை லவ் பண்றதை நிறுத்தாதடா”

“சரி நுகல்”

“நீ என்ன நுன்னுன்னே கூப்பிடு என்னா ? உங்க
சார் அப்டித்தான் கூப்பிடுவாரு “

“சரி நுன்னு “ என்று சொல்லிய அறிவு இப்போது
அவளை இழுத்து முத்தமிட்டான்.

“தேங்க்ஸ்டா அறிவு “

மடியில் இருந்து அவனை நகர்த்திய நுகல் , அவனை எழுப்பினாள். எழுந்த அறிவு அவளைக் கட்டிக்கொள்ள அவளும் இறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டாள். அறிவைக் கீழே சாய்த்து அவன் மேல் படர்ந்த நுகல் , தூரத்தில் இருந்த பங்களாவை பார்த்தாள். அந்த பங்களாவின் பால்கனியில் அமைதியாக அமர்ந்து இருந்தான் ஸ்ரீ. இங்கிருந்து பங்களாவைப் பார்க்கலாம் , ஆனால் அங்கிருந்து இங்கு பார்க்க முடியாது.

“உன் டேரக்டரைப் பாருடா . எவ்ளோ டிவைனா இருக்காரு . ஐ லவ் ஹிம் ஃப்ரம் மை பாட்டம் ஆஃப் தி ஆர்ட். இங்க இருந்து அப்டியே அவரைப் பாத் துட்டே இருக்கலாம்னு தோணுது. அவரு இங்க ஓக்காந்து இருக்கிறது ஊட்டிக்கே ஒரு எக்ஸ்ட்ரா அழகு வந்தது போல இருக்கு இல்ல?”

“ம்ம் “

“பாருடா “

அறிவு எழுந்து பார்த்தான்.

“இங்கே இருந்து அப்டியே மொபைல்ல அவரை
போட்டோ புடியேன் “

அறிவு போட்டோ எடுத்தான். அப்போது அவனை
பின்னால் இருந்து கட்டிக்கொண்டாள். விடுவித்
துக்கொண்டான் அறிவு.

“போலாமா நுகல்?”

“ஏண்டா போரடிச்சிடுச்சா? அறுக்கறனா ?”

“ச்சீ சீ இருட்ட ஆரம்பிக்கிது , அதும் இல்லாம
சரக்கு தீந்து போச்சி. சாரும் தனியா இருப்பாரு “

இருவரும் உள்ளே சென்று , மது அருந்தி விட்டு ,
சாப்பிட்டு விட்டு , ஸ்ரீயுடன் பேசிக்கொண்டு இருந்து
விட்டு , உறங்கச் சென்றார்கள். அப்போது நுகல்யா ,
அறிவை அணைத்து “குட் நைட் “ சொன்னாள்.

ஸ்ரீ , “ம்ம்ம். ம்ம்ம்” என்று சொல்லி கிண்டல் செய்
தான்.

இரண்டாவது ஷெட்யூலில் ஸ்ரீ செட் ஆகி விட்டான். ஆனால் ஒவ்வொரு டேக்கும் பத்துப் பதினைந்து போனது. ஆர்டிஸ்ட் எல்லோரும் அரண்டார்கள். ஸ்ரீயிடம் வேலை செய்வது கடினம் என்று பேசிக் கொண்டார்கள். பரஃபக்ஷனிஸ்ட் என்று பரவலாகப் பேசப்பட்டது. படம் முடிந்து ரஷ் பார்த்தபோது 26 டேக் வாங்கி ஓக்கே வாங்கியிருந்த ஒரு குணச்சித்திர நடிகர், அறிவை தனியாக அழைத்து.

“என்ன சார் நாட் ஓக்கே ஷாட் படத்துல வச்சிருக்
கீங்க போல “

“ஹி ஹி , அது வந்து “ என்று வழிந்தான் அறிவு.

இரண்டாவது ஷெட்யூலில்தான் உன்னதா வந்தாள். சிதம்பரம் நாட்டியாஞ்சலியில் பார்த்து நுகல்யா தேர்ந்தெடுத்த சிதம்பரத்துப் பெண் உன்னதா. ஆள் படு சுட்டி. அவளைத்தான் படுத்தி எடுத்தான் ஸ்ரீ. 49 டேக் போய் ரெகார்ட் பிரேக் ஆனது. அவள் நொந்து விட்டாள். மொத்த செட்டும் காத்துக்கொண்டு இருக்க , 49 டேக் வாங்கினால் எப்படி ? அவள் அழ ஆரம்பித்தாள். அவமானம் பிடுங்கித் தின்றது. ஸ்ரீ மேல் பெருங்கோபம் வந்தது. டேக் ஓக்கேவே ஆகாமல் அன்றைய ஷாட்டிங்க் முடிந்தது. ஸ்ரீயை இரவு முழுக்கத் திட்டிக் கொண்டு இருந்தாள் உன்னதா.

அழகுப் பதுமைக்கு சின்ன உதடுகள் துடித்துக்
கொண்டு இருந்தன.

அடுத்த நாள் ஷூட்டிங் ஆரம்பித்ததும் , அதே
ஷாட் . முதல் ஷாட்டிலேயே ஓக்கே செய்தான்.
செட் மொத்தமும் கைதட்ட , ஸ்ரீ எழுந்து தேநீர்
குடிக்கப் போனான். சந்தோஷத்தில் திக்கு முக்கா
டிய உன்னதா உடனே ஸ்ரீயை காதலிக்கத் தொடங்
கினாள். அவள் கண்களில் காதல் வழிந்தது.
இவளை கண்காணிக்க வேண்டும் என்று நினைத்
துக்கொண்டாள் நுகல்யா. ஆனால் அன்றே ஸ்ரீநி
வாஸனை முத்தமிட்டு விட்டாள் உன்னதா. அது
வும் அனைவர் முன்னிலையிலும். எல்லோரும்
கைதட்ட தட்ட இன்னொரு முத்தம் பதித்து துள்ளி
ஓடினாள்.

மொத்த ஷெட்யூலும் முடிந்தது. திட்டமிட்ட நாட்
களை விட ஷூட்டிங் அதிகம் போனாலும் ,

பட்ஜெட் எகிறினாலும் , படம் தப்பு பண்ணாது என்று பேசிக்கொண்டார்கள். ஸ்ரீ ஈஸ் பேக் என்ற பேச்சு ஓட ஆரம்பித்தது. படம் வெளிவருவதற்கு முன்பே ஸ்ரீயின் பழைய படங்கள் தூசி தட்டப்பட்டு மீண்டும் ரிலீஸ் ஆகியது.

ஸ்ரீ அறிவிடம் சொன்னான் - தோ பார்ரா ஃபீல்டுல 3 படம் ஹிட் குடுத்தா போதும்.அதுக்கு அப்பறம் யாராலயும் அழிக்க முடியாது. அழிவே கெடையாது. அதுக்கு அப்புறம் எத்தனை தப்பு பண்ணாலும் , எத்தனை ஃபெயிலியர் குடுத்தாலும் , எத்தனை படம் ஸ்டாப் ஆனாலும் , எவ்ளோ கடன் ஏறினாலும் , இந்த சினிமா விட்டுக்குடுக்காது. தாங்கிப்பிடிக்கும். ஆனா மூணு படம் ஹிட் எப்டி இருக்கணும் தெரியுமா ? சும்மா கமர்ஷியல் ஹிட் இல்ல , அது மூணுத்துலயும் உன் சிக்னேச்சர் இருக்கணும். சினிமாவுக்கு நீ ஏதாவது குடுத்து இருக்கணும்.

புது ஸ்கிரீன் லாங்வேஜ் அதுல இருக்கணும். இது தான் சக்ஸஸ்ஃபுல் டேரக்டருக்கும் , க்ளாஸிக் டேரக்டருக்கும் உள்ள டிஃபரன்ஸ். ஒரு ஐகான் ஆனின்னா உன்னை சினிமா கடைசி வரைத் தாங்கிக்கும். சினிமா மிஸ் யூஸ் பண்ணி, சினிமாவை பின்னுக்கு இழுத்து எத்தனை ஹிட் குடுத்தாலும் அட்ரஸ் இல்லாம ஆக்கிடும்.

INT. SHOOTING FLOOR. NIGHT

ஸ்ரீநிவாசன்

Cut it.. And it's a wrap..

என்று சொன்னவுடன், அனைவரும் கைதட்டி மகிழ்கின்றனர்.

தேவாரம் ஒரு பெரிய பூசணிக்காயை கொண்டு வருகிறான்; ஸ்ரீநிவாசன் அதில் இருக்கும் துடத்தை ஏற்றுகிறான்.

அனைவரையும் ஒன்றாக நிற்க வைத்து, பூசணிக்காயை சுற்றி வெளியே கொண்டு சென்று உடைக்கின்றனர்.

கதாநாயகன், கதாநாயகிகள், ஒளிப்பதிவாளர்
மிகுந்த உற்சாகத்தில் இருக்கின்றனர்.

மற்ற ஊழியர்கள் சூட்டிங் பொருட்களை பேக்
செய்ய ஆரம்பிக்கின்றனர்.

அறிவு முகத்தில் உற்சாகம் இல்லை; மாறாக இரவு
பகல் வேலை பார்த்த சோர்வில் இருக்கிறான்.

கதாநாயகன், கதாநாயகிகள் உடைகளை மாற்ற
கேரவன் செல்கின்றனர்.

ஸ்ரீநிவாசனும் கேரவனுக்கு செல்கிறான்.

CUT TO:

EXT. SHOOTING FLOOR - OUTSIDE. NIGHT

அறிவு ஒரு மூலையில் சிகரெட் குடித்துக் கொண்
டிருக்கிறான்.

அவனுக்கு பின்னால் இருந்து “சார்..” என்று ஒரு
குரல் கேட்கிறது.

அறிவு திரும்பி பார்க்கிறான்;

அங்கு ஹீரோவின் உதவியாளர் சங்கர் நிற்கி
றார். அவரை பார்த்ததும் அறிவு சிகரெட்டை கீழே
போடுகிறான்.

ஹீரோ உதவியாளர்

சார்.. கூப்புறொரு சார்..

என்று சொல்லி முடிக்கும் முன், அவரோடு செல்கி
றான்.

CUT TO:

INT. CARAVAN. NIGHT

அறிவு கேரவனுக்குள் நுழைகிறான். அங்கு ஹீரோ
இவனுக்காக காத்துக்கொண்டிருந்தார்.

Hero

உக்காருய்யா..

அறிவு

இல்ல.. பரவால்ல சார்..

Hero

யோவ் உக்காருய்யா..

என்று சொல்லி, அவனை பிடித்து உட்கார வைக்கிறார்.

ஹீரோ ஒரு கவரை எடுத்து அறிவிடம் கொடுக்கிறார்.

அறிவு அதை திறந்து பார்க்கிறான். அதில் ஒரு லட்சம் பணம் இருக்கிறது.

அவ்வளவு பெரிய தொகையை இதுவரை பார்த்திராத அறிவு அதிர்ச்சியாகிறான்.

Hero

இந்த படத்துக்காக.. நீ ரொம்ப வேலை பண்ணிருக்கய்யா.. வச்சுக்க.. You deserved it..

அறிவு

Thanks sir..

There is an awkward silence.

Hero

சரிய்யா.. பார்ப்போம்..

என்று சொல்லி ஹீரோ எழுந்திருக்கிறான். அறிவும்
உடன் எழுந்திருக்கிறான்.

அறிவு

ரொம்ப Thanks sir.. Bye sir.

என்று சொல்லி, வெளியே செல்ல முயலும் போது,

Hero

அறிவு...

அறிவு
(திரும்பி)

சார்..

Hero

சீக்கிரம் படம் பண்ணுய்யா.. எனக்கு ஏதாவது கதை இருந்தா சொல்லு...

அறிவு

ரொம்ப Thanks sir.. எனக்கு கொஞ்சம் டைம் வேணும் சார்..

Hero

Take your own time, Touch-லயே இரு..

அறிவு

Okay sir..

என்று சொல்லி, அறிவு கேரவனைவிட்டு வெளியே
றுகிறான்.

கேரவன்னுக்கு வெளியே ஹீரோ உதவியாளர்
நின்று கொண்டு இருந்தார்.

அறிவு

ரொம்ப தேங்ஸ்ணா ...

என்று சொல்லியவாறு நடக்க ஆரம்பிக்கிறான்.
அப்போது காரில் கிளம்பி கொண்டிருந்த ஹீரோ
யின் அறிவை பார்த்ததும் காரைவிட்டு இறங்கி வரு
கிறான்.

அறிவு அவள் அருகே செல்கிறான்; அவள்
அறிவை Hug செய்கிறான்.

Heroine

Okay.. Arivu.. I'm leaving now. See you
soon.

அறிவு

Yeah.. Sure. Take care..

Heroine

By the way, I want to tell you something, I like you so much. I have been worked in different language movies, but I never seen hard working guy like you, You will reach heights..

அறிவு

Thank you so much for your kind words..

Heroine

Hey.. you deserved it.. see, if you have any story let me know, even if im not part of the movie. I ll give some leads..

அறிவு

Yeah.. Sure.. Give me some time. Will get back to you soon.

மீண்டும் ஒரு முறை ஹக் செய்துவிட்டு, காரில் ஏறி கிளம்புகிறாள்.

அந்நேரத்தில் அறிவுக்கு மொபைலுக்கு ஒரு Message வருகிறது.

Heroine 2 – Message:

Hai Arivu.. Sorry, Flight ku time aachu, adhan un kitta sollama vandhuten. See you on dubbing. Have some rest. Tc :)

அறிவு பதில் டைப் செய்கிறான்.

இவை அனைத்தையும் கேரவனுக்குள் இருந்து ஸ்ரீநிவாசன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் ஒரு சிகரெட் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே, அடுத்த சிகரெட்டை பற்ற வைத்தான்.

CUT TO:

EXT. BEACH HOUSE. NIGHT

படத்தில் வேலை செய்த நடிகர்கள் & முக்கிய தொழில்நுட்ப கலைஞர்களுக்கு தயாரிப்பாளர் பார்ட்டி கொடுக்கிறார்.

வழக்கம் போல் அனைவரும் வந்துவிட்டனர். ஸ்ரீநிவாசன் தவிர..

அறிவு தயாரிப்பாளருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறான்.

ஹீரோ, ஹீரோயின் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

அந்நேரத்தில் ஸ்ரீநிவாசன் கார் வருகிறது. காரில் இருந்து இறங்குகிறான்.

அறிவு கிளாஸை வைத்துவிட்டு கார் அருகே செல்கிறான்.

ஸ்ரீநிவாசன்

கதவ திறக்க மாட்டியா.?

அறிவு

இல்ல சார்.. அதுக்குள்ள இறங்கிட்டங்க..

ஸ்ரீநிவாசன்

எதுக்கெடுத்தாலும் காரணப்பு..

வாழ்க்கையில் உறுப்புட மாட்ட..

என்று பேசியபடியே, இருவரும் ஹீரோ ஹீரோ
யின் அருகே வருகின்றனர்.

ஹீரோ

சார்க்கு.. ஒரு லார்ஜ் விஸ்கி..

என்று சொன்னதும், அவரின் உதவியாளர் ஓடு
கிறான்.

ஹீரோ

அப்புறம் சார்..

ஸ்ரீநிவாசன்

சொல்லுங்க சார்..

ஹீரோ

எப்படியாவது தீபாவளிக்கு நம்ம
படத்து கொண்டு வரணும் சார்..

ஸ்ரீநிவாசன்

கண்டிப்பா சார்.. பண்ணிடலாம்..

ஹீரோ

அறிவு.. இனிதான்யா நிறைய
வேலை இருக்கு..

ஸ்ரீநிவாசன் கடுப்பாகிறார்.

ஸ்ரீநிவாசன்

டேய்.. கார்ல என்னோட பிலிப்
பிளாப் இருக்கும்.. போய் எடுத்துட்டு
வா..

அறிவு மெதுவாய் காரை நோக்கி நடக்க ஆரம்
பிக்கிறான்.

காரில் இருந்து செருப்பை எடுத்துக்கொண்டு
பார்ட்டி ஹாலுக்குள் நுழைகிறான்.

ஸ்ரீநிவாசன் கால் அருகே செருப்பை போடுகி
றான்.

செருப்பை போட்டுக்கொண்டு, ஷூ வை கலட்டி
விடுகிறான்.

ஸ்ரீநிவாசன்

ஷூவ எடுத்துட்டு போய்.. கார்ல வை..

ஹீரோ, ஹீரோயின் முகம் மாறுகிறது; இதை
யெல்லம் கண்டும் காணாதது போல் இருக்கின்
றனர்.

அறிவு ஷூவை எடுத்துக்கொண்டு காரில் போய்
வைத்துவிட்டு, திரும்பி வருகிறான்.

அறிவு அமைதியாய் நின்றனுகொண்டே இருக்கி
றான்.

ஸ்ரீநிவாசன்

ஹீரோ, ஹீரோயின், புரொடிசர்
இருக்காரு.. எங்க முன்னாடியே
சரக்கடிக்குற..

ம்ம்.. வெளிய போய் நில்லு.. நாங்க கொஞ்சம்
பேசனும்..

அறிவு அமைதியாய் வெளியே போகிறான்.
கையில் சிகரெட் இல்லை; வாட்ச்மேனிடம் பீடி
வாங்கி அடிக்கிறான்..

CUT TO:

INT. ARIVU ROOM. MORNING

Captions - After 3 Months..

அறிவு மொபைலில் ஸ்ரீநிவாசன் படத்துக்கான
விமர்சனங்களை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்.
படத்துக்கு பாசிட்டிவ்வான விமர்சனங்கள் வரு
கின்றன.

நர்த்தனா அவனுக்கு வாழ்த்து அனுப்புகிறாள்.
அறிவு தயாரிப்பாளருக்கு கால் செய்கிறான்;
போனை எடுக்கவில்லை.

ஸ்ரீநிவாசனுக்கு கால் செய்கிறான்; போனை எடுக்கவில்லை.

அறிவு பதட்டமாகிறான். சிகரெட்டை பற்ற வைக்கிறான்.

தேவாரத்துக்கு கால் செய்கிறான்; அவர் காலை எடுக்கிறான்.

தேவராம்

தியெட்டர்ல இருக்கேன்.. அப்புறம் கூப்படுறேன்..

என்று சொல்லி காலை கட் செய்கிறார்.

இரு ஹீரோயினுக்கும் கால் செய்யாமல்; மெஸெஜ் அனுப்புகிறான். பதில் வரவில்லை.

ஹீரோ வாட்ஸப் போட்டோ இவனுக்கு காட்டவில்லை. மெஸெஜ் டெலிவிரி ஆகவில்லை.

CUT TO:

EXT. TEA SHOP. MORNING.

Next day Morning..

அறிவு டீ குடித்துக்கொண்டே, பேப்பரை புரட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்.

அதில் ஸ்ரீநிவாசன் படத்தின் வெற்றி செய்தி இருக்கிறது. மேலும் அந்த டீம் அடுத்த படம் பண்ண போவதாக தகவல் இருக்கிறது.

அறிவு ஸ்ரீநிவாசனுக்கு போன் செய்கிறான்; கால் எடுக்கவில்லை.

CUT TO:

INT. SRINIVASAN OFFICE. DAY

அறிவு ஆபீசுக்குள் நுழைகிறான். அங்கு தேவாரமும், ஸ்ரீநிவாசனும் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அறிவு வந்ததை கண்டுகொள்ளாமல், ஸ்ரீநிவாசன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஸ்ரீநிவாசன்

என்னடா.?

அறிவு

இல்ல சார்.. சும்மாதான் பாக்கலாம்னு வந்தேன்..

ஸ்ரீநிவாசன் பதில் ஏதும் சொல்லவில்லை.

அறிவு

பேப்பர்ல அடுத்த படம் அனவுன்ஸ்மென்ட் பார்த்தேன்.. Congrats sir..

ஸ்ரீநிவாசன்

ம்ம்.. அடுத்து என்ன பண்ண போற.?

அறிவு

தெரியல சார்..

ஸ்ரீநிவாசன்

போய் படம் பண்ணுடா.. இதுக்கு மேல உனக்கு
என்கிட்ட கத்துக்க ஒன்னும் இல்ல.. என் அசிஸ்
டென்ட் வெளிய போய் படம் பண்ணாதான் எனக்கு
பெருமை..

அறிவு பதில் ஏதும் சொல்லாமல் இருக்கிறான்.

ஸ்ரீநிவாசன்

சரிடா.. பட பூஜைக்கு கூப்புடு.. பார்ப்
போம்..

என்று சொல்லி, ஸ்ரீநிவாசன் வெளியே செல்கிறார்.
அங்கு புது கார் இருக்கிறது; அதில் ஏறி வெளியே
செல்கிறார்.

அறிவு செய்வதறியாது திகைத்து நிற்கிறான்.

CUT TO:

EXT. TEA SHOP. DAY

அறிவு கோபமாய் சிகரெட் குடித்துக்கொண்டு இருக்கிறான். அப்போது நர்த்தனாவிடம் இருந்து கால் வருகிறது; கட் செய்கிறான்.

CUT TO:

அறிவு யாருமில்லாத சாலையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறான்

20

“ஏய் என்னடா இது ? நெஞ்சை நக்கி வச்சிருக்க ? இதுக்கு மேல படிக்கவே முடியலை. என்னை வேற வில்லன் ஆக்கி வச்சிருக்க ? இப்ப உனக்கு என்னடா கொறை? மொத படம் ஹிட். ஹிந்தில வேற படம் பண்ண ? ஏன் இப்படி எழுதி வச்சிருக்க? ஆக்க வலா நடந்ததை எழுத வேண்டிதானே ?”

“இல்ல சார், மக்களுக்கு தோத்தாதான் சார் பிடிக்கும். அதும் சினிமாக்காரன் தோத்தாதான் சார் பிடிக்கும். நல்ல திறமை உள்ள ஆளுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்காது. எவ்ளோ ஹார்ட் வெளர்க் பண்ணாலும் சக்ஸஸ் கிடைக்காதுன்னுதான் நம்பறாங்க. யாரோ நசுக்கி கிட்டே இருக்காங்கன்னு நம்பறாங்க.

இப்ப அஜீத் சார் கூட என் முதுகுல குத்திட்டாங்கன்னு சொல்லி அவருக்கு நல்ல ரெஸ்பான்ஸ் & ஃபேன் பேஸ் கிடைச்சிது இல்ல சார். அது மாதிரி தான் சார். அதை சேட்டிஸ்ஃபை பண்ணணும் சார். அதும் இல்லாம 3 படம் ஹிட் குடுக்கணும்னு சொன்னீங்க இல்ல. இது மூணாவது படம் “

“சரி நடிச்சித் தொலையறேன். நீ வேற ஸ்டார் டேரக்டர் ஆயிட்ட. சரி நான் க்ளைமேக்ஸ் படிக் கல. என்ன டா க்ளைமேக்ஸ் ? “

“இன்னும் எழுதலை சார் “

“ஏண்டா ?”

“உங்க ஸ்டைல்தான் . செட்ல போய் பாத்துக்க
றேன். அந்த மூடுக்கு அப்ப என்ன தோணுதோ “

“சரி உன் கேரக்டர்ல யாருடா ? “

“வீர் சார் “

“ஏண்டா ?”

“சன்மாதான் ப்ரொட்யூஸர் “

“எப்பிடிடா ?”

“அன்னிக்கி என் வீட்டுக்கு வந்தீங்களே , நியாப
கம் இருக்கா ? சன்மா நம்பர் வாங்கினீங்க , சிஸ்லி
நம்பர் வாங்கனீங்க .காலைல எழுந்து பாத்தா நீங்க
இல்ல “

“ஆமா “

“சன்மா உங்களை கூட்டு இருக்காங்க , போன் அட்
டெண்ட் பண்ணி அழுது இருக்கீங்க. அவங்க கார்
அனுப்பி இருக்காங்க. அவங்க வீட்டுக்குப் போய்
இருக்கீங்க”

“ஓவரா சொல்லாதடா “

“சத்தியமா சொல்றேன் சார். “

“போயி “

“போயி என்னா போயி...லவ்ஸ்தான் ரொமான்ஸ்
தான், செக்ஸ்தான் “

“அடப்பாவி “

“அப்ப எதோ உளறி இருப்பீங்க போல .அதான்
ப்ரொட்யூஸ் பண்ணாங்க “

“சிஸ்லி வீட்டுக்கு போயிருக்கனா ?”

“நான் சிஸ்லியை இன்னும் மீட் பண்ணலை. கேட்டு
சொல்றேன் “

ஃப்ளாஷ் பேக்

ஷூட் பிரேக்கில் அறிவும் ஸ்ரீயும் பேசிக்கொண்டு
இருந்தார்கள்.

“சார் நாம ஏன் சினிமாவை வச்சி படம் எடுக்கக்
கூடாது?”

“அப்டி ஒண்ணும் இண்ட்ரஸ்டிங்கா இல்லியேடா சினிமால “

“இல்ல சார் , இப்ப நம்ம ரெண்டு பேர் ரிலேஷன் ஷிப், இந்த படம் எடுக்குறது இதை வச்சே ஸ்கிரிப்ட் பண்ணலாமே சார் “

“நம்ம ரெண்டு பேர் ...மயிரு...இந்தப் படம் எடுக்கற தப்பத்தி என்னடா இண்ட்ரெஸ்டிங்கா படம் எடுக்க முடியும்?”

“நான் எழுதறேன் . நல்லா இருந்தா , நீங்க நடிப்பீங்களா?”

“பாப்போம் “

“உன் கதையை உன்னை வச்சி படம் எடுத்தேனே ,
அது நல்லா பிஸினஸ் ஆயிருக்குடா. படம் ப்ளாக்
பஸ்டர் ஹிட்டு ஆயிடுமாம்.இண்டஸ்ட்ரி டாக்.”

“ஆமா சார் உங்களுக்கு அது திரும்ப ஹாட்ரிக் ஹிட்
“

“சரி நர்த்தனா என்ன ஆனா ?”

அறிவை ஒரு கல்யாணத்துக்கு அழைத்தார் தே.தி
ருவாசகம்.

“எனக்கு பத்திரிக்கை வைக்கல சார்”

“இப்ப அப்டிதாண்டா செய்வானுங்க .இந்த படம்
வரட்டும், அப்ப தெரியும். அதெல்லாம் பாக்காதடா ,
என் கூட வா , சாப்பாடு சாப்படு வந்துடலாம்”

அரைகுறை மனதோடு சென்று சாப்பிட்டுவிட்டு வெளியே தம் அடித்துக்கொண்டு இருந்தான் அறிவு. அப்போது தெருவில் ஒரு அம்மா நடந்து செல்ல , யாரோ தெரிந்த முகமாக இருக்கிறதே என்று அவரை பின் தொடர்ந்து போக ,அவர் இன்னொரு திருமண மண்டப வாசலில் நுழைய , பார்த்தால்

“நர்த்தனா வெட்ஸ் செல்வம் “

அறிவு மண்டபத்தினுள் நுழைந்தான். மண மேடையில் நர்த்தனா மற்றும் செல்வம். மண்டபத்தை விட்டு வெளியே வந்தான். ஒரு காரில் இருந்து எதையோஎடுத்துக்கொண்டு இருந்தாள் நர்த்தனாவின் அம்மா. அவரிடம் சென்றான் அறிவு. இவனைப் பார்த்ததும் போட்டதை போட்டபடி விட்டு விட்டு , ஓட ஆரம்பித்தார் அவர்.

“ஓடாதீங்க , நான் பிரச்சனை பண்ண வரலை. ஜஸ்ட் நர்த்தனா கிட்ட ஒரு வார்த்தை பேசிட்டு போயிடறேன் “

“இப்பல்லாம் பேச முடியாது தம்பி “

“ஹலோ , என் கிட்ட எப்பி பழகினீங்க ? ஏன் இப்பி பண்ணீங்க ?”

அந்த அம்மா மண்டபத்தினுள் ஓடி விட்டார். விஷயம் கேள்விபட்டு நர்த்தனாவும் செல்வமும் மாலையைக் கழட்டி விட்டு கேஷுவலாக மண்டபத்தின் வெளியே வந்தார்கள்.

“நான் இப்ப ஏதும் பிரச்சனை பண்ண வரலை. ஓக் கேவா ? ஏன் என்னை அவாய்ட் பண்ணன்னு மட்டும்

சிம்பிளா சொல்லிட்டு போயிடு. நான் போயிட்டே இருப்பேன் “

6079

“ஏண்டா லூஸுப் ...ஏண்டா நீயும் இப்பிடி ? உனக்கு தான் எல்லாம் தெரியும் இல்ல”

6079

“இப்ப உங்க மூட ஸ்பாயில் பண்ண விரும்பல.இங்க சென்னைலதான் செட்டில் ஆவப்போறீங்க . அப்புறமா ஒருநாள் காஃபி ஷாப்புக்காச்சும் வந்து சொல்லிட்டுப்போ. எனக்கு ஒரு ஃபினிஷிங்க வேணும் “

அறிவு வெளியேறுகிறான்.

க்ளைமேக்ஸ்

“அப்புறம் வந்து பாத்து சொன்னாளாடா “

“இல்ல சார் , அது கூட எனக்கு பிரச்சனை இல்ல சார், அந்த செல்வம் தேவடியாப்பைய சாப்டு போங்க ப்ரோன்னு அன்னிக்கி சொன்னான் சார் “

“ஹாஹ்ஹாஹா ..சரி இப்ப யாராச்சும் ...”

“உன்னதா சார் “

“லவ்வா “

“மேரேஜ் பண்ணிக்கப்போறேன் சார் “

“என்னை செட்ல கிஸ் அடிச்சா “

“அது ப்ரதர்லீ லவ் சார் “

“எப்டி நீயும் நுகல்யாவும் ஊட்டில அடிச்சிகிட்ட
மாதிரியா ?”

“சார் “

“அவ எல்லாத்தையும் என்கிட்ட சொல்லிடுவா டா.
ஐ லவ் யூ போத் “

“தேங்க்ஸ் சார் , ஐ லவ் யூ டீ . உன்னதாவும் எல்
லாத்தையும் என்கிட்ட சொல்லிடுவா சார் “

“டேய் , தேவடியாப்பயலே”

துகு துகு ஜா துகு துஜாதுஜா துகு துகு துகு ஜா துகு
தா தா தரிகிட தரிகிட தா....

Like me or hate me,
It's your wish and you know what?
I don't care a ஃபக்

துகு துகு ஜா துகு துஜாதுஜா துகு துகு துகு ஜா துகு
தா தா தரிகிட தரிகிட தா....

Never touch the stars
Better watch my world
This s not a game
Don't you ever miss this
Everything s gonna put you in the test
Break the boundary you've locked

துகு துகு ஜா துகு துஜாதுஜா துகு துகு துகு ஜா துகு
தா தா தரிகிட தரிகிட தா....

ஓப்பன் பண்ணா ...ஓப்பன் பண்ணா ...ஓப்பன்
பண்ணா
